

EBA/GL/2022/03

18 mars 2022

Riktlinjer

om gemensamma förfaranden och metoder för
översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) och
stresstester för tillsynsändamål

Efterlevnads- och rapporteringskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansinstitutet med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.
2. I riktlinjerna fastställs Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur EU-rätten bör tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna bör följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det senast den 27.12.2022. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist, kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats med hänvisningen "EBA/GL/2022/03". Anmälningar bör lämnas in av personer som på de behöriga myndigheternas vägnar har befogenhet att rapportera om hur riktlinjerna efterlevs. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningar kommer, i enlighet med artikel 16.3, att offentliggöras på EBA:s webbplats.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

1. Syfte, definitioner, tillämpnings- och genomförandenivå

1.1 Syfte

5. I dessa riktlinjer fastställs gemensamma förfaranden och metoder för den översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP) som avses i artiklarna 97 och 107.1 a i direktiv 2013/36/EU², för den bedömning av organisation och riskhantering, inklusive penningtvätt och finansiering av terrorism, som avses i artiklarna 76–87 i detta direktiv samt för de processer och åtgärder som genomförs i enlighet med artiklarna 98, 100, 101, 102, 104, 104 a, 104 b, 104 c, 105 och 107.1 b och 117 i samma direktiv. Dessa riktlinjer syftar dessutom till att tillhandahålla gemensamma metoder som de behöriga myndigheterna ska använda när de utför stresstester inom ramen för sin översyns- och utvärderingsprocess som avses i artikel 100.2 i direktiv 2013/36/EU.
6. I dessa riktlinjer fastställs inte metoder för de stresstester som EBA utför i samarbete med andra behöriga myndigheter i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 1093/2010. De beskriver dock omfattningen av stresstester och hjälper till att fastställa det rätta sammanhanget för framtida stresstester av EBA.
7. Dessa riktlinjer riktar sig till de behöriga myndigheter som avses i artikel 4.2 i och viii i EBA-förordningen.

1.2 Definitioner

8. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i förordning (EU) nr 575/2013³, direktiv 2013/36/EU⁴, direktiv 2014/59/EU eller Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för institutens stresstester⁵, samma betydelse i dessa riktlinjer. I dessa riktlinjer gäller följande definitioner:

”Tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism” avser en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av institutens efterlevnad av bestämmelserna i direktiv (EU) 2015/849.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173 12.6.2014, s. 190).

⁵ [Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för institutens stresstester](#) (EBA/GL/2018/04)

”Kapitalbuffertkrav” är det kapitalbaskrav som fastställs i kapitel 4 i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU.

”Konsoliderat institut” är ett institut som är skyldigt att iaktta tillsynskraven för den konsoliderade situationen i enlighet med del 1 avdelning 2 kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.

”Uppföranderisk” är den aktuella eller framtida risken för förluster för ett institut till följd av uppsåtligt eller oaktsam försummelse, inräknat olämpligt tillhandahållande av finansiella tjänster.

”Utjämningskapacitet” är institutets förmåga att inneha eller ha tillgång till överskottslikviditet för att hantera stressscenarier på kort, medellång och lång sikt.

”Kreditspreadrisk” är den risk som uppstår när marknadsvärdet på räntebärande värdepapper förändras till följd av fluktuationer i deras kreditspread.

”Finansieringsrisk” är risken att institutet på medellång och lång sikt kommer att sakna stabila finansieringskällor och därför nu eller i framtiden inte kommer att kunna infria sina ekonomiska förpliktelser, t.ex. betalningar och behov av säkerheter, på medellång och lång sikt, antingen överhuvudtaget eller utan att finansieringskostnaderna ökar i oacceptabel utsträckning.

”Utlåning i utländsk valuta” är utlåning till låntagare oavsett krediternas rättsliga form (om de t.ex. innefattar uppskjutna betalningar eller liknande förmånliga uppgörelser) i annan valuta än det lagliga betalningsmedlet i det land där låntagaren har sin hemvist.

”Risk till följd av utlåning i utländsk valuta” är aktuell eller framtida risk för institutets inkomster och kapitalbas till följd av utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare.

”intern process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP)” är den process som används för att fastställa, beräkna, hantera och övervaka det interna kapitalet som institutet ska genomföra enligt artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.

Den ”interna likviditetsutvärderingsprocessen (ILAAP)” är den process som används för att fastställa, beräkna, hantera och övervaka den interna likviditeten som institutet ska genomföra enligt artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

”Institutets kategori” är en indikator på institutets systemvikt, som fastställs utifrån institutets storlek och komplexitet samt verksamhetens omfattning.

”Ränterisk” är aktuell eller framtida risk för institutets inkomst och kapitalbas till följd av en ogynnsam ränteutveckling.

”Intradagslikviditet” är de medel som institutet har tillgängliga under en bankdag för att göra betalningar i realtid.

”Intradagslikviditetsrisk” är aktuell eller framtida risk att institutet inte kan hantera sina behov av intradagslikviditet på ett effektivt sätt.

”Risk för informations- och kommunikationsteknik (IKT)” är risk för förlust till följd av sekretessbrott, system och data som inte är tillförlitliga, systemens och uppgifternas lämplighet eller brist på data, eller oförmåga att ändra it-system inom en rimlig tid och med rimliga kostnader när miljö- eller verksamhetskrav förändras (dvs. flexibilitet).

”Makrotillsynskrav eller makrotillsynsåtgärd” är ett krav eller en åtgärd som fastställs av en behörig eller särskilt utsedd myndighet för att hantera makrotillsynsrisker eller systemrisker.

”Väsentlig valuta” är en valuta i vilken institutet har väsentliga positioner i eller utanför balansräkningen.

”Risk för penningtvätt och finansiering av terrorism” är den risk som definieras i EBA:s riktlinjer för riskbaserad tillsyn⁶.

”Samlat kapitalkrav (SKK)” är summan av det totala ÖUP-kapitalkravet (TSCR, kapitalbuffertkraven och makrotillsynskraven, uttryckt som kapitalbaskrav.

”Samlat bruttosoliditetskrav (OLRR)” är summan av det totala ÖUP-bruttosoliditetskravet och buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden för globala systemviktiga institut i enlighet med artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

”Bedömning av ÖUP” är en aktuell bedömning av ett instituts generella bärkraft som grundar sig på en bedömning av de delar som ingår i ÖUP.

”Samlat ÖUP-betyg” är en numerisk indikator för den samlade risken för institutets bärkraft baserat på bedömningen av ÖUP.

”Riktlinje inom ramen för pelare 2 (P2G)” är nivån och kvaliteten på kapitalbasmedel som institutet förväntas hålla och som överskrider det samlade kapitalkravet, fastställt i enlighet med de kriterier som anges i dessa riktlinjer.

”Riktlinje enligt pelare 2 för risken för alltför låg bruttosoliditet (P2G-LR)” är nivån och kvaliteten på den kapitalbas som institutet förväntas hålla utöver det samlade bruttosoliditetskravet, fastställt i enlighet med de kriterier som anges i dessa riktlinjer.

”Krav enligt pelare 2 (P2R) eller ytterligare kapitalbaskrav” är de ytterligare kapitalbaskrav som åläggs i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

⁶ EBA:s riktlinjer om egenskaperna hos en riskbaserad metod för tillsyn på områdena penningtvätt och finansiering av terrorism och de åtgärder som ska vidtas vid tillsyn på riskkänslighetsbasis enligt artikel 48.10 i direktiv (EU) 2015/849 (om ändring av de gemensamma riktlinjerna för de europeiska tillsynsmyndigheterna 2016 72) (nedan kallade *riktlinjerna för riskbaserad tillsyn*) (EBA/GL/2021/16).

”Krav enligt pelare 2 för risken för alltför låg bruttosoliditet (P2R-LR)” eller ”ytterligare kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet” är de ytterligare kapitalbaskrav som åläggs i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.

”Anseenderisk” är aktuella eller framtida risker för institutets inkomst, kapitalbas eller likviditet till följd av att institutets anseende skadas.

”Riskaptit” är den aggregerade risknivå och de risktyper som institutet är villigt att ta inom ramen för sin riskkapacitet, i enlighet med sin affärsmodell, för att uppnå sina strategiska mål.

”Riskbetyg” är det numeriska uttryck som sammanfattar tillsynsbedömningen av en individuell risk för kapital, likviditet och finansiering och som representerar sannolikheten för att en risk kommer att ha en betydande inverkan på institutets tillsyn (t.ex. potentiell förlust) efter att ha beaktat riskhantering och riskkontroll och med beaktande av institutets förmåga att reducera risken genom tillgängliga kapital- eller likviditetsresurser.

”Kapitalrisker” är särskilda risker som om de materialiseras får en betydande inverkan på institutets kapitalbas under de närmaste tolv månaderna. Omfattar, men är inte begränsat till, de risker som täcks av artiklarna 79–87 i direktiv 2013/36/EU.

”Likviditets- och finansieringsrisker” är särskilda risker som om de materialiseras får en betydande inverkan på institutets likviditet över olika tidshorisonter.

”ÖUP-del” är något av följande: affärsmodellanalys, bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller, bedömning av kapitalrisker, ÖUP-kapitalbedömning, bedömning av likviditets- och finansieringsrisker eller ÖUP-likviditetsbedömning.

”Strukturell valutarisk” är den risk som uppstår till följd av att eget kapital investeras i utlandsbaserade filialer och dotterinstitut i en annan valuta än moderinstitutets rapporteringsvaluta.

”Referensmått” är riskspecifika kvantitativa redskap som tas fram av den behöriga myndigheten för att uppskatta vilken kapitalbas som krävs för att täcka risker eller riskdelar som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013.

”Överlevnadsperiod” är den period under vilken institutet kan fortsätta att bedriva sin verksamhet under stressade förhållanden och ändå infria sina betalningsskyldigheter.

”Totalt riskvägt exponeringsbelopp (TRE)” är totalt riskvägt exponeringsbelopp enligt definitionen i artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013.

”Totalt ÖUP-kapitalkrav (TSCR)” är summan av kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a-c i förordning (EU) nr 575/2013 och ytterligare kapitalbaskrav som fastställs i enlighet med de kriterier som anges i dessa riktlinjer för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

”Totalt ÖUP-krav på bruttosoliditetsgrad (TSLRR)” är summan av kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och ytterligare kapitalbaskrav som fastställs i enlighet med de kriterier som anges i dessa riktlinjer för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.

”Ohedgade låntagare” är privatpersoner och små och medelstora företag som inte har någon naturlig eller finansiell hedge och som är exponerade för en valutaobalans mellan lånevalutan och hedgevalutan. Naturlig hedge är framför allt fall då låntagaren har inkomster i utländsk valuta (t.ex. penningförsändelser/exportintäkter), medan finansiell hedge normalt förutsätter att det finns ett avtal med ett finansiellt institut.

”Bärkraftighetsbetyg” är det numeriska uttryck som sammanfattar tillsynsbedömningen av ett ÖUP-element och som representerar en indikation på risken för institutets bärkraft som följer av det bedömda ÖUP-elementet.

1.3 Tillämpningsnivå

9. De behöriga myndigheterna bör tillämpa dessa riktlinjer i enlighet med den tillämpningsnivå som fastställs i artikel 110 i direktiv 2013/36/EU och följa de krav och undantag som anges i artiklarna 108 och 109 i direktiv 2013/36/EU.
10. De behöriga myndigheterna bör i fråga om djup och detaljnivå anpassa sina bedömningar av moderinstitut och dotterinstitut som ingår i konsolideringen till den tillämpningsnivå som fastställs i kraven i del ett avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013 och i synnerhet beakta de undantag som föreskrivs i artiklarna 7, 10 och 15 i förordning (EU) nr 575/2013 och i artikel 21 i direktiv 2013/36/EU.
11. Om ett institut har ett dotterinstitut i samma medlemsstat men inga av undantagen i del ett i förordning (EU) nr 575/2013 har beviljats, kan en proportionell bedömning av kapital- och likviditetstäckning göras som tar hänsyn till hur kapital och likviditet är fördelat över de olika enheterna och till potentiella hinder för överföring av kapital eller likviditet inom koncernen.
12. När det gäller gränsöverskridande koncerner ska procedurkrav tillämpas på ett samordnat sätt i de tillsynskollegier som inrättas enligt artikel 116 eller 51 i direktiv 2013/36/EU. Hur dessa riktlinjer ska tillämpas i fråga om gränsöverskridande koncerner och deras enheter förklaras i avdelning 11.
13. När ett institut har skapat en likviditetsundergrupp enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 575/2013 bör de behöriga myndigheterna göra sin bedömning av likviditets- och finansieringsrisker, samt tillämpa tillsynsåtgärder, avseende de enheter som ingår i undergruppen för likviditetsundergruppen som helhet.

1.4 Tillämpningsdatum

14. Dessa uppdaterade riktlinjer gäller från och med den 1 januari 2023.

1.5 Upphävande

15. EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖuP) och stresstest för tillsynsändamål av den 19 december 2014 (EBA/GL/2014/13) och ändringsriktlinjerna av den 19 juli 2018 (EBA/GL/2018/03) ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2023. Hänvisningar till de upphävda riktlinjerna ska anses som hänvisningar till dessa riktlinjer.

2. Den gemensamma översyns- och utvärderingsprocessen

2.1 Översikt över det gemensamma ÖUP-ramverket

16. De behöriga myndigheterna bör se till att ett instituts ÖUP omfattar följande komponenter:

- a. Kategorisering av institutet och regelbunden omprövning av denna kategorisering.
- b. Övervakning av nyckelindikatorer.
- c. Affärsmodellanalys.
- d. Bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller.
- e. Bedömning av kapitalrisker.
- f. Bedömning av likviditetsrisker.
- g. Bedömning av institutets kapitalbastäckning.
- h. Bedömning av institutets likviditetstäckning.
- i. Övergripande bedömning av ÖUP.
- j. Tillsynsåtgärder (och vid behov åtgärder för tidigt ingripande).

2.1.1 Kategorisering av institut

17. Behöriga myndigheter bör kategorisera alla institut som omfattas av deras tillsynsuppgifter i följande kategorier:

- ▶ Kategori 1 – alla institut som definieras som ”stora institut” i enlighet med artikel 4.1 punkt 146 i förordning (EU) nr 575/2013 och, i förekommande fall, andra institut som fastställts av behöriga myndigheter på grundval av en bedömning av institutets storlek och interna organisation samt dess verksamheters art, omfattning och komplexitet. Behöriga myndigheter kan besluta att klassificera ”stora institut” enligt artikel 4.1 punkt 146 i förordning (EU) nr 575/2013 som inte är globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som kategori 2-institut, beroende på vad som är lämpligt på grundval av bedömningen av institutets riskprofil.
- ▶ Kategori 2 – medelstora till stora institut som inte ingår i kategori 1 och som inte är ett ”litet och icke-komplext institut” enligt definitionen i artikel 4.1 punkt 145 i

förordning (EU) nr 575/2013 och som bedriver inhemska eller betydande gränsöverskridande verksamhet inom flera affärsområden, inbegripet annan verksamhet än bankverksamhet, och erbjuder kredit- och finansiella produkter till privatkunder och företagskunder, institut som anses vara viktiga på grund av sin storlek, verksamhet eller affärsmodell (t.ex. centrala institut i ett institutionellt skyddssystem, centrala motparter, värdepapperscentraler, centrala kooperativa banker eller sparbanker), för ekonomin (t.ex. i form av totala tillgångar över bruttonationalprodukten) eller för banksektorn i en viss medlemsstat.

- ▶ Kategori 3 – andra små till medelstora institut än de som ingår i kategorierna 1 och 2, som inte är "små och icke-komplexa institut" enligt definitionen i artikel 4.1 punkt 145 i förordning (EU) nr 575/2013 och som bedriver inhemska eller icke-betydande gränsöverskridande verksamhet, och som bedriver verksamhet inom ett begränsat antal affärsområden och som huvudsakligen erbjuder kreditprodukter till privatkunder och företagskunder med ett begränsat utbud av finansiella produkter, specialiserade institut med mindre betydande marknadsandelar i sina affärsgrenar eller betalningssystem, eller finansiella börser.
- ▶ Kategori 4 – alla institut som definieras som "små och icke-komplexa institut" i enlighet med artikel 4.1 punkt 145 i förordning (EU) nr 575/2013 och alla andra små icke-komplexa institut som inte omfattas av kategorierna 1–3 (t.ex. med en begränsad omfattning av verksamheter och icke-väsentliga marknadsandelar inom sina affärsgrenar).

18. Kategoriseringen bör avspegla bedömningen av den systemrisk som instituten innebär för det finansiella systemet. Den bör användas av de behöriga myndigheterna som utgångspunkt för tillämpningen av proportionalitetsprincipen, såsom beskrivs i avsnitt 2.4, och inte som ett sätt att avspegla ett instituts kvalitet.

19. De behöriga myndigheterna bör grunda kategoriseringen på uppgifter från tillsynsrapporteringen och på information från den preliminära affärsmodellanalysen (se avsnitt 4.2). Kategoriseringen bör ses över regelbundet eller i samband med viktiga företagshändelser, t.ex. stora avyttringar, sammanslagningar, förvärv eller andra viktiga strategiska åtgärder.

2.1.2 Fortlöpande bedömning av risker

20. De behöriga myndigheterna bör fortlöpande bedöma vilka risker institutet är eller kan bli exponerat för genom följande aktiviteter:

- a. Övervakning av nyckelindikatorer enligt avdelning 3.
- b. Affärsmodellanalys enligt avdelning 4.

- c. Bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller enligt avdelning 5.
 - d. Bedömning av kapitalrisker enligt avdelning 6.
 - e. Bedömning av likviditets- och finansieringsrisker enligt avdelning 8.
21. Bedömningarna bör genomföras i överensstämmelse med proportionalitetskriterierna i avsnitt 2.4. Bedömningarna bör ses över om ny information blir tillgänglig.
22. De behöriga myndigheterna bör se till att resultaten av bedömningarna som anges ovan
- a. tydligt dokumenteras i en resultatsammanfattning,
 - b. avspeglas i ett betyg som ges enligt de särskilda anvisningar som behandlas i den delspecifika avdelningen i dessa riktlinjer,
 - c. bekräftar bedömningarna av andra delar eller föranleder en grundlig undersökning av bristande överensstämmelse mellan bedömningarna av dessa delar,
 - d. bidrar till bedömningen av ÖUP och det samlade ÖUP-betyget, och
 - e. i lämpliga fall leder till tillsynsåtgärder och beaktas i de beslut som fattas om sådana åtgärder.

2.1.3 Regelbunden bedömning av kapital- och likviditetstäckning

23. De behöriga myndigheterna bör regelbundet ompröva om institutets kapitalbas och likviditet är tillräckliga för att ge en fullgod täckning av de risker som institutet är eller kan bli exponerat för genom att göra följande bedömningar:
- a. ÖUP-kapitalbedömning enligt avdelning 7.
 - b. ÖUP-likviditetsbedömning enligt avdelning 9.
24. Bedömningarna bör genomföras i överensstämmelse med proportionalitetskriterierna i avsnitt 2.4. De behöriga myndigheterna kan behöva genomföra bedömningar oftare. De behöriga myndigheterna bör granska bedömningarna mot bakgrund av väsentliga nya resultat av ÖUP-riskbedömningen om de anser att resultaten kan ha väsentlig inverkan på institutets kapitalbas och/eller likviditetsresurser.
25. De behöriga myndigheterna bör se till att resultaten av bedömningarna
- a. tydligt dokumenteras i en sammanfattning,
 - b. avspeglas i det betyg som tilldelas institutets kapital- och likviditetstäckning enligt anvisningarna i den delspecifika avdelningen,

- c. bidrar till bedömningen av ÖUP och det samlade ÖUP-betyget, och
- d. tar hänsyn till och informerar om tillsynskravet att institutet bör inneha en kapitalbas och/eller likviditetsresurser som överstiger kraven enligt förordning (EU) nr 575/2013, eller eventuellt för andra tillsynsåtgärder.

2.1.4 Övergripande bedömning enligt översyns- och utvärderingsprocessen

26. De behöriga myndigheterna bör fortlöpande bedöma institutets riskprofil och bärkraft med hjälp av bedömningen av ÖUP enligt avdelning 10. Genom bedömningen av ÖUP bör de behöriga myndigheterna fastställa sannolikheten för att riskerna leder till att institutet fallerar med nuvarande kapitalbas, likviditetsresurser, styrning, kontroller och/eller affärsmodell eller affärsstrategi. Med utgångspunkt i detta bör de behöriga myndigheterna även fastställa om det är nödvändigt att vidta åtgärder för tidigt ingripande och/eller fastställa om institutet håller på att falla eller sannolikt kommer att falla.
27. Bedömningen bör ses över fortlöpande mot bakgrund av resultaten av riskbedömningarna eller resultaten av ÖUP-bedömningarna av kapital och likviditet.
28. De behöriga myndigheterna bör se till att resultaten av bedömningen
- a. avspeglas i betyget för institutets generella bärkraft enligt anvisningarna i avdelning 10,
 - b. tydligt dokumenteras i en sammanfattning av bedömningen av ÖUP som omfattar ÖUP-betygen (det samlade ÖUP-betyget och betygen för enskilda delar) och eventuella upptäckter som har gjorts under de senaste 12 månaderna, och
 - c. ligger till grund för tillsynsbeslutet om huruvida institutet kan anses falla eller sannolikt komma att falla enligt artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

2.1.5 Dialog med institut, tillämpning av tillsynsåtgärder och meddelande av resultat

29. Enligt modellen för lägsta engagemangsnivå i avsnitt 2.4 bör de behöriga myndigheterna inleda en dialog med institut för att bedöma enskilda ÖUP-delar, i överensstämmelse med kapitlen som behandlar specifika delar.
30. Med utgångspunkt i bedömningen av ÖUP och grundat på bedömningar av enskilda ÖUP-delar bör de behöriga myndigheterna vidta tillsynsåtgärder enligt avdelning 10. I dessa riktlinjer delas tillsynsåtgärderna in i följande grupper:
- a. Kapitalåtgärder.
 - b. Likviditetsåtgärder.

- c. Andra tillsynsåtgärder (inbegripet åtgärder för tidigt ingripande).
31. Om resultaten av övervakningen av nyckelindikatorer, bedömningen av ÖUP-delar eller annan tillsynsverksamhet gör det nödvändigt att vidta tillsynsåtgärder för att hantera överhängande problem, bör de behöriga myndigheterna inte invänta bedömningen av samtliga ÖUP-delar och uppdateringen av bedömningen av ÖUP, utan besluta vilka åtgärder som krävs för att komma till rätta med situationen och därefter gå vidare med uppdateringen av bedömningen av ÖUP.
32. De behöriga myndigheterna bör även inleda en dialog med utgångspunkt i resultaten av bedömningen av ÖUP parallellt med tillhörande tillsynsåtgärder, och i slutet av processen underrätta institutet om vilka tillsynsåtgärder som det är skyldigt att rätta sig efter enligt avsnitt 2.4.

2.2 Betygsättning i översyns- och utvärderingsprocessen

33. De behöriga myndigheterna bör ge en sammanfattning av resultaten av bedömningen av olika riskkategorier och av faktorer i ÖUP-ramverket.
34. Vid bedömningen av enskilda riskkategorier och ÖUP-element bör de behöriga myndigheterna använda ett betygsintervall – 1 (låg risk), 2 (låg till medelhög risk), 3 (medelhög till hög risk) och 4 (hög risk) – som återspeglar tillsynsbedömningen baserat på de relevanta betygsättningstabellerna i varje avdelning. De behöriga myndigheterna bör använda "övervägandena" i dessa tabeller till ledning för sina bedömningar (dvs. alla "överväganden" för exempelvis betyget 1 behöver inte gälla för institutet för att det ska få detta betyg) och/eller utveckla dem ytterligare eller lägga till andra överväganden. De behöriga myndigheterna bör sätta betyget 4 om resultatet av bedömningen är det sämsta tänkbara (detta betyg bör alltså sättas även om institutets position är sämre än den som beskrivs i "övervägandena" för betyget 4).
35. Vid genomförandet av riktlinjerna kan de behöriga myndigheterna införa mer detaljerad betygsättning för sina interna ändamål, t.ex. resursplanering, under förutsättning att det allmänna betygsramverket i dessa riktlinjer respekteras.
36. De behöriga myndigheterna bör se till att alla betyg ses över regelbundet åtminstone med den frekvens som anges i avsnitt 2.4 och utan oberättigat dröjsmål till följd av väsentliga nya observationer eller ny utveckling.

2.2.1 Riskbetyg

37. Behöriga myndigheter bör ge riskbetyg till enskilda risker för kapital i enlighet med de kriterier som anges i avdelning 6 och betygsätta risker för likviditet och finansiering i enlighet med kriterierna i avdelning 8. Dessa betyg representerar sannolikheten för att en risk kommer att ha en betydande effekt på institutet (t.ex. potentiell förlust), efter att ha beaktat kvaliteten på riskkontrollerna för att minska denna påverkan (dvs. kvarstående risk), men innan hänsyn tas

till institutets förmåga att minska risken med hjälp av tillgängligt kapital eller tillgängliga likviditetsresurser.

38. De behöriga myndigheterna bör fastställa riskbetyget främst genom en bedömning av den inneboende risken, men de bör också beakta överväganden om riskhantering och kontroller. I synnerhet kan förvaltningen och kontrollerna förbättras eller – i vissa fall – minska risken för betydande tillsynsmässiga konsekvenser (dvs. att man i överväganden som rör den inneboende risken kan komma att underskatta eller överskatta risknivån beroende på graden av tillräcklighet hos förvaltningen och kontrollerna). Bedömningen av den inneboende risken och huruvida förvaltningen och kontrollerna är tillräckliga bör göras med beaktande av de överväganden som anges i tabellerna 4–7 samt 9 och 10.
39. Vid genomförandet av dessa riktlinjer får de behöriga myndigheterna använda olika metoder för att besluta om individuella riskbetyg. Inneboende risknivåer och kvaliteten på riskhantering och riskkontroller kan betygsättas separat (leda till mellanliggande och slutliga betyg) eller totalt. De behöriga myndigheterna kan också införa aggregeringsmetoder för aggregering av enskilda risker för kapital, likviditet och finansiering.

2.2.2 Bärkraftighetsbetyg inklusive ett övergripande ÖUP-betyg

40. De behöriga myndigheterna bör sätta separata betyg för att sammanfatta den risknivå som följer av institutets bärkraft på grundval av resultaten av bedömningen av de fyra ÖUP-delarna:
 - a. Affärsmodell och strategi, i enlighet med de kriterier som anges i avdelning 4.
 - b. Intern styrning och institutomfattande kontroller i enlighet med de kriterier som anges i avdelning 5.
 - c. Kapitaltäckning i enlighet med de kriterier som anges i avdelning 7.
 - d. Likviditetstäckning i enlighet med de kriterier som anges i avdelning 9.
41. För kapitaltäckning och likviditet är dessa resultat en tillsynsbedömning av kapaciteten hos institutets kapital- och likviditetsresurser för att mildra/täcka individuella risker för kapital samt likviditet och finansiering, såsom anges i avdelningarna 6 och 8, och/eller andra element för vilka supplementärt kapital har fastställts i enlighet med avdelning 7.
42. De behöriga myndigheterna bör också ge ett övergripande ÖUP-betyg i enlighet med de kriterier som anges i avdelning 10. Detta betyg bör tilldelas på grundval av en tillsynsbedömning och bör representera tillsynens bedömning av institutets övergripande bärkraft.
43. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att betygsättningen av affärsmodell, intern styrning och institutomfattande kontroller, kapitaltäckning, likviditetstillräcklighet och det övergripande ÖUP-betyget uppfyller följande mål:

- a. Indikera sannolikheten för att tillsynsåtgärder behöver vidtas för att ta itu med problem i enlighet med kriterierna i avdelning 10.
 - b. Agera som en utlösande faktor för beslutet om huruvida man ska tillämpa åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med EBA:s riktlinjer om utlösande mekanismer för tidiga ingripanden⁷.
 - c. Hjälpa till med prioritering och planering av tillsynsresurser och fastställande av prioriteringar i programmet för tillsynsgranskning (SEP).
44. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att det övergripande ÖUP-betyg som tilldelas på grundval av den samlade bilden av hoten från de fyra ÖUP-elementen ger en indikation om institutets övergripande bärkraft, inbegripet huruvida institutet "fallerar eller sannolikt kommer att falla" i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU, även med beaktande av EBA:s riktlinjer om "fallerar eller sannolikt kommer att falla".⁸ När resultatet av den övergripande ÖUP-bedömningen tyder på att ett institut kan anses "fallera eller sannolikt kommer att falla" bör de behöriga myndigheterna tillämpa betyget "F" och följa processen för att samarbeta med resolutionsmyndigheterna i enlighet med artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

2.3 Organisatoriska arrangemang

45. De behöriga myndigheterna bör se till att deras organisation för att genomföra översyns- och utvärderingsprocessen åtminstone omfattar följande:
- a. En beskrivning av tillsynstjänstemännens roller och ansvarsområden när det gäller genomförandet av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP), samt relevanta rapporteringsvägar under normala förhållanden och i krissituationer.
 - b. Rutiner för dokumentering och registrering av resultat och tillsynsbedömningar.
 - c. Arrangemang för godkännande av resultat och betyg, samt rutiner för hur ärenden ska hänskjutas till nästa organisatoriska nivå om det finns skiljaktiga uppfattningar inom den behöriga myndigheten, under normala förhållanden och i krissituationer.
 - d. Arrangemang för att organisera en dialog med institutet enligt modellen för lägsta engagemangsnivå som föreskrivs i kapitel 2.4, i syfte att bedöma enskilda ÖUP-delar.
 - e. Arrangemang för samråd med ett institut och information om resultaten av översyns- och utvärderingsprocessen till institutet, vilket också återspeglar samspelet inom tillsynskollegierna för gränsöverskridande koncerner och deras

⁷ EBA:s riktlinjer om utlösande mekanismer för användning av åtgärder för tidigt ingripande ([EBA/GL/2015/03](#))

⁸ EBA:s riktlinjer om tolkningen av de omständigheter under vilka ett institut ska anses falla eller sannolikt komma att falla enligt artikel 32.6 i direktiv 2014/59/EU ([EBA/GL/2015/07](#))

enheter, även i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014⁹.

46. När de behöriga myndigheterna fastställer formerna för dialogen med instituten bör de beakta de potentiella konsekvenserna av att ge instituten betyget i fråga om deras offentliggörandeskyldigheter enligt kraven i förordning (EU) nr 596/2014¹⁰ och direktiven 2014/57/EU¹¹ och 2004/109/EG¹².

2.4 Proportionalitet och tillsynsengagemang

47. De behöriga myndigheterna bör tillämpa proportionalitetsprincipen när det gäller tillsynsengagemangets och dialogens omfattning, frekvens och intensitet, och när det gäller förväntningarna på de standarder som institutet ska uppfylla mot bakgrund av den kategori det tillhör. I samtliga fall bör bedömningen av kapitalrisker och risker för likviditet och finansiering omfatta en bedömning av åtminstone de mest väsentliga enskilda riskerna.

48. Oberoende av institutets kategori bör de behöriga myndigheterna, när de informerar om resultatet av den övergripande ÖUP-bedömningen, särskilt tillhandahålla

- a. en redogörelse för storleken på och sammansättningen av den kapitalbas som institutet är skyldigt att inneha utöver de krav som anges i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402¹³ avseende riskdelar och risker som inte omfattas av dessa förordningar,
- b. en redogörelse för storleken på och sammansättningen av den kapitalbas som institutet styrs av utöver de krav som anges i avdelning VII kapitel 4 a i direktiv 2013/36/EU,
- c. en redogörelse för institutets likviditet och eventuellt särskilda likviditetskrav som fastställs av den behöriga myndigheten, och

⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 av den 23 juni 2014 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för villkoren för att tillämpa processer för gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 188, 27.6.2014, s. 19).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv) (EUT L 173, 12.6.2014, s. 179).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

- d. en redogörelse för andra tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande, som den behöriga myndigheten har för avsikt att vidta.

49. När det gäller tillsynsengagemangets frekvens och intensitet ur proportionalitetssynpunkt bör de behöriga myndigheterna vid planeringen av ÖUP-aktiviteterna använda sig av en modell med en lägsta engagemangsnivå enligt följande (och som beskrivs i tabell 1).

2.4.1 Institut i kategori 1

50. För att säkerställa en lämplig frekvens av tillsynsverksamhet avseende ÖUP för institut i kategori 1 bör de behöriga myndigheterna

- a. kontrollera nyckelindikatorer på kvartalsbasis,
- b. utarbeta en dokumenterad sammanfattning av bedömningen av ÖUP minst en gång per år,
- c. uppdatera bedömningarna av alla enskilda ÖUP-delar minst en gång per år,
- d. informera institutet om resultatet av bedömningen av ÖUP minst en gång per år,
- e. ha fortlöpande engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning, enligt definitionen i punkt 3.9 i direktiv 2013/36/EU, för att bedöma varje ÖUP-del.

2.4.2 Institut i kategori 2

51. För att säkerställa en lämplig frekvens av tillsynsverksamhet avseende ÖUP för institut i kategori 2 bör de behöriga myndigheterna

- a. kontrollera nyckelindikatorer på kvartalsbasis,
- b. utarbeta en dokumenterad sammanfattning av bedömningen av ÖUP minst en gång per år,
- c. uppdatera bedömningarna av alla enskilda ÖUP-delar minst vartannat år,
- d. underrätta institutet om resultatet av bedömningen av ÖUP minst vartannat år,
- e. ha fortlöpande engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning så att de kan bedöma varje enskild ÖUP-del.

2.4.3 Institut i kategori 3

52. För att säkerställa en lämplig frekvens av tillsynsverksamhet avseende ÖUP för institut i kategori 3 bör de behöriga myndigheterna

- a. kontrollera nyckelindikatorer på kvartalsbasis,
- b. utarbeta en dokumenterad sammanfattning av bedömningen av ÖUP minst en gång per år,
- c. uppdatera bedömningarna av alla enskilda ÖUP-delar minst vart tredje år, eller tidigare om väsentlig ny information framkommer om den risken som föreligger,
- d. underrätta institutet om resultatet av bedömningen av ÖUP minst vart tredje år,
- e. (vid behov) upprätthålla ett riskbaserat engagemang och en dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning för att bedöma väsentliga riskdelar.

2.4.4 Institut i kategori 4

53. För att säkerställa en lämplig frekvens av tillsynsverksamhet avseende ÖUP för institut i kategori 4 bör de behöriga myndigheterna

- a. kontrollera nyckelindikatorer på kvartalsbasis,
- b. utarbeta en dokumenterad sammanfattning av bedömningen av ÖUP minst en gång per år,
- c. uppdatera bedömningarna av alla enskilda ÖUP-delar minst vart tredje år, eller tidigare mot bakgrund av väsentlig ny information om den risk som föreligger, och anpassa omfattningen och djupet av översynen av en sådan uppdatering efter institutets specifika riskprofil,
- d. underrätta institutet om resultatet av bedömningen av ÖUP minst vart tredje år,
- e. upprätthålla engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning minst vart tredje år.

2.4.5 Minimikrav för tillsynsengagemang

Tabell 1. Tillämpning av översyns- och utvärderingsprocessen på institut i olika kategorier

Kategori	Övervakning av nyckelindikatorer	Bedömning av alla ÖUP-delar (minst)	Sammanfattning av bedömningen av ÖUP	Lägsta nivå av engagemang/dialog
1	kvartalsvis	Årligen	årligen	Fortlöpande engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning, engagemang med institut för bedömning av varje del.

Kategori	Övervakning av nyckelindikatorer	Bedömning av alla ÖUP-delar (minst)	Sammanfattning av bedömningen av ÖUP	Lägsta nivå av engagemang/dialog
2	kvartalsvis	vartannat år	årligen	Fortlöpande engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning, engagemang med institut för bedömning av varje del.
3	kvartalsvis	vart tredje år	årligen	Riskbaserat engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning, engagemang med institut för bedömning av väsentliga riskdelar.
4	kvartalsvis	Vart tredje år med översynens omfattning och djup anpassad efter institutets specifika riskprofil	årligen	Engagemang med institutets ledningsorgan och verkställande ledning minst vart tredje år.

54. I de fall behöriga myndigheter fastställer att institut har liknande riskprofiler kan de genomföra tematiska ÖUP-bedömningar av flera institut genom en enda bedömning (en affärsmodellanalys kan t.ex. göras för alla små hypoteksinstitut eftersom frågeställningarna när det gäller bärkraften hos denna typ av institut sannolikt är gemensamma för dem alla). De behöriga myndigheterna kan också använda skräddarsydda metoder för tillämpningen av ÖUP för institut med liknande riskprofiler, såsom liknande affärsmodeller eller exponerings geografiska belägenhet i enlighet med artikel 97.4 a i direktiv 2013/36/EU.
55. För institut med ett lågt övergripande ÖUP-betyg bör de behöriga myndigheterna (åtminstone tillfälligt) fastställa en ytterligare grad av engagemang på grundval av resultaten från tidigare bedömningar av en eller flera ÖUP-delar, och på så vis kräva mer omfattande tillsynsresurser och en högre intensitet och frekvens av engagemang anpassat efter det enskilda institutets situation när det gäller risker och sårbarheter, oavsett kategori av institut.
56. När det gäller institut som omfattas av programmet för tillsynsgranskning enligt artikel 99 i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna se till att engagemangsnivån och översyns- och utvärderingsprocessen utgår från detta program.
57. Vid planeringen av ÖUP-aktiviteterna bör de behöriga myndigheterna ägna särskild uppmärksamhet åt samordningsaktiviteter med andra parter som är direkt eller indirekt delaktiga i bedömningen, framför allt när det krävs bidrag från institutet och/eller andra

behöriga myndigheter som är delaktiga i tillsynen av gränsöverskridande koncerner enligt avdelning 11 i dessa riktlinjer.

2.4.6 Bedömningens inriktning och detaljnivå

58. När det gäller proportionalitet bör de behöriga myndigheterna vid genomförandet av översyns- och utvärderingsprocessen enligt dessa riktlinjer ta hänsyn till att de olika delar, metoduspekter och bedömningskriterier som föreskrivs i avdelningarna 4, 5, 6 och 8 inte har samma relevans för alla institut. De behöriga myndigheterna bör eventuellt tillämpa olika detaljnivåer vid bedömningen beroende på vilken kategori institutet tillhör och i lämplig omfattning beroende på institutets storlek och affärsmodell samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

59. Mot bakgrund av punkterna 57 och 58 kan de behöriga myndigheterna också fastställa ÖUP:s särskilda inriktning, där en mer detaljerad bedömning görs på utvalda områden, medan mindre utförlig granskning, som ändå är tillräcklig för en meningsfull bedömning, ägnas åt alla andra delar av översyns- och utvärderingsprocessen. Ett sådant fokus för översyns- och utvärderingsprocessen kan baseras på flerårig planering, ekonomiska omständigheter eller en specifik situation för ett institut. När de behöriga myndigheterna fastställer bedömningens inriktning och detaljnivå bör de ta hänsyn till institutets riskprofil, de olika riskernas väsentlighet och eventuella förändringar av dem, inbegripet de som observerats vid övervakningen av nyckelindikatorer enligt avdelning 3, stresstester enligt avdelning 12 eller resultatet av tidigare ÖUP-bedömningar.

3. Övervakning av nyckelindikatorer

60. De behöriga myndigheterna bör regelbundet övervaka finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer för att följa förändringar i institutens ekonomiska förhållanden och riskprofiler. De behöriga myndigheterna bör även använda denna övervakning för att fastställa om bedömningen av de olika ÖUP-delarna måste uppdateras utanför planerade tillsynsaktiviteter, utifrån väsentlig ny information som blivit tillgänglig. Om det under övervakningen framkommer att institutets riskprofil har ändrats väsentligt eller att det finns avvikelser i indikatorerna, bör de behöriga myndigheterna utreda orsakerna till detta och eventuellt se över bedömningen av relevanta ÖUP-delar mot bakgrund av den nya informationen.
61. Enligt modellen för lägsta engagemangsnivå som behandlas i avdelning 2 bör de behöriga myndigheterna övervaka finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer åtminstone på kvartalsbasis för alla institut. Beroende på institutets eller situationens särskilda karaktär kan de behöriga myndigheterna emellertid besluta att övervakningen ska ske oftare med hänsyn till att underliggande information (t.ex. marknadsinformation) finns tillgänglig.
62. De behöriga myndigheterna bör upprätta system och mönster för övervakning som gör det möjligt att identifiera väsentliga förändringar och avvikelser i indikatorerna samt eventuellt införa tröskelvärden. De behöriga myndigheterna bör även införa rutiner för hänskjutande av ärenden till nästa organisatoriska nivå avseende alla relevanta indikatorer (eller kombinationer av indikatorer) som omfattas av övervakningen för att se till att avvikelser och väsentliga förändringar undersöks.
63. De behöriga myndigheterna bör anpassa uppsättningen av indikatorer och deras tröskelvärden i förhållande till enskilda instituts särskilda karaktär eller grupper av institut med liknande egenskaper (jämförelsegrupper). Ramverket av indikatorer, övervakningsmönster och tröskelvärden bör ta hänsyn till institutets storlek, komplexitet, affärsmodell och riskprofil samt omfatta geografiska områden, sektorer och marknader där institutet bedriver verksamhet.
64. De behöriga myndigheterna bör fastställa vilka indikatorer som ska kontrolleras genom regelbunden övervakning, framför allt genom en regelbunden tillsynsrapportering och med hjälp av definitioner från gemensamma redovisningsstandarder. Eventuellt kan EBA-instrument eller indikatorer som övervakas av EBA användas som informationskälla vid övervakningen av enskilda institut.
65. De fastställda indikatorerna och resultaten av övervakningen av nyckelindikatorer bör även användas vid bedömningen av kapitalrisker och likviditets- och finansieringsrisker i förhållande till respektive ÖUP-delar.
66. Övervakningsindikatorerna bör omfatta åtminstone följande institutspecifika indikatorer:

- a. Finansiella indikatorer och riskindikatorer för samtliga riskkategorier som omfattas av dessa riktlinjer (se avdelning 6 och 8).
 - b. Alla kapitalkrav som är en följd av tillämpningen av förordning (EU) nr 575/2013 och nationell lagstiftning som införlivar direktiv 2013/36/EU för att beräkna minimitillsynskrav (t.ex. kärnprimärkapital (CT1), likviditetstäckningsgrad, stabil nettofinansieringskvot).
 - c. Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder fastställda i direktiv 2014/59/EU.
 - d. Relevanta marknadsbaserade indikatorer (t.ex. aktiekurs, creditswappspread, avkastningsdifferens mellan obligationer).
 - e. Återhämtningsindikatorer, om sådana finns tillgängliga i institutets egna återhämtningsplaner.
 - f. Indikatorer baserade på kvantitativ eller kvalitativ information från rapportering till behöriga myndigheter, om sådana finns tillgängliga, som kan tyda på risk för penningtvätt och finansiering av terrorism.
67. De behöriga myndigheterna bör låta institutspecifika indikatorer åtföljas av relevanta makroekonomiska indikatorer, om sådana finns tillgängliga, för geografiska områden, sektorer och marknader där institutet bedriver verksamhet.
68. Identifiering av väsentliga förändringar eller avvikelser i indikatorer, framför allt när dessa förändringar utgör extremvärden i förhållande till jämförelsegruppen, bör av de behöriga myndigheterna anses motivera ytterligare undersökningar. De behöriga myndigheterna bör framför allt
- a. fastställa orsaken och bedöma hur väsentlig den potentiella inverkan på institutets stabilitet kan bli,
 - b. dokumentera orsaken och resultatet av bedömningen, och
 - c. se över riskbedömningen och eventuellt ÖUP-betyget mot bakgrund av det nya resultatet.
69. De behöriga myndigheterna bör även överväga att utöka den regelbundna kontrollen av finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer till att omfatta en granskning av oberoende marknadsundersökningar och analyser, om sådana finns, eftersom dessa kan vara en användbar källa för alternativa synpunkter.

4. Analys av affärsmodellen

4.1 Allmänna överväganden

70. I denna avdelning anges kriterierna för bedömningen av institutets affärsmodell och strategi. De behöriga myndigheterna bör göra denna bedömning av ett institut på samma nivå som ÖUP-bedömningen, men den kan även göras på affärsområdes- eller produktnivå, eller tematiskt.
71. Utan att åsidosätta ledningsorganets ansvar för att driva och organisera verksamheten, och utan att ge företräde åt en särskild affärsmodell, bör den behöriga myndigheten regelbundet genomföra en affärsmodellanalys för att bedöma verksamhetsrisker och strategiska risker samt fastställa
- ▶ om institutets nuvarande affärsmodell är bärkraftig baserat på dess förmåga att generera en godtagbar avkastning under de följande tolv månaderna, och
 - ▶ om institutets strategi är hållbar när det gäller dess förmåga att generera en godtagbar avkastning på längre sikt (minst tre år), baserat på dess strategiska planer och finansiella prognoser.
72. De behöriga myndigheterna bör använda resultatet av affärsmodellanalysen som underlag vid bedömningen av alla andra delar i ÖUP-bedömningen. De behöriga myndigheterna kan utvärdera särskilda aspekter av affärsmodellanalysen, framför allt den kvantitativa bedömningen av affärsmodellen, som en del av bedömningen av andra ÖUP-delar (t.ex. förståelse för att finansieringsstrukturen kan vara en del i likviditetsriskbedömningen).
73. De behöriga myndigheterna bör även använda affärsmodellanalysen för att underlätta identifieringen av institutets huvudsakliga sårbarheter, som mest sannolikt kommer att ha väsentlig inverkan på institutet eller leda till fallissemang i framtiden.
74. De behöriga myndigheterna bör också använda affärsmodellanalysen för att bedöma tillsynskonsekvenserna av de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som de känner till och som är kopplade till institutets affärsmodell. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna använda de synpunkter som erhållits från tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt deras bedömningar av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism och eventuella iakttagelser som rör väsentliga brister i ett instituts kontroller av bekämpning av dessa, för att komplettera sina slutsatser från den pågående tillsynen och utvärdera om de ger upphov till tillsynsmässiga farhågor i förhållande till risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. Om bedömningen visar att institutets affärsmodell ger upphov till tillsynsmässiga farhågor i kopplade till risker för penningtvätt och finansiering av terrorism bör de behöriga myndigheterna dela resultatet av

affärsmodellanalysen med tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism¹⁴.

75. De behöriga myndigheterna bör bland annat genomgå följande steg inom ramen för affärsmodellanalysen:

- a. Preliminär bedömning.
- b. Fastställande av fokusområden.
- c. Bedömning av affärsklimatet.
- d. Kvantitativ analys av den nuvarande affärsmodellen.
- e. Kvalitativ analys av den nuvarande affärsmodellen.
- f. Analys av framåtblickande strategi och finansiella planer (inklusive planerade förändringar av affärsmodellen).
- g. Bedömning av affärsmodellens bärkraft.
- h. Bedömning av strategins hållbarhet.
- i. Identifiering av sårbarheter som institutet är eller kan vara utsatt för på grund av sin affärsmodell och strategi.
- j. Sammanfattning av slutsatser och betygsättning.

76. De behöriga myndigheterna bör åtminstone använda följande källor till kvantitativ och kvalitativ information när de utför affärsmodellanalysen:

- a. Institutets strategiska plan(er) med prognoser för innevarande och följande år, samt underliggande ekonomiska antaganden.
- b. Finansiell rapportering (t.ex. resultaträkning, balansräkning).
- c. Lagstadgad rapportering (gemensam rapportering (COREP), finansiell rapportering (FINREP) och kreditregister, om tillgängligt).
- d. Intern rapportering (ledningsinformation, kapitalplanering, likviditetsrapportering, interna riskrapporter).

¹⁴ I enlighet med EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15).

- e. Återhämtnings- och resolutionsplaner, inklusive resultaten av resolutionsmyndighetens bedömning av möjligheten till resolution i enlighet med artikel 14 i direktiv 2014/59/EU.
- f. Rapporter från utomstående parter (t.ex. revisionsrapporter, rapporter från kapital-/kreditanalytiker).
- g. Andra relevanta studier/undersökningar (t.ex. från Internationella valutafonden (IMF), myndigheter och institutioner för makrotillsyn och EU-institutioner).

4.2 Preliminär bedömning

77. De behöriga myndigheterna bör analysera institutets huvudsakliga verksamhet, geografiska områden och marknadsposition, på den högsta konsolideringsnivån i jurisdiktionen, för att identifiera institutets

- a. viktigaste geografiska områden,
- b. viktigaste dotterinstitut/filialer,
- c. viktigaste affärsområden, och
- d. viktigaste produkter.

78. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang ta hänsyn till en rad relevanta mått vid tidpunkten för bedömningen samt dess förändringar över tid. Dessa mått bör omfatta

- a. bidrag till totala intäkter/kostnader,
- b. andel av tillgångar,
- c. andel av totalt riskvägt exponeringsbelopp, och
- d. marknadsposition.

79. De behöriga myndigheterna bör använda denna preliminära bedömning för att göra följande:

- a. Fastställa affärsområdets väsentlighet: De behöriga myndigheterna bör avgöra vilka geografiska områden, dotterinstitut/filialer samt affärs- och produktområden som är de mest väsentliga baserat på bidrag till resultatet (dvs. baserat på resultaträkningen), risk (dvs. baserat på det totala riskvägda exponeringsbeloppet eller andra riskmått) och/eller organisatoriska/lagstadgade prioriteringar (dvs. särskilda skyldigheter för banker i den offentliga sektorn att erbjuda särskilda produkter). De behöriga myndigheterna bör utgå från dessa uppgifter för att fastställa vad affärsmodellanalysen bör fokusera på (se vidare i avsnitt 4.3).

- b. Identifiera jämförelsegrupper: De behöriga myndigheterna bör fastställa en relevant jämförelsegrupp för institutet. Den behöriga myndigheten bör i samband med affärsmodellanalysen utgå från konkurrerande produkt-/affärsområden som är inriktade på samma vinstkällor/kunder (t.ex. sådan kreditkortsverksamhet från instituten som riktar sig till kreditkortsanvändare i landet "X") i syfte att fastställa jämförelsegruppen.
- c. Främja tillämpningen av proportionalitetsprincipen: De behöriga myndigheterna kan använda slutsatserna från den preliminära bedömningen för att dela in institut i proportionalitetskategorier utifrån deras komplexitet (se avsnitt 2.1.1).

4.3 Fastställande av fokusområden för affärsmodellanalysen

80. De behöriga myndigheterna bör fastställa inriktning för affärsmodellanalysen. De bör fokusera på de affärsområden som är viktigast för den nuvarande affärsmodellens bärkraft eller framtida hållbarhet och/eller som mest sannolikt kommer att öka institutets exponering mot befintliga eller nya sårbara punkter. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till
- a. affärsområdenas väsentlighet – om vissa affärsområden är viktigare än andra när det gäller att generera vinster (eller förluster),
 - b. tidigare resultat av tillsyn – om resultaten av andra ÖUP-delar kan ge indikatorer om vilka affärsområden som behöver undersökas närmare,
 - c. resultat och iakttagelser från interna eller externa revisionsrapporter – om revisionsfunktionen har fastställt särskilda problem för vissa affärsområdens hållbarhet eller bärkraft,
 - d. betydelsen av strategiska planer – om det finns affärsområden som institutet vill öka avsevärt eller minska,
 - e. resultat av tematiska översyner – om en sektorövergripande analys har avslöjat gemensamma underliggande problem som föranleder ytterligare institutspecifik analys,
 - f. observerade förändringar av affärsmodellen – om faktiska förändringar av affärsmodellen har uppmärksammats utan att institutet har tillkännagett planerade förändringar eller utarbetat nya strategiska planer,
 - g. jämförelser – om ett affärsområdes resultat avviker i förhållande till jämförelsegruppens resultat (extremvärden),
 - h. resultat och iakttagelser från den preliminära bedömningen av affärsmodellen, inklusive sådana som pekar på att affärsmodellen potentiellt kan innebära exponeringen mot risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.

4.4 Bedömning av affärsklimatet

81. För att få en uppfattning om institutets strategiska antaganden är rimliga bör de behöriga myndigheterna genomföra en affärsklimatanalys. Analysen bör ta hänsyn till under vilka nuvarande och framtida affärsförhållanden institutet bedriver verksamhet eller sannolikt kommer att driva sin verksamhet baserat på dess huvudsakliga eller väsentliga geografiska exponering och verksamhetsexponering. Under denna bedömning bör de behöriga myndigheterna få en uppfattning om inriktningen av makroekonomiska trender och marknadstrender och om jämförelsegruppens strategiska avsikter.
82. De behöriga myndigheterna bör använda denna analys för att få en uppfattning om följande:
- a. De viktigaste makroekonomiska variablerna under vilka den berörda enheten, produkten eller segmentet bedriver verksamhet eller kommer att driva sin verksamhet i de huvudsakliga geografiska områdena. Viktiga variabler kan t.ex. omfatta bruttonationalprodukt (BNP), arbetslöshet, räntor och prisindex för fastigheter.
 - b. Konkurrensläget och hur det sannolikt kommer att utvecklas med hänsyn till jämförelsegruppens aktiviteter. Områden för granskning kan t.ex. omfatta förväntad tillväxt på målmarknaden (t.ex. hypoteksmarknaden) och viktiga konkurrenters aktiviteter och planer på målmarknaden.
 - c. Övergripande trender på marknaden som kan påverka institutets resultat och lönsamhet. Detta bör åtminstone omfatta regleringstrender (t.ex. förändringar av lagstiftningen om distribution av bankprodukter till privatpersoner), tekniska trender (t.ex. överföring till elektroniska plattformar för vissa typer av handel) samt samhällstrender och demografiska trender (t.ex. större efterfrågan på islamiska banktjänster).

4.5 Analys av nuvarande affärsmodell

83. För att förstå de medel och metoder som ett institut använder i sin verksamhet och för att skapa vinster bör de behöriga myndigheterna göra kvantitativa och kvalitativa analyser.

4.5.1 Kvantitativ analys

84. De behöriga myndigheterna bör göra en analys av kvantitativa inslag i institutets nuvarande affärsmodell för att förstå institutets ekonomiska resultat och i vilken omfattning resultatet styrs av en riskaptit som är högre eller lägre än i jämförbara institut.
85. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:
- a. Resultaträkningen, inbegripet trender. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets underliggande lönsamhet (t.ex. efter extraordinära poster och

engångsposter), uppdelning av inkomstflöden, uppdelning av kostnader, nedskrivningar och nyckeltal (t.ex. räntemarginal, K/I-tal, nedskrivningar av lån). De behöriga myndigheterna bör beakta hur posterna ovan har utvecklats under de senaste åren och identifiera underliggande trender.

- b. Balansräkningen, inbegripet trender. De behöriga myndigheterna bör bedöma förhållandet mellan tillgångar och skulder, finansieringsstrukturen, förändringen i totalt riskvägt exponeringsbelopp och i kapitalbasen, samt nyckeltal (t.ex. avkastning på eget kapital, likviditetsgap för kärnprimärkapital). De behöriga myndigheterna bör beakta hur posterna ovan har utvecklats under de senaste åren och identifiera underliggande trender.
- c. Koncentration, inbegripet trender. De behöriga myndigheterna bör bedöma koncentration i resultaträkningen och balansräkningen i relation till kunder, sektorer och geografiska områden. De behöriga myndigheterna bör beakta hur posterna ovan har utvecklats under de senaste åren och identifiera underliggande trender.
- d. Riskaptit. De behöriga myndigheterna bör bedöma de formella limiter som institutet har infört för varje risktyp (kreditrisk, finansieringsrisk etc.) och efterlevnaden av dem för att förstå vilka risker institutet är berett att ta för att främja sitt ekonomiska resultat.

4.5.2 Kvalitativ analys

86. De behöriga myndigheterna bör göra en analys av kvalitativa inslag i institutets nuvarande affärsmodell för att förstå framgångsfaktorer och centrala beroendeförhållanden.

87. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Externa centrala beroendeförhållanden. De behöriga myndigheterna bör fastställa vilka huvudsakliga yttre faktorer som påverkar affärsmodellens framgång, bland annat utomstående långgivare, mellanhänder och särskilda regleringsfaktorer.
- b. Interna centrala beroendeförhållanden. De behöriga myndigheterna bör fastställa vilka huvudsakliga yttre faktorer som påverkar affärsmodellens framgång, bland annat it-plattformens kvalitet samt operativ kapacitet och resurskapacitet.
- c. Lojalitet. De behöriga myndigheterna bör fastställa hur starka relationer institutet har till sina kunder, leverantörer och partner, bland annat institutets beroende av dess anseende, filialernas effektivitet, kundernas lojalitet och partnerskapens ändamålsenlighet.
- d. Områden med konkurrensfördel. De behöriga myndigheterna bör fastställa på vilka områden institutet har en konkurrensfördel i förhållande till jämförelsegrupper,

t.ex. it-plattformens kvalitet eller andra faktorer såsom institutets globala nätverk och verksamhetens och produktutbudets omfattning.

- e. I analysen bör de behöriga myndigheterna beakta alla indikationer på att affärsmodellen och affärsverksamheten ger upphov till ökade risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet inlåning, etablering eller användning av rättsliga enheter i högriskredjeländer, enligt vad som fastställts i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849. I förekommande fall bör dessa indikationer kompletteras med kvantitativa analyser, när så är lämpligt, med särskild inriktning på väsentligheten hos intäkterna och intäkterna från verksamhet som bedrivs i sådana högriskredjeländer, samt på koncentrationer av exponeringar mot kunder för vilka institutet tillämpar skärpta åtgärder för kundkännedom i enlighet med kapitel II avsnitt 3 i direktiv 2015/849. De behöriga myndigheterna bör utbyta information om dessa indikationer med tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med punkt 74.

4.6 Analys av strategi och finansiella planer

88. De behöriga myndigheterna bör göra en kvantitativ och kvalitativ långsiktig analys av institutets ekonomiska prognoser och strategiska plan för att förstå antagandena för, rimligheten i och riskerna med dess affärsstrategi.

89. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Övergripande strategi. De behöriga myndigheterna bör beakta de huvudsakliga kvantitativa och kvalitativa förvaltningsmålen.
- b. Ekonomisk resultatprognos. De behöriga myndigheterna bör beakta ekonomiska resultatprognoser, inbegripet samma eller liknande mått som i den kvantitativa analysen av den nuvarande affärsmodellen.
- c. Framgångsfaktorer för strategin och den finansiella planen. De behöriga myndigheterna bör fastställa vilka huvudsakliga förändringar av den nuvarande affärsmodellen som föreslås för att uppfylla målen.
- d. Antaganden. De behöriga myndigheterna bör fastställa om de antaganden som institutet gör i sin strategi och sina prognoser är rimliga och konsekventa. Det kan gälla antaganden på områden som makroekonomiska mått, marknadsdynamik, volym och marginaltillväxt för viktiga produkter, segment och geografiska områden etc.
- e. Verkställighetskapacitet. De behöriga myndigheterna bör fastställa institutets verkställighetskapacitet med utgångspunkt i hur ledningen tidigare har följt strategier och prognoser, och strategiernas komplexitet och ambition jämfört med

den nuvarande affärsmodellen. Vid bedömningen av verkställighetskapaciteten bör de behöriga myndigheterna också ta hänsyn till förmågan att verkställa strategin ur ett riskhanteringsperspektiv.

90. De behöriga myndigheterna bör göra delar av denna analys samtidigt som den kvalitativa och kvantitativa analysen av den nuvarande affärsmodellen, framför allt analysen av den ekonomiska resultatprognosen och framgångsfaktorerna för strategin.

4.7 Bedömning av affärsmodellens bärkraft

91. Efter att ha genomfört analyserna som beskrivs i avsnitten 4.4 och 4.5 bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning eller uppdaterat sin uppfattning om bärkraften för institutets nuvarande affärsmodell i förhållande till dess förmåga att generera en godtagbar avkastning under de följande tolv månaderna, mot bakgrund av kvantitativa resultat, centrala framgångsfaktorer och beroendeförhållanden samt affärsklimat.

92. De behöriga myndigheterna bör bedöma i vilken grad avkastningen är godtagbar. Denna bedömning bör göras utifrån följande kriterier:

- a. Avkastning på eget kapital (ROE) jämfört med kostnaden för eget kapital (COE) eller liknande mått. De behöriga myndigheterna bör överväga om affärsmodellen genererar en avkastning som överstiger kostnaderna (med undantag av engångsposter) på basis av ROE jämfört med COE. Även andra mått som t.ex. avkastning på tillgångar eller riskjusterad avkastning på kapital, samt beaktandet av förändringar av dessa mått över en cykel, kan bidra till bedömningen.
- b. Finansieringsstruktur. De behöriga myndigheterna bör överväga om finansieringsmixen är lämplig för affärsmodellen och för strategin. Volatilitet eller bristande överensstämmelse i finansieringsmixen kan innebära att en affärsmodell eller strategi, även om avkastningen överstiger kostnaderna, inte är hållbar mot bakgrund av nuvarande eller framtida affärsklimat.
- c. Riskaptit. De behöriga myndigheterna bör överväga om institutets affärsmodell eller strategi utgår från en riskaptit när det gäller enskilda risker (t.ex. kreditrisk, marknadsrisk) eller mer allmänt att dess riskaptit anses vara hög eller extrem från jämförelsegruppen för att generera tillräcklig avkastning.

4.8 Bedömning av strategins hållbarhet

93. Efter att ha genomfört analyserna som beskrivs i avsnitten 4.4 till 4.6 bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning eller uppdatera sin uppfattning om huruvida institutets strategi är hållbar i förhållande till dess förmåga att generera en godtagbar avkastning, enligt beskrivningen ovan, på längre sikt (minst tre år) baserat på dess strategiska planer och finansiella prognoser samt mot bakgrund av tillsynsmyndighetens bedömning av affärsklimatet.

94. De behöriga myndigheterna bör framför allt bedöma hållbarheten för institutets strategi i förhållande till
- a. hur sannolika institutets antaganden och ekonomiska resultatprognos är, jämfört med tillsynsmyndighetens uppfattning om det nuvarande och framtida affärsklimatet,
 - b. hur tillsynsmyndighetens uppfattning om affärsklimatet påverkar den ekonomiska resultatprognosen (om denna skiljer sig från institutets antaganden), och
 - c. strategins risknivå (dvs. strategins komplexitet och ambition jämfört med den nuvarande affärsmodellen) och sannolikheten för framgång baserat på institutets sannolika verkställighetskapacitet (utifrån hur framgångsrikt institutet har verkställt tidigare strategier av liknande omfattning eller resultatet hittills jämfört med den strategiska planen och med beaktande av förmågan att genomföra strategin ur ett riskhanteringsperspektiv).

4.9 Identifiering av viktiga svagheter

95. Efter att ha gjort en affärsmodellanalys bör de behöriga myndigheterna bedöma svagheter som institutet är eller kan bli exponerat för på grund av sin affärsmodell och strategi, med hänsyn till någon av följande situationer:
- a. Förväntade dåliga ekonomiska resultat.
 - b. En orealistisk strategi.
 - c. Alltför stora koncentrationer eller volatilitet (t.ex. av intäkter, vinster, kunder som omfattas av skärpt kundkontroll enligt kapitel II avsnitt 3 i direktiv 2015/849, högriskredjeländer i enlighet med artikel 9 i det direktivet, insättningar och tillgångar under förvaring/förvaltning som rör sådana högriskredjeländer,
 - d. Ett alltför stort risktagande.
 - e. Problem som rör finansieringsstrukturen.
 - f. Betydande omvärldsproblem (t.ex. hot om regleringar, såsom att affärsenheter ska hållas åtskilda).
 - g. Miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker och deras inverkan på affärsmodellens bärkraft och hållbarhet och institutets långsiktiga motståndskraft.
96. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om affärsmodellens bärkraft och strategins hållbarhet samt om eventuella åtgärder för att hantera problem och farhågor.

4.10 Resultatsammanfattning och betygsättning

97. Med utgångspunkt i bedömningen av affärsmodellens bärkraft och hållbarhet bör de behöriga myndigheterna ha fått en övergripande uppfattning om affärsmodellens bärkraft och strategins hållbarhet, samt om eventuella risker för ett instituts bärkraft till följd av denna bedömning. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten, vilken ska åtföljas av en lönsamhetspoäng grundad på de överväganden som anges i tabell 2.

Tabell 2. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av affärsmodell och strategi

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Affärsmodellen och strategin utgör en låg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är stadig och stabil. Den är godtagbar med hänsyn till institutets riskaptit och finansieringsstruktur. • Det finns ingen väsentlig koncentration av tillgångar eller ohållbara koncentrerade inkomstkällor. • Institutet har en stark konkurrensposition på valda marknader och en strategi som sannolikt kommer att stärka dess position. • Institutet har finansiella prognoser som utgår från rimliga antaganden om det framtida affärsklimatet. • De strategiska planerna är rimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.
2	Affärsmodellen och strategin utgör en medellåg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är genomsnittlig i förhållande till jämförbara institut och/eller historiska resultat. Den är allmänt godtagbar med hänsyn till institutets riskaptit och finansieringsstruktur. • Det föreligger en viss koncentration av tillgångar eller koncentrerade inkomstkällor. • Institutets produkter/tjänster utsätts för konkurrenstryck på en eller flera viktiga marknader. Dess strategi för att hantera situationen kan till viss del ifrågasättas. • Institutets finansiella prognoser utgår från optimistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. • De strategiska planerna är rimliga mot bakgrund av den nuvarande

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet, men inte riskfria.
3	Affärsmodellen och strategin utgör en medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är ofta svag eller instabil och förutsätter en riskaptit eller finansieringsstruktur för att generera rimlig avkastning som är oroande ur tillsynssynpunkt. • Det föreligger en avsevärd koncentration av tillgångar eller koncentrerade inkomstkällor. • Konkurrenspositionen för institutets produkter/tjänster är svag på valda marknader. Det kan finnas några affärsområden med goda framtidsutsikter. Institutets marknadsandel kan vara markant sjunkande. Dess strategi för att hantera situationen kan ifrågasättas. • Institutets finansiella prognoser utgår från alltför optimistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. • De strategiska planerna är eventuellt inte rimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.
4	Affärsmodellen och strategin utgör en hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är mycket svag och instabil och förutsätter en riskaptit eller finansieringsstruktur för att generera en rimlig avkastning som är oacceptabel. • Institutet har en extrem koncentration av tillgångar eller ohållbara koncentrerade inkomstkällor. • Konkurrenspositionen för institutets produkter/tjänster är mycket svag på valda marknader. Det finns affärsområden med mycket dåliga framtidsutsikter. Det är mycket osannolikt att situationen ska kunna bemästras med de befintliga strategiska planerna. • Institutets finansiella prognoser utgår från orrealistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. • De strategiska planerna är orimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.

5. Bedömning av interna styrelseformer och institutomfattande kontroller

5.1 Allmänna överväganden

98. De behöriga myndigheterna bör bedöma om ett instituts interna styrningssystem är tillräckliga och står i proportion till institutets riskprofil, affärsmodell, art, storlek och komplexitet. De bör identifiera i vilken utsträckning institutet uppfyller tillämpliga EU-krav och nationella krav i fråga om sunda interna styrningssystem och identifiera eventuella brister. De behöriga myndigheterna bör särskilt utvärdera om de interna styrningssystemen säkerställer en sund riskhantering och inkluderar lämpliga interna kontroller och tillsyn. Behöriga myndigheter bör fastställa om det finns betydande risker förknippade med bristfälliga interna styrningssystem och deras potentiella inverkan på institutets riskprofil och hållbarhet.
99. För översyns- och utvärderingsprocessen bör bedömningen av institutets interna styrning och institutomfattande kontroller omfatta en bedömning av
- a. det övergripande ramverket för intern styrning, som bör inbegripa en tydlig organisationsstruktur,
 - b. ledningsorganet och, i förekommande fall, dess kommittéer och dess kommittéers sammansättning, organisation och funktion,
 - c. företags- och riskkultur,
 - d. ersättningspolitik och ersättningspraxis,
 - e. ramen för intern kontroll, som bör inbegripa väl fungerande oberoende funktioner för riskhantering, regelefterlevnad och internrevision,
 - f. ramverket för riskhantering, inbegripet ICAAP, ILAAP, processen för godkännande av nya produkter, inbegripet väsentliga ändringar av produkter, system och processer samt exceptionella transaktioner,
 - g. integriteten i förvaltnings- och redovisningsförfarandena,
 - h. policy och strategi för utkontraktering,
 - i. informations- och kommunikationsteknik och driftskontinuitet, och
 - j. återhämtningsplanen.

100. Bedömningen av intern styrning bör ge underlag för bedömningen av den riskhantering och de riskkontroller som anges i avdelningarna 6 och 8 samt bedömningen av den interna processen för bedömning av ICAAP och ILAAP i ÖUP-bedömningen av kapitalbalansen och ÖUP-likviditetsbedömningen (avdelning 9). På samma sätt bör en riskbaserad analys av ICAAP-beräkningar/kapitaluppskattningar som granskats enligt avdelning 7, och eventuella brister som konstaterats, ligga till grund för bedömningen av den övergripande ram för ICAAP som bedöms enligt denna avdelning.
101. I linje med EBA:s riktlinjer för intern styrning¹⁵ bör bedömningen av ramen för intern styrning omfatta en kontroll av förekomsten av styrformer och mekanismer för att säkerställa att institutet uppfyller tillämpliga krav för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Den bör dessutom beakta eventuell kompletterande information som erhållits från tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om bedömningen av dessa arrangemang och mekanismer.

5.2 Övergripande ram för intern styrning

102. I enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning, Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för bedömning av lämpligheten hos ledamöter i ledningsorganet och innehavare av nyckelfunktioner¹⁶, EBA:s riktlinjer om upplysningskrav¹⁷, EBA:s riktlinjer om utkontrakteringsarrangemang¹⁸ och EBA:s riktlinjer för sund ersättningspolicy¹⁹, bör de behöriga myndigheternas bedömning av ramen för intern styrning innebära en bedömning av huruvida institutet åtminstone visar att
- ledningsorganets uppgifter är tydligt definierade, med åtskillnad mellan ledningens (verkställande) funktion och de övervakande (icke verkställande) funktionerna och att lämpliga styrningsformer har införts,
 - en lämplig och öppen organisatorisk och operativ struktur med en väldefinierad, öppen och konsekvent ansvarsfördelning, inbegripet ledningsorganets och dess kommittéers ansvarsområden har upprättats,
 - ledningsorganet har fastställt och säkerställt genomförandet av de övergripande affärs- och riskstrategierna, inbegripet fastställandet av institutets riskaptit, på individuell nivå och på koncernnivå, med lämpligt deltagande av ledningsorganet,

¹⁵ Riktlinjer för intern styrning enligt direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/05).

¹⁶ Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorganet och nyckelfunktionsinnehavare enligt direktiv 2013/36/EU och direktiv 2014/65/EU (EBA/GL/2021/06).

¹⁷ [EBA:s riktlinjer om upplysningskrav enligt del åtta i förordning \(EU\) nr 575/2013](#) (EBA/GL/2016/11).

¹⁸ [EBA:s riktlinjer för utkontrakteringsarrangemang](#) (EBA/GL/2019/02).

¹⁹ [EBA:s riktlinjer för en sund ersättningspolicy](#) enligt artiklarna 74.3 och 75.2 i direktiv 2013/36/EU och upplysningar enligt artikel 450 i förordning (EU) nr 575/2013 (EBA/GL/2021/04).

- d. riskkultur i form av strategier och deras genomförande, inbegripet kommunikation och utbildning, är lämpliga,
- e. ett urvals- och lämplighetsbedömningsförfarande för medlemmarna i ledningsorganet och innehavarna av nyckelfunktioner har genomförts,
- f. det finns en lämplig och effektiv ram för intern styrning och intern kontroll med oberoende funktioner för riskhantering, regelefterlevnad och internrevision som har tillräcklig auktoritet, ställning och resurser för att utföra sina uppgifter,
- g. en ersättningspolicy och ersättningspraxis som är i linje med de ersättningsprinciper som anges i artiklarna 92–95 i direktiv 2013/36/EU och EBA:s riktlinjer om sund ersättningspolicy har genomförts,
- h. åtgärder har vidtagits för att säkerställa integriteten i systemen för redovisning och finansiell rapportering, inbegripet finansiell och operativ kontroll samt efterlevnad av lagstiftningen och relevanta standarder,
- i. en strategi för utkontraktering som tar upp konsekvenserna av utkontraktering av institutets verksamhet och de risker som det står inför har genomförts,
- j. ramen för intern styrning fastställs, övervakas och regelbundet utvärderas av ledningsorganet, och
- k. ramverket för intern styrning är öppet för insyn för berörda parter, inklusive aktieägare.

5.3 Ledningsorganets organisation och verksamhet

103. I enlighet med artiklarna 74 och 91 i direktiv 2013/36/EU och EBA:s riktlinjer om intern styrning och Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för bedömning av lämpligheten hos ledamöter i ledningsorganet och nyckelfunktionsinnehavarna, bör de behöriga myndigheterna bedöma om

- a. arrangemang som syftar till att säkerställa ledningsorganets kollektiva lämplighet och den individuella lämpligheten hos de enskilda innehavarna av nyckelfunktioner har genomförs effektivt vid utnämningen, när väsentliga förändringar inträffar (t.ex. sådana som påverkar de villkor som bedömts i samband med den inledande lämplighetsbedömningen) och fortlöpande, inbegripet anmälan till de relevanta behöriga myndigheterna,
- b. ledningsorganets sammansättning och efterträdarplanering är lämplig,
- c. ledningsorganet har en policy för att främja mångfald inom ledningsorganet, utan att det påverkar tillämpningen av antidiskrimineringsregler, och huruvida en sådan mångfaldspolitik återspeglas i ledningens rekryteringspolicy och säkerställer ett tillräckligt

diversifierat urval av kandidater och, när det gäller betydande institut, huruvida de har fastställt ett kvantitativt mål för representation av det underrepresenterade könet,

- d. det finns ett effektivt samspel mellan ledningsorganet i dess lednings- och tillsynsfunktioner,
- e. ledningsorganet i sin ledningsfunktion på lämpligt sätt leder verksamheten och tillsynsfunktionen övervakar ledningens beslutsfattande och åtgärder,
- f. alla ledamöter i ledningsorganet agerar självständigt,
- g. det finns tillräckligt med tid för medlemmarna i ledningsorganet att utföra sina uppgifter,
- h. begränsningen av antalet styrelseuppdrag för betydande institut i enlighet med artikel 91.3 i direktiv 2013/36/EU iakttas,
- i. det finns lämpliga rutiner och förfaranden för intern styrning för ledningsorganet och dess kommittéer, om de är etablerade, och
- j. ledningsorganet, i dess verkställande funktion och i dess tillsynsfunktion, och riskkommittén, ifall en sådan har inrättats, har adekvat tillgång till information om institutets risksituation.

5.4 Företagsvärderingar och riskkultur

104. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig och transparent företagsstruktur, sunda, konsekventa företagsvärderingar och en riskkultur som är heltäckande och står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och institutets verksamhet, och som är förenlig med institutets riskaptit.
105. I enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning bör de behöriga myndigheterna bedöma följande:
- a. Huruvida ledningsorganet fullt ut känner till och förstår institutets rättsliga, organisatoriska och operativa struktur ("känn din organisation") och ser till att den överensstämmer med dess godkända affärs- och riskstrategi och riskaptit.
 - b. Huruvida instituten inte har inrättat otydliga eller onödigt komplexa strukturer som inte har någon tydlig ekonomisk grund eller något rättsligt syfte, eller sådana strukturer som ger upphov till farhågor om att de kan komma att användas för ett ändamål som har samband med ekonomisk brottslighet. Om komplexa strukturer inrättas bör ledningsorganet förstå strukturerna och deras syfte och de särskilda risker som de medför samt säkerställa att de interna kontrollfunktionerna deltar på vederbörligt sätt.

- c. Huruvida instituten har utvecklat en integrerad och institutövergripande riskkultur grundad på full förståelse för och helhetssyn på de risker de står inför och hur de hanteras, med beaktande av institutets riskaptit.
- d. Huruvida institutets etiska företags- och riskkultur främjar en miljö med konstruktiva utmaningar där beslutsprocesserna uppmuntrar till ett brett spektrum av åsikter.
- e. Huruvida instituten har infört oberoende interna förfaranden och processer för visuellblåsning som gör det möjligt att anonymisera uppgifter till ledningsorganet och andra ansvariga funktioner.
- f. Huruvida institut hanterar intressekonflikter på lämpligt sätt på institutionell nivå och har infört en policy för intressekonflikter för personalen för att hantera konflikter mellan personalens privata intressen och institutets intressen.
- g. Huruvida instituten på lämpligt sätt identifierar, dokumenterar och hanterar potentiella intressekonflikter till följd av lån eller andra transaktioner med medlemmar i ledningsorganet och deras närstående.
- h. Huruvida instituten ser till att det inte förekommer någon diskriminering av personalen och att det finns lika möjligheter för alla kön.
- i. Huruvida det finns tydlig, stark och effektiv kommunikation om strategier, företagsvärderingar, en uppförandekod och/eller andra liknande instrument, risker och andra policyer till all relevant personal, och riskkulturen tillämpas på alla nivåer av institutet.
- j. Huruvida instituten som en del av uppförandekoden fastställer principer för och ger exempel på godtagbara och oacceptabla beteenden, särskilt i samband med finansiell felrapportering och tjänstefel, ekonomisk och finansiell brottslighet, inbegripet men inte begränsat till bedrägeri, penningtvätt och finansiering av terrorism, antitrustmetoder, ekonomiska sanktioner, mutor och korruption, otillbörlig marknadspåverkan, vilseledande försäljning och andra överträdelse av konsumentskyddslagstiftningen, skattebrott, oavsett om de begås direkt eller indirekt, inbegripet genom olagliga eller förbjudna utdelningsarbitrage.

5.5 Ersättningspolicy och ersättningspraxis

106. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har en ersättningspolicy och praxis, i enlighet med artiklarna 92–95 i direktiv 2013/36/EU, för personal vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil och lämpliga, könsneutrala ersättningspolicier för samtliga anställda. I enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning och EBA:s riktlinjer om sund ersättningspolicy, bör de behöriga myndigheterna bedöma om

- a. ersättningspolicyn är förenlig med institutets affärs- och riskstrategier, företagskultur och värderingar, institutets långsiktiga intressen och de åtgärder som vidtas för att undvika intressekonflikter inte uppmuntrar överdrivet risktagande och att de upprätthålls, godkänns och övervakas av ledningsorganet,
- b. ersättningspolicyn är könsneutral och instituten har vidtagit lämpliga åtgärder för att övervaka utvecklingen av lönegapet mellan könen över tid,
- c. personal vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil (identifierad personal) är korrekt identifierad och kriterierna i artikel 92.3 i direktiv 2013/36/EU och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/923 tillämpas korrekt, särskilt när det gäller
 - i. tillämpningen av kvalitativa och kvantitativa kriterier för att identifiera personal, och
 - ii. bestämmelserna om uteslutning av personal som endast identifieras enligt de kvantitativa kriterier som anges i artikel 6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/923,
- d. instituten har gjort en korrekt fördelning mellan de fasta och rörliga delarna av ersättningen, med särskild hänsyn till behandlingen av ersättningar eller rollbaserade betalningar, garanterad rörlig ersättning, avgångsvederlag osv.,
- e. kombinationen av rörlig och fast ersättning är lämplig, bestämmelserna om begränsning av den rörliga ersättningskomponenten till 100 procent av den fasta ersättningskomponenten (200 procent med aktieägarnas godkännande) uppfylls och den rörliga ersättningen ska inte betalas genom instrument eller metoder som gör det lättare att inte följa direktiv 2013/36/EU eller förordning (EU) nr 575/2013,
- f. den rörliga ersättningen för identifierad personal bygger på prestation, kraven på anstånd, kvarhållande, utbetalning i instrument och tillämpningen av malus och återbetalning, och institutet använder inte instrument eller praxis för att kringgå ersättningskraven,
- g. om instituten tillämpar ersättningskraven korrekt på koncernnivå eller enhetsnivå i enlighet med artikel 109 i direktiv 2013/36/EU,
- h. om instituten tar tillräcklig hänsyn till begränsningar i fråga om rörlig ersättning till följd av att de får statligt stöd eller på grund av rekommendationer eller beslut från behöriga myndigheter.

5.6 Ram för intern kontroll

107. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig ram för intern kontroll. Denna bedömning bör åtminstone omfatta huruvida
- a. institutet har infört lämpliga, skriftliga riktlinjer för intern kontroll och har infört en ram för intern kontroll inom affärsenheterna, andra relevanta enheter och inom ramen för oberoende interna kontrollfunktioner,
 - b. det finns en tydlig transparent och dokumenterad beslutsgång med en tydlig ansvarsfördelning för genomförandet av den interna kontrollramen och dess komponenter,
 - c. det finns tillräcklig åtskillnad mellan funktioner och informationshinder vid behov,
 - d. alla oberoende interna kontrollfunktioner är effektiva och har lämpliga och tillräckliga resurser, befogenheter och ställning för att fullgöra sina uppdrag och vid behov direkt tillgång till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion,
 - e. ramen för intern kontroll omfattar alla delar av institutet, med en tydlig fördelning av affärs- och stödenheter som i första hand ansvarar för att inrätta och upprätthålla lämpliga interna kontroller och riskhanteringsförfaranden,
 - f. nödvändig information, inbegripet riktlinjer, mekanismer och förfaranden och uppdateringar av dessa, utbyts i god tid så att ledningsorganet, affärsområdena och de interna enheterna, inbegripet varje oberoende intern kontrollfunktion, kan utföra sina uppgifter,
 - g. institutet har en policy och process för godkännande av nya produkter (NPAP), inklusive en process för väsentliga ändringar eller exceptionella transaktioner, med en tydligt specificerad roll för de oberoende riskhanterings- och regelefterlevnadsfunktionerna, som godkänts av ledningsorganet,
 - h. institutet har kapacitet att utarbeta skriftliga riskrapporter, använder dem för förvaltningsändamål och sådana riskrapporter
 - i. är punktliga, korrekta, koncisa, heltäckande, tydliga och användbara, och
 - ii. produceras och meddelas till de berörda parterna med lämplig frekvens, och
 - i. lämplig nivå inom företagsledningen genomför formella uppföljningsförfaranden för att säkerställa och rapportera om huruvida rekommendationer från internrevisionsfunktionen följs effektivt och i rätt tid.

Riskkontrollfunktion

108. I enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har inrättat en oberoende riskkontrollfunktion och åtminstone om denna funktion

- a. är en central organisatorisk funktion som omfattar hela institutet och är strukturerad så att den kan genomföra riskstrategier och kontrollera riskhanteringsramen och är aktivt involverad i alla väsentliga riskhanteringsbeslut,
- b. säkerställer att alla risker för hela koncernen identifieras, mäts, bedöms, övervakas och rapporteras korrekt av relevanta affärsområden eller interna enheter och att riskstrategin följs,
- c. gör en oberoende bedömning av överträdelser av riskaptit eller risklimiter och informerar affärsenheterna och ledningsorganet och rekommenderar möjliga åtgärder.

109. Med beaktande av EBA:s riktlinjer för intern styrning bör de behöriga myndigheterna bedöma om chefen för riskhanteringsfunktionen har tillräcklig sakkunskap, befogenhet, ställning och oberoende.

Funktion för regelefterlevnad

110. I enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har inrättat en permanent, oberoende och effektiv funktion för regelefterlevnad och åtminstone om en sådan funktion

- a. omfattas av en väldokumenterad policy för regelefterlevnad som meddelas all personal och övervakas av ledningsorganet,
- b. säkerställer att efterlevnaden övervakas genom ett strukturerat och väldefinierat program för övervakning av efterlevnaden och att policyn för efterlevnad följs.

111. Med beaktande av EBA:s riktlinjer för intern styrning bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har utsett en person som ansvarar för funktionen för regelefterlevnad i hela institutet. Om en sådan person samtidigt är chef för riskkontrollfunktionen eller har en annan ledande roll, bör de behöriga myndigheterna bedöma om det kan föreligga någon intressekonflikt.

Internrevisionsfunktion

112. I enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har inrättat en effektiv oberoende internrevisionsfunktion som

- a. följer nationella och internationella yrkesnormer,

- b. har sitt syfte, sin befogenhet och sina ansvarsområden definierade i ett mandat som erkänner yrkesmässiga normer och som har godkänts av ledningsorganet,
- c. är organisatoriskt oberoende och har skydd för internrevisorernas objektivitet, bland annat genom en lämplig åtskillnad av uppgifter och direkta rapporteringsvägar till ledningsorganet,
- d. bedömer huruvida institutets styrningsram är lämplig, inbegripet om befintliga policyer och förfaranden fortfarande är adekvata och uppfyller rättsliga och tillsynsmässiga krav, beslut av ledningsorganet och institutets riskaptit och strategi,
- e. bedömer huruvida förfarandena tillämpas korrekt och effektivt (t.ex. uppfyllande av uppförandekrav i samband med transaktioner, uppfyllande av den risknivå som är en faktisk följd av riskaptiten och risklimiter osv.),
- f. bedömer de utförda kontrollernas lämplighet, kvalitet och effektivitet samt den rapportering som görs av enheterna och den interna riskhanteringen och regelefterlevnadsfunktionerna,
- g. på lämpligt sätt täcker alla områden i en riskbaserad revisionsplan, inbegripet ICAAP, ILAAP och policy för godkännande av nya produkter, och
- h. fastställer om institutet följer den interna policyn och relevant EU-lagstiftning och nationell lagstiftning och tar upp eventuella avvikelser från endera av dessa.

5.7 Riskhanteringsram

113. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har inrättat en lämplig riskhanteringsram och lämpliga riskhanteringsprocesser. De behöriga myndigheterna bör åtminstone se över
- a. om riskstrategin, riskaptiten och riskhanteringsramen är lämpliga och genomförda på individuell nivå och koncernnivå,
 - b. interna ramar för den interna processen för bedömning av ICAAP och ILAAP,
 - c. stresstestkapacitet och -resultat,
 - d. huruvida institutet har inrättat en oberoende riskkontrollfunktion som omfattar hela institutet, och som är aktivt involverad i utarbetandet av institutets riskstrategi och alla väsentliga riskhanteringsbeslut, och som tillhandahåller alla relevanta riskrelaterade uppgifter till ledningsorganet och affärsenheterna med all relevant riskrelaterad information,

- e. huruvida institutet har en chef för riskkontrollfunktionen med tillräcklig sakkunskap, oberoende och senioritet, och, om så krävs, direkt tillgång till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion,
- f. huruvida den oberoende riskkontrollfunktionen säkerställer att institutets förfaranden för mätning, bedömning och riskhantering är lämpliga, och
- g. huruvida institutet har infört riktlinjer och förfaranden för att identifiera, mäta, övervaka, reducera och rapportera risker och därtill knutna riskkoncentrationer och huruvida dessa är förenliga med institutets risklimiter och riskaptit eller har godkänts av ledningsorganet, och
- h. huruvida institutet har infört förstärkta förfaranden för godkännande av beslut som chefen för riskkontrollfunktionen eller chefen för regelefterlevnad har uttryckt en negativ åsikt om.

5.7.1 Ram och strategi för riskaptit

114. Vid bedömningen av riskhanteringsramen bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till i vilken utsträckning den ingår i och hur den påverkar institutets övergripande strategi. Behöriga myndigheter bör särskilt bedöma om det finns lämpliga och konsekventa kopplingar mellan affärsstrategi, riskstrategi, riskaptit och riskhantering samt kapital- och likviditetsförvaltningsramarna.
115. När de behöriga myndigheterna ser över den riskstrategi, riskaptit och riskhanteringsram som gäller för ett institut bör de bedöma huruvida
- a. ledningsorganets ansvar när det gäller riskstrategin, riskaptiten och riskhanteringsramen utövas i praktiken genom att tillhandahålla lämplig ledning och tillsyn,
 - b. riskstrategin och riskaptiten beaktar alla väsentliga risker som institutet utsätts för, samt risklimiter, toleranser och trösklar,
 - c. riskstrategin och riskaptiten är konsekventa och genomförda,
 - d. ramverket för riskaptit är framåtblickande, i linje med den strategiska planeringshorisont som anges i företagsstrategin och regelbundet ses över,
 - e. riskstrategin och -aptiten på lämpligt sätt beaktar institutets risktolerans och ekonomiska resurser (dvs. riskaptiten bör vara förenlig med tillsynskraven i fråga om kapitalbas och likviditet samt andra tillsynsåtgärder och krav), och
 - f. riskstrategin och riskaptiten dokumenteras skriftligt och det finns bevis för att de har kommunicerats till institutens personal.

5.7.2 Ramar för ICAAP och ILAAP

116. De behöriga myndigheterna bör regelbundet se över institutens ICAAP och ILAAP på grundval av den information som samlats in från instituten i enlighet med EBA:s riktlinjer för ICAAP och ILAAP som samlats in för ÖUP-ändamål och fastställa deras sundhet, effektivitet och fullständighet i enlighet med de kriterier som anges i detta avsnitt. De behöriga myndigheterna bör också bedöma hur den interna processerna för bedömning av kapitalbehov (ICAAP) och likviditet (ILAAP) är integrerade i den övergripande riskhanteringen och i den strategiska förvaltningen, inklusive kapital- och likviditetsplanering.
117. Dessa bedömningar bör bidra till fastställandet av ytterligare kapitalbaskrav och bedömningen av kapitalkrav enligt avdelning 7, samt till bedömningen av likviditetstillräcklighet i enlighet med avdelning 9.

Sunda processer för intern bedömning av kapitalbehov (ICAAP) och intern likviditetsutvärdering (ILAAP)

118. För att utvärdera sundheten hos ICAAP och ILAAP bör de behöriga myndigheterna överväga om de styrdokument, processer, indata och modeller som utgör ICAAP och ILAAP står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet. För att göra detta bör de behöriga myndigheterna bedöma om ICAAP och ILAAP är lämpliga för att bedöma och upprätthålla en adekvat nivå av internt kapital och likviditet för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för och fatta affärsbeslut (t.ex. i samband med fördelningen av kapital i affärsplanen), även under stressade förhållanden i linje med EBA:s riktlinjer om stresstester av institut.
119. Vid bedömningen av sundheten hos ICAAP- och ILAAP-processerna bör de behöriga myndigheterna i tillämpliga fall överväga
- huruvida de metoder och antaganden som tillämpas av instituten är lämpliga och konsekventa för alla risker, baseras på solida empiriska indata, använder tillförlitliga kalibrerade parametrar och tillämpas på samma sätt för riskmätning och kapitalhantering och likviditetshantering,
 - huruvida konfidensnivån är förenlig med riskaptiten och om de antaganden som ligger till grund för den interna diversifieringen återspeglar affärsmodellen och riskstrategierna,
 - huruvida definitionen och sammansättningen av tillgängliga interna kapital- eller likviditetsmedel som institutet beaktat för ICAAP och ILAAP är förenliga med de risker som uppmätts av institutet och är godtagbara för beräkning av kapitalbas och likviditetsbuffertar, och
 - huruvida fördelningen eller tilldelningen av tillgängliga interna kapital- och likviditetsresurser mellan affärsområden eller juridiska enheter på ett korrekt sätt återspeglar den risk som var och en av dem är eller kan bli exponerad mot, och tar

vederbörlig hänsyn till rättsliga eller operativa begränsningar för möjligheten att överföra dessa resurser.

Effektiviteten hos ICAAP och ILAAP

120. Vid bedömningen av effektiviteten hos ICAAP och ILAAP bör de behöriga myndigheterna undersöka deras användning i beslutsfattande och förvaltningsprocesser på alla nivåer inom institutet (t.ex. begränsning, resultatmätning osv.). De behöriga myndigheterna bör bedöma hur institutet använder ICAAP och ILAAP i samband med sin risk-, kapital- och likviditetshantering (användningstest). Bedömningen bör omfatta sammankopplingarna och sambandet mellan ICAAP och ILAAP och ramen för riskapitet, riskhantering samt likviditets- och kapitalförvaltning, inklusive framåtblickande finansieringsstrategier, och huruvida de är lämpliga för institutets affärsmodell och komplexitet.
121. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har riktlinjer, förfaranden och verktyg för att underlätta
- a. tydlig angivelse av de funktioner och/eller förvaltningskommittéer som ansvarar för de olika delarna av ICAAP och ILAAP (t.ex. modellering och kvantifiering, internrevision och validering, övervakning och rapportering, utgivning av upptrappning m.m.),
 - b. beräkning av kapital- och likviditetsresurser på framåtblickande basis (inbegripet i antagna stressscenarier) i samband med den övergripande strategin eller betydande transaktioner,
 - c. allokering och övervakning av kapital- och likviditetsresurser mellan affärsområden och risktyper (t.ex. om de risklimiter som fastställts för affärsområden, enheter eller enskilda risker förenliga med målet att säkerställa att institutets interna kapital- och likviditetsresurser totalt sett är tillräckliga).
 - d. regelbunden och snabb rapportering av kapital och likviditet till företagsledningen och ledningsorganet (i synnerhet bör rapporteringsfrekvensen vara tillräcklig med avseende på risker och affärsvolymens utveckling, befintliga interna buffertar samt den interna beslutsprocessen, så att institutets ledning kan vidta avhjälpande åtgärder innan kapital eller likviditetstäckning äventyras), och
 - e. den verkställande ledningen eller ledningens medvetenhet och åtgärder där affärsstrategi och/eller betydande enskilda transaktioner kan vara oförenliga med den interna processen för bedömning av överensstämmelse och tillgängligt internt kapital (t.ex. godkännande av företagsledningen för en betydande transaktion där transaktionen sannolikt har en väsentlig inverkan på det tillgängliga interna kapitalet) eller med ILAAP och tillgängliga interna likviditetsresurser.
122. De behöriga myndigheterna bör bedöma om ledningsorganet visar på lämpligt engagemang för och kunskap om ICAAP och ILAAP och deras resultat. De bör särskilt bedöma

om ledningsorganet godkänner ramarna och resultaten för ICAAP och ILAAP och, i förekommande fall, resultaten av den interna valideringen av ICAAP och ILAAP.

123. De behöriga myndigheterna bör bedöma i vilken utsträckning ICAAP:s och ILAAP:s natur är framåtblickande. De behöriga myndigheterna bör göra detta genom att bedöma överensstämmelsen mellan ICAAP och ILAAP med kapital- och likviditetsplaner samt strategiska planer.

ICAAP:s och ILAAP:s omfattning

124. Behöriga myndigheter bör bedöma ICAAP:s och ILAAP:s täckning av affärsområden, juridiska personer och risker som institutet är eller kan bli exponerat för, samt ICAAP:s och ILAAP:s efterlevnad av rättsliga krav. De bör framför allt göra en bedömning av

- a. huruvida ICAAP och ILAAP genomförs enhetligt och proportionerligt för alla relevanta instituts affärsområden och juridiska enheter med avseende på identifiering och bedömning av risker,
- b. huruvida ICAAP och ILAAP omfattar alla väsentliga risker, oavsett om det finns en risk för enheter som inte är föremål för konsolidering (SPV, specialföretag), och
- c. huruvida ett företag har olika interna arrangemang eller processer för intern styrning från andra enheter i koncernen, huruvida dessa avvikelser är berättigade (t.ex. kan antagandet av avancerade modeller av endast en del av koncernen motiveras av att det saknas tillräckliga data för att uppskatta parametrarna för vissa affärsområden eller juridiska personer, under förutsättning att dessa affärsområden eller juridiska personer inte representerar någon källa till riskkoncentration för resten av portföljen).

5.7.3 Bedömning av institutens stresstester

125. De behöriga myndigheterna bör se över och bedöma institutens stresstestprogram och deras efterlevnad av EBA:s riktlinjer för stresstester, med beaktande av institutens storlek och interna organisation samt deras verksamheters art, omfattning och komplexitet, särskilt när det gäller styrformer, datainfrastruktur, användning av stresstester i ICAAP och ILAAP samt förvaltningsåtgärder som avses i avdelning 4 i de riktlinjerna.

126. De behöriga myndigheterna bör göra en kvalitativ bedömning av stresstestprogrammen samt en kvantitativ bedömning av resultaten av stresstester. De behöriga myndigheterna bör beakta resultaten av kvalitativa och kvantitativa bedömningar tillsammans med resultaten av stresstest inom ramen för tillsynen (se avdelning 12) för att bedöma ett instituts kapital- och likviditetstäckning och fastställa lämplig tillsyn av de identifierade bristerna.

127. Tillsynsbedömningarna av institutens stresstestprogram och resultaten av olika stresstester som utförts av ett institut som en del av stresstestprogrammet kan dessutom ligga

till grund för en bedömning av olika aspekter av översyns- och utvärderingsprocessen, särskilt följande:

- a. Identifiering av eventuella sårbarheter eller svagheter i riskhanteringen och kontrollerna av de enskilda riskområdena. Dessa bör användas som en ytterligare informationskälla som de behöriga myndigheterna ska beakta när de bedömer enskilda risker för kapital enligt avdelning 6 i dessa riktlinjer eller risker för likviditet och finansiering som avses i avdelning 8 i dessa riktlinjer. Scenario- och känslighetsanalyser som utförs av ett institut kan användas för att bedöma exponeringen mot enskilda risker och de relaterade känsligheterna för underliggande riskfaktorer.
- b. Identifiering av möjliga brister i de övergripande styrformerna eller institutomfattande kontroller. Dessa bör övervägas av de behöriga myndigheterna som en ytterligare informationskälla för ÖUP-bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller. Dessutom kan resultaten av ett instituts stresstester användas vid bedömningen av institutets kapitalplanering, särskilt dess tidsdimension.
- c. Kvantifiering av specifika kvantitativa likviditetskrav inom ramen för bedömningen av likviditetstäckning, särskilt om en behörig myndighet inte har utvecklat särskilda tillsynsreferensmått för likviditetskrav, eller inte tillämpar stresstester för övervakning av likviditet.

Kvalitativ bedömning av institutens stresstestprogram

128. När de behöriga myndigheterna bedömer institutens stresstestprogram bör de beakta alla relevanta informationskällor om program och metoder för stresstester, inklusive institutens egna interna bedömningar och validering eller granskningar utförda av oberoende interna kontrollfunktioner, samt information och uppskattningar som tillhandahållits av tredje part, om sådan finns tillgänglig.
129. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur instituten utformar, förvaltar och övervakar sina stresstestprogram, och de bör bedöma om dessa program är tillräckliga, med särskilt beaktande av huruvida
 - a. institutets kapacitet och tillgänglig infrastruktur, inklusive när det gäller datatillgänglighet och dataaggregering, för att genomföra stresstestprogrammet inom enskilda affärsområden och enheter och, i förekommande fall, över hela koncernen,
 - b. tillräckligheten i eventuella kopplingar mellan solvens- och likviditetsstresstester,
 - c. institutens bedömning av stresstestprogram är tillräcklig för att fastställa deras effektivitet och robusthet, och

- d. stresstesterna utförs tillräckligt ofta, med beaktande av stresstestets omfattning och typ, arten, omfattningen, omfattningen och komplexiteten hos institutens verksamhet, portföljens särdrag och det makroekonomiska läget.
130. De behöriga myndigheterna bör också bedöma användningen av stresstestresultat i institutens riskhantering och strategiska förvaltning, och i synnerhet
- a. i vilken utsträckning stresstester ingår i ett instituts riskhanteringsram och i processen för att fastställa riskkapiten och risklimiterna,
 - b. den verkställande ledningens och ledningsorganets deltagande i stresstestprogrammet och institutets relaterade interna rapportering,
 - c. integreringen av stresstester, och resultaten av dessa, i beslutsfattandet inom hela institutet.
131. Vid bedömningen av stresstestprogram, resultaten av stresstester och föreslagna förvaltningsåtgärder bör de behöriga myndigheterna beakta både de idiosynkratiska och systemövergripande perspektiven. I synnerhet bör förvaltningsåtgärder i första hand bedömas ur ett internt perspektiv med avseende på deras rimlighet, med beaktande av ett enskilt instituts särdrag. De behöriga myndigheterna bör också överväga förvaltningsåtgärder utifrån ett systemövergripande perspektiv, eftersom andra institut sannolikt kommer att överväga liknande åtgärder, som i ett systemomfattande sammanhang kan vara osannolika.
132. Vid bedömning av förvaltningsåtgärder som påverkar ett instituts kapital eller allmänna finansiella ställning bör de behöriga myndigheterna beakta deras genomförbarhet i stressituationer och tidsfrister för genomförandet av åtgärden. I synnerhet bör förvaltningsåtgärder slutföras och genomföras under stresstestets tidshorisont. De behöriga myndigheterna kan också, där så är relevant, överväga förvaltningsåtgärder som kommer att slutföras senare än tidsperspektivet för stresstestet.
133. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till hur effektiva institutens stresstestprogram är när det gäller att identifiera relevanta svagheter i verksamheten och ta hänsyn till detta när de bedömer institutens affärsmodell och strategier (se avdelning 4).
134. Vid bedömningen av stresstestprogram och deras resultat när det gäller gränsöverskridande koncerner bör de behöriga myndigheterna överväga möjligheten att överföra kapital och likviditet mellan juridiska enheter eller affärsenheter under stressade förhållanden, liksom hur väl etablerade koncerninterna finansiella stöd fungerar, med beaktande av de finansieringsproblem som kan förväntas under stressade förhållanden.

Kvantitativ bedömning av institutens stresstester

135. De behöriga myndigheterna bör, utöver den kvalitativa bedömning som anges ovan, bedöma och ifrågasätta valet och användningen av scenarier, antaganden och metoder, och bör särskilt bedöma
- a. scenariernas allvarlighetsgrad, även med beaktande av de scenarier som beskrivs i de omvända stresstesterna, sannolikheten för att de inträffar och deras relevans sett till institutets affärsmodell,
 - b. om scenarierna är allvarliga men rimliga, internt konsekventa och framåtblickande,
 - c. om scenarierna inkluderar alla större institutspecifika sårbarheter och omfattar alla väsentliga produkter och affärsområden,
 - d. hur antagandena påverkar resultaten av stresstesterna.
136. När de behöriga myndigheterna ifrågasätter scenarier, antaganden och resultaten av institutens stresstester bör de, när så är lämpligt, använda resultaten, scenarierna och antagandena från stresstester under tillsyn, inklusive relevanta regionala stresstester som utförs av olika myndigheter, såsom EBA, IMF och ECBS/ESRB, samt den kvalitativa bedömning som anges ovan, för att fastställa i vilken utsträckning institutets stresstestprogram och dess resultat kan användas.
137. Om de behöriga myndigheterna konstaterar brister i utformningen av de scenarier eller antaganden som instituten använder kan de kräva att instituten gör om sina stresstester, eller vissa specifika delar av stresstestprogrammet, med hjälp av ändrade antaganden från de behöriga myndigheterna, eller särskilda föreskrivna scenarier (t.ex. de huvudscenarier som definieras i EBA:s riktlinjer för stresstester av institut).
138. De behöriga myndigheterna bör bedöma resultaten av stresstester, särskilt när det gäller stresstester som utförs i samband med kapital- och likviditetsriskhantering, inbegripet de som används för ICAAP och ILAAP (se även avsnitt 5.7.2), och de bör säkerställa att kapitalrelationen i ett stressscenario som används för kapitaltäckningsändamål påverkas negativt till följd av exempelvis kreditvärderingsmigreringar, minskade räntemarginaler eller handelsförluster.
139. I översynerna av stresstester som utförs i samband med kapital- och likviditetsriskhantering, inbegripet för ICAAP och ILAAP, bör de behöriga myndigheterna göra en kombinerad bedömning av stresstestresultatets inverkan på kapital- och likviditetsbehoven samt på andra relevanta regleringskrav. De behöriga myndigheterna bör därför bedöma om institutet vid alla tidpunkter kan upprätthålla den tillämpliga totala ÖUP-kapitalkravsrelationen i ett negativt scenario, och om det har identifierat ett antal åtgärder för att hantera eventuella överträdelser av den totala ÖUP-kapitalkravsrelationen.

140. De behöriga myndigheterna bör också beakta effekterna av stresstester på ett instituts bruttosoliditetsgrad, liksom dess kvalificerade skulder som innehåller med avseende på minimikrav för kvalificerade skulder enligt vad som avses i direktiv 2014/59/EU.
141. Vid bedömningen av stresstestresultat bör de behöriga myndigheterna också beakta alla kända framtida lagändringar som påverkar institut inom ramen för och tidshorizonten för stresstestet. Likaså bör de behöriga myndigheterna beakta alla kända ändringar av framtida kapitalkrav (t.ex. fullastade bedömningar) när de bedömer stresstestresultat och lönsamhet.

5.7.4 Nya produkter och betydande ändringar

142. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en väldokumenterad policy för godkännande av nya produkter (NPAP), godkänd av ledningsorganet, som behandlar utvecklingen av nya marknader, produkter och tjänster, inbegripet deras underliggande processer och system, och betydande ändringar av befintliga marknader, produkter och tjänster, samt exceptionella transaktioner.
143. De behöriga myndigheterna bör bedöma om riskkontrollfunktionen och funktionen för regelefterlevnad på lämpligt sätt deltar i godkännandet av nya produkter eller betydande ändringar av befintliga produkter, processer och system, och att godkännandet av nya produkter är kopplat till respektive kontrollers lämplighet.

5.8 Informations- och kommunikationsteknik och hantering av driftskontinuitet

144. I enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning och EBA:s riktlinjer för hantering av IKT-risker och säkerhetsrisker²⁰ bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutets informations- och kommunikationsteknik är effektiv och tillförlitlig och om dessa system fullt ut stöder förmågan att aggregera riskdata under normala förhållanden och under stressperioder. De behöriga myndigheterna bör särskilt bedöma om institutet åtminstone kan
- a. generera korrekta, konsekventa, fullständiga och tillförlitliga aggregerade riskdata för affärsenheter och hela institutet,
 - b. samla in och sammanställa alla väsentliga riskdata över hela institutet,
 - c. ta fram aggregerade och aktuella riskdata och riskrapporter i god tid och tillräckligt ofta,
 - d. generera anpassningsbara aggregerade riskdata och riskrapportering för att tillgodose ett brett spektrum av förfrågningar på begäran från ledningsorganet eller de behöriga myndigheterna, inbegripet ad hoc-förfrågningar på grund av ändrade interna eller externa behov.

²⁰ EBA:s riktlinjer för hantering av IKT-risker och säkerhetsrisker (EBA/GL/2019/04).

145. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har inrättat en effektiv kontinuitetshantering med testade beredskaps- och kontinuitetsplaner samt katastrofplaner för alla kritiska funktioner, inbegripet utkontrakterade kritiska funktioner och resurser, och om dessa planer på ett trovärdigt sätt kan återställa dessa.

5.9 Risker för penningtvätt och finansiering av terrorism inom ramen för tillsyn

146. När de behöriga myndigheterna analyserar ramen för intern styrning och institutomfattande kontroller bör de också ta hänsyn till de bedömningar som erhållits från tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och utvärdera om dessa ger upphov till tillsynsfarhågor. Detta kan särskilt vara fallet om resultaten visar på väsentliga brister i ett instituts system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Om den behöriga myndighetens bedömning däremot visar på brister i ett instituts interna kontroller och styrningsram och institutomfattande kontroller ger upphov till tillsynsfarhågor i samband med risken för penningtvätt och finansiering av terrorism, bör de behöriga myndigheterna dela resultatet av denna bedömning med tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism²¹.

147. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets övergripande styrningsram även omfattar hanteringen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.

148. I linje med EBA:s riktlinjer för intern styrning²² och Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare²³ bör de behöriga myndigheterna ur ett tillsynsperspektiv bedöma huruvida ledningsorganets ansvar i fråga om risker för penningtvätt och finansiering av terrorism efterlevs. De behöriga myndigheterna bör beakta all kompletterande information som erhållits från tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism efter deras bedömning i enlighet med EBA:s riktlinjer om policyer och förfaranden för efterlevnadshantering och rollen och ansvarsområdena för den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism²⁴.

5.10 Återhämtningsplanering

149. För att bedöma interna styrformer och institutomfattande kontroller bör de behöriga myndigheterna beakta alla brister och brister som konstaterats vid bedömningen av

²¹ I enlighet med EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15)

²² EBA:s riktlinjer för intern styrning enligt direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/05).

²³ Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare enligt direktiv 2013/36/EU och direktiv 2014/65/EU (EBA/GL/2021/06).

²⁴ EBA:s riktlinjer om policyer och förfaranden för efterlevnadshantering och rollen och ansvarsområdena för den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt artikel 8 och kapitel VI i direktiv (EU) 2015/849 (EBA/GL/2022/05).

återhämtningsplaner och återhämtningsplaner som genomförts i enlighet med artiklarna 6 och 8 i direktiv 2014/59/EU.

150. På samma sätt bör resultaten från bedömningen av översyns- och utvärderingsprocessdelar, inbegripet interna styrningssystem och institutomfattande kontrollsystem, ligga till grund för bedömningen av återhämtningsplanerna.

5.11 Tillämpning på konsoliderad nivå och konsekvenser för koncernenheter

151. Utöver vad som anges i avsnitten ovan bör de behöriga myndigheterna på konsoliderad nivå bedöma huruvida

- a. det samordnande institutets ledningsorgan har kunskap om både koncernens organisation och dess olika enheters roller, samt kopplingar och relationer mellan dem,
- b. koncernens organisatoriska och juridiska struktur – i förekommande fall – är tydlig och öppen och anpassad till verksamheten och verksamhetens storlek och komplexitet,
- c. institutet har inrättat ett effektivt koncernbaserat informations- och rapporteringssystem för alla affärsenheter och alla rättsliga enheter, och denna information är tillgänglig för ledningsorganet för institutets moderföretag i rätt tid,
- d. det samordnande institutets ledningsorgan har fastställt sammanhängande övergripande strategier på koncernnivå, inbegripet en samlad riskstrategi och riskaptitram på koncernnivå,
- e. riskkontroll på gruppnivå omfattar alla väsentliga risker oavsett om risken härrör från enheter som inte omfattas av konsolidering (inklusive specialföretag, företag för särskilt ändamål, fastighetsföretag, juridiska konstruktioner, enheter som förvaltas för kunders räkning som förvaltare) och ger en heltäckande bild av alla risker,
- f. institutet utför regelbundna stresstester som omfattar alla väsentliga risker och enheter i enlighet med EBA:s riktlinjer för institutens stresstester, och
- g. den koncernövergripande internrevisionsfunktionen är oberoende, har en koncernövergripande riskbaserad revisionsplan, har lämplig personal och tillräckliga resurser, har lämplig ställning och har en direkt rapporteringsväg till det konsoliderande institutets ledningsorgan.

152. Vid bedömningen av den interna styrningen och institutets övergripande kontroller på dotterföretagsnivå bör de behöriga myndigheterna, utöver de inslag som anges i denna avdelning, bedöma om koncerngemensamma riktlinjer och förfaranden genomförs på ett konsekvent sätt på dotterföretagsnivå och huruvida koncernenheter har vidtagit åtgärder för att säkerställa att deras verksamhet är förenlig med alla tillämpliga lagar och förordningar.

5.12 Resultatsammanfattning och betygsättning

153. Efter dessa bedömningar bör de behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om lämpligheten av institutets interna styrningssystem och institutets övergripande kontroller. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten, vilken ska åtföljas av en lönsamhetspoäng grundad på de överväganden som anges i tabell 3.

Tabell 3. Tillsynshänsyn vid betygsättning av intern styrning och institutomfattande kontroller

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Brister i den interna styrningen och institutomfattande kontroller utgör en låg risknivå för institutets lönsamhet.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en robust och transparent organisationsstruktur med tydligt ansvar och åtskillnad av risktagande från riskhanterings- och kontrollfunktioner. • Det finns en sund företagskultur, hantering av intressekonflikter och processer för att slå larm om missförhållanden. • Sammansättningen och funktionen hos ledningsorganet är lämpliga. • Det tidsmässiga engagemanget från medlemmarna i ledningsorganet är lämpligt och de följer i förekommande fall begränsningen av antalet styrelseuppdrag. • Institutet har antagit en mångfaldspolicy som främjar mångfald i sammansättningen av styrelsen och uppfyller de fastställda målen. • Ersättningspolicyn överensstämmer med institutets riskstrategi och långsiktiga intressen. • Ramar för riskhantering och riskhanteringsprocesser, inklusive ICAAP, ILAAP, policy för godkännande av nya produkter, stresstestram, kapitalplanering och likviditetsplanering är lämpliga. • Ramen för intern kontroll och de interna kontrollerna är lämpliga. • Riskkontrollen, efterlevnaden och internrevisionsfunktionen är oberoende och har tillräckliga resurser, och internrevisionsfunktionen fungerar effektivt i enlighet med fastställda internationella standarder och krav.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none"> • Informations- och kommunikationsteknik och arrangemang för driftskontinuitet är lämpliga. • Återhämtningsplanen är trovärdig och åtgärder för planering av återhämtning är lämpliga.
2	Brister i den interna styrningen och institutomfattande kontroller innebär en medellåg risknivå för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en i stort sett robust och transparent organisationsstruktur med tydligt ansvar och separering av risktagande från riskhanterings- och kontrollfunktioner. • Företagskultur, hantering av intressekonflikter och processer för att slå larm om missförhållanden är i stort sett sunda. • Sammansättningen av ledningsorganet och dess verksamhet är i stort sett lämpliga. • Det tidsmässiga engagemanget från medlemmarna i ledningsorganet är i stort sett lämpligt, och de följer, i förekommande fall, begränsningen av antalet styrelseuppdrag. • Institutet har antagit en mångfaldspolicy som främjar en mångsidig sammansättning av styrelsen och som i stort sett uppfyller de fastställda målen eller har vidtagit lämpliga åtgärder för att uppnå de mål som fastställs i policyn. • Ersättningspolicyn ligger i stort sett i linje med institutets riskstrategi och långsiktiga intressen. • Ramar för riskhantering och riskhanteringsprocesser, inklusive ICAAP, ILAAP, policy för godkännande av nya produkter, stresstestram, kapitalplanering och likviditetsplanering är lämpliga. • Ramen för intern kontroll och de interna kontrollerna är i stora drag lämpliga. • Riskkontrollen, efterlevnaden och internrevisionsfunktionen är oberoende och deras verksamhet är i hög grad effektiv. • Informations- och kommunikationsteknik och arrangemang för driftskontinuitet är i stora drag lämpliga.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none"> • Återhämtningsplanen är i stora drag trovärdig. Arrangemangen för återhämtning är i stora drag lämpliga.
3	Brister i den interna styrningen och institutomfattande kontroller utgör en medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets organisationsstruktur och ansvarsområden är inte helt transparenta, och risktagandet är inte helt åtskilt från riskhanterings- och kontrollfunktionerna. • Det råder tvivel om huruvida företagskulturen, hanteringen av intressekonflikter och/eller förfarandena för att slå larm om missförhållanden är lämpliga. • Det råder tvivel om huruvida ledningsorganets sammansättning och funktion är lämplig. • Det råder tvivel om tidsengagemanget från ledamöterna i ledningsorganet och att de i förekommande fall inte följer begränsningen av antalet styrelseuppdrag. • Institutet har inte antagit någon mångfaldspolicy eller vidtagit åtgärder för att uppnå en lämplig nivå av mångfald. • Det finns farhågor om att ersättningspolicyn kan strida mot institutets riskstrategi och långsiktiga intressen. • Det råder tvivel om huruvida riskhanteringsramen och riskhanteringsprocesserna är lämpliga, däribland ICAAP, ILAAP, policy för godkännande av nya produkter, stresstestramen, kapitalplanering och/eller likviditetsplanering. • Det råder tvivel om huruvida ramen för intern kontroll och de interna kontrollerna är lämpliga. • Det råder tvivel om oberoendet och den effektiva funktionen hos den interna riskkontrollen, efterlevnaden och internrevisionsfunktionen. • Det råder tvivel om huruvida informations- och kommunikationstekniken och

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<p>arrangemangen för driftskontinuitet är lämpliga.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Återhämtningsplanen bedömdes kunna ha väsentliga brister och/eller ha väsentliga hinder för genomförandet, och tillsynsfrågorna har inte åtgärdats fullt ut. Det råder tvivel om huruvida arrangemangen för återhämtningsplaneringen är lämpliga.
4	<p>Brister i den interna styrningen och institutomfattande kontroller innebär en hög risknivå för institutets lönsamhet.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets organisationsstruktur och ansvarsfördelning är inte transparenta och risktagandet är inte skilt från riskhanterings- och kontrollfunktionerna. • Företagskulturen, hanteringen av intressekonflikter och/eller processer för att slå larm om missförhållanden är olämplig. • Ledningsorganets sammansättning och funktion är olämplig. • Det tidsmässiga engagemanget från medlemmarna i ledningsorganet är otillräckligt, och i förekommande fall uppfyller de inte begränsningen av antalet styrelseuppdrag. • Institutet har inte antagit någon mångfaldspolicy, ledningsorganets sammansättning saknar mångfald och institutet har inte vidtagit åtgärder för att uppnå en lämplig mångfaldsnivå. • Ersättningspolicyn står i strid med institutets riskstrategi och långsiktiga intressen. • Ramar för riskkontroll och riskhanteringsprocesser, däribland ICAAP, ILAAP, policy för godkännande av nya produkter, stresstestram, kapitalplanering och/eller likviditetsplanering är olämpliga. • Riskkontrollen, regelefterlevnaden och/eller internrevisionsfunktionen inte är oberoende och/eller funktionen för internrevision fungerar inte i enlighet med fastställda internationella standarder och krav, verksamheten är inte effektiv. • Ramen för intern kontroll och de interna kontrollerna är olämpliga.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none">• Informationssystemen och kontinuitetsplanen är olämpliga.• Återhämtningsplanen bedömdes ha väsentliga brister och/eller ha väsentliga hinder för dess genomförande och tillsynsfrågor har inte till fullo beaktats. Arrangemangen för återhämtning är inte lämpliga.

6. Bedömning av kapitalrisker

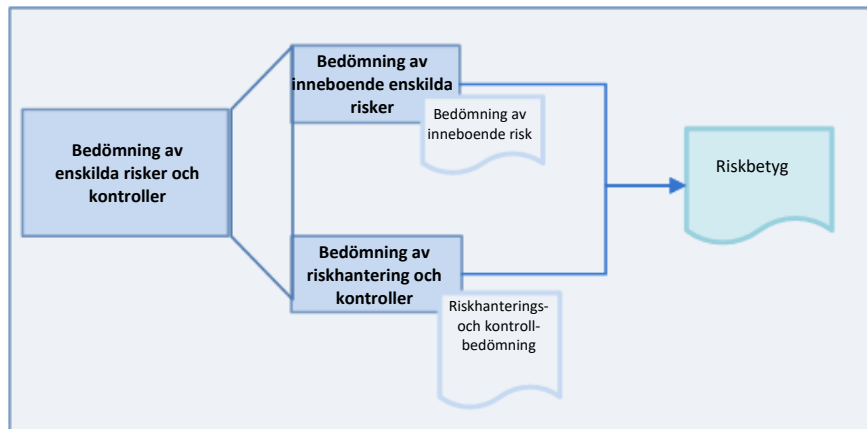
Allmänna överväganden

154. De behöriga myndigheterna bör bedöma och betygsätta riskerna för kapital som identifieras som väsentliga för institutet.
155. Syftet med denna avdelning är att fastställa en gemensam metod för bedömning av enskilda risker och riskhanterings- och kontrollfunktioner. Den gör inte anspråk på att vara uttömmande och ger de behöriga myndigheterna möjlighet att ta hänsyn till andra kriterier som de baserat sin erfarenhet på och institutets särskilda kännetecken som anses vara relevanta.
156. I denna avdelning får de behöriga myndigheterna riktlinjer för bedömningen och betygsättningen av följande kapitalrisker:
- a. Kreditrisk och motpartsrisk.
 - b. Marknadsrisk.
 - c. Operativ risk.
 - d. Ränterisk i bankboken.
157. I kapitlet identifieras även en uppsättning underkategorier för varje riskkategori som måste beaktas vid bedömningen av kapitalrisker. Beroende på hur väsentliga dessa underkategorier är för ett visst institut kan de eventuellt bedömas och betygsättas individuellt.
158. Det är tillsynsmyndigheten som fattar beslut om väsentlighet. Enligt Europeiska systemrisknämndens rekommendation om utlåning i utländsk valuta²⁵ bör väsentligheten när det gäller risk till följd av utlåning i utländsk valuta emellertid fastställas med hänsyn till följande tröskelvärden:
- Lån som är uttryckta i utländsk valuta till ohedgade låntagare utgör minst 10 procent av ett instituts totala lånebok (totala lån till icke-finansiella företag och hushållen), om denna totala lånebok utgör minst 25 procent av institutets totala tillgångar.
159. De behöriga myndigheterna bör också bedöma andra risker som identifierats som väsentliga för ett specifikt institut men som inte förtecknas ovan (t.ex. pensionsrisk, anseenderisk, strategisk risk och affärsrisk, step-in-risk, intra- och interriskkoncentration). Följande faktorer kan användas i identifieringsprocessen:

²⁵ ESRB:s rekommendation om utlåning i utländsk valuta ([ESRB/2011/1](#)), EUT C 342, 22.11.2011, s. 1.

- a. Faktorer som påverkar det totala riskvägda exponeringsbeloppet (TRE).
 - b. De risker som identifierats i institutets ICAAP.
 - c. Risker till följd av institutets affärsmodell (inbegripet de som identifieras av andra institut som har en liknande affärsmodell).
 - d. Information från övervakningen av nyckelindikatorer.
 - e. Resultat och iakttagelser från interna eller externa revisionsrapporter.
 - f. Europeiska bankmyndighetens rekommendationer och riktlinjer samt varningar och rekommendationer som utfärdats av makrotillsynsmyndigheter eller Europeiska systemrisknämnden.
160. De behöriga myndigheterna bör även ta hänsyn till ovannämnda faktorer när de planerar tillsynsintensiteten i samband med bedömningen av en bestämd risk.
161. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att institutet uppfyller minimikraven i EU-lagstiftning och i nationell genomförandelagstiftning när det gäller kreditrisk, marknadsrisk och övervakning. I dessa riktlinjer utvidgas emellertid bedömningen till att omfatta mer än dessa minimikrav för att behöriga myndigheter ska kunna få en mer heltäckande uppfattning om kapitalriskerna.
162. I sin bedömning av kapitalrisker bör de behöriga myndigheterna även beakta konsekvenserna av finansieringskostnadsrisken med hjälp av metoden i avdelning 8 och de kan besluta om det är nödvändigt att vidta åtgärder för att reducera denna risk.
163. Vid tillämpningen av de metoder som fastställs i denna avdelning bör de behöriga myndigheterna identifiera relevanta kvantitativa indikatorer och andra mått, som även kan användas vid övervakningen av nyckelindikatorer enligt avdelning 3.
164. För varje väsentlig risk bör följande bedömas av de behöriga myndigheterna och avspeglas i riskbetyget:
- a. Inneboende risk (riskexponeringar).
 - b. Riskhanterings- och kontrollfunktionernas kvalitet och effektivitet.
165. Arbetsflödet för denna bedömningsprocess visas i figur 4 nedan.

Figur 1. Arbetsflöde för bedömningen av kapitalrisker

166. För att göra dessa bedömningar bör de behöriga myndigheterna använda alla tillgängliga informationskällor, däribland lagstadgad rapportering, ad hoc-rapportering enligt överenskommelse med institutet, institutets interna mått och rapporter (t.ex. internrevisionsrapporter, riskhanteringsrapporter, information från ICAAP), rapporter från inspektioner på plats och externa rapporter (t.ex. institutets meddelanden till investerare och kreditvärderingsinstitut). Även om bedömningen ska vara institutspecifik bör jämförelser med jämförelsegrupper övervägas för att identifiera potentiell exponering mot kapitalrisker. Jämförelsegrupper bör därför fastställas för varje enskild risk, vilka kan skilja sig från de jämförelsegrupper som identifieras för affärsmodellanalysen eller andra analyser.
167. Vid bedömningen av kapitalrisker bör de behöriga myndigheterna även bedöma hur exakt och försiktig beräkningen av kapitalbaskravet är för att upptäcka situationer där beräkningen av kapitalbaskravet eventuellt underskattar den faktiska risknivån. Denna bedömning används som underlag vid fastställandet av extra kapitalbaskrav enligt avsnitt 7.2.3.
168. Resultaten av bedömningen av varje materiell risk bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten som ger en förklaring av de viktigaste riskfaktorerna och ett riskbetyg, enligt vad som anges i följande avsnitt.

Bedömning av kreditrisk och motpartsrisk

6.2.1 Allmänna överväganden

169. De behöriga myndigheterna bör bedöma den kreditrisk som uppstår till följd av alla exponeringar i bankboken (inbegripet poster utanför balansräkningen). De bör också bedöma motpartsrisken och avvecklingsrisken som kan hänföras till både bankboken och handelslagret.
170. Vid bedömningen av kreditrisk bör de behöriga myndigheterna beakta alla komponenter som avgör potentiella kreditförluster, och i synnerhet sannolikheten för en kredithändelse (dvs. fallissemang) eller sammanhängande kredithändelser som huvudsakligen berör låntagarna och deras förmåga att infria berörda åtaganden, storleken på exponeringen som är föremål för kreditrisk och kreditexponeringens återvinningsgrad i händelse av att låntagarna inte betalar.

För alla dessa komponenter bör de behöriga myndigheterna beakta möjligheten att de kan förvärras över tiden och försämrats jämfört med förväntade resultat.

171. Dessutom bör de behöriga myndigheterna också vara uppmärksamma på huruvida risker för penningtvätt och finansiering av terrorism beaktas i samband med kreditgivningsprocessen, inbegripet huruvida institutet har system och kontroller för att säkerställa att de medel som används för att återbetala lån kommer från lagliga källor i enlighet med EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning.²⁶

6.2.2 Bedömning av inneboende kreditrisk

172. De behöriga myndigheterna bör med hjälp av bedömningen av inneboende kreditrisk fastställa de viktigaste faktorerna bakom institutets kreditriskexponering och utvärdera om denna risk kan få en betydande inverkan på institutets stabilitet. Bedömningen av inneboende kreditrisk bör därför bestå av följande huvudsakliga steg:

- a. Preliminär bedömning.
- b. Bedömning av kreditportföljens karaktär och sammansättning.
- c. Bedömning av kreditportföljens kvalitet.
- d. Bedömning av de kreditriskreducerande åtgärdernas nivå och kvalitet.
- e. Bedömning av nivån för avsättningar och för kreditvärdejusteringar.

173. De behöriga myndigheterna bör bedöma både aktuell och framtida kreditrisk. De behöriga myndigheterna bör kombinera analysen av den aktuella portföljens kreditrisk med bedömningen av institutets kreditriskstrategi, kreditriskaptit och kreditrisklimiter (eventuellt som en del av den bredare bedömning av strategin som utförs som en del av analysen av affärsmodellen). De behöriga myndigheterna bör också överväga hur den förväntade och den stressade makroekonomiska utvecklingen kan påverka dessa faktorer och i slutändan institutets resultat och kapitalbas.

174. De behöriga myndigheterna bör i första hand göra bedömningen på både portfölj- och tillgångsklassnivå. De bör vid behov även göra en mer detaljerad bedömning, eventuellt för enstaka låntagare eller transaktioner. De behöriga myndigheterna bör även göra stickprov för att bedöma portföljrisken.

175. De behöriga myndigheterna bör göra vertikala bedömningar (dvs. beakta berörda underportföljer ur alla aspekter) eller horisontella bedömningar (dvs. beakta den samlade portföljen ur en aspekt, t.ex. kreditkvalitet).

²⁶ EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning (EBA/GL/2020/06)

Preliminär bedömning

176. För att fastställa bedömningens omfattning bör de behöriga myndigheterna först identifiera källor till kreditrisk som institutet är eller kan bli exponerat för. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang utnyttja informationen från bedömningen av andra ÖUP-delar, från jämförelsen mellan institutet och jämförelsegruppen och från alla andra tillsynsaktiviteter.
177. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta följande:
- a. Kreditriskstrategi och riskaptit samt relevanta limiter.
 - b. Kapitalbaskravet för kreditrisken jämfört med det totala kapitalbaskravet, och, i förekommande fall, det interna kapital som allokerats för kreditrisk jämfört med totalt internt kapital, inbegripet historiska förändringar av denna siffra och prognoser, om sådana finns.
 - c. Karaktären, storleken, sammansättningen och kvaliteten på institutets kreditrelaterade poster i och utanför balansräkningen.
 - d. Nivån och förändringar över tiden för nedskrivningar och avskrivningar samt fallissemangsfrekvenser i kreditportföljen.
 - e. Kreditportföljens riskjusterade resultat.
178. De behöriga myndigheterna bör göra en preliminär analys med hänsyn till förändringen över tiden för att få en uppfattning om institutets huvudsakliga kreditriskfaktorer.
179. De behöriga myndigheterna bör fokusera på att bedöma de faktorer och portföljer som anses vara mest väsentliga.

Kreditportföljens karaktär och sammansättning

180. De behöriga myndigheterna bör bedöma kreditexponeringarnas karaktär (dvs. typ av låntagare och exponeringar) för att identifiera underliggande riskfaktorer och de bör analysera kreditriskportföljens sammansättning. De behöriga myndigheterna bör göra denna analys både i nuvarande och framåtblickande perspektiv, mot bakgrund av den allmänna makroekonomiska situationen.
181. Under denna bedömning bör de behöriga myndigheterna även beakta hur kreditriskexponeringens karaktär kan påverka exponeringens omfattning (t.ex. kreditlimiter/outnyttjade kreditmöjligheter som utnyttjas av låntagare, denominering i utländsk valuta), med hänsyn till institutets rättskapacitet att ensidigt annullera outnyttjade belopp för beviljade kreditfaciliteter.

182. För att bedöma typen av kreditrisk bör de behöriga myndigheterna beakta åtminstone följande underkategorier av kreditrisk genom att göra en mer detaljerad bedömning av de underkategorier som anses vara mest relevanta för institutet:

- a. Kreditkoncentrationsrisk.
- b. Motpartsrisk och avvecklingsrisk.
- c. Landrisk.
- d. Kreditrisk i samband med värdepapperisering.
- e. Risk till följd av utlåning i utländsk valuta.
- f. Specialutlåning.
- g. Aktierisk utanför handelslagret.
- h. Fastighetsrisk.
- i. Modellrisk för godkända regleringsmodeller.

Kreditkoncentrationsrisk

183. De behöriga myndigheterna bör få en uppfattning om i vilken grad institutet är exponerat för kreditkoncentrationsrisk enligt artikel 81 i direktiv 2013/36/EU. Mer konkret innebär detta att de behöriga myndigheterna bör bedöma risken att institutet ådrar sig betydande kreditförluster som härrör från en koncentration av en liten grupp låntagare, av en uppsättning låntagare med liknande fallissemangsbeteende eller i hög grad korrelerade finansiella tillgångar.

184. De behöriga myndigheterna bör göra denna bedömning med hänsyn till olika kategorier av kreditkoncentrationsrisker, bland annat

- a. koncentration under ett enda namn (inbegripet en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt definitionen för stora exponeringar),
- b. sektoriell koncentration,
- c. geografisk koncentration,
- d. produktkoncentration, och
- e. koncentration av säkerhet och garantier.

185. För att identifiera kreditkoncentrationer bör de behöriga myndigheterna beakta vanliga kreditriskfaktorer för exponeringarna och fokusera på de exponeringar som tenderar att uppvisa ett likartat beteende (dvs. har hög korrelation).
186. De behöriga myndigheterna bör särskilt uppmärksamma dolda källor till kreditkoncentrationsrisk som kan uppstå under stressade förhållanden, när graden av kreditriskkorrelation kan öka jämfört med under normala förhållanden och när ytterligare kreditexponering kan uppstå ur poster utanför balansräkningen.
187. För koncerner bör de behöriga myndigheterna beakta den kreditkoncentrationsrisk som kan uppstå vid konsolidering, vilket kan vara besvärligt på individuell nivå.
188. Vid bedömningar av kreditkoncentrationer bör de behöriga myndigheterna beakta möjliga överlappningar (en hög koncentration av ett visst statspapper kan t.ex. troligen leda till en landskoncentration och en koncentration under ett enda namn) och bör därför undvika att göra en enkel aggregering av olika typer av kreditkoncentrationer och istället beakta underliggande faktorer.
189. För att bedöma koncentrationsnivån kan de behöriga myndigheterna använda olika mått och indikatorer, t.ex. Hirschmann-Herfindahls index (HHI) och Ginikoefficienter, som sedan kan ingå i mer eller mindre komplexa metoder för att bedöma ytterligare kreditriskeffekter.

Motpartsrisk och avvecklingsrisk

190. De behöriga myndigheterna bör bedöma den motpartsrisk som uppstår till följd av exponeringar mot derivat och transaktioner för värdepappersfinansiering och avvecklingsrisker som instituten står inför.
191. För denna bedömning bör följande aspekter beaktas, beroende på vad som är relevant:
 - a. Kvaliteten på motparter och relevanta kreditvärdighetsjusteringar, se även avsnitt 6.3.
 - b. Transaktionernas komplexitet.
 - c. Den korrelationsrisk som uppstår när exponeringen mot en motpart har en negativ korrelation med motpartens kreditkvalitet.
 - d. Exponeringen för motparts- och avvecklingsrisker uttryckt både i aktuella marknadsvärden och nominella belopp, jämfört med samlad kreditexponering och kapitalbas.
 - e. Andelen transaktioner som utförs via finansmarknadsinfrastrukturer och som betalas mot ett lösenpris.

- f. Andelen transaktioner till centrala motparter och effektiviteten hos mekanismerna för förlustskydd för dem, andelen transaktioner med centrala motparter etablerade i tredjeländer, effektiviteten hos mekanismerna för förlustskydd för dem och hur överdriven exponering mot centrala motparter utanför EU minskas, särskilt i samband med kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/1308 av den 21 september 2020²⁷ för att ge finansmarknadsaktörer fram till den 30 juni 2022 för att minska deras exponering mot centrala motparter i Förenade kungariket.
- g. Andelen OTC-transaktioner som inte clearas centralt och effektiviteten hos förlustskyddsmekanismerna för dem.
- h. Förekomsten och betydelsen av avtal om nettning, samt deras ändamålsenlighet och verkställbarhet.

Landrisk

192. De behöriga myndigheterna bör utvärdera

- a. koncentrationsgraden inom alla typer av exponeringar mot landrisk, inbegripet exponering i statspapper, i förhållande till hela institutets kreditportfölj (per gäldenär och belopp),
- b. den ekonomiska styrkan och stabiliteten i låntagarens land och registrerade uppgifter vad gäller punktlig betalning och fallissemang för landet i fråga,
- c. risken för andra former av statliga ingripanden som väsentligen kan försämra låntagarnas kreditvärdighet (t.ex. frysta tillgångar, expropriering eller straffbeskattning),
- d. den risk som uppstår till följd av en möjlig händelse (t.ex. en naturkatastrof eller en social eller politisk händelse) som påverkar hela landet och kan leda till att en stor grupp låntagare ställer in sina betalningar (kollektiv gäldenärsrisk), och
- e. transfereringsrisken till följd av utlåning i utländsk valuta över gränserna vid väsentlig utlåning över gränserna och exponering för utländska valutor.

Landrisken bör återspeglas i kreditrisken, men bedömningen kan också ligga till grund för analysen av andra typer av risker.

²⁷ [Kommissionens genomförandebeslut \(EU\) 2020/1308](#) om fastställande, under en begränsad tid, av att det regelverk som är tillämpligt på centrala motparter i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland är likvärdigt, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012.

Kreditrisk i samband med värdepapperisering

193. De behöriga myndigheterna bör bedöma kreditrisken i samband med värdepapperisering där institut agerar som originator, investerare, sponsor eller tillhandahållare av kreditförstärkning.
194. För att uppskatta de relevanta exponeringarnas karaktär och möjliga utveckling bör de behöriga myndigheterna
- a. förstå institutets strategi och riskaptit när det gäller värdepapperisering samt motivationen bakom affärer med värdepapperisering, och
 - b. analysera värdepapperiseringsexponeringar med hänsyn till både vilken roll trancher spelar och senioriteten för de trancher som instituten förfogar över, samt typen av värdepapperisering (t.ex. traditionell kontra syntetisk eller värdepapperisering kontra återvärdepapperisering).
195. För att uppskatta den kreditrisk som uppstår till följd av värdepapperiseringsexponeringar i de fall dessa bedöms som väsentliga bör de behöriga myndigheterna åtminstone bedöma
- a. lämpligheten i att allokera värdepapperiseringsexponeringar till bankbok och handelslager samt överensstämmelsen med institutets värdepapperiseringsstrategi,
 - b. om den tillämpliga regleringen tillämpas på värdepapperisering,
 - c. kreditbetyget och resultaten för de värdepapperiseringstrancher som institutet förfogar över, samt de underliggande tillgångarnas karaktär, sammansättning och kvalitet,
 - d. kapitalättnadens överensstämmelse med den verkliga risköverföringen för genomförda värdepapperiseringar. De behöriga myndigheterna bör även kontrollera om institutet tillhandahåller någon form av implicit (utomobligatoriskt) stöd till transaktionerna och kreditriskens potentiella inverkan på kapitalbasen
 - e. om man gör en tydlig åtskillnad mellan utnyttjade och outnyttjade belopp för likviditetsfaciliteter som tillhandahålls specialföretaget för värdepapperiseringar, och
 - f. förekomsten av beredskapsplaner för tillgångsbaserade bankcertifikat som hanteras av institutet för den händelse att det inte är möjligt att utfärda bankcertifikat på grund av likviditetsförhållanden, och effekten på institutets sammanlagda kreditriskexponering.

Risk till följd av utlåning i utländsk valuta

196. De behöriga myndigheterna bör utvärdera förekomsten och väsentligheten av den ytterligare kreditrisk som uppstår till följd av utlåning i utländsk valuta till ohedgade privatpersoner och små och medelstora företag. De behöriga myndigheterna bör särskilt bedöma eventuella icke-linjära samband mellan marknadsrisk och kreditrisk där valutakurser (marknadsrisk) kan ha en oproportionerlig inverkan på kreditrisken i ett instituts valutalåneportfölj. I tillämpliga fall bör de behöriga myndigheterna utvidga tillämpningsområdet för denna bedömning till andra typer av kunder som är ohedgade. De behöriga myndigheterna bör framför allt göra en bedömning av den högre kreditrisken som uppstår till följd av

- a. en väsentlig ökning av både det utestående skuldvärdet och betalningsflödet för att betala skulden, och
- b. en ökning av det utestående skuldvärdet jämfört med säkerhetstillgångar i inhemsk valuta.

197. Vid bedömningen av en valutarisk som anses väsentlig bör de behöriga myndigheterna bedöma

- a. typen av växelkurssystem och hur den kan påverka fluktuationen i valutakursen mellan inhemsk och utländsk valuta,
- b. institutets riskhantering för utlåning i utländsk valuta, mättnings- och kontrollsystem, policy och rutiner, inbegripet i vilken utsträckning de täcker icke-linjära förhållanden mellan marknadsrisk och kreditrisk. Framför allt bör de behöriga myndigheterna bedöma om
 - i. institutet uttryckligen identifierar riskaptit för utlåning i utländsk valuta och bedriver verksamhet inom angivna tröskelvärden,
 - ii. valutarisken beaktas när låntagarna bedöms och valutalån garanteras, även med beaktande av vägledningen för kreditprövning av låntagare som ansöker om lån i utländsk valuta i enlighet med EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning²⁸,
 - iii. risken till följd av utlåning i utländsk valuta, inbegripet riskkoncentration i en eller fler valutor, hanteras på rätt sätt i ICAAP,
 - iv. institutet regelbundet ser över låntagarnas hedgestatus,

²⁸ EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning (EBA/GL/2020/06).

- v. hänsyn tas till fluktuationers inverkan i valutakurserna vid beräkningen av sannolikheten för fallissemang,
- c. fluktuationer i valutakurserna påverkar känsligheten för låntagares kreditbetyg/-värdering och skuldbetalningsförmåga, och
- d. det föreligger en möjlig koncentration av utlåning i en enda utländsk valuta eller i ett begränsat antal i hög grad korrelerade utländska valutor.

Specialutlåning

198. De behöriga myndigheterna bör göra en bedömning av specialutlåning separerat från annan utlåningsverksamhet eftersom risken för sådan exponering beror på lönsamheten för den tillgång eller det projekt som finansieras (t.ex. kommersiella fastigheter, kraftverk, sjöfart, råvaror) snarare än låntagaren (som i regel är ett specialföretag).
199. I allmänhet tenderar dessa exponeringar att vara av betydande storlek i förhållande till portföljen och utgöra en källa till kreditkoncentration med lång löptid, vilket gör det svårt att göra tillförlitliga lönsamhetsprognoser.
200. Vid bedömningen av exponeringar vid specialutlåning som anses väsentliga bör de behöriga myndigheterna beakta
- a. projektens lönsamhet och hur försiktiga de underliggande antagandena i affärsplanerna är (inbegripet kreditrisken för de viktigaste kunderna),
 - b. lagstiftningsändringars inverkan på framtida kassaflöden, i synnerhet i subventionerade sektorer,
 - c. inverkan av ändrad efterfrågan på marknaden, där det är relevant, och om det finns en marknad för en framtida försäljning av objektet som finansieras,
 - d. förekomsten av ett finanskonsortium eller andra långgivare som delar kreditrisken, och
 - e. om någon form av garanti utlovas av sponsorerna.

Aktierisk utanför handelslagret

201. De behöriga myndigheterna bör bedöma risken för att värdet på institutets aktieinvesteringar minskar och se till att denna risk fångas upp på lämpligt sätt av institutets riskramverk. En sådan bedömning bör särskilt, när så är relevant, inriktas på deltaganderisk i strategiska innehav (både försäkring och icke-försäkring).

Fastighetsrisk

202. De behöriga myndigheterna bör bedöma risken för att värdet på institutets fastighetsinvesteringar minskar och se till att denna risk fångas upp på lämpligt sätt av institutets riskramverk. En sådan bedömning bör också, när så är relevant, inriktas på värdet av finansiella instrument som är kopplade till fastighetstillgångar (t.ex. fastighetsfonder).

Modellrisk för godkända regleringsmodeller

203. I de fall där institut använder godkända interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk bör de behöriga myndigheterna övervaka om institutet fortsätter att uppfylla minimikraven och se till att de relaterade kapitalbaskraven inte underskattas. Bedömningen av modellrisk kan baseras på insikter från andra tillsynsåtgärder, inbegripet sådana som utförs i enlighet med artikel 101 i direktiv 2013/36/EU.

Bedömning av portföljens kreditkvalitet

204. Vid bedömningen av inneboende kreditrisk bör de behöriga myndigheterna beakta kreditportföljens kvalitet genom att göra en analys för att skilja mellan presterande och nödlidande exponeringar och kategorier av exponeringar med anstånd, med beaktande av kraven i EBA:s riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd²⁹.

205. De behöriga myndigheterna bör utvärdera den övergripande kreditkvaliteten på portföljnivå och de olika kvalitetsgrupperna inom var och en av de ovannämnda kategorierna för att fastställa institutets samlade kreditrisk. Som en del av denna bedömning bör de behöriga myndigheterna analysera fallissemangs- och migrationsrisker per exponeringsklass, med beaktande av trender i kreditkvaliteten över tid, och de bör överväga om den faktiska kreditkvaliteten överensstämmer med den angivna riskaptiten och fastställa skälen till eventuella avvikelser.

206. För att bedöma en portföljs kreditkvalitet bör de behöriga myndigheterna särskilt utvärdera hur lämplig klassificeringen av kreditexponeringen är och konsekvenserna av en möjlig felklassificering som leder till försenad avsättning för och erkännande av förluster. För denna bedömning kan de behöriga myndigheterna använda jämförelsegrupper och referensportföljer, om sådana finns. De behöriga myndigheterna bör även göra stickprov för att bedöma kreditkvaliteten.

Presterande exponeringar

207. Vid utvärderingen av kreditkvaliteten för presterande exponeringar bör de behöriga myndigheterna beakta förändringar av portföljens sammansättning, storlek och

²⁹ EBA/GL/2018/06

kreditvärdighet, dess lönsamhet och risken för försämring i framtiden, genom att analysera följande inslag, om sådana finns:

- a. Fördelningen av låntagare per kreditvärdighet (t.ex. genom intern och/eller extern kreditvärdering eller annan lämplig information för att bedöma kreditvärdighet, såsom bruttosoliditet, andel av inkomsten som används för avbetalningar etc.).
- b. Tillväxttakt per typ av låntagare, sektor och produkt samt överensstämmelsen med kreditriskstrategier.
- c. Känsligheten för konjunktursvängningar när det gäller låntagares kreditvärdighet, eller mer allmänt när det gäller låntagares återbetalningsförmåga.
- d. Historisk migration mellan olika kreditvärdigheter, misskötsel och fallissemang för olika tidshorisonter.
- e. Lönsamhet (t.ex. creditspread kontra kreditförluster).

208. När de behöriga myndigheterna gör dessa analyser bör de beakta både antalet gäldenärer och berörda belopp/volymer samt ta hänsyn till portföljens grad av koncentration.

Exponeringar med anstånd

209. De behöriga myndigheterna bör bedöma omfattningen av exponeringar med anstånd och de potentiella förluster som kan uppstå till följd av dem. Detta bör åtminstone omfatta

- a. anståndsfrekvens per portfölj och förändringar över tid, även i förhållande till jämförelsegrupper,
- b. anståndsgraden för olika typer av anståndsåtgärder, inklusive tidshorisonter för åtgärderna,
- c. nivån och kvaliteten på säkerheter för exponeringar med anstånd, och
- d. migrationsfrekvensen för exponeringar med anstånd till presterande och nödlidande exponeringar, även i förhållande till jämförelsegrupper.

Nödlidande exponeringar

210. De behöriga myndigheterna bör beakta väsentligheten för nödlidande exponeringar, inbegripet per portfölj och de möjliga förluster som de kan orsaka. Detta bör åtminstone omfatta

- a. andelen nödlidande exponeringar och täckningsgraden per portfölj, sektor, geografi och förändringar över tid, även med beaktande av förändringarna i portföljerna (t.ex. växande portföljer jämfört med utgående portföljer) och strategi

med avseende på nödlidande exponeringar (t.ex. nyligen genomförda försäljningar av nödlidande exponeringar),

- b. fördelningen av exponeringarna mellan klasser av nödlidande exponeringar (dvs. förfallna, osäkra etc.),
- c. säkerhetens typ och värde, då det är relevant,
- d. migrationsfrekvensen från nödlidande klasser till presterande exponeringar och anståndsexponeringar samt mellan klasser för nödlidande tillgångar,
- e. förfallna tillgångar och förändringar över tiden,
- f. historisk återhämtningsgrad per portfölj, sektor, geografiskt område eller typ av säkerhet och återhämtningsprocessens längd, och
- g. tiden sedan exponeringarna klassificerades som nödlidande, analyserade efter tidsintervall (årgång).

211. När de behöriga myndigheterna gör analysen ovan bör de behöriga myndigheterna använda jämförelsegrupper och referensportföljer (dvs. portföljer med låntagare som är gemensamma för grupper av institut), om sådana finns och det är möjligt.

Bedömning av kreditriskreduceringens omfattning och kvalitet

212. För att göra en bedömning av kreditriskens potentiella inverkan på institutet bör de behöriga myndigheterna även beakta garantiers (inbegripet kreditderivat) och tillgängliga säkerheters nivå och kvalitet, vilka skulle reducera kreditförlusterna i händelse av kredithändelser, inbegripet dem som inte godtas som lämpliga kreditriskreducerande tekniker vid beräkningen av kapitalbas.

213. De behöriga myndigheterna bör beakta

- a. säkerheters och garantiers täckning per portfölj, typ av låntagare, kreditvärdering, sektor och andra relevanta aspekter,
- b. värden på säkerheter, för presterande och nödlidande exponeringar, inbegripet i vilken utsträckning de uppfyller kraven i EBA:s riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd (för säkerheter som används för att säkra nödlidande exponeringar) och EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning (för alla säkerheter),
- c. historisk återvinningsgrad per typ av och belopp för säkerheter och garantier, och
- d. hur väsentlig utspädningsrisken är (se artikel 4 i förordning (EU) 575/2013) för förvärvade fordringar.

214. De behöriga myndigheterna bör även bedöma hur väsentlig den resterande risken är (se artikel 80 i direktiv 2013/36/EU) och framför allt
- säkerheternas och garantiernas tillräcklighet och verkställbarhet,
 - val av tidpunkt för och förmågan att realisera säkerheter och verkställa garantier enligt nationella regelverk,
 - likviditeten och volatiliteten för säkerhetens tillgångsvärden,
 - säkerhetens återvinningsbara värde vid kreditindrivning (t.ex. utmätningsförfaranden), och
 - i tillämpliga fall, borgensmännens kreditvärdighet enligt kraven i EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning.
215. De behöriga myndigheterna bör även göra en bedömning av koncentrationen av garantier och säkerheter, samt korrelationen med låntagares kreditvärdighet (dvs. korrelationsrisk) och den möjliga effekten beroende på skyddets ändamålsenlighet.

Bedömning av avsättningsnivå för förlustreserver och kreditvärdejusteringar

216. De behöriga myndigheterna bör bedöma om avsättningsnivån för förlustreserv och kreditvärdejusteringar är lämplig för exponeringens kvalitet och eventuellt säkerhetens nivå. De behöriga myndigheterna bör utvärdera
- avsättningsnivån för förlustreserv är förenlig med risknivån för de olika portföljerna, både över tiden och i förhållande till för institutet relevanta jämförelsegrupper,
 - huruvida justeringarna av kreditvärdet mot derivatens marknadsvärden tar hänsyn till relevanta motparters kreditvärdighet,
 - redovisningen av avsättningar till förlustreserv är i linje med tillämpliga redovisningsprinciper och bedöms som tillräckliga för att täcka förväntade förluster,
 - huruvida nödlidande exponeringar, exponeringar med anstånd och utmäta tillgångar har varit föremål för tillräckliga avsättningar för kreditförluster, med beaktande av nivån på befintliga säkerheter och sådana exponeringars giltighetstid och tillämpliga rättsliga krav för minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar, och
 - huruvida avsättningarna till förlustreserven är förenliga med historiska förluster och relevant makroekonomisk utveckling och beaktar relevanta lagstiftningsändringar (t.ex. utmätning, återtagande, skydd av fordringsägare).

217. När det anses nödvändigt bör de behöriga myndigheterna göra inspektioner på plats eller tillgripa andra lämpliga tillsynsåtgärder för att bedöma om avsättningen till förlustreserv och risktäckningen är tillräckliga, t.ex. genom att utvärdera ett urval lån.
218. De behöriga myndigheterna bör även ta hänsyn till slutsatser från interna och externa revisorer, om sådana finns.

Stresstester

219. När de behöriga myndigheterna utvärderar ett instituts inneboende kreditrisk ska de ta hänsyn till resultat av stresstester som genomförts av institutet för att identifiera tidigare oidentifierade källor till kreditrisk, t.ex. i samband med ändrad kreditkvalitet, kreditkoncentrationer, säkerhetsvärde och kreditexponering under en stressperiod.

6.2.3 Bedömning av hantering och kontroll av kreditrisk

220. För att få en heltäckande uppfattning om institutets kreditriskprofil bör de behöriga myndigheterna även granska systemet för styrning och riskhantering som ligger till grund för dess kreditverksamhet under lånets hela livscykel. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna bedöma följande faktorer, även med beaktande av EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning och EBA:s riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd:

- a. Strategi för kreditrisk och riskaptit.
- b. Organisation.
- c. Riktlinjer och rutiner.
- d. Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker, och
- e. ram för intern kontroll.

221. För de institut som omfattas av strategierna för minskning av nödlidande exponeringar och tillhörande styrning och operativ vägledning i enlighet med EBA:s riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd, bör de behöriga myndigheterna också bedöma om instituten uppfyller de särskilda krav som anges i dessa riktlinjer för sådana strategier och deras operationalisering, även när det gäller att uppfylla konsumentskyddskraven.

Strategi för kreditrisk och riskaptit

222. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad strategi för kreditriskaptit och limiter, som har godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat ta hänsyn till om

- a. ledningsorganet har en tydligt formulerad strategi för kreditrisk och riskaptit, samt en process för översyn av dessa,
- b. den verkställande ledningen har genomfört och övervakar kreditriskstrategin som har godkänts av ledningsorganet, för att se till att institutets verksamhet är förenlig med den etablerade strategin, att skriftliga rutiner har utarbetats och införts, samt att ansvaret är fördelat på ett tydligt och lämpligt sätt,
- c. institutets kreditrisk och motpartsrisk beaktar institutets benägenhet att ta kreditrisker och om den är förenlig med den samlade riskaptiten,
- d. institutets kreditriskstrategi är lämplig för institutet med tanke på dess
 - affärsmodell,
 - samlade riskaptit,
 - marknadsmiljö och roll i det finansiella systemet, och
 - ekonomiska förhållanden, finansieringskapacitet och kapitalbastäckning,
- e. institutets kreditriskstrategi täcker dess utlåningsverksamhet och hantering av säkerheter, samt hanteringen av nödlidande exponeringar, och om dess strategi stöder ett riskbaserat beslutsfattande, beaktar aspekter som bland annat kan omfatta exponeringstyp (kommersiell, kund, fastighet, statspapper), ekonomisk sektor, geografiskt område, valuta och löptid, inbegripet koncentrationslimiter,
- f. institutets kreditriskstrategi i stora drag täcker institutets alla verksamheter som innebär en betydande kreditrisk,
- g. institutets kreditriskstrategi tar hänsyn till ekonomiska cykler, även under stressade förhållanden, och de förändringar av kreditriskportföljens sammansättning som de leder till,
- h. institutet har ett lämpligt system för att se till att berörda medarbetare verkligen informeras om strategin för kreditrisk.

Organisatorisk ram

223. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisatorisk ram och lämpliga styrformer för att möjliggöra ett effektivt kreditrisktagande, hantering, mätning och kontroll, med tillräckliga (både kvalitativa och kvantitativa) personalresurser och tekniska resurser för att utföra de uppgifter som krävs. De bör bland annat ta hänsyn till om

- a. det finns en tydlig ansvarsfördelning för att anta, mäta, övervaka, hantera och rapportera kreditrisk,

- b. kreditriskkontrollen och övervakningssystemen är föremål för oberoende granskning och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterare,
- c. funktionerna för hantering, mätning och kontroll av risker täcker kreditrisken för hela institutet, och
- d. den personal som arbetar med kreditgivningsverksamhet, kreditriskhantering och hantering av nödlidande exponeringar, särskilt enheter som arbetar med nödlidande exponeringar (både inom affärsområden och inom förvaltnings- och kontrollområden) har lämplig kompetens och erfarenhet för att utföra sina uppgifter.

Policyer och rutiner

224. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har lämpliga riktlinjer för kreditgivning, identifiering, hantering, mätning och kontroll av kreditrisk, inbegripet värdering av säkerheter, återhämtnings- eller försäljningsprocesser, och huruvida sådana riktlinjer är i linje med EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning och EBA:s riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd. Vid denna bedömning ska de behöriga myndigheterna bland andra faktorer beakta om

- a. ledningsorganet godkänner policyerna för hantering, mätning och kontroll av kreditrisker och diskuterar och ser över dem regelbundet, i linje med riskstrategierna,
- b. den verkställande ledningen ansvarar för att utarbeta och genomföra policyer och rutiner för att identifiera, hantera, mäta och kontrollera kreditrisk, som fastställs av ledningsorganet,
- c. policyn och rutinerna är sunda och förenliga med kreditriskstrategin, samt täcker alla huvudsakliga verksamheter och relevanta processer för att hantera, mäta och kontrollera kreditrisk, i synnerhet
 - beviljande och prissättning av krediter, t.ex. låntagarnas, garanternas och säkerheternas lämplighet, val av finansmarknadsinfrastrukturer, centrala motparter och korrespondentbanker, typer av tillgängliga kreditfaciliteter, villkor (inbegripet krav på säkerheter och avtal om nettning),
 - mätning och kontroll av kreditrisk, t.ex. kriterier för att identifiera grupper av motparter med inbördes anknytning, kriterier för att bedöma låntagarnas kreditvärdighet och säkerhetsvärdering, samt hur ofta de ses över, och kriterier för kvantifiering av nedskrivningar, kreditvärdighetsjusteringar och avsättningar, och

- kredithantering, t.ex. kriterier för att se över produkter och villkor, kriterier för att tillämpa anståndspraxis eller omstrukturering samt kriterier för klassificering av lån och hantering av nödlidande lån,
- d. policyerna och rutinerna även anger hur de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som institutet är exponerat för till följd av kreditgivningsverksamheten identifieras, bedöms och hanteras både på affärnivå (med avseende på typ av kunder som betjänas, låneprodukter som tillhandahålls, geografiska områden som de är exponerade för och de distributionskanaler som används) och på nivån för den enskilda relationen (med beaktande av kreditens syfte, i vilken utsträckning motparten ger upphov till risk för penningtvätt och finansiering av terrorism samt legitimiteten hos de medel som används för att återbetala krediten).
 - e. denna policy följer relevanta bestämmelser och är lämplig för verksamhetens karaktär och komplexitet, samt ger en tydlig uppfattning om kreditrisken som är inneboende i de olika produkterna och verksamheterna inom institutets område,
 - f. denna policy är tydligt formaliserad och kommuniceras och tillämpas konsekvent inom hela institutet,
 - g. denna policy tillämpas konsekvent i bankkoncerner och möjliggör egen hantering av delade låntagare och motparter.

Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker

225. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets system för att identifiera, förstå, mäta, övervaka och rapportera kreditrisk är lämplig med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, och att detta system uppfyller kraven i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning.

226. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna överväga huruvida instituten har en lämplig datainfrastruktur som uppfyller kraven i EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning och i EBA:s riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd och huruvida analystekniker är lämpliga för att institutet ska kunna hantera sin kreditrisk på ett adekvat sätt och uppfylla rapporteringskraven för tillsynen samt upptäcka, mäta och regelbundet övervaka den inneboende kreditrisken i all verksamhet inom och utanför balansräkningen (i förekommande fall på koncernnivå), särskilt när det gäller

- a. låntagarens, motpartens eller transaktionens kreditrisk och lämplighet,
- b. kreditexponeringar (oavsett karaktär) för låntagare och eventuellt för grupper av låntagare med inbördes anknytning,
- c. garantiers och säkerheters täckning (inbegripet avtal om nettning) och täckningens lämplighet,

- d. den fortlöpande efterlevnaden av avtalsvillkoren och överenskommelserna (villkorskláusuler),
 - e. otillåtna övertrasseringar och villkor för omklassning av kreditexponering, och
 - f. relevanta källor till kreditkoncentrationsrisk.
227. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en tydlig uppfattning om den kreditrisk som uppstår till följd av olika typer av låntagare, transaktioner och utlåning.
228. De bör även utvärdera om institutet har lämpliga kunskaper, system och metoder för att mäta denna på låntagar-/transaktions- och portföljnivå, i överensstämmelse med kreditriskverksamhetens storlek, karaktär, sammansättning och komplexitet. Framför allt bör de behöriga myndigheterna se till att dessa system och metoder
- a. gör att institutet kan skilja mellan olika nivåer för låntagar- och transaktionsrisk,
 - b. tillhandahåller en sund och försiktig uppskattning av nivån på kreditrisken och säkerhetens värde med särskild inriktning på exponeringar som är säkrade genom säkerhet i bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter,
 - c. identifierar och mäter kreditkoncentrationsrisk (namnkoncentration, sektoriell, geografisk etc.),
 - d. gör att institutet kan göra kreditriskskattningar för planeringsändamål och stresstester,
 - e. gör att institutet kan fastställa vilka avsättningar och kreditvärderingsjusteringar som krävs för att täcka förväntade och inträffade förluster, och
 - f. när de är väsentliga, syftar till att fånga upp de riskdelar som inte helt eller delvis täcks av kraven i förordning (EU) nr 575/2013.
229. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets ledningsorgan och verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för systemet för kreditmätning och om de är medvetna om graden av relevant modellrisk.
230. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har genomfört stresstester för att förstå hur ogynnsamma händelser inverkar på dess kreditriskexponering och på behovet av att göra avsättning för kreditrisk. De bör beakta
- a. hur ofta stresstester genomförs,
 - b. identifierade relevanta riskfaktorer,
 - c. antaganden som ligger till grund för stressscenariot, och

- d. den interna användningen av resultat av stresstester för kapitalplanering och kreditriskstrategier.

231. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har definierat och genomfört kontinuerlig och effektiv övervakning av kreditriskexponeringar (inbegripet kreditkoncentration) för hela institutet, bland annat med hjälp av särskilda indikatorer samt en relevant och effektiv mekanism för tidig varning.

232. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har infört en regelbunden rapportering av kreditriskexponeringar, inbegripet resultatet av stresstester, till ledningsorganet, den verkställande ledningen och relevanta kreditriskhanterare.

Ram för intern kontroll

233. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en stark och heltäckande kontrollram och sunda skyddsåtgärder för att minska kreditrisken i linje med institutets kreditriskstrategi och kreditriskaptit och om en sådan kontrollram är förenlig med kraven i EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning samt riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd. De behöriga myndigheterna bör bland andra faktorer särskilt beakta om

- a. institutets kontrollfunktioner omfattar alla konsoliderade enheter, alla geografiska områden och alla kreditverksamheter,
- b. det finns interna kontroller, operativa limiter och andra metoder som syftar till att hålla kreditriskexponeringen på för institutet acceptabla nivåer i överensstämmelse med de parametrar som har fastställts av ledningsorganet och den verkställande ledningen och med institutets riskaptit,
- c. institutet har lämpliga interna kontroller och metoder för att se till att överträdelser av och undantag för policyer, rutiner och limiter snabbt rapporteras till lämplig ledningsnivå för vidtagande av åtgärder,
- d. det finns kontroller för att identifiera, bedöma och hantera de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som institutet är exponerat för till följd av kreditgivningsverksamheten.

234. De behöriga myndigheterna bör utvärdera limitsystemet, inklusive följande:

- a. Om limitsystemet är lämpligt med tanke på organisationens och kreditverksamhetens komplexitet, samt dess kapacitet att mäta och hantera kreditrisk.
- b. Om de limiter som fastställs är ovillkorliga eller om de kan överskridas. I det senare fallet bör institutets policyer tydligt beskriva under vilken tidsperiod och under vilka särskilda omständigheter sådana överskridanden av limiter är möjliga.

- c. Om institutet har rutiner för att hålla kredithandläggarna uppdaterade om dessa limiter.
- d. Om institutet har lämpliga rutiner för att regelbundet uppdatera sina limiter (t.ex. i förhållande till strategiska förändringar).

235. De behöriga myndigheterna bör även bedöma hur internrevisionsfunktionen fungerar. I detta syfte bör de bedöma om

- a. institutet genomför en regelbunden internrevision av systemet för kreditriskhantering,
- b. internrevisionen täcker de huvudsakliga inslagen för hantering, mätning och kontroller av kreditrisk för hela institutet,
- c. internrevisionsfunktionen på ett effektivt sätt fastställer om de interna policyerna samt relevanta externa bestämmelser efterlevs, och vidtar åtgärder vid avvikelser.

236. När det gäller institut som antar en intern metod för att fastställa kapitalbaskravet för kreditrisk bör de behöriga myndigheterna även bedöma om den interna valideringsprocessen är sund och effektiv när det gäller att pröva modellantaganden och upptäcka potentiella brister i samband med kreditriskmodellering, kreditriskkvantifiering och kreditriskhanteringssystem, samt och i samband med andra relevanta minimikrav enligt relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning.

6.2.4 Sammanfattning av resultat och betygsättning

237. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets kreditrisk och motpartsrisk. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten, vilken ska åtföljas av ett riskbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 4. Om den behöriga myndigheten, på grundval av väsentligheten hos vissa riskdelkategorier, beslutar sig för att bedöma och poängsätta dem för sig, bör den vägledning som ges i denna tabell i möjligaste mån tillämpas på motsvarande sätt.

Tabell 4. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av kreditrisk och motpartsrisk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings-	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens art och sammansättning medför icke-väsentlig risk/mycket låg risk. • Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är inte väsentlig/mycket låg. • Kreditkoncentrationsrisken är inte väsentlig eller mycket låg. 	<ul style="list-style-type: none"> • Riskhantering och kontroller är adekvata med avseende på de krav som anges i EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning och i riktlinjerna för hantering av nödlidande

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
	och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> Nivån på exponeringar med anstånd och nödlidande exponeringar är inte väsentlig/mycket låg. Den kreditrisk som orsakas av presterande exponeringar är inte väsentligt/mycket låg. Nivån på täckningen av avsättningar och kreditvärdighetsjustering är mycket hög. Garantierna och säkerheternas omfattning och kvalitet är mycket höga. 	<p>exponeringar och exponeringar med anstånd.</p> <ul style="list-style-type: none"> Förhållandet mellan institutets kreditriskpolicy och -strategi och dess övergripande strategi och riskaptit är följdriktigt. Den organisatoriska ramen för kreditrisk är robust med tydliga ansvarsområden och en tydlig uppdelning av uppgifter mellan risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner. Systemen för mätning av kreditrisk, övervakning och rapportering är lämpliga. De interna limiterna och kontrollramarna för kreditrisk är sunda. Limiter som gör det möjligt att minska eller begränsa kreditrisken är i linje med institutets strategi för kreditriskhantering och riskaptit.
2	Det finns en medellåg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> Kreditriskexponeringens art och sammansättning tyder på låg till medelhög risk. Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är låg till medelhög. Kreditriskkoncentrationsgraden är låg till medelhög. Nivån på exponeringar med anstånd och nödlidande exponeringar är låg till medelhög. Den kreditrisk som orsakas av presterande exponeringar är låg till medelhög. Nivån på täckningen av avsättningar och kreditvärdighetsjustering är hög. Garantierna och säkerheternas omfattning och kvalitet är höga. 	<ul style="list-style-type: none"> Riskhantering och riskkontroller är inte förenliga med kraven i EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning och riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd. Det finns bristande överensstämmelse mellan
3	Det finns en medelhög till hög risk för betydande konsekvenser för tillsynen av institutet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> Kreditriskexponeringens art och sammansättning innebär medelhög till hög risk. Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är medelhög till hög. Kreditriskkoncentrationsgraden är medelhög till hög. Nivån på exponeringar med anstånd och nödlidande lån är medelhög till hög. 	<ul style="list-style-type: none"> Riskhantering och riskkontroller är inte förenliga med kraven i EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning och riktlinjer för hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd. Det finns bristande överensstämmelse mellan

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		<ul style="list-style-type: none"> • Den kreditrisk som orsakas av exponeringen är medelhög till hög och utsatt för ytterligare försämring under stressade förhållanden. • Omfattningen av vad bestämmelserna och justeringarna avser är medelhög. • Garantiernas omfattning och kvaliteten på säkerheterna och säkerheten är medelstora. 	<p>institutets policy och strategi för kreditrisker och dess övergripande strategi och riskaptit.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Den organisatoriska ramen för kreditrisk är inte tillräckligt robust och det saknas en tydlig uppdelning av uppgifter mellan risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner. • Systemen för mätning av kreditrisk, övervakning och rapportering är inte lämpliga. • De interna limiterna och kontrollramarna för kreditrisk är inte tillräckligt sunda. • Limiter som gör det möjligt att begränsa kreditrisken är inte i linje med institutets strategi för kreditriskhantering och riskaptit.
4	<p>Det finns en hög risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens art och sammansättning medför hög risk. • Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är hög. • Kreditriskkoncentrationsgraden är hög. • Nivån på exponeringar med anstånd och nödlidande exponeringar är hög. • Den kreditrisk som följer av presterande exponeringar är hög. • Nivån på täckningen av avsättningar och kreditvärdighetsjustering är låg. • Garantierna och säkerheternas omfattning och kvalitet är låga. 	

Bedömning av marknadsrisk

6.3.1 Allmänna överväganden

238. De behöriga myndigheterna bör bedöma marknadsrisken för de positioner i och utanför balansräkningen som är föremål för förluster till följd av förändringar i marknadspriserna. Vid bedömningen av marknadsrisk för institut som inte uppfyller villkoren för små handelslager enligt artikel 94 i förordning (EU) nr 575/2013 bör de behöriga myndigheterna beakta relevansen och väsentligheten hos åtminstone följande underkategorier och göra en mer detaljerad bedömning av de underkategorier som anses vara mest relevanta för institutet:

- a. Ränterisk i handelslaget.
- b. Kreditspreadrisk och fallissemangsrisk i handelslaget.
- c. Aktierisk i handelslaget.
- d. Valutakursrisk.
- e. Råvarurisk.
- f. Risk för kreditvärdighetsjustering.
- g. Icke delta-risk.
- h. Basrisk.
- i. Marknadslikviditetsrisk.
- j. Modellrisk för lagstadgade godkända modeller.

6.3.2 Bedömning av inneboende marknadsrisk

239. De behöriga myndigheterna bör med hjälp av bedömningen av inneboende marknadsrisk fastställa de viktigaste faktorerna för institutets exponering mot marknadsrisk och utvärdera om denna risk kan få en betydande inverkan på institutets stabilitet. Bedömningen av inneboende marknadsrisk bör därför bestå av följande huvudsakliga steg:

- a. Preliminär bedömning.
- b. Bedömning av karaktären och sammansättningen för institutets positioner som innebär en marknadsrisk.
- c. Lönsamhetsbedömning.
- d. Bedömning av marknadskoncentrationsrisk.

e. Resultat av stresstester.

240. De behöriga myndigheterna kan göra en mindre detaljerad analys av institut som uppfyller villkoren för små handelslager enligt artikel 94 i förordning (EU) nr 575/2013.

Preliminär bedömning

241. För att fastställa bedömningens omfattning bör de behöriga myndigheterna först identifiera källor till marknadsrisk som institutet är eller kan bli exponerat för. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang utnyttja informationen från bedömningen av andra ÖUP-delar, från jämförelsen mellan institutet och jämförelsegruppen och från alla andra tillsynsaktiviteter.

242. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta

- a. institutets verksamhet på marknaden, affärsområden och produkter,
- b. den huvudsakliga strategin för portföljens marknadsrisk och verksamhetens riskaptit på marknaden,
- c. marknadsriskpositionernas relativa vikt uttryckt i totala tillgångar, förändringar över tiden och institutets strategi för dessa positioner,
- d. nettovinstens relativa vikt för marknadspositioner i förhållande till totalt rörelseresultat, och
- e. kapitalbaskravet för marknadsrisken jämfört med det totala kapitalbaskravet, och eventuellt det interna kapitalet som allokerats för marknadsrisk jämfört med totalt internt kapital, inbegripet historiska förändringar av denna siffra och prognoser,

243. De behöriga myndigheterna bör i sina inledande bedömningar även beakta väsentliga förändringar av institutets verksamhet på marknaden med fokus på möjliga förändringar av den totala exponeringen för marknadsrisk. De bör åtminstone göra en bedömning av

- a. betydande förändringar av strategi, policyer och limiter för marknadsrisk,
- b. institutets riskprofils potentiella inverkan på dessa förändringar, och
- c. de viktigaste trenderna på finansmarknaderna och institutets strategi gentemot dem (inklusive potentiella risker om trenderna oväntat vänder).

Institutets marknadsriskaktiviteters karaktär och sammansättning

244. Behöriga myndigheter bör analysera arten av institutets marknadsriskexponeringar genom att beakta de underkategorier som definieras i punkt 238 för att identifiera särskilda riskexponeringar och relaterade marknadsriskfaktorer/drivkrafter (t.ex. växelkurser, räntesatser eller creditspreadar) för ytterligare ingående bedömning.

245. De behöriga myndigheterna bör analysera marknadsriskexponeringar per tillgångsklass och/eller finansiella instrument i förhållande till deras storlek, komplexitet och risknivå. De behöriga myndigheterna bör bedöma relaterade riskfaktorer och drivkrafter för de mest relevanta exponeringarna.
246. Vid analysen av verksamheter som innebär marknadsrisk bör de behöriga myndigheterna även bedöma komplexiteten för finansiella produkter (t.ex. OTC-produkter eller produkter som värderats med modellvärderingstekniker) och för särskilda marknadstransaktioner (t.ex. höfrekvenshandel). Följande punkter bör beaktas:
- a. Om institutet innehar derivatpositioner bör de behöriga myndigheterna utvärdera både marknadsvärdet och det teoretiska beloppet.
 - b. Om institutet ägnar sig åt OTC-derivat bör de behöriga myndigheterna utvärdera vikten av dessa transaktioner i den totala derivatportföljen och uppdelningen av OTC-portföljen efter typ av avtal (swappar, terminer osv.), underliggande finansiella instrument osv. (motpartsrisken i samband med dessa produkter täcks av kreditriskmetoden).
247. De behöriga myndigheterna bör när så är lämpligt bedöma institutets utvärdering av osäkra och/eller illikvida positioner (t.ex. "ärvda portföljer", dvs. portföljer med illikvida tillgångar relaterade till de avvecklade bankmetoder/bankverksamheter som förvaltas enligt en avvecklingsmodell) och hur sådana positioner påverkar institutets lönsamhet.
248. För de institut som använder metoden med interna modeller (IMA) för att beräkna sina lagstadgade kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna även beakta följande indikatorer för att identifiera särskilda riskområden och relaterade riskdrivare:
- a. Uppdelningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk mellan value at risk-värde (VaR), stressjusterat VaR-värde, kapitalkrav för ökad risk och för korrelationshandelsportfölj.
 - b. VaR-värdet fördelat per riskfaktor.
 - c. Förändring av VaR-värdet och av stressjusterat VaR-värde (möjliga indikatorer: daglig/veckovis förändring, kvartalsgenomsnitt och resultat av utfallstest).
 - d. Multipliceringsfaktor tillämpad på VaR-värdet och på stressjusterat VaR-värde.
 - e. Resultaten av de beräkningar som gjorts för de särskilda rapporteringskraven för marknadsrisk, baserat på den alternativa schablonmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1 a i förordning (EU) nr 575/2013.
 - f. I tillämpliga fall, resultaten av de beräkningar som gjorts för de särskilda rapporteringskraven för marknadsrisk, baserat på den alternativa metod med

interna modeller som anges i del tre avdelning IV kapitel 1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

249. De behöriga myndigheterna bör när så är lämpligt även bedöma institutens interna riskmått. Dessa kan inbegripa det interna VaR-värdet eller det förväntade underskott som inte används i beräkningarna av kapitalbaskraven eller marknadsriskens känslighet för olika riskfaktorer och potentiella förluster.
250. När det gäller analysen av inneboende marknadsrisk bör de behöriga myndigheterna beakta "point-in-time"-uppgifter och trender, både på aggregerad nivå och per portfölj. Denna analys bör när det är möjligt kompletteras med en jämförelse av institutets uppgifter i förhållande till jämförelsegrupper och relevanta makroekonomiska indikatorer.

Lönsamhetskalkyl

251. De behöriga myndigheterna bör analysera den historiska lönsamheten, inbegripet fluktuationer av resultat och av verksamheter på marknaden för att få en bättre uppfattning om institutets marknadsriskprofil. Denna analys kan göras per portfölj eller delas upp per affärsområde eller tillgångsklass (möjligen som en del av en mer omfattande bedömning inom ramen för affärsmodellanalysen).
252. De behöriga myndigheterna bör när de bedömer lönsamheten särskilt uppmärksamma de huvudsakliga riskområdena som identifierats vid granskningen av verksamheter som innebär marknadsrisk. De behöriga myndigheterna bör skilja mellan, å ena sidan, handelsinkomster och icke-handelsinkomster (t.ex. provisioner, kundavgifter) och, å andra sidan, realiserade och orealiserade vinster och förluster.
253. När det gäller tillgångsklasser och/eller exponeringar som ger upphov till onormala vinster eller förluster bör de behöriga myndigheterna bedöma lönsamheten jämfört med den risknivå som antas av institutet (t.ex. VaR-värde/nettovinster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel) för att identifiera och analysera möjliga bristande överensstämmelser. De behöriga myndigheterna bör när det är möjligt jämföra institutets siffror mot historiska resultat och jämförelsegrupper.

Marknadskoncentrationsrisk

254. De behöriga myndigheterna bör få en uppfattning om i vilken grad institutet är exponerat för marknadskoncentrationsrisk, antingen i samband med exponeringar mot en enda riskfaktor eller exponeringar mot multipla sammanhängande riskfaktorer.
255. När de behöriga myndigheterna utvärderar en möjlig koncentration bör de särskilt uppmärksamma koncentration av komplexa produkter (t.ex. strukturerade medel), illikvida produkter (t.ex. CDO) eller produkter som värderats med modellvärderingstekniker.

Stresstester

256. När de behöriga myndigheterna utvärderar ett instituts inneboende marknadsrisk bör de ta hänsyn till resultat av stresstester som genomförts av institutet, för att identifiera tidigare oidentifierade källor till marknadsrisk. Detta är särskilt viktigt för svansriskhändelser som kan vara underrepresenterade eller saknas helt i historiska data på grund av den låga förekomstfrekvensen. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till att plötsliga förändringar av prissättningsparametrar, t.ex. ändringar av vissa priser eller råvaruprisbubblor, kan vara en annan källa till dolda sårbara punkter.

6.3.3 Bedömning av hantering och kontroll av marknadsrisker

257. För att få en heltäckande uppfattning om institutets marknadsriskprofil bör de behöriga myndigheterna även granska systemet för styrning och riskhantering som ligger till grund för institutets marknadsaktiviteter. De behöriga myndigheterna bör i det sammanhanget utvärdera följande delar:

- a. Strategin för marknadsrisk och riskaptit.
- b. Organisation.
- c. Policyer och rutiner.
- d. Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker.
- e. Ram för intern kontroll.

Strategi för marknadsrisk och riskaptit

258. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad strategi för marknadsrisk, som har godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna framför allt överväga om

- a. ledningsorganet har en tydligt formulerad strategi för marknadsrisk och riskaptit, samt en process för översyn av denna (t.ex. inom ramen för övergripande översyn av riskstrategin, eller problem med lönsamhet och/eller kapitaltäckning),
- b. den verkställande ledningen på rätt sätt genomför marknadsriskstrategin som har godkänts av ledningsorganet, för att se till att institutets verksamheter är förenliga med den etablerade strategin, att skriftliga rutiner har utarbetats och har införts samt att ansvarsområdena är tydliga och har fördelats på rätt sätt,
- c. institutets marknadsriskstrategi på rätt sätt beaktar institutets benägenhet att ta risker på marknaden och är förenlig med den övergripande riskaptiten,
- d. institutets marknadsriskstrategi är lämplig för institutet med tanke på

- affärsmodell,
 - den övergripande strategin för marknadsrisk och riskapitet,
 - marknadsmiljö och roll i det finansiella systemet, och
 - ekonomiska förhållanden, finansieringskapacitet och kapitaltäckning,
- e. institutets marknadsriskstrategi ger vägledning om hanteringen av de olika instrument och/eller portföljer som innebär marknadsrisk och främjar ett riskbaserat beslutsfattande,
- f. institutets marknadsriskstrategi i stora drag täcker institutets alla verksamheter som innebär en betydande marknadsrisk,
- g. institutets marknadsriskstrategi tar hänsyn till ekonomiska cykler, även under stress, och de förändringar av marknadsriskportföljens sammansättning som de leder till, och
- h. institutet har ett lämpligt system för att se till att berörda medarbetare verkligen informeras om strategin för marknadsrisk.

Organisatorisk ram

259. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisation för en effektiv hantering, mätning, övervakning och kontroll av marknadsrisk, och om det förfogar över tillräckliga (både kvalitativt och kvantitativt) mänskliga och tekniska resurser. De bör ta hänsyn till om
- a. det finns en tydlig ansvarsfördelning för att anta, övervaka, kontrollera och rapportera marknadsrisk,
 - b. det finns en tydlig avgränsning inom affärsområdet mellan front office (tar positioner) och back office (ansvarar för att allokera, registrera och göra upp transaktioner),
 - c. systemet för kontroll och övervakning av marknadsrisk är tydligt identifierat i organisationen, och är funktionellt och hierarkiskt oberoende inom affärsområdet, samt om det är föremål för oberoende granskning,
 - d. funktionerna för hantering, mätning, övervakning och kontroll av risk täcker all marknadsrisk för hela institutet (inbegripet dotterinstitut och filialer), i synnerhet alla områden där marknadsrisk kan tas, dämpas eller övervakas,

- e. medarbetare som deltar i marknadsaktiviteter (såväl inom olika affärsområden som inom riskhanterings- och kontrollfunktioner) har lämplig kunskap och erfarenhet.

Policyer och förfaranden

260. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en tydligt definierad policy och rutiner för att identifiera, hantera, mäta och kontrollera marknadsrisk. De bör beakta huruvida

- a. ledningsorganet godkänner policyerna för identifiering, hantering, mätning och kontroller av marknadsrisk samt diskuterar och granskar dessa regelbundet, i överensstämmelse med riskstrategierna,
- b. den verkställande ledningen ansvarar för att utveckla dem och se till att ledningsorganets beslut genomförs,
- c. marknadspolicyerna följer relevanta regelverk och är lämpliga för verksamhetens karaktär och komplexitet och ger en tydlig förståelse för kreditrisken som är inneboende i de olika produkterna och verksamheterna inom institutets område, samt om policyerna är tydligt formaliserade samt kommuniceras och tillämpas konsekvent inom hela institutet, och
- d. policyerna tillämpas konsekvent inom hela koncernen och möjliggör egen hantering av risken.

261. De behöriga myndigheterna bör bedöma om policyn och rutinerna är sunda och förenliga med marknadsriskstrategin, samt täcker alla huvudsakliga verksamheter och relevanta processer för att hantera, mäta och kontrollera marknadsrisk. Bedömningen bör i synnerhet täcka

- a. karaktären hos transaktioner, finansiella instrument och marknader där institutet kan bedriva sin verksamhet,
- b. positionerna som för tillsynsändamål ska tas med i, och undantas från, handelslager,
- c. policyer om intern risksäkring,
- d. eventuellt definitionen, strukturen och ansvarsområdena för institutets handlarbord,
- e. krav som avser handels- och avvecklingsprocesser,
- f. rutiner för att begränsa och kontrollera marknadsrisk,

- g. ramen för att säkerställa att alla positioner som värderas till verkligt värde blir föremål för ytterligare värderingsjusteringar i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/101 (tekniska tillsynsstandarder för försiktig värdering),
- h. kriterierna som tillämpas av institutet för att undvika samröre med individer/grupper som är inblandade i bedrägerier och andra brott, och
- i. förfaranden för nya marknadsaktiviteter och/eller produkter, de behöriga myndigheterna bör se till att
 - lämpliga rutiner och kontroller genomförs innan nya marknadsaktiviteter genomförs och/eller produkter införs,
 - institutet har gjort en analys av deras möjliga inverkan i dess övergripande riskprofil.

Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker

262. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets system för att identifiera, förstå och mäta marknadsrisk är lämplig med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, och att detta system uppfyller relevanta minimikrav i EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning. De bör överväga huruvida
- a. data, informationssystem och mättekniker gör att ledningen kan mäta den inneboende marknadsrisken i alla väsentliga poster i och utanför balansräkningen (eventuellt på koncernnivå), inbegripet portföljer för handelslager och för övrig verksamhet, samt kraven på tillsynsrapportering,
 - b. instituten har lämpliga medarbetare och metoder för att mäta den marknadsrisk som är inneboende i dess portföljer för handelslager och för övrig verksamhet, med hänsyn till institutets storlek och komplexitet samt verksamhetens riskprofil,
 - c. institutets system för riskmätning tar hänsyn till alla väsentliga riskfaktorer som härrör från dess marknadsriskexponeringar (inbegripet basisrisk, kreditspread i företagsobligationer eller kreditderivat, samt vega- och gammarisker i optioner). vissa instrument och/eller faktorer undantas från systemet för riskmätning bör de behöriga myndigheterna bedöma undantagens väsentlighet och avgöra om dessa undantag är motiverade,
 - d. institutets system för riskmätning kan identifiera en möjlig koncentration av marknadsrisk som härrör från en enda riskfaktor eller från exponeringar för multipla sammanhängande riskfaktorer,

- e. riskhanterarna och institutets verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för systemen för mätning, framför allt när det gäller mer sofistikerade riskhanteringstekniker,
- f. riskhanterarna och institutets verkställande ledning är medvetna om graden av modellrisk i institutets prissättningsmodeller och riskmätningstekniker samt om de regelbundet kontrollerar de olika marknadsriskmodellernas giltighet och kvalitet.

263. De behöriga myndigheterna bör fastställa om ett institut har genomfört lämpliga stresstester som komplement till sitt system för riskmätning. För det ändamålet bör de ta hänsyn till

- a. hur ofta stresstester genomförs,
- b. om relevanta riskfaktorer identifieras (t.ex. illikviditet/prisgap, koncentrerade positioner, enkelriktade marknader),
- c. antaganden som ligger till grund för stressscenariet, och
- d. intern användning av resultat av stresstester för kapitalplanering och marknadsriskstrategier.

264. Vid tillämpning av artikel 101 i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna, om institutet har rätt att använda interna modeller för att fastställa kapitalbaskravet för kreditrisk, kontrollera att institutet fortsätter att uppfylla det minimikrav som fastställs i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning och att sådana interna modeller inte leder till en underskattning av väsentliga risker.

265. De behöriga myndigheterna bör bedöma om instituten har infört ett lämpligt ramverk för övervakning och rapportering av marknadsrisk som ser till att snabba åtgärder om nödvändigt vidtas på lämplig nivå i institutet av verkställande ledning eller ledningsorgan. Övervakningssystemet bör omfatta särskilda indikatorer och relevanta triggers för att tillhandahålla effektiva varningar för tidig varning. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om

- a. institutet har effektiva informationssystem för exakt identifiering, aggregering, övervakning och snabb rapportering av marknadsrisk, och
- b. riskhanterings- och kontrollfunktionen regelbundet rapporterar om åtminstone aktuella marknadsexponeringar, resultat och riskmått (t.ex. VaR-värde) i förhållande till limiter, till ledningsorganet och den verkställande ledningen.

Ram för intern kontroll

266. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera marknadsrisken i enlighet med dess strategi och riskaptit när det gäller marknadsrisk. De bör ta hänsyn till om

- a. institutets kontrollfunktioner omfattar alla konsoliderade enheter, alla geografiska områden och alla finansiella verksamheter,
- b. det finns internkontroller, operativa limiter och andra metoder som syftar till att se till att marknadsriskexponeringen inte överstiger för institutet acceptabla nivåer i överensstämmelse med de parametrar som har fastställts av ledningsorganet och den verkställande ledningen och med institutets riskaptit,
- c. om institutet har lämpliga interna kontroller och rutiner för att säkerställa att överträdelser av och undantag från riktlinjer, förfaranden och limiter rapporteras i tid till rätt nivå i ledningen så att åtgärder kan vidtas. De bör ta hänsyn till om institutets interna kontroller och metoder
 - kan identifiera överskridanden av enskilda limiter som fastställs per produkt eller affärsenhet, samt överskridanden av den samlade limiten för marknadsaktiviteterna, och
 - gör det möjligt att dagligen identifiera och övervaka överskridanden av limiter och/eller undantag.

267. De behöriga myndigheterna bör bedöma limitsystemet, inklusive följande:

- a. Om de limiter som fastställs är ovillkorliga eller om de kan överskridas. I det senare fallet bör institutets policyer tydligt beskriva under vilken tidsperiod och under vilka särskilda omständigheter sådana överskridanden av limiter är möjliga.
- b. Om limitsystemet innehåller en samlad limit för marknadsaktiviteter och särskilda limiter för de viktigaste underkategorierna av risk. Systemet bör om lämpligt göra det möjligt att allokera limiter per portfölj, produkt, affärsenhet eller typ av instrument. Detaljnivån bör avspegla de utmärkande egenskaperna för institutets marknadsaktiviteter.
- c. Om de limiter (limiter baserade på riskmått, teoretiska limiter, limiter för förlustkontroll etc.) som fastställs av institutet är passande med tanke på dess marknadsaktiviteters omfattning och komplexitet.
- d. Om institutet har rutiner för att hålla handlarna uppdaterade om limiterna.
- e. Om institutet har lämpliga rutiner för att regelbundet uppdatera sina limiter.

268. De behöriga myndigheterna bör bedöma den interna revisionsfunktionens funktionalitet. De bör bedöma huruvida

- a. institutet genomför regelbundna internrevisioner av ramverket för marknadsriskhantering,
- b. internrevisionsfunktionen täcker de huvudsakliga inslagen för hantering, mätning och kontroller av marknadsrisk för hela institutet, och huruvida
- c. internrevisionsfunktionen på ett effektivt sätt fastställer om de interna policyerna samt eventuella externa regleringar efterlevs, och vidtar åtgärder vid avvikelser.

269. När det gäller institut som använder interna modeller för att fastställa minimikrav för marknadsriskens kapitalbas bör de behöriga myndigheterna bedöma om den interna valideringsprocessen är bra och effektiv när det gäller att pröva modellantaganden och upptäcka potentiella brister i samband med marknadsriskmodellering, marknadsriskkvantifiering och marknadsriskhanteringssystem och i samband med andra relevanta minimikrav enligt relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning.

6.3.4 Sammanfattning av resultat och betygsättning

270. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets marknadsrisk. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten tillsammans med ett betyg som baseras på de överväganden som anges i tabell 5. Om den behöriga myndigheten, på grundval av väsentligheten hos vissa riskdelkategorier, beslutar sig för att bedöma och betygsätta dem för sig, bör den vägledning som ges i denna tabell i möjligaste mån tillämpas på motsvarande sätt.

271. Eftersom faktorer som komplexitet, koncentrationsnivå och intäktsvolatilitet för marknadsexponeringar inte var för sig är perfekta indikatorer på marknadsriskens nivå, bör de behöriga myndigheterna vid bedömningen och betygsättningen av inneboende marknadsrisk beakta alla dessa faktorer parallellt och inte isolerat från varandra, samt få en uppfattning om faktorerna bakom volatilitetstrenderna.

Tabell 5. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av marknadsrisk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings-	<ul style="list-style-type: none"> • Marknadsriskexponeringarnas art och sammansättning innebär inte väsentlig/mycket låg risk. • Institutets exponering för marknadsrisk är okomplicerad. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets marknadsriskpolicy och -strategi är förenliga med den övergripande strategin och riskaptiten.

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
	och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Koncentrationsgraden på marknaden är inte väsentlig/mycket låg. • Institutets marknadsriskexponeringar genererar icke-volatil avkastning. 	<ul style="list-style-type: none"> • Den organisatoriska ramen för marknadsrisk är stabil med ett tydligt ansvar och en tydlig ansvarsfördelning mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.
2	Det finns en låg till medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> • Marknadsriskexponeringarnas art och sammansättning tyder på låg till medelhög risk. • Komplexiteten i institutets marknadsriskexponeringar är låg till medelhög. • Risknivån för marknadsrisk är låg till medelhög. <ul style="list-style-type: none"> • Institutets riskexponeringar för marknadsrisk genererar avkastning som har låg till medelhög volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systemen för mätning, övervakning och rapportering av marknadsrisk är lämpliga. • De interna begränsningarna och kontrollramarna för marknadsrisk är sunda och ligger i linje med institutets riskhanteringsstrategi och riskkapit.
3	Det finns en medelhög till hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> • Marknadsriskexponeringarnas art och sammansättning tyder på medelhög till hög risken. • Institutets riskexponering för marknadsrisk är medelhög till hög. • Graden av marknadsriskkoncentration är medelhög till hög. • Institutets exponeringar mot marknadsrisk genererar avkastning med medelhög till hög grad av volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets policy och strategi för marknadsrisk och den övergripande strategin och riskprofilen stämmer inte överens till fullo. • Den organisatoriska ramen för marknadsrisk skiljer inte tillräckligt på ansvar och uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.
4	Det finns en hög risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Karaktären på och sammansättningen av marknadsriskexponeringarna tyder på hög risk. • Komplexiteten i institutets marknadsriskexponeringar är hög. • Koncentrationen av marknadsrisk är hög. 	<ul style="list-style-type: none"> • System för mätning, övervakning och rapportering av marknadsrisk genomförs inte med tillräcklig noggrannhet och frekvens. • De interna begränsningarna och kontrollramarna för

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		<ul style="list-style-type: none"> Institutets exponeringar mot marknadsrisk genererar avkastning som har hög volatilitet. 	marknadsrisk är inte i linje med institutets riskhanteringsstrategi eller riskaptit.

Bedömning av operativ risk

6.4.1 Allmänna överväganden

272. De behöriga myndigheterna bör utvärdera den operativa risken på alla affärsområden och för institutets hela verksamhet, med hänsyn till resultat av bedömningen av interna styrningsarrangemang och institutomfattande kontroller enligt avdelning 5. När de gör bedömningen bör de fastställa hur den operativa risken kan materialiseras (ekonomisk förlust, nära misstag, förlorad framtida intjäning, vinst) och även beakta möjlig inverkan från andra relaterade risker (t.ex. kreditrelaterad operativ risk, marknadsrelaterad operativ risk, gränsfall).
273. De behöriga myndigheterna bör bedöma väsentligheten hos operativ risk till följd av utkontraktering av tjänster och verksamheter, och om dessa kan påverka institutets förmåga att behandla transaktioner och/eller tillhandahålla tjänster, eller orsaka rättsligt skadeståndsansvar gentemot tredje man (t.ex. kunder och andra intressenter).
274. När de behöriga myndigheterna bedömer operativa risker bör de bedöma IKT-risker, eftersom väl fungerande IKT och IKT-säkerhet anses vara av största vikt för att ett institut ska kunna bedriva sin verksamhet. De behöriga myndigheterna bör därför bedöma IKT-riskernas potentiella inverkan på ett instituts kritiska verksamhet och beakta de potentiella finansiella, anseendemässiga, regleringsmässiga och strategiska konsekvenserna för institutet samt risken för störningar i verksamheten.
275. De behöriga myndigheterna bör bedöma anseenderisken tillsammans med operativa risker på grund av de starka kopplingarna mellan de två (t.ex. har de flesta operativa riskhändelser en stark inverkan på anseendet). Resultatet av bedömningen av anseenderisk bör dock inte återges i betygsättningen av operativ risk utan eventuellt betraktas som en del av affärsmodellanalysen och/eller bedömningen av likviditetsrisk, eftersom den huvudsakligen leder till minskad inkomst och förlorat förtroende, eller att investerare, insättare eller aktörer på interbankmarknaden blir avogt inställda till institutet.
276. Vid bedömningen av operativ risk bör de behöriga myndigheterna i möjligaste mån använda händelseklassificeringen för de avancerade mätmetoder som föreskrivs i artikel 324 i förordning (EU) nr 575/2013 och specificeras i kommissionens delegerade förordning (EU)

2018/959³⁰ för att få en tydligare bild av spektrumet av operativa risker och för att uppnå en nivå av konsekvens i analysen av dessa risker i alla institut, oavsett vilken metod som används för att fastställa kapitalbaskraven för operativ risk. När de behöriga myndigheterna bedömer operativa risker bör de också beakta uppföranderisk, modellrisk och IKT-risk.

6.4.2 Bedömning av inneboende operativ risk

277. De behöriga myndigheterna bör göra en bedömning av karaktären och omfattningen för den operativa risken som institutet är eller kan bli exponerat för. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang utveckla en ingående förståelse för institutets affärsmodell, verksamhet, riskkultur och av miljön där institutet utövar sin verksamhet, eftersom alla dessa faktorer bestämmer institutets exponering för operativ risk.

278. Bedömningen av inneboende operativ risk omfattar de två följande stegen som beskrivs mer detaljerat i detta avsnitt:

- a. Preliminär bedömning och
- b. bedömning av arten och betydelsen av de exponeringar för operativa risker och underkategorier av operativ risk som institutet står inför.

Preliminär bedömning

279. För att fastställa bedömningens omfattning bör de behöriga myndigheterna först identifiera källor till operativ risk som institutet är eller kan bli exponerat för. För att göra detta bör de behöriga myndigheterna också dra nytta av den kunskap som erhållits från bedömningen av andra ÖUP-delar, från jämförelsen av institutets ställning med andra motparter (inklusive relevanta externa uppgifter om sådana finns tillgängliga), från annan tillsynsverksamhet, inbegripet synpunkter från tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och från andra relevanta informationskällor.

280. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta

- a. den huvudsakliga strategin och aptiten för operativ risk,
- b. de affärsmiljöer och externa miljöer (inbegripet moderbolagets och dess enheters geografiska belägenhet samt IKT-verksamhet och datacentraler) där institutet verkar och de distributionskanaler som används,
- c. kapitalbaskravet för operativ risk (som lyfts fram med basmetoden, schablonmetoden och den avancerade mätmetoden) jämfört med det totala kapitalbaskravet, och eventuellt det interna kapitalet för operativ risk jämfört med

³⁰ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/959 av den 14 mars 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för specificering av den bedömningsmetod enligt vilken behöriga myndigheter tillåter institut att använda internmätningsskallor för operativ risk (EUT L 169, 6.7.2018, s. 1).

det totala interna kapitalet, med beaktande av historiska trender och prognoser, om sådana finns,

- d. nivån på och förändringen i bruttointäkter, tillgångar och förluster avseende operativ risk under de senaste åren på aggregerad nivå men även för väsentliga enheter och affärsområden,
- e. viktiga företagshändelser som inträffat nyligen (såsom fusioner, förvärv, avyttringar och omstruktureringar), som kan leda till en förändring i institutets operativa riskprofil på kort sikt eller medellång till lång sikt (dvs. eftersom system, processer och rutiner inte är fullständigt anpassade till moderinstitutets policy för riskhantering på kort sikt),
- f. ändringar av viktiga delar av it-system och/eller processer som kan leda till en förändrad profil för operativ risk (eftersom ett nytt eller ändrat it-system inte har provats på rätt sätt eller eftersom otillräcklig utbildning i de nya systemen/processerna och rutinerna kan leda till fel),
- g. underlåtenhet att följa gällande lagstiftning eller interna bestämmelser, som rapporterats av andra tillsynsmyndigheter (inklusive tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism), externa revisorer och internrevisionsfunktionen eller uppmärksammas i offentlig information (med tanke på både den aktuella situationen och förändringar i regelfosterlevnad över tiden),
- h. ambitionsnivån i affärsplaner och aggressiva incitament och kompenationssystem (t.ex. när det gäller försäljningsmål, inbegripet accepterande av kunder som institutet identifierat som stor risk för penningtvätt och finansiering av terrorism eller utvidgning till jurisdiktioner med hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism eller distribution av nya produkter/tjänster med en hög inneboende risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, personalminskning osv.), vilket kan öka risken för bristande efterlevnad, mänskliga fel och missförhållanden hos anställda,
- i. processer, förfaranden, produkter (som säljs till kunder eller behandlas) och it-system (inklusive användning av ny teknik), i den mån de kan leda till incidenter, fel, förseningar, felspecifikationer, säkerhetsöverträdelser, ökad exponering för bedrägerier, penningtvätt och finansiering av terrorism och andra typer av ekonomisk brottslighet osv., och
- j. den potentiella effekten av utkontrakteringsarrangemang, och i allmänhet alla arrangemang med tredje parter, på institutens operativa risk samt institutens tillsyn över tjänsteleverantörernas resultat när det gäller tillhandahållandet av alla utkontrakterade tjänster, inbegripet graden av medvetenhet om operativa risker i

samband med utkontrakterade verksamheter och tjänsteleverantörernas totala riskexponering.

281. De behöriga myndigheterna bör eventuellt analysera aspekterna ovan per affärsområde/juridisk enhet samt per kategori av händelsetyp, på villkor att uppgifter finns tillgängliga, och jämföra institutets position i förhållande till jämförelsegrupper.

De operativa riskexponeringarnas karaktär

282. De behöriga myndigheterna bör fastställa arten av exponeringar mot operativa risker genom att analysera exponeringar mot de huvudsakliga drivkrafterna för operativ risk för att bilda en framåtblickande syn på potentiella risker och förluster. En sådan analys kan omfatta affärsområden, produkter, processer och geografiska områden som är relevanta för institutet, samt en bedömning av faktorerna bakom exponeringar för övervakning (processer, personer, system och externa faktorer) med hjälp av institutets riskbedömning och jämförelseanalys.
283. De behöriga myndigheterna bör för att genomföra denna analys beakta samspelet mellan dessa riskfaktorer i syfte att bestämma institutets operativa riskexponering (en exponering för flera riskfaktorer kan till exempel öka sannolikheten för en operativ händelse och den förlust som detta medför, inklusive möjligheten att utfärda sanktioner).

De operativa riskexponeringarnas betydelse

284. När de behöriga myndigheterna har identifierat viktiga källor och riskdrivande faktorer för övervakning bör de fokusera på dem som kan ha den mest väsentliga inverkan på institutet. Den behöriga myndigheten bör bedöma institutets "potentiella exponering" för den operativa risken med hjälp av både expertbedömningar och kvalitativa och kvantitativa indikatorer som avser antingen institutet eller dess motsvarigheter, och även inkludera information från andra tillsynsmyndigheter (t.ex. tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism).
285. När de behöriga myndigheterna bedömer betydelsen av exponeringar mot operativa risker bör de beakta både frekvensen och allvarlighetsgraden hos de händelser som institutet är exponerat för och skilja mellan de händelser som orsakar stora förluster och de händelser som inträffar med hög frekvens. Baserat på denna skillnad bör de behöriga myndigheterna bedöma trenderna för förluster av operativa risker och deras koncentration.
286. De behöriga myndigheterna bör beakta institutets operativa förluster och händelsedatabas som primär informationskälla eftersom dessa – om de finns och är tillförlitliga (dvs. är exakta och fullständiga) – utgör institutets historiska operativa riskprofil.
287. För institut som antar interna modeller för operativ risk bör den behöriga myndigheten också beakta resultatet av den interna metoden, förutsatt att denna metod kan mäta exponeringen för operativa risker på önskad detaljnivå (t.ex. produkt, process osv.) och

förutsatt att modellen är tillräckligt framåtblickande. De behöriga myndigheterna bör dock också ta hänsyn till de interna modellernas begränsningar och potentiella svagheter.

288. Dessutom bör de behöriga myndigheterna göra en mer kvalitativ analys och utnyttja institutets riskbedömning, jämförande analyser och offentliga och/eller bolagsinterna databaser, om sådana finns och är relevanta. De behöriga myndigheterna kan även beakta andra faktorer som är specifika för de berörda affärsenheterna etc. som påverkas av de potentiella bristerna, vilket kan ge ett mått på riskexponeringen.

289. När de behöriga myndigheterna utvärderar ett instituts riskexponering bör de använda sig av en långsiktig metod som utnyttjar scenarioanalyser som genomförts av institutet, om sådana finns, och som tar hänsyn till eventuella korrigerande och reducerande åtgärder som redan har vidtagits och är i kraft.

Bedömning av underkategorier för operativ risk

290. De behöriga myndigheterna bör identifiera och bedöma operativ risk i alla underkategorier av operativ risk (inklusive de som definieras efter händelsetyper och ytterligare uppdelningar av dessa händelsetyper) och tillhörande riskfaktorer. De behöriga myndigheterna bör inrikta bedömningen på de underkategorier som anses vara de mest betydande för institutet. Betydelsen av en underkategori bör utvärderas genom att man utnyttjar den kvantitativa information som samlats in under den preliminära bedömningen, inklusive förlustnivån per underkategori i förhållande tillkapitalkrav och bruttoinkomst. De behöriga myndigheterna bör också tillämpa sin expertbedömning för att identifiera betydande underkategorier, baserat på alla tillgängliga interna och externa informationskällor.

291. Vid bedömningen bör de behöriga myndigheterna ägna särskild uppmärksamhet åt vissa specifika aspekter av operativ risk på grund av deras genomgripande karaktär och relevans för majoriteten av instituten, och även på grund av deras potentiella tillsynseffekter. Sådana aspekter som alltid bör stå i fokus för bedömningen inkluderar

- a. IKT-risker,
- b. uppföranderisk, och
- c. modellrisk.

IKT-risk

292. De behöriga myndigheterna bör bedöma IKT-risken i enlighet med EBA:s riktlinjer för IKT-riskbedömning inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen³¹ och med beaktande av EBA:s riktlinjer för hantering av IKT-risker och säkerhetsrisker, med beaktande av att IKT-risker är en viktig drivkraft för operativa risker.

³¹ EBA:s riktlinjer för IKT-riskbedömning inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) (EBA/GL/2017/05)

Uppföranderisk

293. De behöriga myndigheterna bör bedöma relevansen och betydelsen av institutets exponeringar för uppföranderisk, med beaktande av de faktorer som anges i leden a–g och som är relevanta för institutet. För institut i kategorierna 1 och 2 bör de behöriga myndigheterna beakta allt av följande:

- a. Vilseledande försäljning av produkter, både på detaljist- och grossistmarknaderna, inklusive överdriven korsförsäljning av produkter till detaljistikunder, såsom paketerade bankkonton eller tilläggsprodukter som kunderna inte behöver.
- b. Intressekonflikter i verksamheten.
- c. Manipulering av referensräntor, valutakurser eller andra finansiella instrument eller index för att öka institutets vinster.
- d. Hinder för att byta finansiella produkter under deras löptid och/eller byta leverantör av finansiella tjänster.
- e. Dåligt utformade distributionskanaler som kan aktivera intressekonflikter med felinriktade incitament.
- f. Automatisk förlängning av produkter eller straffavgifter vid utträde.
- g. Orättvis hantering av kundklagomål.

294. Eftersom uppföranderisker omfattar en lång rad frågor och kan uppstå till följd av många affärsprocesser och produkter, bör de behöriga myndigheterna utnyttja resultatet av affärsmodellanalysen och granska incitamentspolicyer för att få en inblick på hög nivå i källorna till uppföranderisker.

295. De behöriga myndigheterna bör eventuellt överväga konkurrensnivån på de marknader där institutet är verksamt och fastställa om en eventuell dominant position, antingen ensam eller i en liten grupp, utgör en väsentlig risk för vårdslöshet (t.ex. till följd av kartellliknande metoder).

296. Bland annat kan följande indikatorer signalera uppföranderisk:

- a. Sanktioner som berörda myndigheter tillämpar på ett institut för försumligt agerande.
- b. Sanktioner som har utfärdats mot jämförbara institut för försumligt agerande.
- c. Klagomål mot institutet, räknat i antal och berörda belopp.

297. De behöriga myndigheterna bör dock använda en långsiktig metod även med tanke på utvecklingen på regleringsområdet och berörda myndigheters verksamhet när det gäller konsumentskydd och tillhandahållande av finansiella tjänster i allmänhet.

Modellrisk

298. Inom ramen för operativ risk bör de behöriga myndigheterna bedöma två olika former av modellrisk:

- a. Risk i samband med underskattning av kapitalbaskraven genom avancerade regulatoriska mätmetoder.
- b. Risk för förluster i samband med institutets utveckling, genomförande eller olämpliga användning av andra modeller för beslutsfattande (t.ex. produktprissättning, utvärdering av finansiella instrument, övervakning av risklimiter osv.), där de behöriga myndigheterna bör upprätta en översikt över modellerna och utvärdera deras betydelse samt bedöma den modellriskhanteringsram som institutet antagit.

299. Vid tillämpning av punkt 298 a bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets exponering för modellrisk till följd av användningen av interna modeller inom de huvudsakliga affärsområdena och verksamheterna, i enlighet med den definition och de krav som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/959, i den mån de är tillämpliga. Bedömningen av modellrisk kan baseras på insikter från andra tillsynsåtgärder, inbegripet sådana som utförs i enlighet med artikel 101 i direktiv 2013/36/EU.

300. Vid tillämpning av punkt 298 b bör de behöriga myndigheterna överväga

- a. i vilken utsträckning och för vilka ändamål institutet använder modeller för att fatta beslut och den affärsmässiga betydelsen av sådana beslut. De behöriga myndigheterna bör fastställa för vilken verksamhet institutet i väsentlig grad använder modeller. När de behöriga myndigheterna gör denna bedömning kan de ta hänsyn till följande områden där institut i allmänhet använder modeller:
 - i. Handel med finansiella instrument (inklusive tillgångsutvärdering och handelsstrategier).
 - ii. Mätning och hantering av risker.
 - iii. Kapitalallokering (inbegripet utlåningspolicyer och prissättning av produkter).
- b. Institutets medvetenhet om och hur den hanterar modellrisk genom att bedöma om

- i. institutet har infört kontrollmekanismer (t.ex. kalibrering av marknadsparametrar, intern validering eller utfallstester, motkontroll med expertbedömning osv.) som är sunda i fråga om metoder, frekvens, uppföljning osv. och som omfattar en process för godkännande av modeller, och
- ii. institutet använder modeller på ett konservativt sätt (t.ex. genom att öka eller minska relevanta parametrar baserat på positionsriktningen osv.) om det är medvetet om modellbrister eller marknads- och affärsutveckling.

301. När de behöriga myndigheterna genomför modellriskbedömningen bör de beakta bedömningen av andra kapitalrisker och risker för likviditet och finansiering, särskilt när det gäller lämpligheten hos de metoder som används för att mäta risk, prissättning och utvärdering av tillgångar och/eller skulder. Resultaten av en sådan bedömning bör ligga till grund för bedömningen av den operativa risken.

302. De behöriga myndigheterna bör därefter bedöma hur väsentlig modellriskens inverkan kan vara på de affärsområden som i stor utsträckning använder modeller, bland annat genom känslighets- och scenarioanalyser eller stresstester.

6.4.3 Bedömning av anseenderisk

303. De behöriga myndigheterna bör bedöma den anseenderisk som institutet är exponerat för genom att utnyttja sin förståelse av institutets styrning, affärsmodell, produkter, kundbas och den miljö det verkar i. En sådan bedömning bör också fokusera på den övergripande ramen för anseenderisker och säkerställa institutets förmåga att hantera och mitigera eventuella händelser som påverkar bankens anseende genom lämpliga kommunikationsstrategier.

304. Anseenderisken är på grund av sin karaktär mer relevant för större institut, framför allt institut som har börsnoterade aktier eller som bedriver verksamhet på interbankmarknader. När de behöriga myndigheterna bedömer anseenderisk bör de därför i högre grad uppmärksamma institut som har dessa egenskaper.

305. De behöriga myndigheterna bör beakta både interna och externa faktorer eller händelser som kan ge upphov till oro över institutets anseende med beaktande av de faktorer som anges i punkt a–i och som är relevanta för institutet. För institut i kategorierna 1 och 2 bör de behöriga myndigheterna beakta samtliga följande indikatorer i sin bedömning av institutets exponering för anseenderisk:

- a. Antalet sanktioner från officiella organ (inte bara från behöriga myndigheter, utan även sanktioner i samband med betalning av skatter och andra avgifter).
- b. Pågående kända utredningar som utförs av officiella organ med avseende på institutet eller dess företrädare, och sanktioner som påförts eller pågående kända utredningar eller rättsliga tvister i samband med skattefrågor eller andra

uppgörelser, eller på grund av förverkligande av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism eller överträdelser av lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

- c. Kampanjer i medier och initiativ från konsumentföreningar som bidrar till att försämlra den allmänna uppfattningen om institutet och institutets anseende.
- d. Antal och förändringar av kundklagomål eller plötslig förlust av kunder eller investerare.
- e. Negativa händelser som påverkar jämförbara institut, eftersom allmänheten förknippar dem med hela den finansiella sektorn eller en grupp av institut.
- f. Anseendet hos personer som deltar i institutets ledning, bedömda i enlighet med Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för bedömning av lämpligheten hos ledamöter i ledningsorganet och innehavarna av nyckelfunktioner och anseendet hos personer med kvalificerat aktieinnehav i institutet som bedömts i enlighet med de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer för bedömning av förvärv och ökning av kvalificerade innehav i den finansiella sektorn³².
- g. Institutets hantering av sektorer eller jurisdiktioner som är högt exponerade för penningtvätt och finansiering av terrorism³³ eller personer som är förknippade med hög risk ur ett perspektiv som rör penningtvätt och finansiering av terrorism.
- h. Vilken påverkan berörda IKT-system och IKT-tjänster och cybersäkerhetsincidenter kan ha på anseenderisken.
- i. Andra "marknadsindikatorer", om sådana finns (t.ex. nedsatt kreditvärdering eller fluktuationer i aktiekursen under året).

306. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur betydande institutets exponering mot anseenderisk är och hur den är kopplad till andra risker (dvs. kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk och likviditetsrisk) genom att utnyttja övriga riskbedömningar (inklusive från andra tillsynsmyndigheter) för att identifiera eventuella andrahandseffekter i endera riktningen (från anseenderisk till andra risker och vice versa).

307. I samband med den operativa riskanalysen bör de behöriga myndigheterna beakta relevansen och betydelsen av institutets exponering för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism ur ett tillsynsperspektiv inom ramen för operativa risker. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna använda relevanta synpunkter från tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för att komplettera sina slutsatser

³² De europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer för bedömning av förvärv och ökning av kvalificerade innehav inom finanssektorn (JC/GL/2016/01).

³³ EBA:s riktlinjer om riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/02).

från den pågående tillsynen och utvärdera om de ger upphov till tillsynsfarhågor i samband med risken för penningtvätt och finansiering av terrorism.

308. De behöriga myndigheterna bör ha i åtanke att alla institut kan exponeras för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism oavsett institutets storlek eller finansiella sundhet. Därför bör tillräcklig uppmärksamhet också ägnas åt institut som anses vara finansiellt sunda och som kan ha ett gott anseende, eftersom dessa institut kan vara särskilt utsatta för försök till penningtvätt och finansiering av terrorism. Uppmärksamhet bör också ägnas åt institut som är mycket framgångsrika när det gäller att locka till sig nya kunder/utöka sina marknadsandelar – särskilt genom att använda icke-traditionella distributionskanaler – eftersom detta skulle kunna kopplas till bristfälliga kontroller av kunder under onboardingfasen.
309. De behöriga myndigheterna bör utbyta relevant information om identifierade operativa risker som kan ge upphov till risker för penningtvätt och finansiering av terrorism och farhågor såsom brister i institutens it-system eller ram för intern kontroll, med tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

6.4.4 Bedömning av hantering, mätning och kontroll av operativ risk

310. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets specifika system och särskilda åtgärder för att hantera och kontrollera operativ risk som en enskild riskkategori. Denna bedömning bör ta hänsyn till resultaten av analysen av den övergripande riskhanteringen och ramen för intern kontroll som behandlas i avdelning 5, eftersom detta kommer att påverka institutets exponering för operativ risk. När det gäller risken för penningtvätt och finansiering av terrorism bör den behöriga myndigheten beakta den bedömning som tillhandahålls av tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
311. De behöriga myndigheterna bör närma sig denna granskning genom att uppmärksamma de viktigaste operativa riskfaktorerna (dvs. personer, processer, externa faktorer, system), som även kan agera som dämpande faktorer, samt beakta
- a. strategi för hantering av operativa risker och aptit,
 - b. den organisatoriska ramen,
 - c. policyer och rutiner,
 - d. identifiering, mätning, övervakning och rapportering av operativ risk,
 - e. beredskaps- och kontinuitetsplaner, och
 - f. det interna kontrollsystemet för hanteringen av operativ risk.

Strategi för hantering av operativa risker och aptit

312. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har fastställt och formaliserat en sund strategi och aptitnivå för operativ risk, som har godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning ska de behöriga myndigheterna beakta huruvida

- a. ledningsorganet har en tydlig formulerad strategi för hantering av operativ risk och aptitnivå, samt en process för översyn av dessa (t.ex. vid en övergripande granskning av riskstrategin, en förlusttrend och/eller kapitaltäckningsproblem),
- b. den verkställande ledningen på rätt sätt genomför och övervakar strategin för hantering av operativ risk som har godkänts av ledningsorganet, och ser till att institutets åtgärder för att reducera den operativa risken överensstämmer med den fastställda strategin,
- c. dessa strategier är lämpliga och effektiva med hänsyn till hur väsentlig den operativa riskprofilen är, om institutet övervakar deras ändamålsenlighet över tiden och om de är förenliga med toleransnivån för operativ risk,
- d. institutets strategi för hantering av operativ risk omfattar institutets alla verksamheter, processer och system – inbegripet ur ett långsiktigt perspektiv i strategiplanen – där den operativa risken är eller kan vara betydande,
- e. institutet har infört ett lämpligt system för att hålla berörda medarbetare informerade om strategin för hantering av operativ risk.

313. När det gäller bedömningen av dessa strategiers tillförlitlighet bör de behöriga myndigheterna även bedöma om institutet har avsatt tillräckliga resurser för att genomföra dem och om relevanta beslut har fattats oavsett påverkan på minimikrav för kapitalbasen. (gäller framförallt för institut som använder basmetoden eller schablonmetoden för att bedöma minimikrav för kapitalbas).

Organisatoriskt ramverk för hantering och tillsyn av operativ risk

314. De behöriga myndigheterna bör bedöma det organisatoriska ramverkets sundhet och effektivitet med hänsyn till hanteringen av operativ risk. För detta ändamål bör den behöriga myndigheten fastställa om

- a. det finns en tydlig ansvarsfördelning för att identifiera, analysera, bedöma, reducera, övervaka och rapportera operativ risk,
- b. kontroll- och övervakningssystemen för operativ risk är föremål för oberoende granskning och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterare, samt mellan dessa och riskkontroll- och risktillsynsfunktionerna,

- c. funktionerna för hantering, mätning och kontroll av risker täcker operativ risk inom hela institutet (inbegripet dotterinstitut) på ett integrerat sätt, oavsett vilken mätmetod som används för att fastställa lägsta kapitalbas, och även täcker utkontrakterade affärsfunktioner och andra verksamheter,
- d. systemet för hantering av operativ risk omfattar tillräckliga och kvalitativt lämpliga mänskliga och tekniska resurser.

Policyer och rutiner

315. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har lämpliga policyer och rutiner för att hantera operativ risk, inbegripet den resterande risken efter tillämpningen av riskreducerande tekniker. Vid denna bedömning ska de behöriga myndigheterna beakta huruvida

- a. ledningsorganet godkänner en policy för hantering av operativ risk och granskar dessa regelbundet, i överensstämmelse med strategier för hantering av operativ risk,
- b. den verkställande ledningen ansvarar för att utveckla och genomföra en policy och rutiner för hantering av operativ risk,
- c. policyer och förfaranden för hantering av operativa risker är tydligt formaliserade och kommunicerade i hela institutet och tillämpas konsekvent i hela institutet, eller åtminstone de processer och verksamheter som är mest exponerade för operativa risker,
- d. policyerna och rutinerna omfattar alla delar för hantering, mätning och kontroll av operativ risk, samt eventuellt insamling uppgifter om förluster, kvantifieringsmetoder, riskreducerande tekniker (t.ex. försäkringsavtal), orsaksanalystekniker i samband med operativa riskhändelser, limiter samt hanteringen av undantag från dessa limiter,
- e. institutet har infört ett godkännandeförfarande för nya produkter, processer och system som kräver bedömning och begränsning av potentiella operativa risker till följd av införandet och utvecklingen av relaterade nya produkter, processer och system,
- f. sådana policyer är lämpliga för verksamhetens karaktär och komplexitet, samt ger en tydlig uppfattning om den operativa risken som är inneboende i de olika produkterna och verksamheterna inom institutets område,
- g. institutet främjar en kultur för hantering av operativ risk inom hela organisationen, med hjälp av utbildning och genom att sätta mål för en minskning av operativ förlust.

Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker

316. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets system för att identifiera, bedöma, mäta, övervaka och rapportera operativa risker är lämpligt med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, och om detta system åtminstone uppfyller kapitalbaskravet i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till följande:

- a. Huruvida institutet har infört effektiva processer och förfaranden för omfattande identifiering och bedömning av exponering för operativa risker (t.ex. självbedömningar av risker och kontroller (RCSA)) och för detektering och korrekt kategorisering av relevanta händelser (dvs. insamling av förlustdata, händelser som inte leder till förlust eller till och med händelser som ger upphov till oväntade vinster), inbegripet gränfall med andra risker (t.ex. kreditförluster som orsakas eller förstärks av en operativ riskhändelse). I detta avseende bör de behöriga myndigheterna också fastställa institutets förmåga att identifiera de viktigaste drivkrafterna bakom relevanta operativa förluster och använda denna information för hantering av operativa risker.
- b. Vid tillämpning av artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, om institutet har rätt att använda interna modeller för att fastställa kapitalbaskravet för operativ risk, institutet fortsätter att uppfylla de minimikrav som fastställs i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning och huruvida sådana interna modeller kan leda till en väsentlig underskattning av risk.
- c. Om institutet har lämpliga informationssystem och metoder för att kvantifiera eller bedöma operativ risk, vilka åtminstone uppfyller kraven för att fastställa kapitalbaskravet enligt EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning (t.ex. kartläggning av relevanta resultatposter för de åtta lagstadgade affärsområdena enligt schablonmetoden, längden på tidsserier, behandling av försäkringar, korrelation enligt den avancerade mätmetoden).
- d. Om institutet har genomfört lämpliga stresstester och eventuellt scenarioanalys för att förstå de ogynnsamma operativa händelsernas inverkan på dess lönsamhet och kapitalbas, även med hänsyn till att interna kontroller och reducerande tekniker möjligen misslyckas. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna överväga om dessa analyser stämmer överens med risk- och kontrollbedömningen och resultatet av jämförelseanalysen.
- e. Om institutets ledningsorgan och verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för mätsystemet och om de är medvetna om graden av berörd modellrisk.
- f. Om institutet har definierat och genomfört kontinuerlig och effektiv övervakning av exponeringar för operativ risk inom hela institutet, inbegripet utkontrakterad

verksamhet och nya produkter och system, bland annat med hjälp av särskilda, framåtriktade indikatorer (centrala risk- och kontrollindikatorer) samt en relevant och effektiv mekanism för tidig varning.

- g. Om institutet har fastställt lämpliga åtgärder för att hantera kvarstående risker för att hålla dem inom de limiter som anges i riskaptiten.
- h. Om institutet regelbundet har rapporterat exponeringar för operativ risk, inbegripet resultat av stresstester, till ledningsorganet, den verkställande ledningen och chefer för relevanta verksamheter och processer.

317. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets IKT-riskhanteringsram i enlighet med EBA:s riktlinjer för IKT-riskbedömning inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) och med beaktande av EBA:s riktlinjer för hantering av IKT-risker och säkerhetsrisker.

Motståndskrafts- och kontinuitetsplanering

318. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har upprättat heltäckande och testade planer för motståndskraft och kontinuitet i verksamheten som omfattar åtminstone kritiska och viktiga funktioner, inbegripet sådana som utkontrakteras, för att säkerställa att det kan bedriva verksamheten fortlöpande och begränsa förluster i händelse av allvarliga störningar i verksamheten. För utkontrakterad verksamhet bör de behöriga myndigheterna säkerställa att tjänsteleverantören har en lämplig kontinuitetsplan i enlighet med EBA:s riktlinjer om utkontraktering.

319. De behöriga myndigheterna bör fastställa om institutet har upprättat kontinuitetsplaner som står i proportion till verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Sådana planer bör ta hänsyn till olika typer av sannolika eller möjliga scenarier som institutet kan vara sårbart för.

320. De behöriga myndigheterna bör bedöma kvaliteten och effektiviteten i institutets kontinuitetsplanering. I samband med detta bör de behöriga myndigheterna utvärdera kvaliteten på institutets efterlevnad av erkända förfaranden för kontinuitetshantering. De behöriga myndigheterna bör därför fastställa om institutets kontinuitetsplaneringsprocess omfattar

- a. en konsekvensanalys,
- b. lämpliga återhämtningsstrategier som tar hänsyn till interna och externa beroendeförhållanden och innehåller tydligt definierade återhämtningsprioriteringar,
- c. omfattande och flexibla planer för att hantera möjliga scenarier,
- d. effektiv testning av planernas utformning och operativa effektivitet,

- e. informations- och utbildningsprogram om kontinuitetsplanering, och
- f. kommunikationer och dokumentation av och utbildning i krishantering.

Ram för intern kontroll

321. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera den operativa risken i enlighet med dess aptit och strategi när det gäller operativ risk. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till följande:
- a. Om institutets kontrollfunktioner omfattar alla konsoliderade enheter och alla geografiska områden.
 - b. Om det finns interna kontroller och annan praxis (t.ex. riskrespons, riktlinjer, risköverföringstekniker osv.) som syftar till att minska exponeringen för operativa risker eller begränsa potentiella effekter och hålla dem inom nivåer som är godtagbara för institutet, i enlighet med de parametrar som fastställts av ledningsorganet och den verkställande ledningen och institutets riskaptit.
 - c. Om institutet har lämpliga interna kontroller och metoder för att se till att överträdelser av och undantag för policyer, rutiner och limiter rapporteras snabbt till lämplig ledningsnivå för vidtagande av åtgärder, och eventuellt till behöriga myndigheter.
322. De behöriga myndigheterna bör även bedöma hur internrevisionsfunktionen fungerar. För det ändamålet bör de fastställa om
- a. institutet genomför en regelbunden internrevision av systemet för hantering av operativ risk,
 - b. internrevisionen täcker de huvudsakliga inslagen för hantering, mätning och kontroller av operativ risk för hela institutet,
 - c. dessa revisioner på ett effektivt sätt fastställer om de interna policyerna samt eventuella externa regleringar efterlevs, och vidtar åtgärder vid avvikelser.
323. När det gäller institut som använder den avancerade mätmetoden för att fastställa kapitalbaskravet för operativ risk bör de behöriga myndigheterna även bedöma om den interna valideringsprocessen är bra och effektiv när det gäller att pröva modellantaganden och upptäcka potentiella brister i samband med modellering, kvantifiering och riskhanteringssystem avseende operativ risk och i samband med andra relevanta minimikrav enligt relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning.
324. Oavsett vilken metod som används av institutet för att fastställa den lagstadgade kapitalbasen bör de behöriga myndigheterna, när beslutsmodeller används (t.ex. utlåning, prissättning, finansiella handelsinstrument), bedöma om det finns en sund intern

valideringsprocess och/eller process för modellgranskning för att identifiera och dämpa modellrisken.

Hantering av anseenderisk

325. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har vidtagit lämpliga åtgärder, strategier, processer och mekanismer för att hantera anseenderisk. Framför allt bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till om

- a. institutet har infört en formaliserad policy och processer för att identifiera, hantera och övervaka denna risk, och om dess policy och processer är proportionerliga i förhållande till dess storlek och relevans i systemet,
- b. institutet hanterar denna risk med försiktighet, t.ex. genom att sätta limiter eller kräva godkännande för att allokera kapital till särskilda länder, sektorer eller personer och/eller om dess beredskapsplaner för att proaktivt hantera frågor som rör anseende i en krissituation,
- c. institutet genomför stresstester eller scenarioanalyser för att bedöma eventuella andrahandseffekter av anseenderisk (likviditet, finansieringskostnader etc.),
- d. institutet agerar snabbt för att skydda sitt varumärke genom informationskampanjer när särskilda händelser inträffar som kan äventyra dess anseende, och
- e. institutet tar hänsyn till strategins och affärsplanernas potentiella inverkan, och mer allmänt dess beteende, på dess anseende.

6.4.5 Sammanfattning av resultat och betygsättning

326. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets operativa risk. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten, vilken ska åtföljas av ett riskbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 6. Om den behöriga myndigheten, på grundval av väsentligheten hos vissa riskdelkategorier, beslutar sig för att bedöma och poängsätta dem för sig, bör den vägledning som ges i denna tabell i möjligaste mån tillämpas på motsvarande sätt.

Tabell 6. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av operativ risk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets riskexponering i form av operativ risk är begränsad till några få påverkanskategorier med hög frekvens/låg svårhetsgrad. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets policy och strategier för operativ risk är förenlig med dess övergripande strategi och riskaptit.

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
	inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Betydelsen av institutets exponering för operativa risker är inte väsentlig/mycket låg, vilket framgår av scenarioanalyser och jämförelser med förluster i likvärdiga institut. • Nivån på institutets bruttoförluster (före återvinningar och inklusive förluster på kreditportföljen till följd av operativ risk) under de senaste åren har inte varit väsentliga/mycket låga eller har minskat från en högre nivå. 	<ul style="list-style-type: none"> • Den organisatoriska ramen för operativ risk är robust med ett tydligt ansvar och en tydlig uppdelning av uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner. • Ramen för operativa risker omfattar alla relevanta risker. • Mät-, övervaknings- och rapporteringssystem för operativ risk är lämpliga. • Ramen för kontroll av operativ risk är sund.
2	Det finns en låg till medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets riskexponering i form av operativ risk utgörs huvudsakligen av påverkanskategorier med hög frekvens/låg svårighetsgrad. • Betydelsen av institutets exponering för operativ risk är låg till medelhög, vilket framgår av scenarioanalyser och jämförelser med förluster i andra institut. • Institutets förluster under de senaste åren har varit låga till medelhöga eller förväntas öka från en lägre historisk nivå eller från en lägre historisk nivå. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets policy och strategi för operativa risker och dess övergripande strategi och riskkaptit stämmer inte överens, är inte tillräckligt utvecklad eller till och med otillräcklig. • Den organisatoriska ramen för operativa risker är inte tillräckligt robust. • Ramen för operativa risker omfattar inte alla relevanta risker.
3	Det finns en medelhög till hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets exponeringar i form av operativ risk sträcker sig till vissa påverkanskategorier med låg frekvens/hög svårighetsgrad. • Betydelsen av institutets exponering för operativa risker är medelhög till hög, vilket framgår av scenarioanalyser och jämförelser med förluster i andra institut. • Nivån på de bruttoförluster som institutet har upplevt under senare år har varit medelhög till hög, eller förväntas öka från en lägre historisk nivå eller minska från en högre historisk nivå. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets policy och strategi för operativa risker och dess övergripande strategi och riskkaptit stämmer inte överens, är inte tillräckligt utvecklad eller till och med otillräcklig. • Den organisatoriska ramen för operativa risker är inte tillräckligt robust. • Ramen för operativa risker omfattar inte alla relevanta risker.

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
4	Det finns en hög risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets exponeringar mot operativ risk sträcker sig till alla huvudkategorier. • Betydelsen av institutets exponering för operativa risker är hög och ökar, vilket framgår av scenarioanalyser och jämförelser med förluster i andra institut. • Nivån på de bruttoförluster som institutet hade under de senaste åren har varit hög, eller en risk har ökat betydligt. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mät-, övervaknings- och rapporteringssystem för operativ risk är inte lämpliga. • Ramen för kontroll av operativ risk är svag.

Bedömning av ränterisk som uppstår till följd av verksamhet utanför handelslagret

6.5.1 Allmänna överväganden

327. De behöriga myndigheterna bör i redovisningssyfte bedöma ränterisk som härrör från räntekänsliga positioner i och utanför balansräkningen (vanligen kallad ränterisk utanför handelslagret, eller ränterisk i bankboken (IRRBB), inklusive säkringar för dessa positioner, oberoende av deras redovisning och värdering och oberoende av redovisning och värdering av förluster och vinster.

328. De behöriga myndigheterna bör beakta relevansen och väsentligheten hos åtminstone följande underkategorier när de bedömer ränterisk i bankboken:

- Försäkringsrisk – risk som är ett resultat av durationen för räntekänsliga instrument som uppstår till följd av skillnader i tidpunkten för deras ränteförändringar, vilket omfattar ändringar av durationsgraden för räntesatser som förekommer konsekvent över avkastningskurvan (parallell risk) eller differentiering per period (icke-parallell risk).
- Basrisk – risk som uppstår till följd av effekten av relativa förändringar i räntesatser på räntekänsliga instrument som har liknande löptider men som är prissatta enligt olika ränteindex. Den har sin grund i den bristfälliga korrelationen i anpassningen av intjänade räntor och räntor som betalas för olika räntekänsliga instrument, med i övrigt likartade förändringsegenskaper.
- Optionsrisk – risk i samband med optioner (inbyggda och uttryckliga), varigenom institutet eller dess kund kan ändra nivån på och tidpunkten för sina kassaflöden, dvs. den risk som uppstår till följd av räntekänsliga instrument där innehavaren så

gott som säkert kommer att utnyttja optionen, om det ligger i deras finansiella intresse att göra detta (inbäddade eller uttryckliga automatiska optioner) och den risk som uppstår till följd av den flexibilitet som är inbäddad i räntan eller som omfattas av räntekänsliga instrument, så att ränteförändringar kan påverka en förändring i kundens beteende (inbäddad beteendeoption).

329. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till huruvida den vägledning som fastställs i EBA:s riktlinjer om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret³⁴ genomförs av institutet. Detta gäller särskilt institutets interna identifiering, utvärdering, hantering och reducering av ränterisker.
330. Bedömningen av ränterisk i bankboken bör särskiljas från den bedömning av kreditspreadrisk som härrör från positioner utanför handelslagret (vanligen kallad CSRBB) som de behöriga myndigheterna också bör genomföra. De behöriga myndigheterna bör särskilt beakta huruvida institutets interna system på ett tillfredsställande sätt bedömer och övervakar CSRBB-risk ur ett ekonomiskt värdeperspektiv och ett nettoränteintäktsperspektiv³⁵.

6.5.2 Bedömning av inneboende ränterisk i bankboken

331. Genom en bedömning av den inneboende nivån av ränterisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna fastställa de viktigaste faktorerna bakom institutets exponering mot ränterisk i bankboken och utvärdera de potentiella konsekvenserna av denna risk för institutet. Bedömningen av den inneboende ränterisken i bankboken bör struktureras kring följande huvudsteg:
- a. Preliminär bedömning.
 - b. Bedömning av arten och sammansättningen av institutets riskprofil.
 - c. Bedömning av resultatet av tillsynstester av extremvärden och stresstester under tillsyn, samt av institutets räntechockscenarier och stressscenarier.

Preliminär bedömning

332. För att fastställa omfattningen av bedömningen av ränterisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna först identifiera källorna till den ränterisk i bankboken som institutet är eller kan bli exponerat för. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna utnyttja den kunskap som erhållits genom ICAAP och ILAAP, som samlats in för ÖUP-ändamål, från den rapportering som ska fastställas för ränterisk i bankboken, från en bedömning av andra ÖUP-element, från jämförelsen av institutets position till dess motsvarigheter och från all annan tillsynsverksamhet.

³⁴ EBA:s riktlinjer för hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret (EBA/GL/2018/02)³⁴.

³⁵ Ytterligare vägledning om CSRBB-ramen kommer att ges i de reviderade riktlinjer från EBA som kommer att utarbetas för att genomföra det mandat som avses i artikel 84 i direktiv 2013/36/EU.

333. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta
- a. institutets styrning av ränterisker, inbegripet dess viktigaste strategi för ränterisk i bankboken och riskaptiten i samband med ränterisk i bankboken,
 - b. effekterna av de avvikande tillsynstester som föreskrivs i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som specificeras närmare genom den delegerade förordning som antas i enlighet med artikel 98.5 a i det direktivet,
 - c. inverkan på nettoränteintäkter och ekonomiskt värde av en ändring av räntesatser enligt den metod som institutet använder, antingen på grundval av den (förenklade) schablonmetoden eller på grundval av interna system som specificeras närmare genom den delegerade förordning som antagits och EBA:s riktlinjer som antagits i enlighet med artikel 84.5 och 6 i direktiv 2013/36/EU,
 - d. internt kapital – i tillämpliga fall – allokerat till ränterisk i bankboken, både totalt och som en andel av institutets totala interna kapital enligt den interna processen för bedömning av kapitalbehov, inbegripet den historiska utvecklingen och prognoser, om sådana finns tillgängliga.
334. I sin preliminära bedömning bör de behöriga myndigheterna också överväga betydande förändringar av institutets exponeringar mot ränterisk i bankboken. De bör åtminstone bedöma
- a. betydande förändringar i institutets övergripande strategi för den övergripande ränterisken i bankboken, riskaptit, policy eller begränsad storlek,
 - b. den potentiella inverkan på institutets riskprofil av dessa förändringar,
 - c. större förändringar i institutets modellering, kundbeteende eller användning av räntederivat, och
 - d. stora marknadstrender.

Karaktären på och sammansättningen av institutets ränteriskprofil

335. De behöriga myndigheterna bör bilda sig en tydlig bild av hur förändringar i räntesatserna kan ha en negativ inverkan på ett instituts nettoränteintäkter (och, i förekommande fall, dess resultat) och det ekonomiska värdet (nuvärdet av förväntade kassaflöden) för att få både en kortsiktig och en långsiktig syn på ett eventuellt hot mot kapitaltäckningen.
336. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna analysera och bilda sig en tydlig bild av strukturen på institutets tillgångar, skulder och, i förekommande fall, exponeringar utanför balansräkningen. Framför allt gäller det följande:

- a. De olika positionerna utanför handelslagret, deras förfallodagar och räntejusteringstidpunkter, samt beteendemässiga antaganden (t.ex. antaganden om produkter med osäker löptid) i förhållande till dessa positioner.
- b. Institutets räntor.
- c. Andelen produkter med osäker löptid och produkter med explicita och/eller inbäddade optioner, med särskild hänsyn till produkter med inbäddad kundbas.
- d. Institutets risksäkringsstrategi samt mängden och användningen av derivat (risksäkring kontra spekulation).

337. För att bättre kunna fastställa institutets komplexitet och ränteriskprofil bör de behöriga myndigheterna också förstå huvuddragen i institutets tillgångar, skulder och exponeringar utanför balansräkningen, särskilt

- a. låneportfölj (t.ex. lånevolym utan löptid, lånevolym med betalningsförningsalternativ, volym av rörlig ränta med tak och golv, andel låneavtal för rörlig ränta som förhindrar räntejustering till negativa räntor osv.),
- b. obligationsportfölj (t.ex. investeringsvolym med optioner, möjliga koncentrationer),
- c. nödlidande exponeringar,
- d. inlåningskonton (t.ex. känslighet hos institutets inlåningsbas för förändringar i räntor inklusive grundläggande insättningar, möjliga koncentrationer),
- e. derivat (t.ex. komplexiteten hos de derivat som används antingen för att säkra eller i spekulativt syfte, överväganden i samband med försäljning eller köp av ränteoptioner, påverkan av derivat på löptiden för positioner utanför handelslagret), och
- f. typ av ränterisk i bankboken som är inbäddad i instrument till verkligt värde, inklusive mindre likvida instrument såsom tillgångar och skulder på nivå 3.

338. När de behöriga myndigheterna analyserar effekterna på institutets inkomster bör de beakta institutets olika inkomstkällor och utgifter samt deras relativa vikt i förhållande till de totala intäkterna. De bör vara medvetna om hur mycket institutets avkastning beror på räntekänsliga positioner, och de bör fastställa hur olika ränteändringar skulle påverka institutets nettoränteintäkter, samt fastställa effekterna av förändringar i instrumentens marknadsvärde – beroende på redovisningsmetoden – antingen i resultaträkningen eller direkt mot eget kapital (t.ex. via övrigt totalresultat).

339. När de behöriga myndigheterna analyserar effekterna på institutets ekonomiska värde och resultat bör de först beakta resultaten av de avvikande tillsynstester som föreskrivs i

artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som specificeras närmare i den delegerade förordning som antagits i enlighet med artikel 98.5 a i det direktivet, för att få ett inledande riktmärke mot vilket man kan jämföra hur ränteförändringar skulle påverka institutet. När de behöriga myndigheterna gör denna bedömning bör de ta särskild hänsyn till hur känsliga kassaflödena till räntejustering är, både när det gäller tidpunkt och belopp, för förändringar i de underliggande nyckelantagandena (särskilt för kundkonton utan specifika räntejusteringstidpunkter, kundkonton med inbäddad kunder, och/eller eget kapital).

340. De behöriga myndigheterna bör sträva efter att förstå effekterna av dessa antaganden och sedan isolera de ekonomiska värden och vinstrisker som följer av institutets justeringar av beteende.
341. De behöriga myndigheterna bör vara uppmärksamma på hur känsliga kassaflödena är för förändringar i värderingen av instrument med verkligt värde utanför handelslagret, inklusive räntederivat som används för att säkra instrument utanför handelslagret (t.ex. effekten av marknadsförändringar i instrument av verkligt värde på resultatet, säkringskontots effektivitet).
342. Utöver att använda det avvikande tillsynstest som föreskrivs i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som specificeras närmare i den delegerade förordning som antagits i enlighet med artikel 98.5 a i det direktivet får de behöriga myndigheterna kräva att instituten beaktar andra ränteriskscenarier.
343. I sin kvantitativa bedömning ska de behöriga myndigheterna också beakta resultaten av institutets interna eller standardiserade metoder för att mäta ränterisk i bankboken i tillämpliga fall. Genom analysen av dessa metoder bör de behöriga myndigheterna få en djupare förståelse för de viktigaste riskfaktorerna för institutets profil för ränterisk i bankboken.
344. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida de institut som är verksamma i olika valutor utför en analys av ränterisken i varje valuta i vilken de har en betydande position. De behöriga myndigheterna bör också bedöma de metoder som dessa institut använder för att aggregera resultaten av ekonomiska värden och inkomståtgärder i de enskilda valutorna.
345. När de behöriga myndigheterna analyserar resultaten av både tillsynsmyndighetens avvikande tester och institutets interna eller standardiserade metoder bör de beakta både siffror och historiska trender. Dessa nivåer bör jämföras med jämförbara länder och beaktas utifrån situationen på den globala marknaden.

Chockscenarier och stresstester

346. De behöriga myndigheterna bör bedöma och ta hänsyn till resultaten av räntechockscenarier och stresstester (utöver de tester av extremvärden som utförs av tillsynsmyndigheterna) som utförs av institutet som ett led i den interna förvaltningsprocessen. I det sammanhanget bör de behöriga myndigheterna vara medvetna om de viktigaste källorna till ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret för institutet.

347. Om resultatet av institutets chockscenarier och stresstester granskas, kan behöriga myndigheter behöva utföra ytterligare analyser, särskilt när det finns eller misstänker att det finns eller misstänker att vissa punkter i kurvan har olika punkter på kurvan.

6.5.3 Bedömning av förvaltning och kontroller av ränterisk i bankboken (både riskhantering och regelefterlevnad samt interna revisionsfunktioner)

348. För att uppnå en övergripande förståelse för institutets ränteriskprofil utanför handelslagret bör de behöriga myndigheterna se över den styrning och de ramar som ligger till grund för dess ränteriskexponeringar.

349. De behöriga myndigheterna bör göra en bedömning av
- a. strategi och aptit för ränterisk i bankboken och aptiten (som klart avgränsade element eller som en del av den bredare marknadsriskstrategin och aptiten),
 - b. organisatorisk ram och ansvar,
 - c. policyer och rutiner,
 - d. riskidentifiering, mätning inklusive interna modeller, övervakning och rapportering, och
 - e. ram för intern kontroll.

Strategi och aptit för ränterisk i bankboken

350. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, klart formulerad och dokumenterad strategi för ränterisk i bankboken, godkänd av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna beakta

- a. huruvida ledningsorganet klart uttrycker sin strategi och aptit för ränterisk i bankboken samt processen för granskning av denna (t.ex. vid en övergripande översyn av riskstrategin eller farhågor om lönsamhet eller kapitaltäckning), och om den högsta ledningen korrekt genomför strategin för ränterisk i bankboken, som har godkänts av ledningsorganet, för att säkerställa att institutets verksamhet är förenlig med den fastställda strategin, att skriftliga förfaranden upprättas och genomförs, att ansvaret är tydligt och korrekt tilldelat,
- b. huruvida institutets strategi för ränterisk i bankboken korrekt återspeglar institutets aptit för ränterisk i bankboken och huruvida den överensstämmer med den övergripande riskaptiten,
- c. huruvida institutets strategi och aptit för institutets ränterisk i bankboken är lämpliga för institutet med beaktande av

- dess affärsmodell,
 - den övergripande riskstrategin och aptiten,
 - dess marknadsmiljö och roll i det finansiella systemet, och
 - dess kapitaltäckning,
- d. huruvida institutets strategi för ränterisk i bankboken i stora drag omfattar alla verksamheter vid det institut där ränterisk i bankboken är betydande,
- e. huruvida institutets strategi för ränterisk i bankboken beaktar konjunkturmässiga aspekter av ekonomin och de resulterande förändringarna i sammansättningen av aktiviteter kring ränterisk i bankboken, och
- f. om institutet har lämpliga ramar för att se till att strategin för ränterisk i bankboken kommuniceras effektivt till berörd personal.

Organisatorisk ram och ansvar

351. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har en lämplig organisatorisk ram och ett klart och tydligt ansvar för hantering, mätning, övervakning och kontroll av ränterisk i bankboken med tillräckliga personalresurser och tekniska resurser. De bör ta hänsyn till om

- a. det finns tydliga riktlinjer för den övergripande hanteringen av ränterisk i bankboken, och för att vidta, övervaka, kontrollera och rapportera ränterisk i bankboken,
- b. hantering och kontroll av ränterisk i bankboken är föremål för oberoende granskning och har tydligt identifierats i organisationen och är funktionellt och hierarkiskt oberoende i förhållande till affärsområdet, och
- c. den personal som arbetar med ränterisker (både inom näringslivet och förvaltnings- och kontrollområdena) har lämplig kompetens och erfarenhet.

Policyer och rutiner

352. Behöriga myndigheter bör bedöma om institutet har klart definierade policyer och förfaranden för förvaltningen av ränterisk i bankboken som är i linje med dess strategi och aptit för ränterisk i bankboken. De bör ta hänsyn till om

- a. ledningsorganet godkänner policyerna för hantering, mätning och kontroll av ränterisk i bankboken och diskuterar och granskar dem regelbundet i enlighet med riskstrategierna,

- b. ledningen ansvarar för att utveckla policyer och rutiner och se till att ledningsorganets beslut genomförs på lämpligt sätt,
- c. policyerna för ränterisk i bankboken är förenliga med relevanta bestämmelser och är anpassade till arten och komplexiteten hos institutets verksamhet, vilket gör det möjligt att förstå den inneboende ränterisken i bankboken,
- d. sådana policyer är tydligt formaliserade och kommuniceras och tillämpas konsekvent i hela institutet,
- e. dessa policyer tillämpas konsekvent i hela bankkoncerner och möjliggör en god förvaltning av ränterisk i bankboken,
- f. i policyer för ränterisk i bankboken definieras förfaranden för utveckling av nya produkter, större säkrings- och riskhanteringsinitiativ, och sådana policyer har godkänts av ledningsorganet eller dess lämpliga rådgivande kommitté. De behöriga myndigheterna bör särskilt se till att
 - nya produkter och nya större risksäkrings- och riskhanteringsinitiativ omfattas av lämpliga förfaranden och kontroller innan de införs eller genomförs, och
 - institutet har gjort en analys av deras möjliga inverkan i dess övergripande riskprofil.

Riskidentifiering, mätning inklusive interna modeller, övervakning och rapportering

353. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig ram för att identifiera, utvärdera, hantera och minska ränterisk i bankboken, i enlighet med nivån, komplexiteten och risken hos positioner utanför handelslagret och institutets storlek och komplexitet. Bedömningen bör omfatta interna modeller, t.ex. modeller som rör kundernas beteende (t.ex. modeller för inlåningsstabilitet och förtida återbetalning av lån). De bör beakta följande:

- a. Huruvida informationssystemen och mättekniken gör det möjligt att mäta den inneboende ränterisk i bankboken i alla sina väsentliga exponeringar i och utanför balansräkningen (i relevanta fall på koncernnivå), inbegripet interna säkringar, utanför handelslagret.
- b. Huruvida institutet har tillräckligt med personal och metoder för att mäta ränterisk i bankboken (i enlighet med kraven i EBA:s riktlinjer om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret), med beaktande av storleken, formen och komplexiteten hos institutets ränteriskexponering.
- c. Huruvida de interna system som institutet har infört för att utvärdera ränterisk i bankboken inom ramen för artikel 84.3 i direktiv 2013/36/EU är tillfredsställande,

också i förhållande till EBA:s riktlinjer om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

- d. Huruvida de antaganden som ligger till grund för interna modeller och metoder tar hänsyn till de riktlinjer som fastställts i EBA:s riktlinjer om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. De behöriga myndigheterna bör särskilt bedöma om institutets antaganden i fråga om positioner som inte har någon avtalsenlig löptid och alternativa kundlösningar är försiktiga. De behöriga myndigheterna bör också bedöma huruvida instituten inkluderar eget kapital i beräkningen av det ekonomiska värdet och, om de gör det, analysera effekterna av att ta bort eget kapital från den beräkningen.
- e. Huruvida institutets riskmätningssystem tar hänsyn till alla väsentliga former av ränterisk som institutet är exponerat för (t.ex. försäkringsrisk, basisrisk och optionsrisk). Om vissa instrument och/eller faktorer inte ingår i riskmätningssystemen bör instituten kunna förklara varför och att kvantifiera storleken på undantagen.
- f. Huruvida institutets interna modeller som används för att mäta ränterisk i bankboken har utvecklats ordentligt, validerats på ett oberoende sätt (inklusive huruvida expertutlåtanden och bedömningar som använts i de interna modellerna har bedömts grundligt), utfallstestats (i möjligaste mån) och setts över regelbundet.
- g. Kvalitet, detaljnivå och aktualitet i fråga om de uppgifter som lämnas av informationssystemen och om huruvida systemen kan sammanställa riskuppgifterna för alla portföljer, verksamheter och enheter som ingår i den avgränsade omkretsen. Informationssystemen bör överensstämma med EBA:s riktlinjer om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.
- h. Integritet och aktualitet hos de data som används som underlag för riskmätningen, och som också bör överensstämma med de riktlinjer som utarbetats av EBA:s riktlinjer om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.
- i. Huruvida institutets riskmätningssystem kan identifiera eventuella koncentrationer av ränterisk i bankboken (t.ex. i vissa tidsintervall).
- j. Huruvida riskhanterarna och institutets företagsledning förstår de antaganden som ligger till grund för mätsystemen, särskilt när det gäller positioner med osäker avtalsenlig löptid och positioner med implicita eller explicita optioner, samt institutets antaganden om eget kapital.
- k. Om riskhanterarna och institutets högsta ledning är medvetna om graden av modellrisk som finns i institutets riskvärderingstekniker.

- I. Huruvida användningen av räntederivat är förenlig med strategin för ränterisk i bankboken och huruvida denna verksamhet bedrivs inom ramen för riskaptiten och med lämpliga interna styrformer.

354. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har genomfört lämpliga stressscenariotester som kompletterar dess riskmätningssystem. I sin bedömning bör de utvärdera efterlevnaden av de relevanta riktlinjer som fastställs i EBA:s riktlinjer utfärdade i enlighet med artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU.

355. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig ram för övervakning och intern rapportering för ränterisk i bankboken som säkerställer att det vid behov sker skyndsamma åtgärder på lämplig nivå av institutets verkställande ledning eller ledningsorgan. Övervakningssystemet bör omfatta särskilda indikatorer och relevanta triggers för att tillhandahålla effektiva tidiga varningar. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om lednings- och kontrollområdesrapporterna (frekvensen är beroende av omfattningen av, komplexiteten hos och nivån på exponeringarna för ränterisk i bankboken) till ledningsorganet och den verkställande ledningen, åtminstone följande information:

- a. En översikt över de aktuella exponeringarna mot valutarisk, resultaträkning och riskberäkning, och drivkrafterna för nivån och inriktningen på ränterisk i bankboken.
- b. Betydande överträdelser av limiterna för ränterisk i bankboken.
- c. Förändringar av de huvudsakliga antaganden eller parametrar som ligger till grund för förfarandena för att bedöma ränterisk i bankboken.
- d. Förändringar av räntederivatpositionen och huruvida dessa hänför sig till förändringar i den underliggande säkringsstrategin.
- e. Information om de använda modellernas prestation.

Ram för intern kontroll

356. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har en stark och heltäckande kontrollram och ett sunt skydd för att begränsa sina exponeringar till ränterisk i bankboken i enlighet med sin riskhanteringsstrategi och riskaptit. De bör beakta följande:

- a. Huruvida institutets kontrollfunktion omfattar alla konsoliderade enheter, alla geografiska platser och all finansiell verksamhet.
- b. Huruvida det finns interna kontroller, driftsbegränsningar och andra metoder som syftar till att hålla exponeringar för ränterisk i bankboken på eller under nivåer som är godtagbara för institutet, i enlighet med de parametrar som har fastställts av ledningsorganet och den verkställande ledningen och institutets riskaptit.

- c. Huruvida institutet har lämpliga interna kontroller och rutiner för att säkerställa att överträdelser av och undantag från riktlinjer, förfaranden och limiter rapporteras i tid till en lämplig nivå på ledningen för åtgärden.

357. De behöriga myndigheterna bör bedöma limitsystemet, inklusive följande:

- a. Huruvida det är förenligt med institutets riskhanteringsstrategi och riskapitit.
- b. Huruvida det är adekvat för komplexiteten i institutets organisation, dess exponeringar för ränterisk i bankboken och för dess förmåga att mäta och hantera denna risk.
- c. Huruvida det tar upp den potentiella effekten av förändringar i räntor på inkomster och institutets ekonomiska värde (ur ett inkomstperspektiv bör limiterna ange godtagbara nivåer av volatilitet för inkomster inom ramen för fastställda räntescenarier). Limiterna för att åtgärda effekten av räntor på ett instituts ekonomiska värde bör vara lämplig för institutets storlek och komplexitet och underliggande positioner).
- d. Huruvida de limiter som fastställs är absoluta eller om det är möjligt att överskrida limiterna (i det senare fallet bör institutets policy innehålla en tydlig angivelse av den tidsperiod under vilken och de särskilda omständigheter under vilka sådana överskridanden av limiterna är möjliga. Behöriga myndigheter bör begära information om åtgärder som säkerställer att limiter följs).
- e. Huruvida institutet ska ha lämpliga förfaranden för att regelbundet se över sina limiter.

358. De behöriga myndigheterna bör bedöma den interna revisionsfunktionens funktionalitet. I detta syfte bör de bedöma om

- a. institutet genomför regelbundna interna revisioner av förvaltningsramen för ränterisk i bankboken,
- b. internrevisionen omfattar huvudelementen i systemet för hantering, mätning och kontroll av ränterisk i bankboken, och
- c. den interna revisionsfunktionen är effektiv när det gäller att se till att interna policyer och relevanta externa bestämmelser efterlevs och att åtgärda eventuella avvikelser.

6.5.4 Resultatsammanfattning och betygsättning

359. Efter dessa bedömningar bör de behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om institutets ränterisk i bankboken. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten tillsammans med ett betyg som baseras på de överväganden som anges i tabell 7.

Om den behöriga myndigheten, på grundval av väsentligheten hos vissa riskdelkategorier, beslutar sig för att bedöma och poängsätta dem för sig, bör den vägledning som ges i denna tabell i möjligaste mån tillämpas på motsvarande sätt.

Tabell 7. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av ränterisk i bankboken

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteändringar är inte väsentlig/mycket låg. • Inkomstens känslighet för förändringar i räntesatser är inte väsentlig/mycket låg. • Känsligheten hos det ekonomiska värdet och inkomsterna för förändringar av de underliggande antagandena (t.ex. för produkter med inbäddad kundbas) är inte väsentlig/mycket låg. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets ränteriskpolicy och -strategi är förenliga med den övergripande strategin och riskaptiten. • Den organisatoriska ramen för ränterisk är stabil med ett tydligt ansvar och en tydlig uppdelning av uppgifter mellan risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner.
2	Det finns en låg till medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteändringar är låg till medelhög. • Inkomstens känslighet för ränteändringar är låg till medelhög. • Det ekonomiska värdets och inkomsternas känslighet för förändringar av de underliggande antagandena (t.ex. för produkter med inbäddad kundoption) är låg till medelhög. 	<ul style="list-style-type: none"> • System för mätning av ränterisk, övervakning och rapportering är lämpliga. • De interna limiterna och kontrollramverket för ränterisk är sunda och i linje med institutets riskhanteringsstrategi och riskaptit.
3	Det finns en medelhög till hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteändringar är medelhög till hög. • Inkomstens känslighet för ränteändringar är medelhög till hög. • Det ekonomiska värdets och inkomsternas känslighet för förändringar av de underliggande antagandena (t.ex. för produkter med inbäddad kundoption) är medelhög till hög. 	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns brister i överensstämmelsen mellan institutets policy och strategi för ränterisker och dess övergripande strategi och riskaptit. • Den organisatoriska ramen för ränterisk skiljer inte tillräckligt på ansvar och uppgifter mellan risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner.

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
4	Det finns en hög risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none">• Det ekonomiska värdets känslighet för ränteändringar är hög.• Inkomstens känslighet för ränteförändringar är hög.• Känsligheten hos det ekonomiska värdet och inkomsterna för förändringar i de underliggande antagandena (t.ex. för produkter med inbäddad kundbas) är hög.	<ul style="list-style-type: none">• System för mätning, övervakning och rapportering av ränterisker genomförs inte med tillräcklig noggrannhet och frekvens.• De interna limiterna och kontrollramarna för ränterisker ligger inte i linje med institutets riskstrategi och riskaptit.

7. ÖUP-kapitalbedömning

7.1 Allmänna överväganden

360. De behöriga myndigheterna bör genom ÖUP-kapitalbedömningen fastställa om institutets kapitalbas ger en fullgod täckning avseende de risker för kapital som institutet är eller kan bli exponerat för, om sådana risker bedöms vara väsentliga för institutet.
361. De behöriga myndigheterna bör göra detta genom att bestämma och fastställa den kvantitet (belopp) och kvalitet (sammansättning) av ytterligare kapitalbas som institutet är skyldigt att inneha för att täcka institutspecifika risker och riskdelar som inte täcks eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av delarna 3, 4 och 7 i förordning (EU) nr 575/2013 och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 (kapitalbaskrav inom pelare 1) och, vid behov, kapitalbaskrav för att åtgärda brister i modeller, kontroller, styrning eller andra brister samt risker som härstammar från institutets affärsmodell (nedan kallade ytterligare kapitalbaskrav). Det ytterligare kapitalbaskravet bör alltid uppfyllas av institutet.
362. För att komma till rätta med potentiella kapitalbrister, även i stressituationer, bör de behöriga myndigheterna vidta lämpliga tillsynsåtgärder, inbegripet, i förekommande fall, att fastställa och meddela P2G vilket är den kvantitet (belopp) och kvalitet (sammansättning) av kapitalbasen som institutet förväntas hålla utöver det samlade kapitalkravet (SKK) eller eller det totala bruttosoliditetskravet (OLRR).
363. När de behöriga myndigheterna fastställer de ytterligare kapitalbaskraven och, i förekommande fall, riktlinjerna bör de
- a) beakta alla tillsynsåtgärder som den behöriga myndigheten har tillämpat eller planerar att tillämpa på ett institut i enlighet med kapitel 10 och med beaktande av punkterna 386–388,
 - b) tydligt motivera alla delar av ytterligare kapitalbaskrav för P2R och P2R-LR samt för P2G och P2G-LR,
 - c) tillämpa P2R och P2R-LR samt P2G och P2G-LR på ett konsekvent sätt för att säkerställa bred samstämmighet mellan tillsynsresultatet för olika institut.
364. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets kapitalbas är tillräcklig och effekterna av ekonomisk stress på den, liksom riskerna med alltför låg bruttosoliditet, som en avgörande faktor för institutets bärkraft. Detta fastställande bör sammanfattas och avspeglas i ett betyg som baseras på de kriterier som anges i slutet av denna avdelning.

Processen för ÖUP-kapitalbedömningen

365. Efter att ha beaktat resultaten av bedömningen av risker för kapital enligt avdelning 6 bör de behöriga myndigheterna vidta följande åtgärder som en del av processen för ÖUP-kapitalbedömningen:

- a. Fastställa ytterligare kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.
- b. Bedöma risken för alltför låg bruttosoliditet och fastställa ytterligare kapitalbaskrav för att hantera denna risk.
- c. Stämna av P2R, P2R-LR, P2G och P2G-LR mot kapitalbuffertar och eventuella makrotillsynskrav.
- d. Fastställa TSCR, TSLRR och SKK, OLRR.
- e. Utforma och motivera kapitalbaskraven.
- f. Bedöma huruvida TSCR, TSLRR och SKK, OLRR kan uppfyllas under stressade förhållanden.
- g. Fastställa P2G och P2G LR.
- h. Fastställa betyg för kapitaltäckning.

7.2 Fastställande av ytterligare kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet

366. De behöriga myndigheterna bör fastställa ytterligare kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, om de identifierar någon av de situationer som förtecknas i artikel 104 a 1 i direktiv 2013/36/EU för ett institut, särskilt inbegripet följande:

- a. Risken för oväntade förluster och förväntade förluster som inte i tillräcklig utsträckning täcks av avsättningar under en tolv månadersperiod (utom när det i förordning (EU) nr 575/2013 specificeras kapitalbaskrav för en annan period) ("oväntade förluster") som enskilda institut står inför på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana som återspeglar effekterna av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling.
- b. Modellbrister som bedömts inom ramen för artikel 101 i direktiv 2013/36/EU.
- c. Brister i den interna styrningen, inbegripet interna kontrollsystem och andra brister, samt risker som härrör från institutets affärsmodell, som identifierats efter den riskbedömning som beskrivs i avdelningarna 4–6.

7.2.1 Fastställande av extra kapitalbas för att täcka oväntade förluster

367. När de behöriga myndigheterna fastställer ytterligare kapitalbaskrav för risken för oväntade förluster i enlighet med punkt 365 bör de beakta varje typ av risk som kan utgöra en väsentlig risk för institutets kapital. De behöriga myndigheterna bör fastställa den ytterligare kapitalbas som krävs för att täcka risken för oväntade förluster genom att fastställa det kapital som anses tillräckligt för att täcka typen av risk och dra av den relevanta delen av de kapitalbaskrav som anges i delarna 3 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

368. Vid tillämpning av föregående punkt bör de behöriga myndigheterna på grundval av varje enskild risk fastställa de kapitalbelopp som anses tillräckliga genom att identifiera, bedöma och kvantifiera de risker som institutet är exponerat för, och de bör ta hänsyn till institutets fullständiga riskprofil. Vid fastställandet av de kapitalbelopp som anses tillräckliga bör följande ingå:

- a. Institutspecifika risker eller element av sådana risker som uttryckligen undantas från eller inte uttryckligen omfattas av kapitalbaskraven inom pelare 1.
- b. Institutspecifika risker eller element av sådana risker som inte anses täckas i tillräcklig utsträckning av de tillämpliga kapitalbaskraven inom pelare 1.

369. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att det kapitalbelopp som anses tillräckligt för att täcka varje risk som identifierats i enlighet med artiklarna 79–85 i direktiv 2013/36/EU inte är lägre än den relevanta delen av det tillämpliga kapitalbaskravet för pelare 1 som täcker den risken. I undantagsfall där det är alltför betungande, särskilt för små institut, att på ett meningsfullt sätt särskilja det kapitalbelopp som anses tillräckligt för två eller flera typer av risker som kvantifieras tillsammans, bör de behöriga myndigheterna följa den första mening i denna punkt på bästa möjliga sätt, med hjälp av ICAAP-beräkningar, tillsynsbedömningar och andra informationskällor, genom att fastställa nivån på ytterligare kapitalbaskrav på ett försiktigt sätt, med beaktande av punkterna 372–374.

370. Identifieringen, bedömningen och kvantifieringen av de risker som institutet är exponerat för bör stödjas av följande informationskällor:

- a. ICAAP och resultaten av den behöriga myndighetens bedömning av den, inbegripet ICAAP-beräkningar om de bedöms vara tillförlitliga eller delvis tillförlitliga i enlighet med punkterna 375–377.
- b. Tillsynsrapportering.
- c. Resultatet av tillsynsbedömningar och jämförelsebedömningar.
- d. Resultaten av relevant tidigare tillsynsverksamhet.

- e. Andra relevanta bidrag, inbegripet sådana som härrör från interaktion och dialog med institutet.

371. ICAAP och resultaten av dess bedömning bör beaktas av de behöriga myndigheterna som en av de viktigaste uppgifterna för identifiering och bedömning av risker som är relevanta för institutet. Vid fastställandet av det kapitalbelopp som anses vara tillräckligt och ytterligare kapitalbaskrav på grundval av risk-för-risk bör hänsyn tas till beräkningarna av ICAAP, om de bedöms vara tillförlitliga eller delvis tillförlitliga, samt resultaten av tillsynsreferensmått och andra relevanta uppgifter, inbegripet tillsynsbedömningen.
372. De behöriga myndigheterna bör inte tillåta att kapitalbas som hålls i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 används för att uppfylla eller kompensera extra kapitalbaskrav för aggregerade eller enskilda risker.
373. Vid tillämpningen av artikel 98.1 f i direktiv 2013/36/EU och fastställandet av extra kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna bedöma och beakta diversifieringseffekter till följd av geografiska, sektoriella eller andra relevanta faktorer inom varje väsentlig riskkategori (diversifiering inom olika risker). Denna diversifiering bör inte leda till att det kapitalbaskrav som ska beräknas enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 sänks för någon av de risker för kapital som omfattas av förordning (EU) 575/2013.
374. Diversifieringen mellan risker i olika kategorier, även dem som täcks av förordning (EU) nr 575/2013 (diversifiering mellan olika risker), bör inte beaktas vid fastställandet av extra kapitalbaskrav.

ICAAP-beräkningar

375. De behöriga myndigheterna bör bedöma ICAAP-beräkningarnas tillförlitlighet genom att bedöma om de är:
- a. Detaljerade: Beräkningarna/metoderna bör göra det möjligt att dela upp beräkningarna per risktyp snarare än att presentera en enda (ekonomiskt kapital) beräkning som omfattar alla risker. Denna uppdelning bör möjliggöras av själva ICAAP-metoden. Risker bör inte uteslutas från ICAAP om de är svåra att kvantifiera eller om relevanta uppgifter saknas. Uppskattningar kan tillhandahållas på grundval av tillgänglig information och inklusive expertbedömningar. Om den behöriga myndigheten anser det vara lämpligt kan uppskattningar tillhandahållas, t.ex. genom beräkningar av marginella bidrag, för risker som inte kan mätas fristående (t.ex. kreditkoncentrationsrisk),
 - b. Trovärdiga: De beräkningar/metoder som används bör bevisligen täcka den risk de avser att hantera (t.ex. bör man vid beräkningen av kreditkoncentrationsrisken använda lämpliga sektorsuppdelningar som återspeglar faktiska korrelationer och portföljsammansättningar) och bör vara tillräckligt robusta, stabila, riskkänsliga och försiktiga för att på lämpligt sätt kvantifiera de förluster som är förknippade

med riskerna. Sådana beräkningar/metoder bör vara förenliga med institutens strategiska processer, inbegripet institutens riskaptit.

- c. Begripliga: De underliggande faktorerna för beräkningarna/metoderna bör specificeras tydligt. En beräkning med okända faktorer bör inte accepteras. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet lämnar en förklaring av de viktigaste antagandena som använts, inklusive åtminstone tidshorisont, konfidensnivåer, korrelationsantaganden, nyckelparametrar, de mest felbara områdena i de använda modellerna och hur dessa redovisas och korrigeras i den slutliga beräkningen av den interna internmetoden.
- d. Jämförbara: beräkningarna/metoderna bör tydligt ange de viktigaste antagandena i termer av övergripande konservatism, innehavsperioder/risktidshorisonter och konfidensnivåer (eller motsvarande mätning) för att möjliggöra den justering som de behöriga myndigheterna kan komma att begära eller genomföra för att underlätta jämförelser med jämförbara enheter och referensmått.

376. De behöriga myndigheterna bör vidare bedöma ICAAP-beräkningarnas tillförlitlighet genom att jämföra dem med resultatet av referensmått för samma risker och andra relevanta uppgifter.

377. En ICAAP-beräkning bör betraktas som delvis tillförlitlig när beräkningen trots att den inte uppfyller alla kriterierna ovan ändå förefaller mycket trovärdig. Detta bör dock vara ett undantagsfall och omfatta åtgärder för att förbättra de brister som identifieras i ICAAP-beräkningen.

Referensmått

378. De behöriga myndigheterna bör utveckla och tillämpa riskspecifika referensvärden för tillsyn som ett sätt att ifrågasätta beräkningarna av ICAAP för de väsentliga risker, eller delar av sådana risker, som inte täcks eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av förordning (EU) nr 575/2013, eller för att ytterligare stödja fastställandet av ytterligare kapitalbaskrav för varje enskild risk, särskilt om beräkningarna enligt ICAAP för dessa väsentliga risker, eller delar av sådana risker, bedöms vara otillförlitliga eller inte är tillgängliga.

379. Referensmått bör ge en försiktig, konsekvent (dvs. kalibrerad till likvärdiga innehavstider/risktidshorisonter och konfidensnivåer i enlighet med kraven i förordning (EU) nr 575/2013), transparent och jämförbar måttstock för beräkning och jämförelse mellan institut av det kapital som anses tillräckligt för en viss typ av risk.

380. Med tanke på institutens många olika affärsmodeller är referensmåttens resultat inte alltid lämpliga i alla situationer för alla institut. De behöriga myndigheterna bör ta itu med detta genom att använda det lämpligaste referensvärdet när det finns tillgängliga alternativ och

genom att tillämpa en bedömning av referensvärdets resultat för att ta hänsyn till affärsmodellspecifika och institutspecifika överväganden.

381. När de behöriga myndigheterna överväger referensmått för att fastställa extra kapitalbaskrav bör de som en del av dialogen med institutet förklara den logiska grunden och de allmänna principerna som ligger till grund för referensmått.

Andra relevanta uppgifter

382. De behöriga myndigheterna bör använda andra relevanta uppgifter för att stödja fastställandet av ytterligare kapitalbaskrav för varje enskild risk. Andra relevanta uppgifter kan omfatta resultaten av riskbedömningar (enligt de kriterier som anges i avdelning 6), jämförelser mellan likvärdiga institut, inklusive rapporter som utfärdats av EBA i enlighet med kraven i artikel 78 i direktiv 2013/36/EU, referensvärden som utfärdats av EBA i enlighet med artikel 101 i direktiv 2013/36/EU osv.

383. Andra relevanta uppgifter bör ge den behöriga myndigheten anledning att ompröva ICAAP-/referensmåttberäkningens lämplighet/tillförlitlighet för en särskild risk, och/eller att justera resultatet om det finns anledning att ifrågasätta dess korrekthet (t.ex. om riskbetyget tyder på en risknivå som väsentligt skiljer sig från den beräknade eller om jämförelser visar att institutet i hög grad skiljer sig från jämförbara institut när det gäller kapitalbaskrav för att täcka en jämförbar riskexponering).

384. För att säkerställa konsekvens vid fastställandet av ytterligare kapitalbaskrav för varje enskild risk bör de behöriga myndigheterna använda samma jämförelsegrupper som inrättats för att analysera kapitalrisker enligt vad som anges i avdelning 6.

385. När de behöriga myndigheterna överväger tillsynsmyndighetens andra relevanta uppgifter för att bestämma extra kapitalbaskrav bör de som en del av dialogen med institutet förklara den logiska grunden och de allmänna principerna som ligger till grund för uppgifterna som används.

7.2.2 Fastställande av kapitalbas eller andra åtgärder för att hantera modellbrister

386. Om de behöriga myndigheterna under den pågående översynen av interna metoder i enlighet med kraven i artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, eller genom den inbördes analys som utförs i enlighet med artikel 78 i direktiv 2013/36/EU, identifierar modellbrister som skulle kunna leda till underskattning av de minimikrav på kapitalbas som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013, bör de fastställa ytterligare kapitalbaskrav för modellbrister som skulle kunna leda till underskattning av risken om detta anses vara lämpligare än andra tillsynsåtgärder. De behöriga myndigheterna bör endast fastställa ytterligare kapitalbaskrav för att täcka dessa brister, om det inte är möjligt att åtgärda dem inom ramen för kapitalbaskraven inom pelare 1 genom andra tillsynsåtgärder, såsom att kräva att instituten anpassar sina modeller eller tillämpar en lämplig försiktighetsmarginal på sina skattningar. Sådana ytterligare kapitalbaskrav bör endast fastställas som en interimistisk åtgärd medan bristerna åtgärdas.

7.2.3 Fastställande av kapitalbas eller andra åtgärder för att hantera andra brister

387. De behöriga myndigheterna bör fastställa ytterligare kapitalbas för att täcka brister i styrning, kontroller, affärsmodell eller andra brister – som identifierats efter den riskbedömning som beskrivs i avdelningarna 4–6 – om andra tillsynsåtgärder anses otillräckliga eller olämpliga för att säkerställa efterlevnad av kraven. De behöriga myndigheterna bör endast fastställa sådana ytterligare kapitalbaskrav som en interimistisk åtgärd medan bristerna åtgärdas.
388. De behöriga myndigheterna bör endast fastställa ytterligare kapitalbaskrav för att täcka finansieringsrisker – identifierade efter den riskbedömning som beskrivs i avdelning 8 – om detta anses vara lämpligare än andra tillsynsåtgärder som tillämpas i enlighet med avdelning 9.
389. Om ett institut vid upprepade tillfällen underlåter att fastställa eller upprätthålla en tillräcklig nivå på kapitalbasen för att täcka den riktlinje som meddelats i enlighet med artikel 104 b 3 i direktiv 2013/36/EU, bör de behöriga myndigheterna fastställa ytterligare kapitalbaskrav för att täcka denna ytterligare risk senast två år efter det att riktlinjen inte följts. De behöriga myndigheterna kan skjuta upp detta beslut om de tillåter institut att bedriva verksamhet under riktlinjenivån på grund av ekonomiska förhållanden, marknadsförhållanden eller institutspecifika omständigheter, i enlighet med punkt 584 och 585.

7.2.4 Fastställande av sammansättningen av ytterligare kapitalbaskrav

390. De behöriga myndigheterna bör fastställa sammansättningen av kraven på ytterligare kapitalbas till minst 56,25 procent kärnprimärkapital (CET1) och minst 75 procent primärkapital (Tier 1). De behöriga myndigheterna kan fastställa sammansättningen av ytterligare kapitalbaskrav för alla andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet på aggregerad nivå.
391. Vid behov och med hänsyn till ett instituts särskilda omständigheter kan de behöriga myndigheterna kräva att instituten ska täcka ytterligare kapitalbaskrav med ett kapital av högre kvalitet än det som avses i punkt 390. Varje krav på högre kapitalkvalitet bör motiveras, med beaktande av institutets individuella risksituation och hänsyn till risker som kan kräva hög kvalitet på kapitalet för att täcka potentiella förluster.

7.3 Ytterligare kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet

392. I enlighet med artikel 104.3 a och 104.4 i direktiv 2013/36/EU³⁶ bör de behöriga myndigheterna bedöma risken för alltför låg bruttosoliditet separat från andra typer av risker. Om de behöriga myndigheterna, till följd av en sådan bedömning, fastställer ytterligare kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet, bör de lägga till detta krav till kapitalbaskravet baserat på bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1 d i förordning (EU)

³⁶ Förklaras närmare i skäl 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

nr 575/2013 och inte till kapitalbaskraven baserat på det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt led a–c i den punkten i den artikeln. De behöriga myndigheterna bör betrakta bruttosoliditetskravet och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som en separat stapel från de TRE-baserade kraven och ytterligare kapitalbaskrav för alla andra typer av risker (dvs. tillgänglig kapitalbas kan samtidigt användas för att uppfylla kraven i den TRE-baserade stapeln och i den bruttosoliditetsgradbaserade stapeln av kapitalbaskrav för bruttosoliditet).

7.3.1 Bedömning av risken för alltför låg bruttosoliditet

393. I linje med begreppet bruttosoliditetsgrad (och dess stapel av krav) som en säkerhetsmekanism för de TRE-baserade kapitalbaskraven bör de behöriga myndigheterna vid bedömningen av risken för alltför låg bruttosoliditet enligt definitionen i artikel 4.1 punkt 93 och 94 i förordning (EU) nr 575/2013 fokusera på potentiella väsentliga sårbarheter som inte täcks eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av kapitalbaskraven i enlighet med artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och som kan kräva korrigerande åtgärder för institutets affärsverksamhet som inte ingår i dess affärsplan.

394. Vid bedömningen av risken för alltför låg bruttosoliditet bör de behöriga myndigheterna beakta samtliga följande aspekter och anpassa bedömningsdjupet för varje aspekt beroende på dess relevans för institutet:

- a. Riskdelar för alltför låg bruttosoliditet som inte anses täckas eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av det kapitalbaskrav för bruttosoliditetsgrad som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt till följd av följande:
 - i. Regleringsarbitrage/optimering av bruttosoliditetsgraden genom utbyte av exponeringar som räknas i bruttosoliditetsgraden för ekonomiskt likartade exponeringar som kan räknas mindre i beräkningen av bruttosoliditetsgradens exponering,
 - ii. Regleringsarbitrage/regleringsoptimering genom att minimera bruttosoliditetsgradens exponering i form av tillfälliga minskningar av transaktionsvolymerna på viktiga finansmarknader (särskilt på penningmarknaden, av vissa verksamheter såsom transaktioner för värdepappersfinansiering, men även på derivatmarknaden) kring referensdatum, vilket leder till rapportering³⁷ och offentliggörande av höga skuldsättningsgrader ("window-dressing activities").
 - iii. särskilda egenskaper hos affärsmodellen, affärsverksamheten eller andra bankverksamheter som antingen ökar eller minskar i vilken utsträckning

³⁷ För att ge insyn införs genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 mall C48.00 med dagliga värden för transaktioner för värdepappersfinansiering i enhetlig rapportering med avseende på stora institut. Observera vidare att omfattande dagliga uppgifter rapporteras till transaktionsregister i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/363 av den 13 december 2018 (om transaktioner för värdepappersfinansiering) och i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1247/2012 av den 19 december 2012 (om derivat).

institutet är exponerat för risken för alltför låg bruttosoliditet (t.ex. enligt aspekterna i punkt 393) men som inte omfattas eller inte i tillräcklig utsträckning omfattas av beräkningen av bruttosoliditetsgraden. De behöriga myndigheterna bör i tillämpliga fall överväga höga exponeringar mot tecknade optioner på aktier eller korta positioner via kreditderivat som kan ha en hög exponering mot förlusttoppar, eftersom dessa positioner inte fullt ut fångas upp i bruttosoliditetsgradens exponering (till skillnad från exempelvis skriftliga kreditderivat), och koncentrationer i vissa poster utanför balansräkningen där de idiosynkrasier som är inneboende i institutets affärsverksamhet kan leda till ökad volatilitet i kreditutnyttjandet.

- b. Riskdelar för alltför låg bruttosoliditet som uttryckligen undantas från eller inte uttryckligen tas upp i kapitalbaskravet för bruttosoliditetsgraden, bland annat på grund av de undantag som förtecknas i artikel 429 a i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt när det finns frågetecken kring bedömningen av huruvida villkoren för dessa undantag fortfarande uppfylls och när beroendet av ett enda undantag är mycket betydande för institutet och det uteslutna beloppet är otillbörligt volatilt.
- c. Förändringar i institutets bruttosoliditetsgrad och dess komponenter, inbegripet den förutsebara effekten av nuvarande och framtida förväntade förluster på bruttosoliditetsgraden, med beaktande av institutets affärsmodell.

7.3.2 Fastställande av ytterligare kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet

395. På grundval av den bedömning som gjorts enligt avsnitt 7.3.1 i dessa riktlinjer bör de behöriga myndigheterna fastställa de ytterligare kapitalbaskraven för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som skillnaden mellan det kapital som anses tillräckligt för att täcka risken för alltför låg bruttosoliditet och kapitalbaskraven för bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013. Detta belopp kan inte vara negativt.

396. När de behöriga myndigheterna fastställer ytterligare kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet bör de särskilt beakta följande:

- a. Riskdelar för alltför låg bruttosoliditet som inte anses täckas eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av det kapitalbaskrav för bruttosoliditetsgrad som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt när bedömningen av de aspekter som beskrivs i punkterna 393 eller 394 tyder på en hög sårbarhet jämfört med bruttosoliditetsgradens exponering.
- b. Riskdelar för alltför låg bruttosoliditet som uttryckligen undantas från eller inte uttryckligen omfattas av kapitalbaskravet för bruttosoliditetsgraden, inbegripet på grund av de undantag som anges i artikel 429.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 som bedömts i enlighet med punkt 394b. De behöriga myndigheterna bör fastställa ytterligare kapitalbaskrav endast i de fall där en särskilt omfattande användning av

ett visst undantag leder till en bruttosoliditetsgrad som inte på lämpligt sätt återspeglar den risk som institutet står inför.

397. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att det kapital som anses tillräckligt för att täcka risken för alltför låg bruttosoliditet inte är lägre än kapitalbaskraven för bruttosoliditetsgraden (dvs. de ytterligare kapitalbaskraven för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet får inte vara negativa).
398. De behöriga myndigheterna bör identifiera, bedöma och kvantifiera risken för alltför låg bruttosoliditet med hjälp av de informationskällor och metoder som anges i punkterna 370 och 371 med hjälp av tillgängliga informationskällor i den mån de är relevanta för risken för alltför låg bruttosoliditet.

7.3.3 Sammansättning av ytterligare kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet

399. De behöriga myndigheterna bör lägga till de ytterligare kapitalbaskraven för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet till minimikravet för primärkapital (Tier 1). För att uppfylla detta ytterligare krav bör instituten också kunna använda eventuellt primärkapital.
400. Vid behov och med hänsyn till ett instituts särskilda omständigheter kan de behöriga myndigheterna kräva att instituten ska täcka ytterligare kapitalbaskrav med ett kapital av högre kvalitet än det som avses i punkt 399. Varje åläggande av högre kapitalkvalitet bör vara motiverat med beaktande av institutets individuella risksituation och med beaktande av situationer där en risk för alltför låg bruttosoliditet kan kräva en högre kapitalkvalitet för att täcka potentiella förluster.

7.4 Avstämning med kapitalbuffertar och eventuella makrotillsynskrav

401. När de behöriga myndigheterna fastställer ytterligare kapitalbaskrav (eller andra kapitalåtgärder) bör de jämkas samman de ytterligare kapitalbaskraven med eventuella befintliga kapitalbuffertkrav genom att ta itu med samma risker eller delar av dessa risker. De behöriga myndigheterna bör inte fastställa ytterligare kapitalbaskrav eller andra kapitalåtgärder (inklusive P2G) om samma risk redan täcks av specifika kapitalbuffertkrav. Eventuella ytterligare kapitalbaskrav eller andra kapitalåtgärder bör vara institutspecifika och bör inte omfatta makrotillsyns- eller systemrisker. I enlighet med artikel 104.1 a och f i direktiv 2013/36/EU kan de dock täcka risker som återspeglar effekterna av vissa ekonomiska förhållanden och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.

7.5 Om fastställande av TSCR, TSLRR, SKK och OLRR

402. De behöriga myndigheterna bör fastställa TSCR (uttryckt i total kapitalbas) som summan av
- a. kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013, och

- b. summan av de ytterligare kapitalbaskraven (fastställda i enlighet med de kriterier som anges i avsnitt 7.2) och eventuell ytterligare kapitalbas som fastställts vara nödvändig för att täcka väsentliga interriskkoncentrationer.
- 403. De behöriga myndigheterna bör fastställa TSCR (uttryckt i primärkapital) som summan av
 - a. kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - b. den del av de ytterligare kapitalbaskrav som avses i led b i punkt 402 som den behöriga myndigheten kräver ska innehas i form av primärkapital.
- 404. De behöriga myndigheterna bör fastställa det totala ÖUP-kapitalkravet (TSCR) (uttryckt i kärnprimärkapital), som summan av
 - a. kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - b. den del av de ytterligare kapitalbaskrav som avses i punkt 402 led b som den behöriga myndigheten kräver ska innehas i form av kärnprimärkapital.
- 405. De behöriga myndigheterna bör fastställa totalt ÖUP-bruttosoliditetskrav (TSLRR) (uttryckt i primärkapital) som summan av
 - a. bruttosoliditetsgradens kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och
 - b. den ytterligare kapitalbas som krävs för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet (fastställd i enlighet med de kriterier som anges i avsnitt 7.3).
- 406. Om de behöriga myndigheterna kräver att instituten ska täcka P2R-LR med en högre kapitalkvalitet i enlighet med punkt 400, bör de fastställa TSLRR (i fråga om kärnprimärkapital) som den del av den ytterligare kapitalbas som avses i punkt 405, som den behöriga myndigheten kräver ska innehas i form av kärnprimärkapital.
- 407. De behöriga myndigheterna bör fastställa det samlade kapitalkravet (SKK), som summan av
 - a. TSCR, och
 - b. kombinerade kapitalbuffertkrav.
- 408. De behöriga myndigheterna bör fastställa det samlade bruttosoliditetskravet (OLRR), som summan av
 - a. TSLRR, och
 - b. buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden för globala systemviktiga institut (G-SII) i enlighet med artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

409. De behöriga myndigheterna bör inte beakta andra poster och instrument än de som är godtagbara för att fastställa kapitalbasen (enligt definitionen i del två i förordning (EU) nr 575/2013) i bedömningen/beräkningen av TSCR, TSLRR, SKK eller OLRR.

7.6 Utformning och motivering av kapitalbaskraven

410. De behöriga myndigheterna bör se till att det råder konsekvens när det gäller att fastställa ytterligare kapitalbaskrav och meddela dem till instituten och/eller, i förekommande fall, andra behöriga myndigheter. Informationen bör åtminstone omfatta

- a. institutets TSCR som andel (kvot) av TRE, fördelat på kravets sammansättning, och
- b. institutets TSLRR som andel (kvot) av bruttosoliditetsexponeringen (LRE), uppdelat efter kravets sammansättning.

411. För att meddela TSCR som en kvot bör de behöriga myndigheterna uttrycka det med hjälp av följande formel:

$$TSCR\text{-kvot} = \frac{TSCR}{TREA}$$

412. För att meddela TSLRR som en kvot bör de behöriga myndigheterna uttrycka det med hjälp av följande formel:

$$TSLRR\text{-kvot} = \frac{TSLRR}{LRE}$$

413. För att uppnå ytterligare enhetlighet bör de behöriga myndigheterna dessutom underrätta instituten och/eller i förekommande fall andra behöriga myndigheter om följande:

- a. Det samlade kapitalkravet och dess beståndsdelar – kapitalbaskraven inom pelare 1, ytterligare kapitalbaskrav för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet och buffertkraven – som andel (kvot) av TRE, uppdelat efter kravets sammansättning.
- b. OLRR och dess komponenter – kapitalbaskravet för bruttosoliditetsgraden, ytterligare kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet och buffertkravet för globala systemviktiga institut – som en andel (kvot) av LRE, uppdelat efter kravets sammansättning.

414. När de behöriga myndigheterna informerar instituten om tillsynskraven bör de motivera sina beslut att införa ytterligare kapitalbaskrav i enlighet med artikel 104.5 a i direktiv 2013/36/EU separat för risken för alltför låg bruttosoliditet och för andra typer av risker. Motiveringen bör vara institutspecifik och innehålla en tydlig angivelse av de huvudsakliga drivkrafterna bakom det ytterligare kapitalbaskravet, inbegripet risker och riskdelar som bidrar till ytterligare kapitalbaskrav.

415. När de behöriga myndigheterna motiverar ytterligare kapitalbaskrav bör de i möjligaste mån hänvisa till de riskkategorier och underkategorier/riskdelar som beskrivs i avdelning 6 och avsnitten 7.2 och 7.3, med beaktande av de befintliga definitionerna av specifika typer av risker i den tillämpliga lagstiftningen, och de bör syfta till övergripande jämförbarhet mellan instituten.
416. I motiveringen till ytterligare kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna också identifiera de huvudsakliga brister som ska täckas av dessa krav tills de har åtgärdats, i enlighet med punkterna 386 och 387. Med beaktande av lämpliga tillsynsåtgärder i enlighet med avdelning 10 bör de behöriga myndigheterna begära att instituten identifierar lämpliga åtgärder för att rätta till dessa brister och meddelar förväntade tidsfrister för att åtgärda bristerna.
417. De behöriga myndigheterna bör meddela instituten lämplig minimisammansättning av ytterligare kapitalbaskrav separat för risken för alltför låg bruttosoliditet och för andra typer av risker. Om de behöriga myndigheterna använder sig av undantaget i artikel 104.4 a tredje stycket i direktiv 2013/36/EU genom att kräva en högre kapitalkvalitet än vad som anges i första och andra styckena i den artikeln, bör de lämna en tydlig motivering till detta beslut med angivande av särskilda omständigheter för institutet som leder till ett behov av en högre kapitalkvalitet. I sina motiveringar bör de behöriga myndigheterna hänvisa till faktorer som
- a. institutets särskilda karaktär, dess aktieägare och, i förekommande fall, koncernens struktur, som kan påverka möjligheten att anskaffa kapital beroende på egenskaperna hos vissa kapitalinstrument,
 - b. den särskilda typ av risk som det enskilda institutet står inför, vilket kan leda till en särskilt snabb minskning av kärnprimärkapitalet.
418. De behöriga myndigheterna bör meddela de relevanta resolutionsmyndigheterna de slutliga resultaten av ÖUP-bedömningen. De behöriga myndigheterna bör tillhandahålla den information om de krav på ytterligare kapitalbas som resolutionsmyndigheterna begär för den skattning som avses i kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118³⁸.
419. När de behöriga myndigheterna överväger möjligheten att kräva en högre kvalitet på kapitalet bör de sträva efter att undvika överlappningar med andra befintliga krav inom den relevanta TRE-baserade eller bruttosoliditetsbaserade stapeln av krav och med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL).

³⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 av den 26 mars 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar den metod som ska användas av resolutionsmyndigheter för att uppskatta det krav som avses i artikel 104 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionskoncernnivå om resolutionskoncernen inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet.

7.7 Uppfyllande av krav vid stressituationer

420. De behöriga myndigheterna bör genom stresstester fastställa lämpligheten i institutets kapitalbas (kvantitet och sammansättning) i ansträngda lägen och om de tillsynsåtgärder, inklusive P2G, P2G-LR, reviderad kapitalplanering och andra åtgärder som anges i avdelning 10, är nödvändiga för att hantera potentiella brister.
421. För att bedöma kapitaltäckningen i stressituationer bör de behöriga myndigheterna beakta
- a. användningen av de kvalitativa resultaten (t.ex. brister som konstaterats i riskhanteringen och kontrollen av institutens egna stresstester och tillsynsstresstester), och
 - b. användning av kvantitativa resultat av stresstester enligt den interna processen för bedömning av kapitalbehov, om ICAAP bedöms vara tillförlitlig i enlighet med punkt 375, och av tillsynsstresstest (dvs. resultat i form av förändringar i kapitalbasfrekvens), i enlighet med artikel 100 i direktiv 2013/36/EU enligt vad som anges i avdelning 12 i dessa riktlinjer, och som till exempel omfattar
 - i. särskilda förankringsscenarier/-antaganden som ska genomföras av instituten, och
 - ii. utförande av systemomfattande stresstester med hjälp av konsekventa metoder och scenarier som drivs antingen av instituten eller av tillsynsmyndigheterna.
422. De behöriga myndigheterna bör i tillämpliga fall bedöma de kvantitativa resultaten av stresstester vad gäller institutets kapitalbasmedels tillräcklighet och kvalitet och avgöra om kapitalbasens kvantitet och kvalitet är tillräcklig för att täcka tillämpliga kapitalkrav, och i synnerhet
- a. det samlade kapitalkravet inklusive dess kombinerade buffertkrav enligt baslinjescenariot över en framtidsorienterad tidshorisont på minst två år, och
 - b. TSCR enligt de negativa scenarierna med en framåtblickande tidshorisont på minst 2 år.

7.7.1 Använda P2G för att hantera de kvantitativa resultaten av stresstester

Fastställa P2G och P2G-LR.

423. De behöriga myndigheterna bör fastställa P2G och P2G-LR enligt vad som anges i detta avsnitt och om bestämningen leder till ett positivt värde bör de ange fastställa P2G eller P2G-LR för att ta itu med tillsynsfarhågor avseende institutets känslighet för de negativa scenarier som används vid tillsynsmyndigheternas stresstester.

424. P2G är det kapitalbelopp som bör fastställas för att uppnå den totala kapitalbasnivå som anses lämplig enligt översyns- och utvärderingsprocessen och resultaten av stresstester under tillsyn. P2G-nivån bör skydda mot en potentiell överträdelse av TSCR i det negativa scenariot. Nivån för P2G-LR bör skydda mot överträdelser av TSLRR i det negativa scenariot. Om de kvantitativa resultaten av tillsynsmyndigheternas stresstester tyder på att institutet inte förväntas bryta mot TSCR enligt scenariot med negativa stresstester, kan de behöriga myndigheterna besluta att inte fastställa P2G. På samma sätt kan de behöriga myndigheterna besluta att inte fastställa P2G-LR om TSLRR inte förväntas överträdas under det negativa stresstestscenariot.
425. De behöriga myndigheterna bör fastställa och fastställa P2G på grundval av resultaten av det försämrade scenariot för relevanta stresstester inom ramen för tillsyn, inklusive de EU-omfattande stresstester som utförts av EBA eller andra relevanta stresstest som genomförts på systemomfattande basis med hjälp av en analys av flera faktorer med ett framåtblickande perspektiv på minst två år (antingen uppifrån och ned eller nedifrån och upp).
426. På grundval av fastställandet av en proportionerlig metod för institut som inte omfattas av kategori 1 och dotterföretag till gränsöverskridande koncerner kan de behöriga myndigheterna för att fastställa och uppdatera P2G och P2G-LR beakta resultaten av förenklade former av stresstester under tillsyn (t.ex. genom att använda föreskrivna "förankringsscenarier", känslighetsanalys, stresstester enligt metoden uppifrån och ned som utförs av utsedda myndigheter, effekter på portföljnivå från stresstester på konsoliderad nivå), tidigare stresstester under tillsyn eller institutens egna stresstester i enlighet med punkt 421. De förenklade formerna av stresstester under tillsyn kan utföras på individuell basis snarare än som en del av den systemomfattande övningen.
427. De behöriga myndigheterna bör bestämma och fastställa P2G och P2G-LR i enlighet med den uppdragsmodell som anges i avsnitt 2.2.4. I synnerhet bör den lägsta frekvens med vilken P2G och P2G-LR bestäms och fastställs vara frekvensen för kapitaltäckningsbedömningen enligt ÖUP-modellen för minimiåtagande. I synnerhet förväntas de förenklade former av tillsynsstresstester som avses i punkt 426 inte vara mer frekventa än översyns- och utvärderingsprocessen, såvida inte den behöriga myndigheten anser att detta är nödvändigt.
428. Trots vad som sägs i föregående punkt gäller att de behöriga myndigheterna
- a. bör bedöma om den befintliga P2G- och P2G-LR-nivån fortfarande är lämplig när resultaten av nya tillsynsstresstester finns tillgängliga, och vid behov se över P2G- och P2G-LR-nivåerna,
 - b. kan välja att fastställa P2G- och P2G-LR endast vartannat år i stället för årligen, även för institut för vilka kapitaltäckningen, enligt ÖUP-modellen för minsta åtagande, bör bedömas årligen (t.ex. institut i ÖUP-kategori 1). Under det år som följer på året för fastställande av P2G bör de behöriga myndigheterna dock, på grundval av all relevant information, inbegripet resultaten av tidigare stresstester under tillsyn,

tillsammans med ytterligare känslighetsanalys (dvs. förenklade former av stresstester under tillsyn), bedöma om P2G och P2G-LR fortfarande är relevanta eller behöver uppdateras.

429. De behöriga myndigheterna bör i regel inte använda P2G för att täcka aspekter av risker som bör täckas av de extra kapitalbaskraven i enlighet med avsnitt 7.2 i dessa riktlinjer. P2G-LR bör inte heller omfatta de aspekter av risken för alltför låg bruttosoliditet som omfattas av de ytterligare kapitalbaskraven i enlighet med avsnitt 7.3 i dessa riktlinjer.
430. När de behöriga myndigheterna fastställer P2G:s storlek bör de säkerställa att den fastställs på en nivå som är lämplig för att täcka åtminstone den förväntade maximala stresseffekten, som bör beräknas på grundval av förändringarna i kärnprimärkapitalrelation (dvs. med beaktande av båda rörelserna i kärnprimärkapital och TRE) under det värsta stressåret och med beaktande av nivån på tillämpliga kapitalkrav och de överväganden som anges i punkterna 422 och 432–436. Den maximala påkänningseffekten för att fastställa P2G bör förstås som skillnaden mellan den lägsta kärnprimärkapitalrelationen i det negativa scenariot under stresstestets horisont och den faktiska kärnprimärkapitalrelationen vid startpunkten. När det gäller fastställandet av storleken på P2G-LR bör den maximala stresseffekten beräknas på grundval av förändringarna i primärkapitalet under det värsta stressåret och med beaktande av de tillämpliga kapitalkraven för bruttosoliditetsgraden. Den maximala stresseffekten vid fastställandet av P2G-LR bör förstås som skillnaden mellan den lägsta bruttosoliditetsgraden i det negativa scenariot under stresstestets tidshorisont och den faktiska bruttosoliditetsgraden vid startpunkten.
431. De behöriga myndigheterna bör erhålla den P2G-utgångspunkt som är specifik för varje institut genom kompensationselement som redan täcker risker som återspeglas i den maximala stresseffekten. De behöriga myndigheterna bör särskilt kompensera för de relevanta åtgärderna, särskilt kapitalkonserveringsbufferten, i enlighet med punkt 435. När de behöriga myndigheterna fastställer utgångspunkterna P2G och P2G-LR kan de dessutom, när så är relevant, överväga andra justeringar av den maximala stresseffekten i samband med antagandet av den statiska balansräkningen eller skillnaden i tidshorisont mellan stresstestet och tidpunkten för startpunkten.
432. När de behöriga myndigheterna fastställer P2G och P2G-LR bör de säkerställa en lämplig koppling mellan utgångspunkterna för P2G och P2G-LR och de slutliga P2G respektive P2G-LR. För detta ändamål kan de välja att använda en uppräkningsmetod för att klassificera institut enligt P2G- och P2G-LR-utgångspunkterna, på grundval av de relevanta tillsynsstresstester som anges i punkt 425 eller på grundval av andra metoder som anges i punkt 426. De behöriga myndigheterna kan därför tilldela varje undergrupp ett fast intervall av P2G- respektive P2G-LR-nivåer och fastställa de slutliga P2G- och P2G-LR-nivåerna inom intervallet för den tilldelade undergruppen eller, i undantagsfall, utanför intervallet för den relevanta undergruppen, på grundval av de institutspecifika övervägandena. De behöriga myndigheterna bör sträva efter att undvika klippeffekter mellan undergrupper, till exempel genom att tillåta partiell

överlappning mellan P2G- eller P2G-LR-nivåerna för angränsande undergrupper, och de bör säkerställa att de slutliga P2G- och P2G-LR-nivåerna är institutspecifika.

433. När de behöriga myndigheterna fastställer de slutliga P2G- och P2G-LR-värdena bör de i förekommande fall beakta följande faktorer:

- a. Det är då den största spänningseffekten inträffar i förhållande till de scenarier som används vid stresstesterna.
- b. Resultatet av ett tillförlitligt stresstest avseende den interna processen för bedömning av kapitalbehov, med beaktande av de specifika scenariedefinitionerna och antagandena, i synnerhet om de anses vara mer relevanta för institutets affärsmodell och riskprofil eller om de interna scenarierna är strängare än tillsynsscenarierna.
- c. Förändringar som inträffar efter brytdatumet för stresstestet och som väsentligt påverkar institutets riskprofil eller kapitalposition (t.ex. försäljning av nödlidande lån). Dessa förändringar kan inbegripa tillfälliga förändringar av riskprofilen, inbegripet strukturella förändringar i institutets verksamhet eller balansräkning.
- d. Relevanta åtgärder för institutets hantering som bedöms som trovärdiga och högst sannolika efter en samlad tillsynsbedömning.
- e. Information om och tillsyn över lämpligheten i stresstest avseende tillsynen av institutets strategi, finansiella planer och affärsmodell.
- f. Minskad säkerhet om institutets faktiska känslighet för negativa scenarier.
- g. Eventuella överlappningar med P2R eller P2R-LR.
- h. Institutets totala återhämtningskapacitet enligt artikel 12.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075³⁹, om institutets beräkning anses vara tillräckligt tillförlitlig och realistisk.
- i. Institutets tillgängliga kapitalbas kvalitet (sammansättning) kvalitet (även under det sämsta året).
- j. Huruvida institutet är föremål för omstrukturering eller resolution.

434. För att fastställa P2G i enlighet med punkt 433.b bör de behöriga myndigheterna också överväga i vilken utsträckning stressscenarier täcker alla väsentliga risker som bidrar till de ytterligare kapitalbaskraven i TSCR. De behöriga myndigheterna bör särskilt beakta det faktum att de makroekonomiska scenarierna inte fullt ut fångar upp vissa risker, till exempel uppföranderisk, pensionsrisk eller vissa delar av kreditrisken (t.ex. koncentration i ett enda

³⁹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende tekniska tillsynsstandarder som specificerar innehållet i återhämtningsplaner.

namn), som kan förstärka potentiella förluster i samband med de granskade negativa scenarierna.

435. Dessutom bör de behöriga myndigheterna överväga i vilken utsträckning de befintliga kombinerade buffertkraven och andra tillämpliga åtgärder redan täcker risker som framkommit vid stresstester. De behöriga myndigheterna bör kvitta P2G mot den kapitalbevarande bufferten (CCB), eftersom P2G och den kapitalbevarande bufferten överlappar varandra. Även om ingen överlappning i princip förväntas mellan P2G och den kontracykliska kapitalbufferten (CCyB), bör de behöriga myndigheterna i undantagsfall, från fall till fall, kvitta P2G mot den kontracykliska kapitalbufferten mot bakgrund av de underliggande risker som täcks av bufferten och vid utformningen av de scenarier som används för stresstester, efter kontakter med makrotillsynsmyndigheten. De behöriga myndigheterna bör inte kvitta P2G mot de systematiska riskbuffertarna (GSII-/O-SII-buffertar och systemriskbufferten), eftersom de är avsedda att täcka de risker som ett institut utgör för det finansiella systemet. På samma sätt bör de behöriga myndigheterna inte kvitta P2G-LR mot det buffertkrav för globala systemviktiga institut som anges i artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

436. Om de behöriga myndigheterna fastställer P2G bör de lägga till denna vägledning utöver det samlade kapitalkravet. Om de behöriga myndigheterna fastställer P2G-LR bör de lägga till denna vägledning utöver OLRR. De behöriga myndigheterna bör betrakta SKK och OLRR som två separata kravstaplar. Följaktligen kan den tillgängliga kapitalbasen användas samtidigt för att uppfylla P2G och P2G-LR.

Kommunikation och sammansättning av P2G och P2G-LR

437. När de behöriga myndigheterna kommunicerar P2G eller P2G-LR till instituten bör de motivera sina beslut. Motiveringen bör vara institutspecifik och belysa de viktigaste inslagen i den metod som används för att fastställa P2G eller P2G-LR.

438. Om P2G eller P2G-LR fastställs eller uppdateras bör de behöriga myndigheterna meddela institutet dess nivåer och de relevanta tidsfristerna för dess inrättande i enlighet med punkt 442. De behöriga myndigheterna bör också förklara den potentiella tillsynreaktionen på situationer där P2G eller P2G-LR inte är uppfyllda.

439. De behöriga myndigheterna bör meddela instituten att P2G bör uppfyllas med medräkningsbar kärnprimärkapitalbas och P2G-LR i medräkningsbar primärkapitalbas. Både P2G och P2G-LR bör införlivas i sina ramar för kapitalplanering och riskhantering, inbegripet ramen för riskapitet och återhämtningsplanering.

440. De behöriga myndigheterna bör också meddela instituten att den kapitalbas som innehas för P2G inte kan användas för att uppfylla någon av komponenterna i det samlade kapitalkravet och att P2G-LR inte kan användas för att uppfylla någon av OLRR-faktorerna.

441. De behöriga myndigheterna bör dessutom meddela instituten och i tillämpliga fall andra behöriga myndigheter, alla tillämpliga kapitalbaskvoter som påverkas av P2G

(kärnprimärkapital, primärkapital och total kapitalbas) och bruttosoliditetskrav som påverkas av P2G-LR.

442. När de behöriga myndigheterna fastställer och underrättar instituten om tidsfrister för upprättande av P2G eller P2G-LR bör de beakta åtminstone
- a. huruvida ett institut är föremål för omstrukturering eller rekonstruktion eller ej, och
 - b. de potentiella konsekvenser som P2G denominerad i kärnprimärkapital kan ha på andra delar av kapitalkraven och institutens förmåga att utfärda tilläggsinstrument till primärkapital (AT1) eller supplementärkapital (T2).

7.7.2 Kapitalplanering och andra tillsynsåtgärder för hantering av kapitalkrav i stressituationer

Kapitalplanering

443. När de kvantitativa resultaten av de stresstester som avses i avsnitt 7.7.1 visar att ett institut enligt de aktuella stressceniarierna inte kommer att kunna uppfylla de tillämpliga kapitalkraven, bör de behöriga myndigheterna kräva att institutet lägger fram en trovärdig kapitalplan som tar itu med risken för att institutet inte uppfyller tillämpliga kapitalkrav.
444. För att fastställa kapitalplanens trovärdighet bör den behöriga myndigheten överväga följande, efter vad som är lämpligt:
- a. Huruvida kapitalplanen täcker hela den antagna tidshorizonten för stress.
 - b. Huruvida kapitalplanen innehåller trovärdiga åtgärder för begränsning och förvaltning, begränsning av utdelningar osv.
 - c. Huruvida institutet är villigt och kan vidta sådana åtgärder för att hantera överträdelser av tillämpliga kapitalkrav i systemövergripande stresstester.
 - d. Huruvida dessa åtgärder för begränsning och hantering omfattas av rättsliga begränsningar eller försämrade anseende, t.ex. till följd av motstridiga eller motstridiga tidigare offentliga meddelanden (t.ex. om utdelningspolitik, affärsplaner och riskapitet).
 - e. Sannolikheten för att åtgärder för att begränsa och hantera skador skulle göra det möjligt för institutet att fullt ut uppfylla sina tillämpliga kapitalkrav inom en lämplig tidsram.
 - f. Huruvida de föreslagna åtgärderna i stort sett är i linje med makroekonomiska överväganden och med kända framtida lagändringar som påverkar ett institut inom tillämpningsområdet och tidsplanen för de förmodade negativa scenarierna.

- g. De olika återhämtningsalternativ och deras analys som anges i institutets återhämtningsplan.

445. När den behöriga myndigheten bedömer kapitalplaner bör den, där så är lämpligt, efter en effektiv dialog med institutet, kräva att institutet vid behov ändrar dessa planer, inbegripet till de föreslagna förvaltningsåtgärderna, eller kräver att institutet vidtar ytterligare åtgärder som skulle bli relevanta med tanke på scenarierna och de aktuella makroekonomiska förhållandena.
446. De behöriga myndigheterna bör förvänta sig att institutet genomför den reviderade kapitalplanen, inklusive ytterligare ändringar baserade på resultaten av tillsynsbedömningen av och dialogen med institutet.

Ytterligare tillsynsåtgärder

447. De behöriga myndigheterna bör i förekommande fall överväga att tillämpa de ytterligare tillsynsåtgärder som anges i avdelning 10 för att säkerställa att institutet har tillräckligt med kapital i stressituationer.
448. I synnerhet, när de kvantitativa resultaten av stresstesterna visar att institutet sannolikt kommer att bryta mot sina tillämpliga kapitalkrav enligt det ogynnsamma scenariot inom de följande tolv månaderna, bör de behöriga myndigheterna, när så är lämpligt, behandla sådan information som en av de möjliga omständigheterna i den mening som avses i artikel 102.1 b i direktiv 2013/36/EU. I sådana fall bör de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 104.1 i direktiv 2013/36/EU för att säkerställa tillräckliga kapitalbasnivåer. När sådana åtgärder rör kapital bör de behöriga myndigheterna särskilt beakta en eller båda av följande, enligt definitionen i artikel 104.1 a och f:
- a. Att kräva att institutet har en lämplig mängd extra kapitalbasmedel i form av ett nominellt belopp med beaktande av resultatet av ÖUP-bedömningen.
 - b. Att kräva en minskning av den inneboende risken för institutets verksamhet, produkter och system.

7.8 Sammanfattning av resultat och betygsättning

449. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om huruvida den befintliga kapitalbasen ger en fullgod täckning av de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten, vilken ska åtföljas av ett bärkraftsverktyg grundat på de överväganden som anges i tabell 8.

Tabell 8 Tillsynsöverväganden vid betygsättning av kapitaltäckning

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	De egna medlens kvantitet och sammansättning utgör en låg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet kan med god marginal uppnå P2G och P2G-LR. • Institutet har en nivå på kapitalbasen med god marginal över dess SKK och OLRR, och förväntas ha det i framtiden. • Stresstester visar inte på någon märkbar risk när det gäller effekterna av en allvarlig men sannolik ekonomisk nedgång på kapitalbasen eller hävstångseffekten. • Det fria flödet av kapital mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras inte, eller att alla enheter är väl kapitaliserade över tillsynskraven. • Institutet har en rimlig och trovärdig kapitalplan som potentiellt kan vara effektiv vid behov. • Det finns ingen väsentlig/mycket låg risk för alltför låg bruttosoliditet.
2	Kapitalbasens kvantitet och sammansättning utgör en medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har svårt att uppfylla P2G eller P2G-LR. Ledningens åtgärder för att hantera detta bedöms vara trovärdiga. • Institutet ligger nära en del av sina kapitalbuffertar, men ligger fortfarande klart över dess TSCR och TSLRR. • Stresstester visar på en låg risknivå när det gäller effekterna av en allvarlig men plausibel ekonomisk nedgång på kapitalbasen, men förvaltningsåtgärder för att ta itu med detta förefaller trovärdiga. • Det fria flödet av kapital mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, är hindrade eller skulle kunna hindras marginellt. • Institutet har en rimlig och trovärdig kapitalplan som, om än inte utan risk, kan vara effektiv vid behov. • Det finns en låg risk för alltför låg bruttosoliditet.
3	Kapitalbasens kvantitet och sammansättning utgör en medelhög till hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet uppfyller inte P2G eller P2G-LR. Det finns farhågor om trovärdigheten hos ledningens åtgärder för att komma tillrätta med detta. • Institutet använder några av sina kapitalbuffertar. Det finns potential för

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<p>att institutet bryter mot TSCR om situationen försämras.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Stresstester visar på en medelhög risk i fråga om konsekvenserna av en allvarlig men plausibel ekonomisk nedgång av kapitalbasen eller hävstångseffekten. Ledningens åtgärder kanske inte kan komma till rätta med detta på ett trovärdigt sätt. • Det fria flödet av kapital mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras. • Institutet har en kapitalplan som sannolikt inte kommer att vara effektiv. • Det finns en medelhög risk för alltför låg bruttosoliditet.
4	Kapitalbasens kvalitet och sammansättning utgör en hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet uppfyller inte P2G eller P2G-LR (eller har avsiktligt inte fastställt P2G eller P2G-LR) och kommer inte att kunna göra det inom en överskådlig framtid. Ledningens riskreducerande åtgärder för att komma till rätta med detta bedöms inte vara trovärdiga. • Institutet är nära att överträda TSCR. • Stresstester visar att TSCR eller TSLRR skulle överträdas i början av en allvarlig men plausibel ekonomisk nedgång. Ledningens åtgärder kommer inte att på ett trovärdigt sätt åtgärda detta. • Det fria flödet av kapital mellan enheter i gruppen, i förekommande fall, hindras. • Institutet har ingen kapitalplan eller en kapitalplan som är uppenbart otillräcklig. • Det finns en hög grad av risk för alltför låg bruttosoliditet.

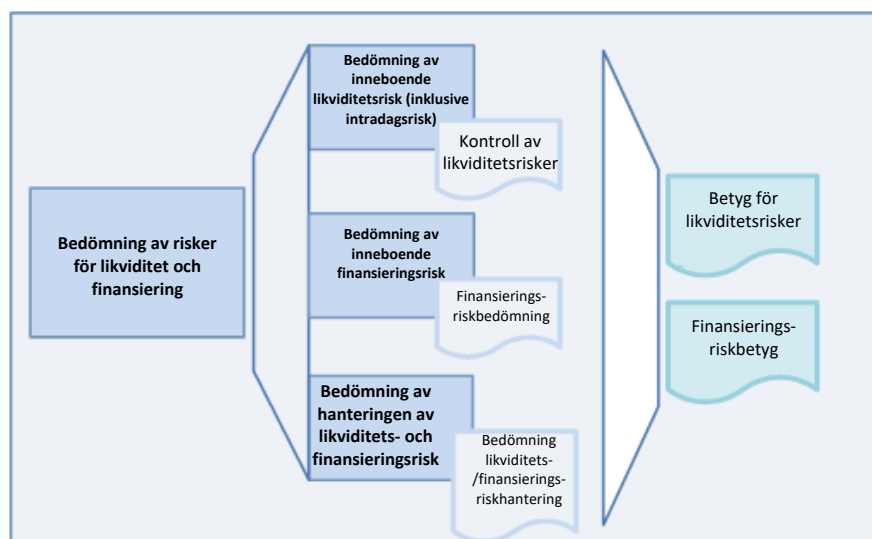
8. Bedömning av likviditets- och finansieringsrisker

8.1 Allmänna överväganden

450. De behöriga myndigheterna bör bedöma de likviditets- och finansieringsrisker som identifierats som väsentliga för institutet. Syftet med denna avdelning är att tillhandahålla en gemensam metod för bedömning av enskilda risker och riskhanterings- och kontrollfunktioner. Den gör inte anspråk på att vara uttömmande och ger de behöriga myndigheterna möjlighet att ta hänsyn till andra kriterier som de baserat sin erfarenhet på och institutets särskilda kännetecken som anses vara relevanta.
451. I denna avdelning presenteras en uppsättning gemensamma delar för bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker.
452. Metoden består av tre huvudsakliga delar:
- a. Bedömning av inneboende likviditetsrisk.
 - b. Bedömning av inneboende finansieringsrisk.
 - c. Bedömning av hanteringen av likviditets- och finansieringsrisk.
453. Vid bedömningen av risker för likviditet och finansiering bör de behöriga myndigheterna kontrollera att institutet uppfyller EU:s minimikrav enligt EU-lagstiftningen, likviditetstäckningskvoten (LCR), såsom anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61⁴⁰, och den stabila nettofinansieringskvoten (NSFR), i enlighet med del 6 avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013. I dessa riktlinjer utvidgas emellertid bedömningen till att omfatta mer än dessa minimikrav för att behöriga myndigheter ska kunna få en mer heltäckande uppfattning om riskerna.
454. Bedömningsprocessen visas i figur 5 nedan.

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.

Figur 2. Led i bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker

455. De behöriga myndigheterna bör bedöma alla tre delarna enligt kriterierna som anges i denna avdelning för att få en uppfattning om den inneboende likviditets- och finansieringsrisken som instituten exponeras för, och om kvaliteten på institutets riskhanterings- och kontrollfunktioner för likviditets- och finansieringsrisker. Med tanke på de inbördes kopplingarna och beroendeförhållandena mellan likviditets- och finansieringsrisker och hanteringen av sådana risker behandlas bedömningen av riskhanterings- och kontrollfunktionerna för dessa risker i samma avdelning.

456. I sin bedömning av likviditets- och finansieringsrisker inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) kan de behöriga myndigheterna bl.a. använda följande informationskällor:

- a. Resultat av analysen av institutets affärsmodell, framför allt sådana som kan göra det lättare att förstå de viktigaste källorna till likviditets- och finansieringsrisker.
- b. Information från övervakningen av nyckelindikatorer.
- c. Tillsynsrapportering, framför allt den information som institutet lämnar i sin rapportering om likviditetsrisker enligt artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013.
- d. Resultat av de olika tillsynsaktiviteterna.
- e. Information från behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism med en potentiell inverkan på likviditet och finansieringsposition.
- f. Information som lämnas av institutet, inbegripet information från ILAAP.
- g. Slutsatser och iakttagelser från interna eller externa revisionsrapporter.

- h. Rekommendationer, riktlinjer och råd som ingår i de genomföranderapporter om likviditetstäckningskvot och stabil nettofinansieringskvot som utfärdats av EBA, samt varningar och rekommendationer från makrotillsynsmyndigheter eller ESRB.
- i. Risker som upptäckts i andra institut som har en liknande affärsmodell (jämförelsegruppen).

457. De behöriga myndigheterna bör vid genomförandet av metoderna och de gemensamma delarna som beskrivs i denna avdelning fastställa relevanta kvantitativa indikatorer och andra mått, som även kan användas vid övervakningen av nyckelindikatorer enligt avdelning 3.

458. Resultaten av bedömningen av varje individuell risk bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten som ger en förklaring av de viktigaste riskfaktorerna och ett riskbetyg, enligt vad som anges i följande avsnitt.

8.2 Bedömning av likviditetsrisk

459. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets likviditetsrisk på kort och på medellång sikt över lämpliga tidsspänn, bland annat intradagslikviditet, för att se till att institutet har lämpliga likviditetsbuffertar både under normala förhållanden och under stress. Denna bedömning har följande inslag:

- a. Utvärdering av likviditetsbehov på kort och medellång sikt.
- b. Utvärdering av intradagslikviditetsrisken.
- c. Utvärdering av likviditetsbuffert och utjämningskapacitet.
- d. Tillsynsmyndighetens likviditetsstresstest.

460. För bedömningen av likviditetsbehov, buffertar och likviditetstäckningskapacitet under normala förhållanden bör de behöriga myndigheterna stödja analysen med belägg från rapporteringsmallarna för ytterligare övervakningsmått som anges och införs i den tekniska genomförandestandarden för tillsynsrapportering⁴¹. De behöriga myndigheterna kan utföra mindre detaljerad intradagsutvärdering av likviditetsrisker och likviditetsstresstester, om detta är motiverat på grund av att dessa riskkällor är mindre väsentliga, särskilt för institut i kategorierna 3 och 4.

Utvärdering av likviditetsbehov på kort och medellång sikt

461. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets likviditetsbehov på kort och medellång sikt och under både normala och stressade förhållanden (chocker). De bör beakta

⁴¹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2021/451

- a. institutets likviditetsbehov i stressituationer vid olika tidpunkter, framför allt under 30 dagar, mellan 30 och 90 dagar, samt efter tre till tolv månader, och närmare bestämt hur stressituationer som är allvarliga men sannolika påverkar institutets likviditetsbehov (nettokassautflöde) för att täcka bolagsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade chocker, och
- b. likviditetsbehovets storlek, lokalisering och valuta samt, om institutet bedriver verksamhet i olika väsentliga valutor, chockernas separata effekter på de olika valutorna, för att avspegla valutornas konvertibilitetsrisk.

462. De behöriga myndigheterna bör stödja bedömningen av den kortfristiga likviditetsrisken genom att som ett minimum analysera likviditetstäckningskvoten i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61, och särskilt huruvida

- a. institutet rapporterar sin likviditetstäckningsgrad korrekt, och om
- b. likviditetstäckningsgraden på ett tillfredsställande sätt visar institutets likviditetsbehov.

463. De behöriga myndigheterna bör vid utvärderingen av chockernas effekt på institutets likviditetsbehov ta hänsyn till alla väsentliga källor till likviditetsrisk för institutet. De bör särskilt ta hänsyn till följande, beroende på vad som är relevant:

- a. Möjligheten att ett tillämpligt EU-regleringskrav inte på ett tillfredsställande sätt identifierar institutets likviditetsbehov i händelse av den typ av stressscenario som används för kravet, inbegripet när löptiderna är kortare än 30 dagar.
- b. Risker som uppstår med avseende på institutionella motparter när det gäller balansräkningsposter och finansieringskoncentrationer, samt med beaktande av åtgärder som institutet vidtar för att skydda sitt anseende/sin koncession.
- c. Risker till följd av tillfälligt kassaflöde/poster utanför balansräkningen (t.ex. kreditlimiter, marginalsäkerhetskrav) och verksamheter (t.ex. likviditetsstöd till icke-konsoliderade företag för särskilt ändamål utöver avtalsförpliktelser), till följd av åtgärder som institutet vidtar för att bevara sitt anseende/sin koncession.
- d. Inlöden och utlöden, brutto såväl som netto. Om inflödena och utlödena är mycket höga bör de behöriga myndigheterna särskilt uppmärksamma risken som uppstår när inflöden inte tas emot när det förväntas, även om risken för nettoutflöde är begränsad.
- e. Risker som uppstår med avseende på motparter som är mindre företag eller privatpersoner med beaktande av åtgärder som institutet vidtar för att bevara sitt anseende/sin koncession. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna använda metoden för klassificering av inlåning från privatpersoner i olika

riskgrupper, i enlighet med artiklarna 24 och 25 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61.

- f. Risken att alltför höga risker på medellång till lång sikt enligt finansieringsprofilen inverkar negativt på berörda motparters beteende när det gäller den kortsiktiga likviditetspositionen.
- g. Risk som uppstår i samband med förvaltarinsättningar⁴².

Utvärdering av intradagslikviditetsrisk

464. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets exponering mot intradagslikviditetsrisk för en bestämd tidshorizont, inbegripet tillgången till intradagslikviditet med tanke på att oväntade utflöden under dagen eller brist på inflöden inte kan förutsägas. De behöriga myndigheterna får beakta potentiellt lägre väsentlighet för denna riskkälla, särskilt för institut i kategorierna 3 och 4. För alla andra institut, där denna riskkälla anses vara väsentlig, bör denna bedömning åtminstone omfatta en utvärdering av den intradagslikviditet som är tillgänglig eller tillgänglig under normala förhållanden samt under finansiella eller operativa påfrestningar (t.ex. it-fel, rättsliga begränsningar för överföring av medel, tillfälligt avbrott/avslutande av tillgången till korrespondentbanktjänster och/eller clearingtjänster för valutor, råvaror eller instrument som är betydande för institutet).

465. I de jurisdiktioner där rapportering av intradagsrisk ännu inte finns tillgänglig är de behöriga myndigheterna hänvisade till institutets egen analys av intradagslikviditetsrisk.

Utvärdering av likviditetsbuffert och utjämningskapacitet

466. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets likviditetsbuffert och utjämningskapacitet är tillräckliga för att tillgodose dess likviditetsbehov inom en månad och över olika tidshorisonter, eventuellt upp till ett år, inbegripet till nästa dag. Denna bedömning bör ta hänsyn till

- a. direkt tillgängliga likviditetsbuffertar eller institutets överlevnadsperioder under olika stressscenarier,
- b. den totala utjämningskapaciteten som institutet har under det berörda stressscenariots hela tidsperiod,
- c. egenskaperna, såsom allvar och längd, hos olika stressscenarier och de perioder som beaktas i utvärderingen av institutets likviditetsbehov,
- d. de tillgångar som skulle behöva likvideras under berörda tidshorisonter,

⁴² Bästa praxis finns i EBA:s rapport: Övervakning av likviditetstäckningsgradens genomförande i EU – Andra rapporten (EBA/REP/2021/07).

- e. om den faktiska likviditetsbufferten och utjämningskapaciteten, inbegripet de likvida tillgångarnas kvalitet, är i linje med institutets tolerans för likviditetsrisk, och
- f. klassificering av och kvalitet på likvida tillgångar, i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 (delegerad förordning om likviditetstäckningskravet)⁴³.

467. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets förmåga att snabbt omsätta likvida tillgångar för att tillgodose sina behov under en stressperiod. De bör beakta

- a. om institutet testat sitt tillträde till marknaden genom att regelbundet sälja eller återköpa,
- b. om det finns en hög koncentration som skulle kunna utgöra en risk för överskattning av likviditetsbufferten och utjämningskapaciteten,
- c. om tillgångarna i bufferten inte är intecknade (enligt definitionen i Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om de upplysningar som ska lämnas om intecknade och icke intecknade tillgångar⁴⁴), under berörda medarbetares kontroll och lättillgängliga för likviditetsförvaltningsfunktionen,
- d. om de likvida tillgångarnas valör är förenlig med fördelningen av likviditetsbehov per valuta,
- e. om institutet har lånat likvida tillgångar som måste återlämnas under en period med kortvariga likviditetsproblem, vilket innebär att institutet inte skulle ha dem tillgängliga för att hantera utflöden i stressade situationer, med hänsyn till transaktionens nettoeffekt, och
- f. likviditetsfaciliteternas sannolika värde om de behöriga myndigheterna anser att sådana faciliteter i viss utsträckning kan inkluderas i utjämningskapaciteten.

Tillsynsmyndighetens likviditetsstresstester

468. De behöriga myndigheterna bör använda likviditetsstresstester, som definieras och genomförs av dem själva, som ett oberoende verktyg för att bedöma likviditetsrisker på kort och medellång sikt. Dessa tester syftar till följande:

- a. Att identifiera likviditetsrisker med olika tidshorisonter och i olika stressscenarier. Stressscenarier bör utgå från antaganden om att likviditetstäckningsgraden utsätts för stress under 30 dagar. De behöriga myndigheterna kan dock utöka bedömningens räckvidd till att omfatta risker inom och efter 30 dagar, samt ändra

⁴³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1–36).

⁴⁴ EBA:s riktlinjer om de upplysningar som ska lämnas om intecknade och icke intecknade tillgångar ([EBA/GL/2014/03](#)).

antagandena för att beakta risker som inte täcks i tillräcklig utsträckning av likviditetstäckningsgraden.

- b. Att bilda sig en egen uppfattning om likviditetsrisker som komplement till informationen från institutets interna stresstest.
- c. Att identifiera och kvantifiera särskilda likviditetsriskområden.
- d. Att bilda sig en egen uppfattning om den totala likviditetsrisken som institutet är exponerat mot för att kunna jämföra institutets relativa risk. Detta bör åtminstone omfatta ett stresstest som genomförs av tillsynsmyndigheten och som kombinerar institutspecifik och marknadsomfattande stress.

469. De behöriga myndigheterna kan utvärdera den eventuella förändringen av och känsligheten hos likviditetstäckningskravet enligt artiklarna 412.3 och 414 i förordning (EU) nr 575/2013 för scenarier med svag stress, med hjälp av tillsynsmyndighetens eller institutets likviditetsspecifika stresstester. De scenarier som tillämpas bör normalt vara mindre allvarliga (t.ex. endast marknadsomfattande stress) än de scenarier som används för att testa institutets bärkraft (marknadsomfattande och systemstress) och följaktligen beakta situationer där institut inte förväntas använda sin minsta tillåtna likviditetsbuffert. När de behöriga myndigheterna utför likviditetsstresstester inom ramen för tillsyn för institut i kategori 3 och 4 kan de använda färre scenarier och tillämpa en mindre detaljerad analys än för andra institut.

8.3 Bedömning av inneboende finansieringsrisk

470. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets finansieringsrisk och huruvida tillgångarna på medellång och lång sikt och posterna utanför balansräkningen uppfylls på ett tillfredsställande sätt med en rad stabila finansieringsinstrument under både normala och stressade förhållanden. Denna bedömning har följande inslag:

- a. Utvärdering av institutets finansieringsprofil.
- b. Utvärdering av risker för finansieringsprofilens stabilitet.
- c. Utvärdering av faktisk tillgång till marknaden.
- d. Utvärdering av en förväntad förändring av finansieringsrisker enligt institutets finansieringsplan.

Utvärdering av institutets finansieringsprofil

471. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämplig institutets finansieringsprofil är, inbegripet obalanser på medellång och lång sikt mellan avtalade och beteendemässiga löptider, i förhållande till dess affärsmodell, strategi och riskaptit. De bör mer specifikt ta hänsyn till följande:

- a. Huruvida institutets medel- och långfristiga tillgångar och poster utanför balansräkningen på ett tillfredsställande sätt tillgodoses med en rad stabila finansieringsinstrument, i enlighet med artikel 413 i förordning (EU) nr 575/2013, och huruvida dess faktiska obalanser över de relevanta tidshorisonerna ligger inom godtagbara gränser i förhållande till institutets specifika affärsmodell.
- b. Om institutets faktiska finansieringsprofil inte motsvarar dess önskade profil, med hänsyn till den behöriga myndighetens uppfattning om institutets önskade finansieringsprofil.
- c. (Lokala) reglerings- och avtalsfaktorer som påverkar finansiärernas beteendemässiga egenskaper (t.ex. regler om clearing, bail-in, insättningsgarantisystem etc., eftersom de kan påverka finansiärernas beteende), framför allt om det finns väsentliga förändringar eller skillnader mellan de jurisdiktioner där instituten bedriver verksamhet.
- d. Att löptidsomvandling kommer att leda till vissa sårbara punkter men att dessa måste hållas inom hanterbara och kontrollerbara gränser för att förhindra en kollaps av affärsmodellen under stressade eller förändrade marknadsförhållanden.
- e. I förekommande fall, eventuell kompletterande information från tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om exponeringen för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism och eventuella brister i institutets riskhanteringssystem för penningtvätt och finansiering av terrorism som skulle kunna öka finansieringsrisken.

472. De behöriga myndigheterna bör stödja bedömningen av institutets finansieringsprofil genom att åtminstone analysera den stabila nettofinansieringskvot som anges i avdelning IV av del 6 i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt huruvida

- a. institutet rapporterar sin stabila nettofinansieringskvot (NSFR) korrekt, och om
- b. den stabila nettofinansieringskvoten på ett tillfredsställande sätt identifierar institutets finansieringsbehov.

473. De behöriga myndigheterna bör bedöma om potentiella brister i institutets finansieringsprofil, såsom löptidsobalanser som överskrider godtagbara gränser, alltför stor koncentration av finansieringskällor, alltför höga in-teckningsnivåer för tillgångar eller olämplig eller instabil finansiering av långfristiga tillgångar skulle kunna leda till en oacceptabel ökning av institutets finansieringskostnader. De bör beakta

- a. risken att finansieringen förlängs till en högre ränta om beroendet av särskilda finansieringskällor är alltför stort, institutets finansieringsbehov skjuter i höjden eller finansieringskällorna uppfattar institutets riskprofil som högre, framför allt

när det inte är troligt att dessa högre kostnader automatiskt kommer att föras över till kunderna, och

- b. huruvida en stigande inteckningsnivå för tillgångar, som överskrider godtagbara nivåer, begränsar tillgången till och ökar priset för finansiering utan säkerhet.

Utvärdering av risker för finansieringsprofilens stabilitet

474. De behöriga myndigheterna bör beakta faktorer som kan minska finansieringsprofilens stabilitet i förhållande till typ och egenskaper hos tillgångar, poster utanför balansräkningen och skulder. De bör beakta

- a. möjligheten att ett tillämpligt EU-rättsligt krav inte på ett tillfredsställande sätt skulle identifiera stabiliteten i institutets finansieringsprofil under normala scenarier eller stressscenarier, inbegripet längre än ett år.
- b. Det faktum att vissa specifika tillgångsklasser kommer att vara mer betydelsefulla än andra för institutet och/eller systemet.
- c. Den strukturella löptidsobalansen mellan tillgångar och skulder i olika väsentliga valutor, i förekommande fall, samt i aggregat, och hur valutaobalanser som överlappar strukturella löptidsobalanser påverkar den totala risken för finansieringsprofilens stabilitet.
- d. Lämpliga strukturella finansieringsmått (lämpliga för institutets affärsmodell). Exempel på strukturella finansieringsmått kan vara förhållandet mellan utlåning och inlåning, kundernas finansieringsunderskott och beteendjusterad löptidsstege.
- e. Finansieringsegenskaper som skulle kunna tyda på ökade risker för penningtvätt och finansiering av terrorism och farhågor ur ett tillsynsperspektiv (t.ex. beroende av utländska insättningar, särskilt från högriskjurisdiktioner (som identifierats av Europeiska kommissionen), insättningar hos utländska boplatser som inte överensstämmer med affärsmodellen, eller ovanliga ränteställningar jämfört med jämförbara institut som inte är förenliga med produkttypen eller institutets affärsmodell). Om sådana egenskaper identifieras bör de behöriga myndigheterna samarbeta med tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för att få en bedömning av riskhanteringssystemet för penningtvätt och finansiering av terrorism och fastställa effekterna på finansieringsrisken⁴⁵.

⁴⁵ I enlighet med EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15).

475. De behöriga myndigheterna bör bedöma riskerna för finansieringsprofilens hållbarhet till följd av en koncentration av finansieringskällor. De bör ta hänsyn till följande faktorer, beroende på vad som är relevant:

- a. Koncentration ur olika avseenden, framför allt och i förekommande fall vilken typ av finansieringsinstrument som används, särskilda finansieringsmarknader, motparter med eller utan inbördes anknytning och andra koncentrationsrisker som kan påverka finansieringen i framtiden (det kan vara relevant att fokusera på marknader och instrument som är relevanta för den långfristiga finansieringsprofilen och med tanke på att deras syn på koncentrationsrisk i den kortfristiga likviditetsprofilen kan vara relevant).
- b. Risken att inteckningar av tillgångar kan ha en ogynnsam effekt på marknadens aptit på institutets skuldförbindelser utan säkerhet (på grund av de särskilda egenskaper som kännetecknar den marknad/de marknader där institutet bedriver verksamhet och institutets affärsmodell). Denna bedömning kan omfatta följande faktorer:
 - Det totala beloppet för intecknade tillgångar och/eller lånade tillgångar jämfört med balansräkningen.
 - Tillgången på fria tillgångar (tillgångar som inte är intecknade men som kan intecknas), framför allt i förhållande till total marknadsfinansiering utan säkerheter.
 - Övervärdet i säkerhetsmassan i förhållande till kapitalbasen. Med övervärde i säkerhetsmassan avses i vilken utsträckning värdet av tillgångarna som används för att få säker finansiering överstiger det teoretiska beloppet för finansieringen (om exempelvis tillgångar motsvarande 120 euro används för att erhålla 100 euro i säkrad finansiering är övervärdet i säkerhetsmassan 20).
 - Vad övervärdet i säkerhetsmassan innebär för systemet för insättningsgaranti om institutet fallerar.

Utvärdering av faktisk tillgång till marknaden

476. De behöriga myndigheterna bör vara medvetna om institutets faktiska tillgång till marknaden samt aktuella och framtida hot mot denna tillgång till marknaden. De bör ta hänsyn till följande faktorer, beroende på vad som är relevant:

- a. All information som myndigheten känner till, inbegripet information från institutet, som tyder på att institutet ställer höga krav på särskilda marknader eller motparter (inbegripet centralbanker) som är viktiga för institutet, när det gäller dessa marknaders/motparters kapacitet.

- b. Betydande eller oväntade förändringar för emissionen av skuldbrev som de behöriga myndigheterna får kännedom om på varje betydande marknad (inbegripet i betydande valutor). Observera att de behöriga myndigheterna förväntar sig att institut upplyser dem om sådana förändringar. De bör även överväga om sådana förändringar beror på institutets strategiska val eller tyder på minskat tillträde till marknaden.
- c. Risken att nyheter om institutet kan ha en negativ inverkan på marknaden (uppfattning/förtroende) och därmed på tillträdet till marknaden. Sådana nyheter kan, men behöver inte, vara kända på marknaden.
- d. Tecken på kortfristiga likviditetsrisker (t.ex. när den kortfristiga likviditetsrisken bedöms vara hög) kan minska institutets tillgång till viktiga finansieringsmarknader.

Utvärdering av en förväntad förändring av finansieringsrisker enligt institutets finansieringsplan

477. De behöriga myndigheterna bör utvärdera den förväntade förändringen av finansieringsrisker enligt institutets finansieringsplan. Följande aspekter bör beaktas i denna bedömning:
- a. Hur institutets finansieringsplan, när den verkställs fullt ut, kommer att påverka institutets finansieringsrisker, med tanke på att verkställandet av finansieringsplanen kan öka eller minska riskerna enligt finansieringsprofilen.
 - b. Tillsynsmyndighetens uppfattning om planens genomförbarhet.

8.4 Bedömning av hantering av likviditets- och finansieringsrisker

478. För att få en heltäckande uppfattning om riskprofilen när det gäller institutets likviditet och finansiering bör de behöriga myndigheterna även granska systemet för styrning och riskhantering som ligger till grund för institutets likviditets- och finansieringsrisk. De behöriga myndigheterna bör i det sammanhanget utvärdera
- a. strategi och aptit för likviditetsrisk,
 - b. organisation, policyer och rutiner,
 - c. identifiering, mätning, hantering, uppföljning och rapportering av risker,
 - d. institutets likviditetsspecifika stresstester,
 - e. ramen för intern kontroll av likviditetsriskhantering,
 - f. institutets plan för likviditetsberedskap, och

- g. institutets finansieringsplaner.

Strategi och aptit för likviditetsrisk

479. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet på ett lämpligt sätt definierar och informerar om sin strategi och likviditetsriskaptit. De bör beakta
- a. om strategi och aptit för likviditetsrisk fastställs, godkänns och uppdateras av ledningsorganet,
 - b. om institutet har ett lämpligt system för se till att berörda medarbetare verkligen informeras om strategin för likviditetsrisk,
 - c. om likviditetsriskstrategin och aptiten är tydligt definierade, lämpligt dokumenterade, genomförda på ett effektivt sätt och har kommunicerats till berörda medarbetare,
 - d. om aptiten för likviditetsrisk är lämplig för institutet med tanke på dess affärsmodell, övergripande risktolerans, roll i det finansiella systemet, ekonomiska förhållanden och finansieringskapacitet, och
 - e. om institutets strategi och aptit när det gäller likviditetsrisk är väl integrerade i dess övergripande ramverk för riskaptit.

Organisation, policy och rutiner

480. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet vidtar lämpliga åtgärder för styrning och hantering av likviditets- och finansieringsrisk. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna beakta huruvida
- a. ledningsorganet godkänner styrningen av och policyn för hantering av likviditets- och finansieringsrisk samt diskuterar och granskar dessa regelbundet,
 - b. den verkställande ledningen ansvarar för att utveckla och genomföra en policy och rutiner för hantering av likviditets- och finansieringsrisk,
 - c. den verkställande ledningen ser till att ledningsorganets beslut följs upp,
 - d. systemet för den interna hanteringen av likviditets- och finansieringsrisk är konsekvent och ser till att den interna likviditetsutvärderingsprocessen (ILAAP) är tillräckligt omfattande, samt väl integrerad i institutets övergripande process för riskhantering,
 - e. institutets policy och rutiner är lämpliga för institutet med hänsyn till dess aptit för likviditetsrisk, och

- f. institutets policy och rutiner har definierats på lämpligt sätt samt formaliserats och kommunicerats på ett effektivt sätt inom hela institutet.

481. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisation och effektiva enheter för hantering, mätning och kontroll av likviditets- och finansieringsrisken, och förfogar över tillräckliga mänskliga och tekniska resurser för att utföra den uppföljning som krävs. De bör beakta huruvida

- a. kontroll- och uppföljningssystemen och processerna för likviditetsrisk kontrolleras av oberoende kontrollfunktioner,
- b. funktionerna för hantering, mätning och kontroll av risk täcker all likviditetsrisk för hela institutet (inbegripet filialer), och framför allt alla områden där likviditetsrisker kan tas, minskas eller övervakas,
- c. institutet har en uppsättning policydokument om likviditet och finansiering som är lämpliga för att främja försiktighet bland institutets medarbetare (inklusive i förhållande till inlåning) och för att möjliggöra effektiva kontrollfunktioner, och
- d. institutet har lämpliga interna policyer och rutiner för hantering av likviditets- och finansieringsrisken, samt om institutets system för hantering av likviditets- och finansieringsrisken är tillräcklig.

482. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets metod för att behålla tillträdet till viktiga finansieringsmarknader är tillfredsställande. De bör beakta följande:

- a. Institutets metod för att upprätthålla en kontinuerlig närvaro på marknaderna (testa tillträdet till marknaden). För specifika mindre institut eller specialiserade affärsmodeller kan det vara irrelevant att testa tillträdet till marknaden.
- b. Institutets metod för att utveckla starka relationer till finansiärer i syfte att minska risken att institutets tillträde försämras.
- c. Tecken på att institutet skulle fortsätta att ha tillträde till marknaden under stressade förhållanden (även om det kan vara dyrare för institutet vid stress).

Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker

483. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett lämpligt system och ett lämpligt it-system för att identifiera och mäta likviditets- och finansieringsrisker, med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, riskaptit och risktagningsförmåga. De bör ta hänsyn till följande faktorer:

- a. Om institutet har infört lämpliga metoder för att planera sitt kassaflöde över lämpliga tidsspann, såväl under normala förhållanden som vid stress, samt för samtliga väsentliga riskfaktorer.

- b. Om institutet använder lämpliga antaganden och metoder som granskas regelbundet och som erkänner att det finns en ömsesidig påverkan mellan olika risker (kreditrisk, marknadsrisk etc.) som uppstår i poster både i och utanför balansräkningen.
- c. Om, i förekommande fall, alla väsentliga juridiska personer, filialer och dotterinstitut ingår i den jurisdiktion där institutet bedriver verksamhet.
- d. Om institutet är medvetet om sin förmåga att få tillgång till finansiella instrument där de finns, med hänsyn till eventuella rättsliga, regleringsmässiga och operativa restriktioner för användningen av dessa, t.ex. tillgångar som inte är tillgängliga på grund av inteckning med olika tidshorisonter.

484. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett lämpligt system för rapportering av likviditets- och finansieringsrisk. De bör beakta

- a. huruvida det finns en uppsättning rapporteringskriterier som har godkänts av den verkställande ledningen, som anger området, sättet och frekvensen för rapportering av likviditets- och finansieringsrisk och vem som ansvarar för att utarbeta rapporterna,
- b. kvaliteten och lämpligheten hos informationssystem, ledningsinformation och interna informationsflöden som understöder hanteringen av likviditets- och finansieringsrisker och om uppgifterna och informationen som används av institutet är begripliga för målgruppen, riktiga och användbara (om de kommer i tid, inte är alltför komplexa, avser rätt område etc.), och
- c. huruvida särskilda rapporter och dokumentation som innehåller uttömmande och lättillgänglig information om likviditetsrisk överlämnas regelbundet till lämpliga mottagare (t.ex. till ledningsorganet, den verkställande ledningen eller till en riskhanteringskommitté).

485. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämplig processen för att mäta intradagslikviditetsrisken är, framför allt för de institut som deltar i betalnings-, avvecklings- och clearingsystem. De bör beakta huruvida

- a. institutet på ett adekvat sätt övervakar och kontrollerar kassaflöden och tillgängliga likvida medel för att uppfylla krav på intradagslikviditet och prognoser för kassaflöden under dagen, och
- b. institutet genomför lämpliga särskilda stresstester för intradagstransaktioner (om institut beaktar scenarier som liknar dem som anges ovan).

486. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig uppsättning indikatorer för likviditets- och finansieringspositioner som är lämpliga för affärsmodellen och institutets karaktär, omfattning och komplexitet. De bör beakta

a. huruvida indikatorerna på ett adekvat sätt återspeglar institutets likviditetsriskprofil, såsom

- graden av diversifiering av likvida tillgångar i likviditetsbufferten mellan de olika kategorierna av likvida tillgångar och inom samma kategori av likvida tillgångar och alla andra relevanta diversifieringsfaktorer, såsom typer av emittenter, motparter eller dessa emittenters och motparters geografiska belägenhet,
- graden av överensstämmelse mellan valutadenomineringen av deras likvida tillgångar och fördelningen per valuta av deras nettolikviditetsutflöden,

b. huruvida indikatorerna på ett adekvat sätt täcker centrala likviditetsriskaspekter i samband med potentiella s.k. "cliff risks" kopplade till bland annat

- koncentrationen av utflödenas löptider, även med beaktande av eventuella förtida tillbakadraganden av skulder, särskilt på kort och medellång sikt,
- centralbankens stödprogram,

c. om indikatorerna på ett adekvat sätt täcker institutets centrala strukturella sårbara punkter när det gäller finansiering, bland annat

- graden av beroende av en enskild marknad eller ett alltför litet antal marknader/motparter,
- möjligheten att behålla finansieringskällor och faktorer som påverkar beteendet,
- koncentrationen av verksamheten i olika valutor, dvs. graden av överensstämmelse mellan den tillgängliga stabila finansieringens valutadenominering och fördelningen per valuta av den stabila finansiering som krävs,
- koncentration av finansiering från specifika långgivare, inklusive centralbanker, på kort, medellång och lång sikt,
- större koncentration av löptider och skillnader i löptider på längre sikt, och

- d. huruvida indikatorerna är tillräckligt dokumenterade, granskas regelbundet, används som inmatningsdata för att fastställa institutets risktolerans, ingår i ledningens rapportering och används för att fastställa operativa limiter.

Institutets likviditetsspecifika stresstester

487. De behöriga myndigheterna bör bedöma om ett institut har genomfört lämpliga likviditetsspecifika stresstester som en del av sitt övergripande stresstestprogram, i enlighet med *EBA:s riktlinjer för institutens stresstester*, för att förstå effekten av ogynnsamma händelser på dess riskexponering och de likvida tillgångarnas kvantitativa och kvalitativa lämplighet, samt för att avgöra om institutets likviditetsinnehav är tillräckligt för att täcka risker som kan uppstå vid olika typer av stressscenarier och/eller för att hantera risker till följd av modell, kontroll, styrning eller andra brister. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang ta hänsyn till om institutets system för stresstester är lämpligt för att

- a. fastställa institutets överlevnadshorisont med tanke på dess befintliga likviditetsbuffert och stabila finansieringskällor, och med hänsyn till institutets riskaptit, under en svår men sannolik period med likviditetsstress,
- b. analysera stressscenariernas inverkan på den konsoliderade koncernomfattande likviditetspositionen och likviditetspositionen för enskilda enheter och affärsområden, och
- c. förstå vilka risker som skulle kunna uppstå oavsett dess organisationsstruktur och graden av centraliserad hantering av likviditetsrisker.

488. De behöriga myndigheterna bör även bedöma om det krävs ytterligare tester av enskilda enheter och/eller undergrupper för likviditet som exponeras mot väsentliga likviditetsrisker. Dessa tester bör ta hänsyn till konsekvenserna av scenarier med olika tidshorisonter, inbegripet på intradagsbasis.

489. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet tillhandahåller den modellerade inverkan av olika typer av stressscenarier, samt ett antal känslighetstester (proportionerligt). Utformningen av stressscenarier och de olika chocker som simuleras i dessa bör noga övervägas med hänsyn till om institutet enligt denna utformning inte bara beaktar det förflutna utan även gör hypoteser med utgångspunkt i expertbedömningar. De behöriga myndigheterna bör även analysera om åtminstone följande scenarier beaktas:

- a. Kort- och långvariga scenarier.
- b. Institutspecifika och marknadsomfattande scenarier (som inträffar samtidigt på olika marknader).
- c. En kombination av (i) och (ii).

490. En viktig aspekt som de behöriga myndigheterna bör överväga vid bedömningen av institutets system för stresstester är hur modelleringen av de hypotetiska stressscenarierna påverkar institutets kassaflöde, utjämningskapacitet och överlevnadsperiod, och om modelleringen beaktar de olika effekterna som ekonomisk oro kan ha både på institutets tillgångar och dess in- och utflöden.

491. De behöriga myndigheterna bör även bedöma om institutet har gjort tillräckligt försiktiga antaganden för stresstesterna. Beroende på typ av scenario och hur allvarligt scenariot är bör de behöriga myndigheterna göra gällande ett antal antaganden, framför allt

- a. en avveckling av finansiering genom inlåning från allmänheten,
- b. en minskad marknadsfinansiering med och utan säkerheter,
- c. korrelationen mellan finansieringsmarknader och diversifiering på olika marknader,
- d. ytterligare tillfälliga exponeringar utanför balansräkningen,
- e. löptider för finansiering (t.ex. när finansiärer har köpoptioner),
- f. effekten av en eventuell försämring av institutets kreditbetyg,
- g. valutornas konvertibilitet och tillträde till valutamarknader och korrespondentbankkonton,
- h. förmågan att överföra likviditet mellan enheter, sektorer och länder,
- i. uppskattningar av framtida ökning av balansräkningen, och
- j. att det på grund av anseenderisker finns ett uttryckligt krav på institutet att omsätta tillgångar och utöka eller upprätthålla andra former av likviditetsstöd.

492. De behöriga myndigheterna bör bedöma om ramverket för hantering av institutets likviditets specifika stresstester är lämpligt och om den är väl integrerad i den övergripande riskhanteringsstrategin. De bör beakta

- a. om stresstesternas omfattning och frekvens är lämpliga med hänsyn till institutets karaktär och komplexitet, dess exponeringar mot likviditetsrisk och dess relativa betydelse i det finansiella systemet,
- b. om resultaten av stresstesterna är integrerade i institutets process för strategisk planering av likviditet och finansiering, och används för att öka likviditetsförvaltningens effektivitet i händelse av en kris, inbegripet i institutets återhämtningsplan för likviditet,

- c. om institutet har en lämplig process för identifiering av lämpliga riskfaktorer i stresstesterna, med hänsyn till alla väsentliga sårbara punkter som kan underminera det särskilda institutets likviditetsposition,
- d. om antaganden och scenarier granskas och uppdateras tillräckligt ofta, och
- e. vid bedömning av en koncerns likviditetsförvaltning, om institutet i tillräcklig utsträckning uppmärksammar potentiella hinder för överföringen av likviditet inom koncernen.

Ram för intern kontroll av likviditetsrisk

493. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande internt limit- och kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera eller begränsa likviditetsrisken i enlighet med dess riskaptit. De bör ta hänsyn till huruvida

- a. limit- och kontrollsystemet är tillfredsställande med tanke på institutets komplexitet, storlek och affärsmodell, och om det beaktar olika väsentliga likviditetsriskfaktorer, t.ex. löptidsobalanser, valutaobalanser, derivattransaktioner, hantering av säkerheter, poster utanför balansräkningen och intradagslikviditetsrisk.
- b. institutet har infört limiter för att säkerställa överensstämmelse mellan valutadenomineringen av deras likvida tillgångar och fördelningen per valuta av deras nettolikviditetsutflöden i enlighet med artikel 8.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61,
- c. institutet har infört lämpliga limiter och övervakningssystem som överensstämmer med dess likviditetsriskaptit och som använder resultaten av likviditetsstresstester,
- d. risklimiterna regelbundet ses över av institutets behöriga organ och tydligt kommuniceras till alla berörda affärsområden,
- e. det finns tydliga och transparenta rutiner för hur enskilda likviditetsrisklimiter ska godkännas och ses över,
- f. det finns tydliga och transparenta rutiner för hur efterlevnaden av enskilda likviditetsrisklimiter ska kontrolleras och hur överskridanden av limiter ska hanteras (inbegripet tydliga rutiner för hänskjutande till organisatoriskt nästa nivå och rapporteringsrutiner),
- g. limit- och kontrollsystemet bidrar till att institutet har tillgång till en diversifierad finansieringsstruktur och tillräckliga och tillgängliga likvida tillgångar.

494. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har infört ett lämpligt system för internprissättning som en del av kontrollsystemet för likviditetsrisk. De bör beakta huruvida

- a. institutets system för internprissättning omfattar alla väsentliga affärsverksamheter,
- b. institutets system för internprissättning omfattar alla relevanta likviditetskostnader, fördelar och risker,
- c. denna mekanism gör att ledningen kan ge lämpliga incitament för hantering av likviditetsrisk,
- d. metoden för internprissättning och kalibreringen av denna ses över och uppdateras på lämpligt sätt med tanke på institutets storlek och komplexitet,
- e. berörda medarbetare underrättas om systemet och metoden för internprissättning, och
- f. som ytterligare en faktor, huruvida institutets policy för att införliva metoden för internprissättning inom ramen för internprissättning används för att bedöma och fastställa transaktioner med kunder (detta omfattar båda sidorna av balansräkningen, dvs. utlåning och inlåning).

495. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har lämpliga kontroller när det gäller likviditetsbufferten. De bör ta hänsyn till huruvida

- a. en effektiv övervakning av likviditetsbufferten ingår i kontrollsystemet, bland annat av tillgångarnas kvalitet, om de är omedelbart tillgängliga för den enhet inom koncernen som använder tillgångarna för att täcka likviditetsrisker och eventuella hinder för att snabbt konvertera tillgångar till likvida medel,
- b. institutet har koncentrationslimiter mellan de olika kategorierna av likvida tillgångar och inom samma kategori av likvida tillgångar i likviditetsbufferten (per motpart, typ av emittent eller dessa emittenters och motparters geografiska belägenhet) i enlighet med artikel 8.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61, och
- c. institutet har en lämplig policy för övervakning av marknadsförhållanden som kan påverka dess förmåga att snabbt sälja eller återköpa tillgångar på marknaden.

Plan för likviditetsberedskap

496. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets plan för likviditetsberedskap på rätt sätt fastställer policyer, rutiner och åtgärdsplaner för att hantera allvarliga avbrott i institutets förmåga att finansiera sig självt. De bör ta hänsyn till beredskapsfinansieringens innehåll och omfattning enligt planen för likviditetsberedskap, och i synnerhet faktorer såsom följande:

- a. Huruvida planen för likviditetsberedskap på ett adekvat sätt beskriver styrningsarrangemangen för att aktivera och underhålla planen.

- b. Huruvida planen för likviditetsberedskap på ett lämpligt sätt beaktar institutets likviditetsspecifika och övergripande riskprofil.
- c. Huruvida institutet har en ram med indikatorer för tidig likviditetsvarning, bland annat sådana som fastställts som likviditetsindikatorer i EBA:s riktlinjer om indikatorer för återhämtningsplaner som sannolikt är effektiva för att göra det möjligt för institutet att i god tid identifiera försämrade marknadsförhållanden och snabbt fastställa vilka åtgärder som behöver vidtas
- d. Huruvida likviditetsberedskapsplanen tydligt beskriver att likviditetsbufferten för likviditetstäckningskvoten är utformad för att användas vid stress, även om detta leder till likviditetstäckningsvärden under 100 procent, inklusive att det ingår i den förväntade hanteringen av likviditetsrisker under stress att efterföljande kommunikation till den verkställande ledningen sker om fastställda lägre likviditetstäckningsvärden uppnås. Likviditetsberedskapsplanen bör tydligt återspegla och beskriva hur likviditetsrisk bör hanteras under stress för att styra mot riktade likviditetstäckningsnivåer så nära som möjligt.
- e. Huruvida planen för likviditetsberedskap tydliggör alla väsentliga (potentiella) finansieringskällor, bland annat de belopp som preliminärt beräknas finnas tillgängliga från de olika likviditetskällorna och den tid det beräknas ta för att få finansiering från dessa.
- f. Huruvida åtgärderna är i linje med institutets övergripande riskstrategi och likviditetsriskaptit.
- g. Hur lämpliga antagandena om centralbanksfinansieringens roll är i institutets plan för likviditetsberedskap. De behöriga myndigheterna kan till exempel överväga institutets uppfattning om
 - tillgången till aktuella och framtida potentiella finansieringskällor i anslutning till centralbankens utlåningsprogram,
 - vilka typer av utlåningsfaciliteter, godtagbara säkerheter och operativa rutiner som finns för att få tillgång till centralbanksfinansiering, och
 - under vilka omständigheter centralbanksfinansiering skulle behövas, vilket belopp som skulle krävas och under hur lång tid sådan centralbanksfinansiering sannolikt skulle behövas.

497. De behöriga myndigheterna bör bedöma om åtgärderna som beskrivs i planen för likviditetsberedskap är genomförbara i de stressscenarier där det är meningen att de ska vidtas. De bör bland annat ta hänsyn till följande faktorer:

- a. I vilken utsträckning institutets likviditetsrelaterade stresstester, dess plan för likviditetsberedskap och likviditetsindikatorer för tidig varning är konsekventa och påverkar varandra.
- b. Om det förefaller sannolikt att de åtgärder som fastställs i planen för likviditetsberedskap kan få institutet att reagera på lämpligt sätt i en rad möjliga scenarier som omfattar allvarlig likviditetsstress, bland annat institutspecifik och marknadsomfattande, samt den möjliga ömsesidiga påverkan mellan dessa scenarier.
- c. Om åtgärderna som fastställs i planen för likviditetsberedskap är försiktigt kvantifierade när det gäller likviditetsgenererande kapacitet under stressade förhållanden och den tid det tar att verkställa dem, med hänsyn till operativa krav som t.ex. pantsättning av säkerheter i en centralbank.

498. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämpligt institutets system för styrning är i förhållande till dess plan för likviditetsberedskap. De bör bland annat ta hänsyn till följande faktorer:

- a. Om de rutiner för hänskjutande till nästa organisatoriska nivå och prioritering som närmare anger när och hur de olika åtgärderna kan och bör aktiveras är lämpliga.
- b. Om institutet har lämpliga policyer och rutiner för kommunikation inom institutet och med utomstående parter.
- c. I vilken grad planen för likviditetsberedskap är förenlig med institutets kontinuitetsplanering.

Finansieringsplaner

499. De behöriga myndigheterna bör bedöma om finansieringsplanen är genomförbar och lämplig med hänsyn till institutets karaktär, omfattning och komplexitet, dess aktuella och planerade verksamhet samt dess likviditets- och finansieringsprofil. De bör bland annat ta hänsyn till följande faktorer:

- a. Huruvida finansieringsplanen är tillräckligt stabil för att stödja planerade affärsverksamheter under ogynnsamma scenarier.
- b. Vilken förändring som förväntas av institutets finansieringsprofil när finansieringsplanen verkställs och om förändringen är lämplig med tanke på institutets verksamhet och affärsmodell.
- c. Huruvida finansieringsplanen bidrar till de förbättringar av institutets finansieringsprofil som krävs eller önskas.

- d. Deras egen uppfattning om (förändringar av) den verksamhet på marknaden som planeras av institut inom deras egen jurisdiktion på en aggregerad nivå, och vad detta innebär för enskilda finansieringsplaners genomförbarhet.
- e. Huruvida finansieringsplanen är
 - integrerad i institutets övergripande strategiska plan,
 - förenlig med dess affärsmodell, och
 - förenlig med dess likviditetsriskaptit.

500. De behöriga myndigheterna kan dessutom överväga följande:

- a. Huruvida institutet på ett lämpligt sätt analyserar och är medvetet om huruvida finansieringsplanen är lämplig och tillräcklig med tanke på institutets aktuella likviditets- och finansieringspositioner och den prognosticerade utvecklingen av dessa. I detta sammanhang kan de behöriga myndigheterna överväga om institutets verkställande ledning kan förklara varför finansieringsplanen är genomförbar och vilka svagheter den har.
- b. Institutets policy för att fastställa vilka finansieringsaspekter och vilka marknader som är väsentliga för institutet (och om dessa är tillräckliga).
- c. Den tidshorisont som institutet planerar för att gå över till en annan finansieringsprofil, om det krävs eller önskas, med hänsyn till att det kan uppstå risker om övergången går antingen för snabbt eller för långsamt.
- d. Om finansieringsplanen innehåller olika strategier och tydliga förvaltningsrutiner för ett snabbt genomförande av strategiförändringar.

501. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets finansieringsplan har genomförts på lämpligt sätt. De bör åtminstone ta hänsyn till

- a. huruvida finansieringsplanen är väl dokumenterad och har kommunicerats till alla berörda medarbetare, och
- b. huruvida finansieringsplanen är integrerad i institutets dagliga verksamhet, framför allt i beslutsprocessen för finansieringsbeslut.

502. De behöriga myndigheterna kan dessutom beakta huruvida institutet kan stämma av finansieringsplanen mot de uppgifter som lämnas till de behöriga myndigheterna i finansieringsplanens mall.

503. De behöriga myndigheterna bör beakta kvaliteten på institutets processer för övervakning av verkställandet av finansieringsplanen och dess förmåga att snabbt reagera vid avvikelser. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat beakta

- a. vilken kvalitet uppdateringarna till (den verkställande) ledningen håller när det gäller aktuell status för finansieringsplanens verkställande,
- b. om finansieringsplanen innehåller alternativa åtgärder som ska vidtas vid förändrade marknadsförhållanden, och
- c. institutets policy och praxis för regelbunden översyn och uppdatering av finansieringsplanen om den faktiska finansieringen i hög grad skiljer sig från finansieringsplanen.

8.5 Sammanfattning av resultat och betygsättning

504. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets finansierings- och likviditetsrisker. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg enligt övervägandena i tabellerna 9 och 10.

Tabell 9. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av likviditetsrisk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns inte någon väsentlig/mycket låg risk till följd av bristande överensstämmelse (t.ex. mellan löptider, valutor osv.). • Likviditetsbuffertens storlek och sammansättning är adekvata och lämpliga. • Nivån på andra drivkrafter för likviditetsrisk (t.ex. anseenderisk, oförmåga att överföra koncernintern likviditet etc.) är inte väsentlig/mycket låg. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets policy och strategi för likviditetsrisk är förenliga med dess övergripande strategi och riskaptit. • Den organisatoriska ramen för likviditetsrisk är stabil med ett tydligt ansvar och en tydlig uppdelning av uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.
2	Det finns en låg till medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt	<ul style="list-style-type: none"> • Bristande överensstämmelse (t.ex. mellan löptider, valutor osv.) medför låg till medelhög risk. • Risken som utgörs av likviditetsbuffertens storlek och sammansättning är låg till medelhög. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mättnings-, övervaknings- och rapporteringssystemen för likviditetsrisker är lämpliga. • De interna limiterna och kontrollramarna för ränterisker är sunda och ligger i linje med

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
	förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> Nivån på andra drivkrafter för likviditetsrisk (t.ex. anseenderisk, oförmåga att överföra koncernintern likviditet etc.) är låg till medelhög. 	institutets riskstrategi och riskaptit.
3	Det finns en medelhög till hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> Bristande överensstämmelse (t.ex. mellan löptider, valutor osv.) innebär medelhög till hög risk. Likviditetsbuffertens storlek och sammansättning utgör medelhög till hög risk. Nivån på andra drivkrafter för likviditetsrisk (t.ex. anseenderisk, oförmåga att överföra koncernintern likviditet etc.) är medelhög till hög. 	<ul style="list-style-type: none"> Det finns brister i överensstämmelsen mellan institutets policy och strategi för likviditetsrisk och den övergripande strategin och riskaptiten. Den organisatoriska ramen för likviditetsrisk skiljer inte tillräckligt på ansvar och uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.
4	Det finns en hög risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> Bristande överensstämmelse (t.ex. mellan löptider, valutor etc.) medför hög risk. Likviditetsbuffertens storlek och sammansättning utgör en hög risk. Nivån på andra drivkrafter för likviditetsrisk (t.ex. anseenderisk, oförmåga att överföra koncernintern likviditet etc.) är hög. 	<ul style="list-style-type: none"> System för mätning, övervakning och rapportering av likviditetsrisk genomförs inte med tillräcklig noggrannhet och frekvens. Interna limiter och kontrollramen för likviditetsrisk överensstämmer inte med institutets riskhanteringsstrategi eller riskaptit.

Tabell 10. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av finansieringsrisk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå	<ul style="list-style-type: none"> Det finns ingen väsentlig/mycket liten risk vad gäller institutets finansieringsprofil eller hållbarhet. 	<ul style="list-style-type: none"> Det råder överensstämmelse mellan institutets finansieringsstrategi och

	och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Den risk som finansierings stabilitet medför är inte väsentlig. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. anseenderisk, tillgång till finansieringsmarknader) är inte väsentliga/mycket låga. 	<p>dess övergripande strategi och riskaptit.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Den organisatoriska ramen för finansieringsrisken är stark med tydliga ansvarsområden och en tydlig åtskillnad av uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.
2	Det finns en låg till medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> • Risken från institutets finansieringsprofil och dess hållbarhet är låg till medelhög • Risken som utgörs av finansierings stabilitet är låg till medelhög. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. anseenderisk, tillgång till finansieringsmarknader) är låga till medelhöga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systemen för mätning, övervakning och rapportering av risker är lämpliga. • De interna limiterna och kontrollramarna för finansieringsrisken är sunda och ligger i linje med institutets riskhanteringsstrategi och riskaptit.
3	Det finns en medelhög till hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet med beaktande av den inneboende risken samt förvaltning och kontroller.	<ul style="list-style-type: none"> • Risken som utgörs av institutets finansieringsprofil och dess hållbarhet är medelhög till hög. • Den risk som finansierings stabilitet utgör är medelhög till hög. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. anseenderisk, tillgång till finansieringsmarknader) är medelhöga till höga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns brister i överensstämmelsen mellan institutets policy och strategi för finansieringsrisk och den övergripande strategin och riskaptiten. • Den organisatoriska ramen för finansieringsrisk skiljer inte tillräckligt på ansvar och uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.
4	Det finns en hög risk för betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Risken som utgörs av institutets finansieringsprofil och hållbarhet är hög. • Den risk som utgörs av finansierings stabilitet är hög. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. anseenderisk, tillgång till finansieringsmarknader) är höga. 	<ul style="list-style-type: none"> • System för mätning, övervakning och rapportering av finansieringsrisker genomförs inte med tillräcklig noggrannhet och frekvens. • Interna limiter och kontrollramen för finansieringsrisk överensstämmer inte

			med institutets riskhanteringsstrategi eller riskaptit.
--	--	--	---

9. ÖUP-likviditetsbedömning

9.1 Allmänna överväganden

505. De behöriga myndigheterna bör genom ÖUP-likviditetsbedömningen fastställa om den likviditet och stabila finansiering som institutet förfogar över ger tillräcklig täckning för de likviditets- och finansieringsrisker som ska bedömas i enlighet med avdelning 8. De behöriga myndigheterna bör genom ÖUP-likviditetsbedömningen även fastställa om särskilda likviditetskrav är nödvändiga för att täcka likviditets- och finansieringsrisker som institutet är eller kan bli exponerat för.
506. De behöriga myndigheterna bör beakta institutets likviditetsbuffertar, utjämningskapacitet och finansieringsprofil, samt dess ILAAP och arrangemang, policyer, processer och mekanismer för att mäta och hantera likviditets- och finansieringsrisk, som viktiga bestämningsfaktorer för institutets bärkraft. Detta fastställande bör sammanfattas och avspeglas i ett betyg som baseras på de kriterier som anges i slutet av denna avdelning.
507. Resultaten av ILAAP bör, i förekommande fall och där så är relevant, beaktas i den behöriga myndighetens slutsats om likviditetstäckning.
508. ÖUP-likviditetsbedömningen består av följande steg:
- a. Samlad likviditetsbedömning.
 - b. Fastställande av behovet av särskilda likviditetsåtgärder.
 - c. Kvantifiering av potentiella särskilda likviditetskrav – beräkningar av referensmått.
 - d. Fastställande av särskilda likviditetskrav.
 - e. Fastställande av likviditetsbetyg.

9.2 Samlad likviditetsbedömning.

509. De behöriga myndigheterna bör använda följande informationskällor för att bedöma om den likviditet som ett institut förfogar över ger en tillräcklig täckning av likviditets- och finansieringsrisker:
- a. Institutets ILAAP.
 - b. Resultaten av bedömningen av likviditetsrisk.
 - c. Resultaten av bedömningen av finansieringsrisk.

- d. Resultaten av beräkningar av referensmått.
 - e. Andra relevanta uppgifter (från inspektioner på plats, jämförelseanalys, stresstester etc.).
510. De behöriga myndigheterna bör överväga om institutets ILAAP är tillförlitlig, inbegripet de mått för likviditets- och finansieringsrisk som institutet använder.
511. När de behöriga myndigheterna bedömer institutets ILAAP-system – i relevanta fall inbegripet dess interna metoder för beräkning av interna likviditetskrav – bör de bedöma om ILAAP-beräkningarna är
- a. trovärdiga, dvs. om de beräkningar/metoder som används täcker de risker de ska hantera,
 - b. begripliga, dvs. om uppdelningen och sammanfattningen av underliggande komponenter i ILAAP-beräkningarna är tydliga.
512. Vid bedömningen av institutets likviditetstäckning bör de behöriga myndigheterna även kombinera sina bedömningar av likviditetsrisk och finansieringsrisk. De bör framför allt beakta resultat som avser
- a. risker som inte täcks av de likviditetskrav som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61, vad gäller likviditetstäckningskvoten, eller i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller stabil nettofinansieringskvot, inbegripet intradagslikviditetsrisk och likviditetsrisk efter 30-dagarsperioden samt finansieringsrisk efter ett år,
 - b. andra risker som institutet inte täcker i tillräcklig utsträckning till följd av underskattning av utflöden, överskattning av inflöden, överskattning av reservtillgångars likviditetsvärde eller utjämningskapacitet, eller likvida tillgångar som ur operativ synpunkt inte är tillgängliga (tillgångar som inte är tillgängliga för försäljning, intecknade tillgångar etc.),
 - c. specifik koncentration av utjämningskapacitet och/eller finansiering av motpart och/eller produkt/typ,
 - d. finansieringsgap i särskilda löptidskategorier på kort, medellång och lång sikt,
 - e. lämplig täckning av finansieringsgap i olika valutor,
 - f. stupeffekter, och
 - g. andra relevanta resultat från tillsynsmyndighetens likviditetsstresstester.

513. De behöriga myndigheterna bör omvandla denna samlade bedömning till ett likviditetsbetyg som beaktar de behöriga myndigheternas uppfattning om hoten mot institutets bärkraft som kan uppstå till följd av likviditets- och finansieringsrisker.

9.3 Fastställande av behov av särskilda likviditetskrav

514. De behöriga myndigheterna bör besluta om huruvida det är nödvändigt att fastställa särskilda likviditetskrav för institutet utifrån sin tillsynsbedömning och efter att ha fört en dialog med institutet, varvid hänsyn ska tas till följande:

- a. Institutets affärsmodell och strategi samt tillsynsmyndighetens bedömning av dessa.
- b. Information från institutets ILAAP.
- c. Tillsynsmyndighetens bedömning av likviditets- och finansieringsrisker, inbegripet bedömningen av inneboende likviditetsrisk, inneboende finansieringsrisk och riskhantering och kontroller avseende likviditets- och finansieringsrisk, med hänsyn till möjligheten att de risker och sårbara punkter som identifieras kan förvärra varandra.

515. Om de behöriga myndigheterna drar slutsatsen att det behövs särskilda likviditetskrav för att hantera likviditets- och finansieringsproblem, bör de fatta beslut om kvantitativa krav, som behandlas i denna avdelning, och/eller kvalitativa krav, som behandlas i avdelning 10.

516. När de behöriga myndigheterna fastställer strukturella långsiktiga tillsynskrav bör de beakta behovet av ytterligare krav på kort eller medellång sikt som en tillfällig lösning för att reducera de ihållande riskerna tills de strukturella kraven ger önskad effekt.

517. När de behöriga myndigheterna anser att det finns en hög risk att institutets finansieringskostnad kommer att öka på ett oacceptabelt sätt bör de beakta åtgärder, bland annat extra kapitalbaskrav (som behandlas i avdelning 7), för att kompensera inverkan på resultaträkningen om institutet inte kan föra över den högre kostnaden till sina kunder eller begära en förändring av finansieringsstrukturen för att reducera finansieringskostnadsrisken.

9.4 Fastställande av särskilda kvantitativa likviditetskrav

518. De behöriga myndigheterna bör utveckla och tillämpa referensmått för likviditet som kvantitativa redskap som kan användas för att bedöma om den likviditet som institutet förfogar över ger en fullgod täckning för likviditets- och finansieringsrisker. De bör vara vana vid att tillhandahålla ett försiktigt, konsekvent, transparent och jämförbart referensmått som kan användas för att beräkna och jämföra ett instituts särskilda kvantitativa likviditetskrav.

519. De behöriga myndigheterna bör när de utvecklar referensmått för likviditet ta hänsyn till följande kriterier:

- a. Referensmåttén bör vara försiktiga, konsekventa och transparenta.
 - b. Referensmåttén bör utvecklas med hjälp av tillsynsmyndighetens bedömning av likviditets- och finansieringsrisker och tillsynsmyndighetens likviditetsstresstester. Dessa stresstester bör vara ett centralt inslag i referensmåttet.
 - c. Referensmåttén bör ge jämförbara resultat och beräkningar så att kvantifierade likviditetskrav för institut med liknande affärsmodeller och riskprofiler kan jämföras.
 - d. Med hjälp av referensmåttén bör tillsynsmyndigheterna ange vilken likviditetsnivå som är lämplig för ett institut.
520. Med tanke på institutens många olika affärsmodeller är referensmåttens resultat inte alltid lämpliga i alla situationer för alla institut. De behöriga myndigheterna bör hantera detta genom att använda de referensmått som är lämpligast, om det finns alternativ, och/eller genom att bedöma resultatet av referensmåttet med hänsyn till överväganden som är specifika för affärsmodellen.
521. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämpliga de referensmått som tillämpas på institut är samt kontinuerligt granska och uppdatera dem mot bakgrund av tidigare erfarenheter av dessa referensmått.
522. När de behöriga myndigheterna tar hänsyn till referensmått för att fastställa särskilda likviditetskrav bör de som en del av dialogen med institutet förklara den logiska grunden och de allmänna principerna som ligger till grund för referensmåttén.
523. Om de behöriga myndigheterna inte har utarbetat ett eget referensmått för att kvantifiera särskilda kvantitativa likviditetskrav, kan de, särskilt när det gäller likviditetsrisk, använda följande steg:
- a. Genomföra en jämförelseanalys av nettokassaflöde under stressade förhållanden och godtagbara likvida tillgångar över olika tidsspann: upp till en månad (inbegripet över natten), mellan en och tre månader samt mellan tre månader och ett år. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang beräkna nettoutflöden (utflöden och inflöden, brutto) och utjämningskapacitet för olika löptidskategorier under stressade förhållanden (t.ex. försiktig värdering med antaganden om stress för likvida tillgångar kontra aktuell värdering under normala förhållanden och efter värderingsavdrag), för att utarbeta stressjusterade löptider för det följande året.
 - b. Uppskatta institutets överlevnadsperiod med utgångspunkt i löptidsstegen under stressade förhållanden.

- c. fastställa vilken minsta överlevnadsperiod som är önskvärd ur tillsynssynpunkt med hänsyn till institutets riskprofil, marknadsförhållanden och makroekonomiska förhållanden.
- d. Om den minsta överlevnadsperiod som är önskvärd ur tillsynssynpunkt är längre än institutets nuvarande överlevnadsperiod kan de behöriga myndigheterna göra en uppskattning av ytterligare likvida tillgångar (extra likviditetsbuffertar) som institutet måste inneha för att förlänga sin överlevnadsperiod till den minsta överlevnadsperiod som krävs.

524. Ett viktigt inslag i den behöriga myndighetens referensmått för att kvantifiera särskilda kvantitativa likviditetskrav är de uppgifter som samlas in genom tillsynsrapporteringen enligt artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013 om likviditet och stabil finansiering på individuell nivå och på koncernnivå samt om ytterligare likviditetsövervakningsmått. Referensmåttens utformning påverkas av innehållet i dessa rapporter och införandet av referensmått beror på när rapporterna är tillgängliga.

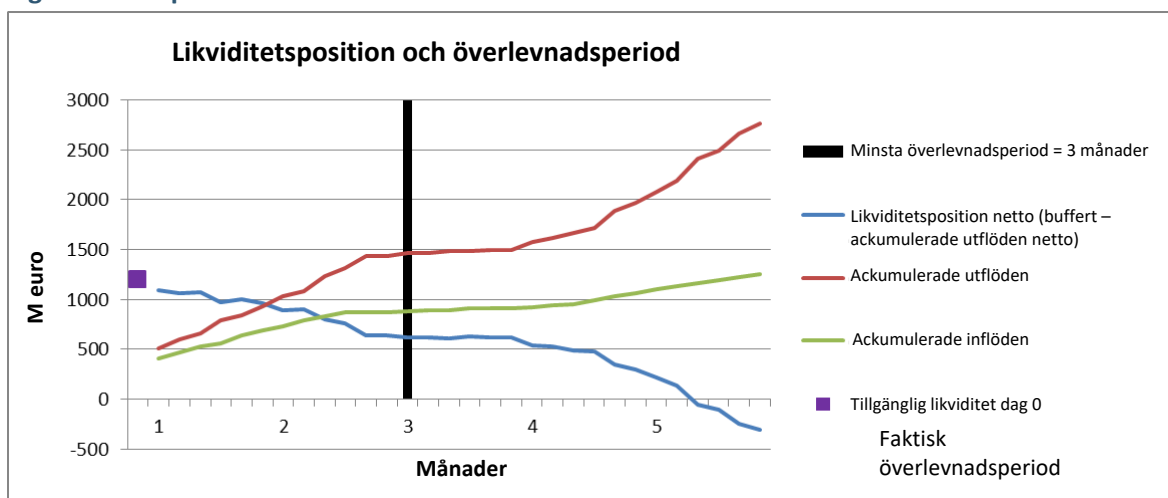
525. Nedan ges några exempel på möjliga metoder:

- a. Exempel 1: Institut med en inledande likviditetsbuffert på 1 200 miljoner euro i ackumulerade inflöden och ackumulerade utflöden som uppskattas under stressförhållanden beräknas till en tidshorisont på 5 månader. Under denna tidshorisont utnyttjar institutet likviditetsbufferten varje gång inflödena är lägre än utflödena. Resultatet visar att institutet skulle överleva i 4,5 månader under de stressförhållanden som definierats, vilket är längre än den minsta överlevnadsperioden som fastställts av tillsynsmyndigheterna (tre månader i detta exempel):

Tabell 11. Exempel för att illustrera referensmättet för kvantifiering av likviditet

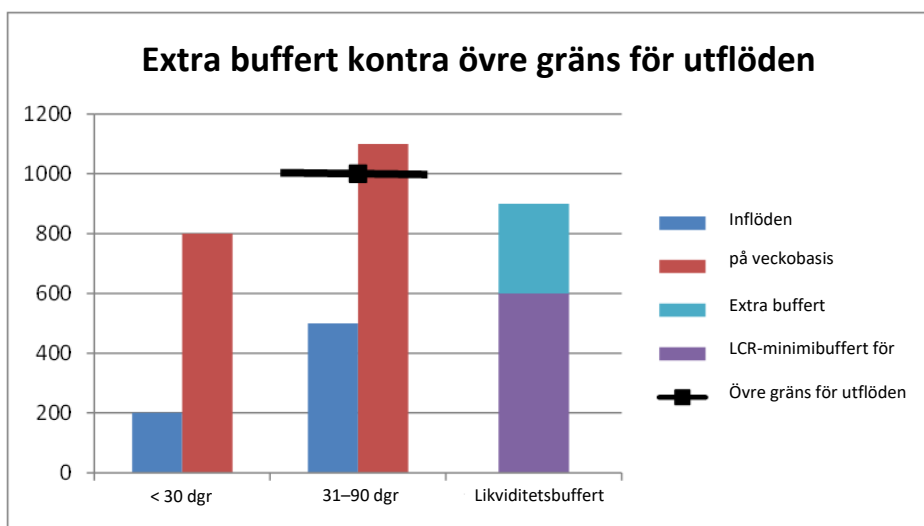
Tidshorisont (månader)	Ackumulerade utflöden	Ackumulerade inflöden	Ackumulerade utflöden netto	Likviditetsposition netto (buffert – ackumulerade utflöden netto)	Tillgänglig likviditet dag 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
2	933	693	240	960	
	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
3	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
4	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
5	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
	2 078	1 099	980	220	
5	2 192	1 131	1 061	139	Överlevnadsperiod
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

Figur 3. Exempel för att illustrera fastställandet av särskilda kvantitativa likviditetskrav

- b. Exempel 2: Tillsynsmyndigheten har fastställt en minimiöverlevnadsperiod på tre månader. En övre limit för utflöden kan vara ett alternativt mått för att bestämma minimiöverlevnadsperioden. Med den metoden kan tillsynsmyndigheten även hantera problemet med oacceptabelt stora skillnader mellan inflöden och utflöden. I figuren nedan åskådliggörs övre limiten för utflöden med ett svart vågrätt streck. Ett institut är tvunget att minska sina utflöden till en nivå under övre limiten. Övre limiten kan fastställas för en eller flera löptidskategorier och för utflöden netto (efter justering mot inflöden) eller utflöden brutto. Alternativet att istället lägga till ett buffertkrav visas i den tredje kolumnen.

Figur 4. Exempel för att illustrera fastställandet av särskilda kvantitativa likviditetskrav

9.5 Formulering av specifika kvantitativa likviditetskrav

526. För att formulera de specifika kvantitativa likviditetskraven på ett lämpligt sätt bör de behöriga myndigheterna använda en av följande metoder, såvida inte en annan metod anses lämpligare under särskilda omständigheter:

- a. Metod 1 – Kräva en likviditetstäckningskvot som är högre än det lagstadgade minimikravet, av en sådan storlek att de brister som identifierats begränsas tillräckligt.
- b. Metod 2 – Den minsta överlevnadsperioden måste vara tillräckligt lång för att kunna reducera brister i tillräcklig utsträckning. Överlevnadsperioden kan fastställas antingen direkt, som ett krav, eller indirekt genom att sätta en övre limit för utflöden för de berörda löptidskategorierna. De behöriga myndigheterna kan kräva olika typer av likvida tillgångar (t.ex. tillgångar som godtas av centralbanker) för att täcka risker som inte täcks (tillräckligt) av likviditetstäckningsgraden.

- c. Metod 3 – Det lägsta totalbeloppet för likvida tillgångar eller för utjämningskapacitet, antingen som ett lägsta totalbelopp eller som ett lägsta belopp utöver den tillämpliga lagstadgade minimivån, måste vara tillräckligt stort för att brister som konstaterats ska kunna reduceras i tillräcklig utsträckning. De behöriga myndigheterna kan fastställa krav på de likvida tillgångarnas sammansättning, bland annat operativa krav (t.ex. möjlighet att direkt konvertera dem till likvida medel eller sätta in de likvida tillgångarna på centralbanken).

527. För att formulera de specifika kvantitativa kraven på stabil finansiering på ett lämpligt sätt bör de behöriga myndigheterna använda en av följande metoder, såvida inte en annan metod anses lämpligare under särskilda omständigheter:

- a. Metod 4 – Kräva en stabil nettofinansieringskvot som är högre än det lagstadgade minimikravet, av en sådan storlek att de brister som identifierats begränsas tillräckligt.
- b. Metod 5 – Kräva ett minsta totalbelopp för tillgänglig stabil finansiering, antingen som ett lägsta totalbelopp eller som ett minimibelopp utöver det tillämpliga lagstadgade minimibeloppet, av en sådan storlek att identifierade brister mildras i tillräcklig utsträckning.

528. För att sörja för en enhetlig struktur bör de behöriga myndigheterna utforma särskilda kvantitativa likviditetskrav på ett sådant sätt att tillsynsresultaten för olika institut i stort sett överensstämmer, med tanke på att typen av krav som fastställs kan skilja sig mellan olika institut beroende på deras individuella omständigheter. Utöver kvantiteten bör kravets förväntade sammansättning och karaktär beaktas. Under alla omständigheter bör tillsynskravet och andra eventuella krav anges enligt direktiv 2013/36/EU. De likviditetsbuffertar och den utjämningskapacitet som institutet har för att uppfylla tillsynskrav ska vara tillgängliga för institutet under stress.

529. När de behöriga myndigheterna fastställer särskilda kvantitativa likviditetskrav och underrättar institutet om dessa bör de se till att institutet omedelbart meddelar dem om det inte uppfyller kraven, eller inte räknar med att på kort sikt uppfylla kraven. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet meddelar detta utan onödigt dröjsmål och lägger fram en plan som utarbetats av institutet över hur institutet inom skälig tid åter ska kunna uppfylla kravet. De behöriga myndigheterna bör fastställa om institutets återställningsplan är genomförbar och vidta lämpliga tillsynsåtgärder om planen inte anses genomförbar. Om planen anses vara genomförbar bör de behöriga myndigheterna fastställa eventuella tillfälliga tillsynsåtgärder med hänsyn till institutets omständigheter, övervaka återställningsplanens genomförande och noga följa upp institutets likviditetsposition, samt begära att institutet vid behov ökar rapporteringsfrekvensen.

530. Utan hinder av det ovanstående kan de behöriga myndigheterna även fastställa kvalitativa krav i form av restriktioner/övra gränser/limiter för obalanser, koncentration, riskaptit, kvantitativa restriktioner för emission av säkerhetsställda lån etc. enligt kriterierna i avdelning 10 i riktlinjerna.

531. Nedan ges några exempel på olika metoder för att utforma särskilda kvantitativa likviditetskrav:

Exempel formulering av särskilda krav

Från och med den 1 januari 2021 och tills vidare är bank X skyldig att

- a. enligt metod 1 – se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst t.ex. 125 procent av dess likviditetsutflöde netto mätt i likviditetstäckningsgraden.
- b. enligt metod 2 – se till att dess utjämningskapacitet alltid leder till en överlevnadsperiod på minst 3 månader mätt enligt det interna likviditetsstresstestet/löptidskategorier/särskilda mått som utarbetats av tillsynsmyndigheten.
- c. enligt metod 3
 - se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst X miljarder euro, eller
 - se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst X miljarder euro utöver minimikravet enligt likviditetstäckningsgraden,
- d. enligt metod 4 – säkerställa att dess tillgängliga stabila finansiering alltid är lika med eller högre än t.ex. 125 procent av kravet på stabil finansiering mätt i den stabila nettofinansieringskvoten,
- e. enligt metod 5
 - säkerställa att dess tillgängliga stabila finansiering alltid är lika med eller högre än X miljarder euro, eller
 - säkerställa att dess tillgängliga stabila finansiering alltid är lika med eller högre än X miljarder euro utöver minimikravet enligt den stabila nettofinansieringskvoten.

9.6 Sammanfattning av resultat och betygsättning

532. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om huruvida befintliga likviditetsresurser ger en fullgod täckning av de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten, vilken ska åtföljas av ett bärkraftighetsbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 12.

533. För det gemensamma beslutet (i förekommande fall) bör de behöriga myndigheterna använda likviditetsbedömningen och betyget för att fastställa om likviditetsresurserna är tillräckliga.

Tabell 12. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av likviditetstäckning

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Institutets likviditetsställning och finansieringsprofil utgör en låg risknivå för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets likviditetstäckningskapacitet och likviditetsbuffertar är med god marginal högre än de specifika kvantitativa tillsynskraven och förväntas förbli det i framtiden. • Sammansättningen av och stabiliteten hos den långsiktiga finansieringen (> 1 år) utgör icke-väsentliga/mycket låga risker i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Det fria flödet av likviditet mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras inte, eller alla enheter har en utjämnings- och likviditetsbuffert som överstiger tillsynskraven. • Institutet har en rimlig och trovärdig likviditetsberedskapsplan som kan vara effektiv vid behov.
2	Institutets likviditetsställning och/eller finansieringsprofil medför en låg till medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets likviditetstäckningskapacitet och likviditetsbuffertar är högre än de specifika kvantitativa tillsynskraven, men det finns en risk för att de inte kommer att förbli så. • Sammansättningen av och stabiliteten hos den långsiktiga finansieringen (> 1 år) utgör en låg risknivå i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Det fria flödet av likviditet mellan enheter i koncernen, om det är relevant, hindras eller skulle kunna hindras marginellt. • Institutet har en rimlig och trovärdig likviditetsberedskapsplan som, om än inte utan risk, kan vara effektiv vid behov.
3	Institutets likviditetsställning och/eller finansieringsprofil utgör en medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets likviditetstäckningskapacitet och likviditetsbuffertar försämrats och/eller är under särskilda kvantitativa tillsynsrelaterade krav, och det finns farhågor om institutets förmåga att i god

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<p>tid återställa efterlevnaden av dessa krav.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sammansättningen och stabiliteten i den långsiktiga finansieringen (> 1 år) utgör en medelhög risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Det fria flödet av likviditet mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras. • Institutet har en likviditetsberedskapsplan som sannolikt inte kommer att vara effektiv.
4	<p>Institutets likviditetsprofil och/eller finansieringsprofil utgör en hög risknivå för institutets lönsamhet.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets likviditetstäckningskapacitet och likviditetsbuffertar försämras snabbt och/eller ligger under de specifika kvantitativa tillsynskraven, och det finns allvarliga farhågor om institutets förmåga att i god tid återställa efterlevnaden av dessa krav. • Sammansättningen och stabiliteten i den långsiktiga finansieringen (> 1 år) utgör en hög risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Det fria flödet av likviditet mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras allvarligt. • Institutet har inte någon likviditetsplan för likvida medel eller en plan som är uppenbart otillräcklig.

10. Övergripande ÖUP-bedömning och tillämpning av tillsynsåtgärder

10.1 Allmänna överväganden

534. I denna avdelning behandlas och sammanställs resultaten från bedömningarna av ÖUP-delar i den övergripande ÖUP-bedömningen. Den behandlar även de behöriga myndigheternas tillämpning av tillsynsåtgärder för att hantera brister som fastställts vid bedömningen av ÖUP-delar. De behöriga myndigheterna kan vidta de tillsynsåtgärder som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU (artiklarna 102, 104 och 105) och nationell lagstiftning, och eventuellt åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, eller en kombination av dessa.

535. De behöriga myndigheterna bör utöva sina tillsynsbefogenheter för att hantera de brister som identifieras vid bedömningen av de enskilda ÖUP-delarna och med hänsyn till den övergripande ÖUP-bedömningen, även betyget, med avseende på följande:

- a. Bristernas/de sårbara punkternas väsentlighet och den potentiella följden av att inte hantera problemet (dvs. om det är nödvändigt att hantera problemet med en särskild åtgärd).
- b. Huruvida åtgärderna är förenliga med/proportionerliga i förhållande till den samlade bedömningen av en särskild ÖUP-del (och den övergripande ÖUP-bedömningen).
- c. Huruvida tillsynsåtgärder eller andra administrativa åtgärder behövs för att ta itu med brister/sårbarheter i samband med risker för penningtvätt och finansiering av terrorism inom sitt tillsynsområde efter att ha samarbetat med relevanta tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med avdelning 8 i riktlinjerna för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism⁴⁶.
- d. Huruvida bristerna/de sårbara punkterna redan har hanterats/täcks av andra åtgärder.
- e. Huruvida andra åtgärder skulle nå samma mål med mindre administrativa och finansiella konsekvenser för institutet.

⁴⁶ Riktlinjer för samarbete och informationsutbyte mellan finansiella tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter enligt direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/15).

- f. Vilken nivå och vilken tillämpningstid som är optimal för att åtgärden ska nå tillsynsmålet.
- g. Möjligheten att risker och sårbara punkter kan vara korrelerade till varandra eller vara självförstärkande eller både och talar för att tillsynsåtgärderna bör tillämpas strängare.
- h. Resultaten av resolutionsmyndighetens bedömning av möjligheten till resolution, inbegripet det tillhörande arbetsprogrammet, i syfte att säkerställa enhetlighet i tillsynsåtgärderna.

536. När de behöriga myndigheterna vidtar tillsynsåtgärder för att hantera särskilda brister som identifieras vid bedömningen av ÖUP-delar bör de ta hänsyn till den samlade kvantitativa kapitalbasen och de likviditetskrav som ska tillämpas enligt kriterierna i avdelningarna 7 och 9.

537. När de behöriga myndigheterna vidtar tillsynsåtgärder för att ta itu med tillsynsbrister i samband med risker för penningtvätt och finansiering av terrorism bör de samarbeta med tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, så att de underliggande bristerna/sårbarheterna åtgärdas på sätt genom lämpliga åtgärder inom respektive ansvarsområde för tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och behöriga myndigheter utifrån deras respektive perspektiv⁴⁷.

538. De behöriga myndigheterna kan vidta tillsynsåtgärder direkt kopplade till resultaten av tillsynsaktiviteter (dvs. inspektioner på plats, bedömningar av hur lämpliga ledamöterna i ledningsorganet och i nyckelbefattningar är etc.) om resultaten av sådana aktiviteter kräver omedelbara tillsynsåtgärder för att hantera väsentliga brister.

10.2 Övergripande bedömning enligt översyns- och utvärderingsprocessen

539. När de behöriga myndigheterna fastställer bedömningen av ÖUP bör de beakta resultaten av bedömningarna av de enskilda ÖUP-delarna, i synnerhet

- a. riskerna som institutet är eller kan bli exponerat för,
- b. sannolikheten att institutets styrning, bristande kontroll och/eller affärsmodell eller strategi troligen kommer att förvärra eller reducera dessa risker, eller exponera institutet för nya källor till risk,
- c. om institutets kapitalbas och likviditetsresurser ger en fullgod täckning för dessa risker, och

⁴⁷ I enlighet med EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15).

- d. möjligheten att delarna påverkar varandra positivt och negativt (t.ex. kan de behöriga myndigheterna anse att en stark kapitalposition kan reducera vissa problem som identifieras på området för likviditet och finansiering, eller tvärtom, att en svag kapitalposition kan förvärra problemen på det området).

540. Utifrån dessa överväganden bör de behöriga myndigheterna fastställa institutets bärkraft genom att definiera hur nära institutet befinner sig en punkt då det inte längre är bärkraftigt med hänsyn till hur lämplig dess kapitalbas och likviditetsresurser, styrning, kontroller och/eller affärsmodell eller affärsstrategi är för att täcka riskerna som det är eller kan bli exponerat för.

541. De behöriga myndigheterna bör med utgångspunkt i detta fastställande

- a. vidta alla tillsynsåtgärder som är nödvändiga för att ta itu med problem,
- b. fastställa framtida tillsynsresurser och planering för institutet, inbegripet huruvida någon specifik tillsynsverksamhet bör planeras för institutet som en del av programförslaget för tillsynsgranskning,
- c. fastställa om det är nödvändigt att vidta de åtgärder för tidigt ingripande som anges i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, och
- d. fastställa om institutet kan anses hålla på att falla eller sannolikt kommer att falla i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

542. Den övergripande ÖUP-bedömningen bör avspeglas i ett bärkraftighetsbetyg som utgår från de överväganden som anges i tabell 13 och dokumenteras tydligt i en årlig sammanfattning av den övergripande ÖUP-bedömningen. Denna årliga sammanfattning bör även omfatta det samlade ÖUP-betyget och betygen för de enskilda ÖUP-delarna, samt eventuella tillsynsresultat för de senaste tolv månaderna.

Tabell 13. Tillsynsöverväganden för det samlade ÖUP-betyget

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	De identifierade riskerna utgör en låg risknivå för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets affärsmodell och strategi ger inte upphov till några farhågor. • Den interna styrningen och de särskilda kontrollåtgärderna för institutet ger inte upphov till några farhågor. • Institutets risker för kapital och likviditet utgör en icke-materiell/mycket låg risk för betydande inverkan på institutets stabilitet. • Sammansättningen och kvantiteten av den kapitalbas som innehas ger inte upphov till några farhågor.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none"> • Institutets likviditetsställning och finansieringsprofil ger inte upphov till några farhågor. • Inga väsentliga farhågor om trovärdigheten och genomförbarheten av institutets återhämtningsplan, inbegripet dess totala återhämtningskapacitet.
2	De identifierade riskerna utgör en låg till medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns en låg till medelhög anledning till oro när det gäller institutets affärsmodell och strategi. • Det finns en låg till medelhög anledning till oro när det gäller institutets styrning eller institutomfattande kontrollsystem. • Det finns en låg till medelhög risk för betydande påverkan på kapital och likviditet på grund av risker för kapital och likviditet. • Det finns en låg till medelhög grad av oro när det gäller sammansättningen av och kvantiteten av den kapitalbas som innehas. • Det finns en låg till medelhög oro när det gäller institutets likviditetsställning och/eller finansieringsprofil. • Det finns en låg till medelhög grad av oro över trovärdigheten och genomförbarheten hos institutets återhämtningsplan, inbegripet dess totala återhämtningskapacitet.
3	De identifierade riskerna utgör en medelhög till hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns en medelhög till hög grad av oro för institutets affärsmodell och strategi. • Det finns en medelhög till hög grad av oro när det gäller institutens styrning eller institutomfattande kontrollsystem. • Det finns en medelhög till hög grad av risk för betydande tillsynspåverkan på grund av kapital- och likviditetsrisk. • Det finns en medelhög till hög grad av oro över sammansättningen av och storleken på institutets kapitalbas. • Det finns en medelhög till hög grad av oro för institutets likviditetsprofil och/eller finansieringsprofil.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none"> • Det finns en medelhög till hög grad av oro över trovärdigheten och genomförbarheten hos institutets återhämtningsplan, inbegripet dess övergripande återhämtningskapacitet.
4	De identifierade riskerna utgör en hög risknivå för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns en hög grad av oro angående institutets affärsmodell och strategi. • Det finns en hög grad av oro för institutets styrning eller institutomfattande kontrollåtgärder. • Det finns en hög risk för betydande inverkan på institutets stabilitet orsakade av risker för kapital och likviditet. • Det finns en hög grad av oro när det gäller sammansättningen av och kvantiteten av institutets kapitalbas. • Det finns en hög grad av oro angående institutets likviditetsprofil och/eller finansieringsprofil. • Det finns en hög grad av oro över trovärdigheten och genomförbarheten hos institutets återhämtningsplan, inbegripet dess övergripande återhämtningskapacitet.
F	Institutet anses falla eller sannolikt komma att falla.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns en omedelbar risk för institutets bärkraft. • Institutet uppfyller villkoren för att falla eller sannolikt komma att falla, i enlighet med artikel 32.4 i direktiv 2014/59/EU⁴⁸.

543. När de behöriga myndigheterna fastställer att ett institut håller på att falla eller sannolikt kommer att falla, och detta avspeglas i det samlade ÖUP-betyget F, bör de inleda samråd

⁴⁸ De behöriga myndigheterna anser framför allt att 1) institutet överträder, eller att det föreligger objektiva faktorer som stödjer fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden kommer att överträda, kraven på ett sådant sätt att det kan leda till att de behöriga myndigheterna drar in auktorisationen, bland annat, men inte enbart, på grund av att institutet har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller ett betydande belopp av dess egna kapital, 2) institutets tillgångar underskrider, eller det finns objektiva faktorer som stödjer fastställandet av att institutets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida, dess skulder, eller 3) institutet kan inte, eller det finns objektiva faktorer som stödjer fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden inte kommer att kunna, betala sina skulder när de förfaller till betalning.

I artikel 32.4 d i direktiv [2014/59/EU](#) fastställs även kriterier för extraordinärt offentligt stöd för att avgöra om ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla, men dessa kriterier beaktas inte i ÖUP-bedömningen eller i de behöriga myndigheternas avgörande.

med resolutionsmyndigheterna enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

10.3 Tillämpning av kapitalåtgärder

544. De behöriga myndigheterna bör införa ytterligare kapitalbaskrav och fastställa kapitalbaskrav genom att fastställa TSCR och fastställa P2G i tillämpliga fall i enlighet med den process och de kriterier som anges i avdelning 7.

545. Utan hinder av de krav som avses i föregående punkt kan de behöriga myndigheterna med utgångspunkt i de sårbara punkter och brister som identifieras i bedömningen av ÖUP-delar ålägga ytterligare kapitalåtgärder, bland annat

- a. kräva att institutet använder nettovinster för att stärka kapitalbasen enligt artikel 104.1 h i direktiv 2013/36/EU,
- b. begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från institutet till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där förbudet inte innebär ett fallissemang för institutet enligt artikel 104.1 i i direktiv 2013/36/EU, och/eller
- c. kräva att institutet tillämpar en särskild avsättningspolicy eller behandling av tillgångar när det gäller kapitalbaskrav i enlighet med artikel 104.1 d i direktiv 2013/36/EU.

10.4 Tillämpning av likviditetsåtgärder

546. De behöriga myndigheterna bör ålägga särskilda likviditetskrav enligt processen och kriterierna i avdelning 9.

547. Utan hinder av de särskilda kvantitativa krav som avses i föregående punkt kan de behöriga myndigheterna med utgångspunkt i de sårbara punkter och brister som identifieras i bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker, fastställa ytterligare kapitalåtgärder, bland annat

- a. ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar av löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder enligt artikel 104.1 k i direktiv 2013/36/EU, och/eller
- b. ålägga andra administrativa åtgärder, inbegripet tillsynsavgifter, enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

10.5 Tillämpning av andra tillsynsåtgärder

548. För att hantera särskilda brister som identifieras i bedömningen av ÖUP-delar kan de behöriga myndigheterna överväga att vidta åtgärder som inte är direkt kopplade till

kvantitativa kapital- eller likviditetskrav. I denna avdelning tillhandahålls en ej uttömmande uppräknig av möjliga tillsynsåtgärder som kan vidtas i enlighet med artiklarna 104 och 105 i direktiv 2013/36/EU. De behöriga myndigheterna får vidta andra tillsynsåtgärder enligt dessa artiklar om dessa är lämpligare för att avhjälpa de identifierade brister som beskrivs i detta avsnitt. Vid valet av åtgärder bör hänsyn tas till resultaten av den bedömning som gjorts i enlighet med avdelningarna 4, 5, 6 och 8 i dessa riktlinjer.

549. Om det efter kontakt med den behöriga myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism finns ett behov av att de behöriga myndigheterna tar itu med brister/sårbarheter i samband med risker för penningtvätt och finansiering av terrorism till följd av ÖUP-bedömningen, bör de behöriga myndigheterna fastställa ytterligare kapitalbaskrav endast om detta anses lämpligare än andra tillsynsåtgärder. Om ytterligare kapitalbaskrav införs bör de användas som en interimistisk åtgärd medan bristerna åtgärdas.

Analys av affärsmodellen

550. Det är sannolikt att tillsynsåtgärderna för att hantera brister som identifieras vid affärsmodellanalysen omfattar krav på att institutet ska anpassa styrning och kontrollåtgärder för att underlätta genomförandet av affärsmodellen och strategin eller begränsa vissa affärsverksamheter.

551. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet ändrar riskhanteringen och kontrollarrangemangen, eller styrningsarrangemangen, för att anpassa dem till den önskvärda affärsmodellen eller strategin, genom att bland annat

- a. anpassa finansplanen som antagits i strategin, om den inte understöds av intern kapitalplanering eller trovärdiga antaganden,
- b. kräva att organisationsstrukturen ändras, att riskhanterings- och kontrollfunktionerna förstärks samt åtgärder till stöd för genomförandet av affärsmodellen eller strategin vidtas, och/eller
- c. kräva att it-systemen ändras och förstärks för att understödja genomförandet av affärsmodellen eller strategin.

552. I enlighet med artikel 104.1 e i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet ändrar affärsmodellen eller strategin om

- a. dessa inte understöds av lämpliga arrangemang för organisation, styrning eller kontroll och hantering av risker,
- b. dessa inte understöds av kapitalplaner och operativa planer, bland annat allokering av lämpliga finansiella, mänskliga och tekniska (it-)resurser, och/eller
- c. det finns betydande farhågor om affärsmodellens hållbarhet.

553. I enlighet med artikel 104.1 f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna
- a. kräva att institut reducerar den inneboende risken i de produkter de framställer/distribuerar, genom att bland annat
 - kräva förändringar av de inneboende riskerna i vissa produkterbjudanden, och/eller
 - kräva förbättringar av styrnings- och kontrollarrangemangen för produktutveckling och produktunderhåll,
 - b. kräva att institutet minskar den inneboende risken i dess system på olika sätt, bland annat
 - kräva förbättringar av systemen, öka investeringsnivån eller påskynda införandet av nya system, och/eller
 - kräva förbättringar av styrnings- och kontrollarrangemang för systemutveckling och systemunderhåll,
 - c. kräva att instituten minskar den inneboende risken i sin verksamhet, inbegripet utkontrakterad verksamhet, på olika sätt, bland annat genom att
 - kräva förändring eller minskning av vissa verksamheter i syfte att minska deras inneboende risk,
 - kräva förbättring i styrnings- och kontrollarrangemangen och tillsynen över utkontrakterad verksamhet.

Intern styrning och institutomfattande riskkontroller

554. Tillsynsåtgärder för att hantera brister som identifieras vid bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller kan omfatta krav på att institutet stärker styrnings- och kontrollarrangemangen, eller reducerar den inneboende risken i sina produkter, system och transaktioner.

555. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna
- a. kräva att institutet ändrar sin övergripande styrningsarrangemang och organisation, genom att bland annat kräva
 - ändringar av organisationsstrukturen eller den funktionella strukturen, inbegripet rapporteringsvägar,
 - ändringar av riskpolicyer eller hur de utarbetas och genomförs i organisationen, och/eller
 - en större transparens när det gäller styrningsarrangemangen,

- b. kräva att institutet ändrar ledningsorganets organisation, sammansättning eller arbetsordning,
- c. kräva att institutet stärker sin övergripande riskhantering, bland annat genom att kräva
 - en förändring (minskning) av riskaptiten, eller av styrningsåtgärder för fastställandet av riskaptiten, och utvecklingen av en övergripande riskstrategi,
 - förbättringar av rutiner och modeller för ICAAP eller ILAAP, om dessa inte anses vara ändamålsenliga,
 - en utökad stresstestkapacitet och ett utökat övergripande stresstestprogram, och/eller
 - förbättrad beredskapsplanering,
- d. kräva att institutet stärker interna kontrollåtgärder och funktioner, genom att bland annat kräva
 - oberoende och adekvata personalresurser för internrevisionsfunktionen, och/eller
 - förbättringar av processen för internrapportering för att säkerställa en lämplig rapportering till ledningsorganet,
- e. kräva att institutet förbättrar informationssystemen eller kontinuitetsplaneringen, t.ex. genom att kräva
 - förbättringar av systemens tillförlitlighet, och/eller
 - utveckling och tester av kontinuitetsplaner.

556. I enlighet med artikel 104.1 g i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet

- a. ändrar ersättningspolicyn och/eller
- b. begränsar rörlig ersättning som en procentandel av nettointäkterna.

557. Baserat på resultaten av den kvalitativa granskningen av stresstestprogram och om brister upptäcks, bör de behöriga myndigheterna kräva att institutet gör följande:

- a. Utarbetar en plan för korrigerande åtgärder som syftar till att förbättra stresstestprogram och -förfaranden. Om väsentliga brister identifieras i hur ett institut åtgärdar resultaten av stresstesterna, eller om förvaltningsåtgärder inte anses vara trovärdiga, bör de

behöriga myndigheterna kräva att institutet vidtar ytterligare korrigerande åtgärder, inbegripet krav på att göra ändringar i institutets kapitalplan.

- b. Vid behov använder specifika föreskrivna scenarier (eller delar av sådana) eller använda särskilda antaganden.

Kreditrisk och motpartsrisk

558. Det är sannolikt att tillsynsåtgärder för att hantera brister som identifieras i bedömningen av kredit- och motpartsrisiker och därmed sammanhängande hanterings- och kontrollåtgärder, omfattar krav på att institutet minskar den inneboende risknivån eller stärker hanterings- och kontrollåtgärderna.

559. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet

- a. mer aktivt involverar ledningsorganet eller dess kommittéer i relevanta kreditbeslut,
- b. förbättrar systemen för kreditriskmätning,
- c. förbättrar kontrollerna av kreditprocesser, inbegripet kreditgivning, övervakning och återhämtning,
- d. förbättrar förvaltningen, utvärderingen och övervakningen av säkerheter, och/eller
- e. förbättrar kvaliteten på och frekvensen av rapporteringen om kreditrisiker till ledningsorganet och den verkställande ledningen.

560. I enlighet med artikel 104.1 d i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet

- a. inför en särskild avsättningspolicy samt ökar sina avsättningar, om detta tillåts enligt redovisningsprinciperna,
- b. justerar interna riskparametrar och/eller riskvikter som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för specifika produkter, sektorer eller typer av gäldenärer,
- c. tillämpar högre värderingsavdrag på säkerhetens värde.

561. I enlighet med artikel 104.1 e och f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet

- a. reducerar stora exponeringar eller andra källor till kreditkoncentrationsrisk,

- b. skärper kriterierna för kreditgivning för alla eller vissa produkt- eller gäldenärskategorier,
- c. minskar sin exponering eller skyddar sig mot specifika typer av faciliteter (t.ex. hypotek, exportfinansiering, kommersiella fastigheter, värdepapperisering), gäldenärskategorier, sektorer, länder etc., och/eller
- d. genomför en lämplig strategi för att minska mängden eller andelen nödlidande exponeringar.

Marknadsrisk

562. Det är sannolikt att tillsynsåtgärder för att hantera brister som identifieras i bedömningen av marknadsrisk och därmed sammanhängande hanterings- och kontrollåtgärder, omfattar krav på att institutet minskar den inneboende risknivån eller stärker hanterings- och kontrollåtgärderna.

563. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet hanterar de brister som identifieras när det gäller institutets förmåga att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera marknadsrisk, genom att bland annat

- a. förbättra institutets interna metoder eller förmåga att genomföra utfalls- eller stresstester,
- b. förbättra kvaliteten på och frekvensen för rapporteringen av marknadsrisker till institutets ledningsorgan och verkställande ledning, och/eller
- c. kräva att grundligare internrevisioner av marknadsverksamheten genomförs oftare.

564. I enlighet med artikel 104.1 e i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. begränsa investeringarna i vissa produkter när institutets policy och rutiner inte i tillräcklig utsträckning ser till att risken i samband med de produkterna täcks och kontrolleras,
- b. kräva att institutet lägger fram en plan för att gradvis minska sin exponering för kritiska och/eller illikvida positioner, och/eller
- c. kräva en avyttring av finansiella produkter om institutets värderingsprocesser inte gör försiktiga värderingar som iakttar standarderna i förordningen (EU) nr 575/2013.

565. I enlighet med artikel 104.1 f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet sänker den inneboende marknadsrisken (genom risksäkring eller försäljning av tillgångar) när betydande brister har konstaterats i institutets mätsystem, och/eller
- b. kräva att institutet ökar mängden derivat som clearas genom centrala motparter.

Operativ risk

566. Det är sannolikt att tillsynsåtgärder för att hantera brister som identifieras i bedömningen av övervakning och därmed sammanhängande hanterings- och kontrollåtgärder omfattar krav på att institutet minskar den inneboende risknivån eller stärker hanterings- och kontrollåtgärderna.

567. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet mer aktivt involverar ledningsorganet eller dess kommittéer i beslut som rör övervakning,
- b. kräva att institutet beaktar inneboende övervakning vid godkännande av nya produkter och system, och/eller
- c. kräva att institutet förbättrar identifierings- och mätsystem för övervakning.

568. I enlighet med artikel 104.1 e och f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet minskar omfattningen och/eller omfattningen av utkontraktering, inbegripet omstrukturering eller utträde från utkontrakteringsarrangemang och byte till en annan tjänsteleverantör,
- b. kräva att institutet reducerar sin exponering för övervakning (med försäkringar, fler kontrollpunkter etc.),
- c. kräva att institutet vidtar särskilda korrigerande åtgärder för att förbättra sina övergripande interna styrformer, inbegripet riskhanteringsramen och interna kontroller,
- d. kräva att institutet fastställer och övervakar specifika nyckelresultatsindikatorer och/eller nyckelprestationsindikatorer,
- e. begränsa institutets verksamhet, transaktioner eller nätverk eller begära avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet, och/eller
- f. kräva en minskning av den inneboende risken i institutets verksamheter, produkter och system, inbegripet risker för penningtvätt och finansiering av terrorism med tillsynsmässiga konsekvenser.

Ränterisk från verksamhet utanför handelslagret

569. Oberoende av kravet på att ha ytterligare kapitalbas i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna överväga att tillämpa tillsynsåtgärder i följande fall:
- a. Om något av de fall som avses i artikel 98.5 a eller b i direktiv 2013/36/EU är tillämpligt.
 - b. Om resultatet av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) tyder på brister i institutets bedömning av inneboende ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret och därmed sammanhängande hanterings- och kontrollåtgärder.
570. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet vidtar åtgärder för att hantera de brister när det gäller institutets förmåga att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, genom att bland annat
- a. förbättra dess förmåga att genomföra stresstester och/eller
 - b. förbättra rapporteringen av information om hanteringen av ränterisk från verksamhet utanför handelslagret till institutets ledningsorgan och verkställande ledning.
571. I enlighet med artikel 104.1 f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet ändrar de interna limitvärdena för att minska den inneboende risken i verksamhet, produkter och system.
572. I enlighet med artikel 104.1 j i direktiv 2013/36/EU och med förbehåll för stycke 2 i den artikeln kan de behöriga myndigheterna kräva att institutets ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret rapporteras ytterligare eller oftare.
573. Om det anses nödvändigt kan de behöriga myndigheterna också vidta åtgärder i enlighet med artikel 84.3 i direktiv 2013/36/EU.

Likviditetsrisk

574. I enlighet med artikel 104.1 k i direktiv 2013/36/EU och i enlighet med vad som fastställs i punkterna 1 och 6 i artikel 8 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 för att specificera likviditetstäckningskvoten, när det gäller diversifiering av likviditetsbufferten och valutaöverensstämmelse mellan likvida tillgångar och nettoutflöden, kan de behöriga myndigheterna
- a. ställa krav på koncentration av likvida tillgångar, bland annat
 - krav på sammansättningen av institutets profil för likvida tillgångar med hänsyn till motparter, valuta etc., och/eller

- övre gränser, limiter eller restriktioner för finansieringskoncentration,
- b. ålägga restriktioner för obalanser på kort sikt mellan avtalade och beteendemässiga löptider för tillgångar och skulder, bland annat
 - gränser för löptidsobalanser (i särskilda löptidskategorier) mellan tillgångar och skulder,
 - limiter för minsta överlevnadsperioder, och/eller
 - limiter för beroende av vissa kortfristiga finansieringskällor, t.ex. finansiering på penningmarknaden.

575. I enlighet med artikel 104.1 j i direktiv 2013/36/EU och med förbehåll för stycke 2 i den artikeln får de behöriga myndigheterna ålägga institutet att rapportera om likviditetspositioner oftare, inbegripet

- a. frekvensen för lagstadgad rapportering om likviditetstäckningskvoten, och/eller
- b. frekvensen för och detaljnivån i likviditetsrapporter, t.ex. "ytterligare övervakningsmått".

576. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet vidtar åtgärder för att hantera de brister som identifieras när det gäller institutets förmåga att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera likviditetsrisk, genom att bland annat

- a. förbättra dess förmåga att genomföra stresstester samt identifiera och kvantifiera väsentliga källor till likviditetsrisk för institutet,
- b. öka dess förmåga att omsätta sina likvida tillgångar,
- c. förbättra sin plan för likviditetsberedskap och sitt system med indikatorer för tidig varning, och/eller
- d. förbättra rapporteringen av likviditetsförvaltningsinformation till institutets ledningsorgan.

Finansieringsrisk

577. I enlighet med artikel 104.1 k i direktiv 2013/36/EU och med beaktande av artikel 428b.5 i förordning (EU) nr 575/2013, när det gäller valutakonsistens mellan tillgänglig och nödvändig stabil finansiering i den stabila nettofinansieringskvoten, kan de behöriga myndigheterna kräva att åtgärder vidtas för att ändra institutets finansieringsprofil, inbegripet att

- a. minska dess beroende av vissa (potentiellt volatila) finansieringsmarknader, t.ex. marknadsfinansiering,

- b. minska finansieringsprofilens koncentration av motparter, toppar i långfristig löptidsprofil, (obalanser i) valutor etc., och/eller
- c. minska mängden intecknade tillgångar, eventuellt genom att särskilja total inteckning och överträde i säkerhetsmassan (säkerställda obligationer, begäran om tilläggsäkerheter etc.).

578. I enlighet med artikel 104.1 j i direktiv 2013/36/EU och med förbehåll för punkt 2 i den artikeln kan de behöriga myndigheterna kräva ytterligare eller tätare rapportering om institutets finansieringspositioner, inbegripet att

- a. öka frekvensen för den lagstadgade rapporteringen för övervakning av finansieringsprofilen (rapporten om den stabila nettofinansieringskvoten och "ytterligare övervakningsmått"), och/eller
- b. öka rapporteringsfrekvens när det gäller institutets finansieringsplan till tillsynsmyndigheten.

579. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet vidtar åtgärder för att hantera brister som identifieras vid institutets kontroll av finansieringsrisk, bland annat genom att
 - förbättra rapporteringen om finansieringsrisker till institutets ledningsorgan och verkställande ledning,
 - omformulera eller förbättra finansieringsplanen, och/eller
 - sätta limiter för institutets riskaptit,
- b. förbättra institutets förmåga att genomföra stresstester genom krav på att institutet täcker en längre stressperiod.

10.6 Tillsynsmyndighetens reaktion på en situation där TSCR eller SKK inte uppfylls

580. TSCR är ett rättsligt bindande krav som instituten alltid måste uppfylla, även under stressade förhållanden. Om TSCR som fastställts i enlighet med dessa riktlinjer inte längre uppfylls, bör de behöriga myndigheterna överväga ytterligare befogenheter att ingripa i enlighet med direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU, inklusive återkallande av auktorisation i enlighet med artikel 18 d i direktiv 2013/36/EU, tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 27 i direktiv 2014/59/EU och resolutionsåtgärder i enlighet med det direktivet. När de behöriga myndigheterna utövar dessa befogenheter bör de överväga huruvida åtgärderna står i proportion till omständigheterna och deras bedömning av hur situationen sannolikt kommer att utvecklas.

581. En överträdelse av TSCR bör också övervägas om ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.4 a i direktiv 2014/59/EU och EBA:s riktlinjer för tolkning av de olika omständigheter då ett institut ska anses falla eller sannolikt komma att falla, eftersom det är ett av de villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna kan återkalla auktorisation i enlighet med artikel 18 d i direktiv 2013/36/EU.
582. De behöriga myndigheterna bör också övervaka huruvida instituten uppfyller det samlade kapitalkravet. Vid behov bör de behöriga myndigheterna vidta åtgärder för att säkerställa att instituten uppfyller kraven i artiklarna 141–142 i direktiv 2013/36/EU.

10.7 Tillsynsreaktion på en situation där P2G inte är uppfylld

583. De behöriga myndigheterna bör övervaka huruvida institutets förväntade kapitalbas enligt P2G över tiden fastställs och upprätthålls av institutet.
584. Om institutets kapitalbas sjunker, eller sannolikt kommer att sjunka, under den nivå som fastställts av P2G, bör den behöriga myndigheten förvänta sig att institutet ska anmäla detta och utarbeta en reviderad kapitalplan. I sin anmälan ska institutet redogöra för de negativa konsekvenser som sannolikt kan bli följden av detta och vilka åtgärder som planeras för att på sikt återställa efterlevnaden av P2G inom ramen för en förstärkt dialog med tillsynsmyndigheterna.
585. Det finns i regel tre situationer som måste beaktas av en behörig myndighet vid vilken ett institut inte kan uppfylla sitt krav på P2G.
- a. Om kapitalbasen sjunker under P2G-nivån (samtidigt som den ligger över det samlade kapitalkravet) under institutspecifika eller externa omständigheter då risker som P2G var avsedd att täcka har materialiserats, kan den behöriga myndigheten tillåta institutet att tillfälligt bedriva verksamhet under P2G-nivån, förutsatt att den reviderade kapitalplanen anses vara trovärdig i enlighet med kriterierna i avsnitt 7.7.2. Den behöriga myndigheten kan också överväga att anpassa nivån på P2G om så är lämpligt.
 - b. Om nivån på kapitalbasen understiger P2G i institutspecifika eller yttre omständigheter till följd av att P2G inte var avsedd att täcka de behöriga myndigheterna, bör de behöriga myndigheterna förvänta sig att institutets kapitalbas ska öka till nivån P2G inom en lämplig tidsram.
 - c. Om institutet bortser från P2G, inte införlivar det i ramverket för riskhantering eller inte upprättar kapitalbas för att uppfylla P2G inom de tidsfrister som fastställts i enlighet med punkt 438, kan detta leda till att de behöriga myndigheterna vidtar ytterligare tillsynsåtgärder i enlighet med avsnitten 10.3 och 10.5.

Om det tillstånd att bedriva verksamhet under P2G-nivån som avses i led a inte har beviljats och institutets kapitalbas upprepade gånger understiger P2G-nivån, bör den behöriga myndigheten införa ytterligare kapitalbaskrav i enlighet med avdelning 7.

586. Oavsett särskilda tillsynsreaktioner i enlighet med föregående punkt, kan de behöriga myndigheterna även överväga att tillämpa det kapital och de ytterligare tillsynsåtgärder som anges i avsnitten 10.3 och 10.5 om dessa åtgärder bedöms vara lämpligare för att åtgärda skälen till att kapitalbasen faller under den nivå som fastställts av P2G.

10.8 Interaktion mellan tillsynsåtgärder och åtgärder för tidig ingripande

587. Utöver de tillsynsåtgärder som behandlas i denna avdelning kan de behöriga myndigheterna vidta de åtgärder för tidigt ingripande som fastställs i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, som ett komplement till de tillsynsåtgärder som fastställs i artiklarna 104 och 105 i direktiv 2013/36/EU.

588. De behöriga myndigheterna bör vidta åtgärder för tidigt ingripande utan att det påverkar övriga tillsynsåtgärder och välja de åtgärder för tidigt ingripande som är lämpligast och som står i proportion till de särskilda omständigheterna.

10.9 Interaktion mellan tillsynsåtgärder och makrotillsynsåtgärder

589. Om ett institut är föremål för makrotillsynsåtgärder och ÖUP-bedömningen visar att dessa makrotillsynsåtgärder inte på ett tillfredsställande sätt tar itu med den institutspecifika riskprofilen eller de brister som finns i institutet (dvs. institutet är exponerat för eller utgör en högre risknivå än den nivå som makrotillsynsåtgärden avser, eller om de identifierade bristerna är mer väsentliga än de som åtgärden avser), bör de behöriga myndigheterna överväga att komplettera makrotillsynsåtgärdena med ytterligare institutspecifika åtgärder.

10.10 Samverkan mellan tillsynsåtgärder och åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

590. Om de behöriga myndigheterna vid utövandet av sin tillsynsverksamhet har rimliga indikationer på brister i institutets system och kontrollram eller i den interna styrningsramen som rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller rimliga skäl att misstänka att institutet har ökat sin exponering för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, bör de

- a. underrätta tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om dessa brister och risker så snart de har identifierats och samverka

med dem i enlighet med riktlinjerna för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism⁴⁹,

- b. bedöma den inverkan som sådana brister och risker kan ha på institutets tillsynssituation,
- c. samarbeta med tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och i enlighet med respektive myndigheters uppdrag och funktioner överväga de lämpligaste tillsynsåtgärderna för att ta itu med dessa brister och risker utöver eventuella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

591. Om de behöriga myndigheterna underrättas om eller får kännedom om tillsynsåtgärder eller sanktioner som planeras eller åläggs av tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör de överväga om och hur de potentiella konsekvenserna av de svagheter och misslyckanden som identifierats av tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism behöver motverkas.

⁴⁹ EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15).

11. Tillämpa ÖUP på gränsöverskridande koncerner

592. I denna avdelning behandlas tillämpningen av gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) enligt dessa riktlinjer, på gränsöverskridande koncerner och deras enheter. Här anges även kopplingar till den gemensamma bedömnings- och beslutsprocessen som ska genomföras enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 om villkoren för att tillämpa processer för gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut.
593. I översyns- och utvärderingsprocessen bör de behöriga myndigheterna också beakta de potentiella riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism, med hänsyn till synpunkter från den behöriga myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i den medlemsstat där ett moderföretag är etablerat samt de tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ansvarar för tillsynen av företag i koncernen i olika jurisdiktioner, särskilt bedömningar av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, väsentliga brister och överträdelser av lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som är kopplade till den gränsöverskridande bankkoncernsstrukturen.
594. När de behöriga myndigheterna bedömer tillsynskonsekvenserna av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism i översyns- och utvärderingsprocessen för en gränsöverskridande koncern bör de utnyttja den information som erhållits genom bilaterala åtaganden med relevanta behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med riktlinjerna för samarbete om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och genom sitt deltagande i kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och tillsynskollegier⁵⁰.

11.1 Tillämpa ÖUP på gränsöverskridande koncerner

595. När översyns- och utvärderingsprocessen och dessa riktlinjer tillämpas på gränsöverskridande koncerner bör de behöriga myndigheterna bedöma bärkraften för koncernen som helhet, inbegripet dess enskilda enheter. Denna process kan delas upp i de två följande etapperna: (1) De behöriga myndigheterna gör en inledande bedömning av enheter som står under deras direkta tillsyn, och (2) diskuterar och avslutar bedömningen inom ramen för tillsynskollegier i enlighet med kraven i artiklarna 113 och 116 i direktiv 2013/36/EU.

⁵⁰ Kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt definitionen i de gemensamma riktlinjerna för samarbete och informationsutbyte enligt direktiv (EU) 2015/849 mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut och finansinstitut (nedan kallade riktlinjerna för kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism).

596. Enligt riktlinjernas tillämpningsområde som behandlas i avdelning 1
- a. bör samordnande tillsynsmyndigheter göra den inledande bedömningen av moderinstitutet och koncernen av institut på konsoliderad nivå, och
 - b. de behöriga myndigheterna bör göra den inledande bedömningen av de enheter som står under deras tillsyn (individuellt eller på undergruppsnivå).
597. Om dessa riktlinjer tillämpas på dotterinstitut i en gränsöverskridande koncern enligt föregående punkt bör de behöriga myndigheterna vid sin inledande bedömning av dotterinstitut i första hand beakta institut på individuell nivå, dvs. bedöma affärsmodellen, strategi, internstyrning och institutomfattande kontroller, risker för kapital och likviditet, samt en enhets kapital- och likviditetstäckning som om de vore fristående institut. Resultaten av sådana inledande bedömningar bör i förekommande fall även omfatta identifiering av centrala sårbarheter i ett gränsöverskridande sammanhang eller koncernsammanhang, som kan vara kopplade till ett instituts beroende av dess moderföretag/koncern för finansiering, kapital, tekniskt stöd osv. I de inledande bedömningarna som görs på individuell nivå bör de behöriga myndigheterna också återspegla styrkor och förmildrande faktorer som rör den enhet som ingår i koncernen, vilka kan vara kopplade till tekniskt stöd på koncernnivå, arrangemang för finansiellt stöd osv.
598. Resultaten av sådana inledande bedömningar av ÖUP-delarna, eventuellt inbegripet synpunkter på centrala beroendeförhållanden inom moderinstitutet/koncernen, bör användas som underlag i den gemensamma bedömnings- och beslutsprocessen i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU, och bör därför diskuteras av de behöriga myndigheterna inom ramen för tillsynskollegier som föreskrivs i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU.
599. Efter diskussionerna inom ramen för tillsynskollegier och resultaten av den gemensamma bedömningsprocessen bör de behöriga myndigheterna avsluta sina respektive ÖUP-bedömningar genom att göra nödvändiga anpassningar i förhållande till resultaten av kollegiediskussionerna.
600. Om det under en behörig myndighets inledande bedömning framkommer att det finns särskilda brister som har att göra med koncerninterna positioner (hög koncentration av exponeringar mot moderinstitutets bolag, koncernintern finansiering, problem med strategins hållbarhet i en enhet etc.) som påverkar den enskilda enhetens generella bärkraft, bör de behöriga myndigheterna inom ramen för tillsynskollegier diskutera om den slutliga bedömningen av en enhet bör ändras med hänsyn till den övergripande koncerndimensionen, bl.a. koncernens affärsmodell och strategi, samt eventuella arrangemang för koncerninternt finansiellt stöd och vad som kännetecknar dessa.
601. De behöriga myndigheterna bör diskutera och samordna följande inom ramen för tillsynskollegier:

- a. Planering, inbegripet frekvens, och tidsramar för bedömningen av olika ÖUP-delar för koncernen och dess enheter för att underlätta utarbetandet av de koncernrisk- och likviditetsriskrapporter som krävs för de gemensamma besluten, enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.
 - b. Hur referensmått bör användas i detalj vid bedömningen av ÖUP-delar.
 - c. Metoden för att individuellt bedöma och betygsätta underkategorier av risker, om sådana underkategorier identifieras som väsentliga.
 - d. Vilka indata som krävs från institutet på koncernnivå och enhetsnivå för att göra bedömningen av ÖUP-delar, inbegripet från ICAAP och ILAAP.
 - e. Resultat av bedömningen, inbegripet ÖUP-betygen för de olika delarna, samt bedömningen av ÖUP och det samlade ÖUP-betyget på konsoliderad nivå och enhetsnivå. När de behöriga myndigheterna diskuterar bedömningen av enskilda risker för kapital och likviditet, bör de fokusera på de risker som identifierats som väsentliga för respektive enhet.
 - f. Gränsöverskridande konsekvenser av risker och problem för penningtvätt och finansiering av terrorism.
 - g. Planerade tillsynsåtgärder och åtgärder för tidigt ingripande, i förekommande fall.
602. När de behöriga myndigheterna sammanställer bedömningen av ÖUP för den gränsöverskridande koncernen och dess enheter, bör sammanfattningen struktureras så att rapportmallarna för samlad kapitalbedömning, koncernrisk, bedömning av likviditetsrisk och bedömning av koncernlikviditetsrisk blir lätta att fylla i, då dessa mallar krävs för det gemensamma beslutet enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 om villkoren för att tillämpa processer för gemensamma beslut om tillsynskrav.

11.2 ÖUP-kapitalbedömning och tillsynskrav för särskilda institut

603. Fastställandet av kapitaltäckning och relaterade krav och riktlinjer enligt den process som beskrivs i avdelning 7 för gränsöverskridande koncerner är en del av de behöriga myndigheternas gemensamma beslutsprocess i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.
604. De behöriga myndigheterna bör i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU gemensamt fatta beslut om utövande av tillsynsbefogenheter och vidtagande av tillsynsåtgärder, inbegripet införande av extra kapitalbaskrav enligt artikel 104.1 a på koncernnivå eller enhetsnivå, som det anges i kapitel 7, i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

605. Tillämpningen av extra kapitalbaskrav för moderinstitut eller dotterinstitut i en gränsöverskridande koncern, enligt artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU bör genomföras i enlighet med den gemensamma beslutsprocessen som föreskrivs i artikel 113.1 a i det direktivet.
606. I samband med diskussioner om huruvida kapitalbasen är tillräcklig och om fastställandet av extra kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna
- a. beakta bedömningen av väsentligheten hos risker och brister som identifieras både på koncernnivå och enhetsnivå är (dvs. vilka risker som är väsentliga för koncernen som helhet och vilka som är väsentliga för bara en enhet), samt vilken kapitalbasnivå som krävs för att täcka sådana risker,
 - b. om brister identifieras som är gemensamma för alla enheter (t.ex. att samma styrningsbrister finns i alla enheter, eller brister i modeller som används av flera enheter), överväga att samordna bedömning och tillsynsåtgärd, och framför allt besluta om huruvida åtgärder bör vidtas på konsoliderad nivå eller proportionellt för enskilda enheter om det föreligger gemensamma brister,
 - c. resultat av bedömningar av ICAAP och synpunkter på ICAAP-beräkningarnas tillförlitlighet samt användningen av dessa för att fastställa extra kapitalbaskrav,
 - d. resultat av beräkningar av referensmått för att fastställa extra kapitalbaskrav för alla enheter inom koncernen och på konsoliderad nivå, och
 - e. extra kapitalbaskrav som ska åläggas enheter och på konsoliderad nivå för att se till att de slutliga kapitalbaskraven är konsekventa och om det finns ett behov av att överföra kapitalbas från konsoliderad nivå till enhetsnivå.
607. För att fastställa det totala ÖUP-kapitalkravet enligt kapitel 7 bör de behöriga myndigheterna beakta samma tillämpningsnivå som i kraven på gemensamma beslut enligt artikel 113.1 a i direktiv 2013/36/EU. Framför allt bör det totala ÖUP-kapitalkravet och andra kapitalåtgärder, om de är tillämpliga, fastställas på konsoliderad eller individuell nivå för enheter som bedriver verksamhet i andra medlemsstater. På undergruppsnivå bör det totala ÖUP-kapitalkravet och andra kapitalåtgärder endast omfatta undergruppens moderinstitut för att undvika att extra kapitalbaskrav som de behöriga myndigheterna beaktar för dotterinstitut i andra medlemsstater räknas två gånger.
608. Om resultatet av tillsynsbedömningen av risken för alltför låg bruttosoliditet för moder- eller dotterinstitut i en gränsöverskridande koncern är att ytterligare kapitalbaskrav bör fastställas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet, bör detta genomföras i enlighet med den gemensamma beslutsprocess som föreskrivs i artikel 113.1 a i kapitalkravsdirektivet och återspegla den separata uppsättningen av kapitalbaskrav som baseras på bruttosoliditetsgraden.

609. I samband med diskussionerna om huruvida kapitalbasen är tillräcklig för att täcka risken för alltför låg bruttosoliditetsgrad och om fastställandet av extra kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna beakta
- a. aspekter som ingår i punkt 394,
 - b. ytterligare kapitalbaskrav för att täcka risken för alltför låg bruttosoliditet som åläggs enheter och på konsoliderad nivå för att säkerställa konsekvens i de slutliga kapitalbaskraven och huruvida det finns ett behov av att överföra kapitalbasen från konsoliderad till enhetsnivå.
610. All relevant information om fastställandet av P2G (inbegripet dess storlek, sammansättningen av kapitalbasen för att täcka den och tillsynsreaktionen) för moder- eller dotterinstitut i en gränsöverskridande koncern bör delas mellan de behöriga myndigheterna och fastställandet av P2G och P2G-LR bör ske i enlighet med den gemensamma beslutsprocessen enligt artikel 113.1 c i direktiv 2013/36/EU. De behöriga myndigheterna bör särskilt diskutera metoden för att fastställa P2G på enhetsnivå om inga uppgifter från tillsynsmyndigheternas stresstester finns tillgängliga på enhetsnivå, eller i tillämpliga fall enas om att endast tillämpa P2G på konsoliderad nivå.
611. P2G och P2G-LR bör vara föremål för ett gemensamt beslut av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 113.1 c i direktiv 2013/36/EU och bör vederbörligen återspeglas i det gemensamma beslutsdokument som utarbetas i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

11.3 ÖUP-likviditetsbedömning och tillsynskrav för särskilda institut

612. Enligt artikel 113.1 b i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna anse att "frågor" är viktiga och/eller "resultat" är väsentliga åtminstone när
- a. de behöriga myndigheterna föreslår särskilda kvantitativa likviditetskrav och/eller
 - b. de behöriga myndigheterna föreslår andra åtgärder än de särskilda kvantitativa likviditetskraven och sätter betyget 3 eller 4 för likviditetsrisk och/eller finansieringsrisk.

11.4 Tillämpning av andra tillsynsåtgärder

613. De behöriga myndigheterna som ansvarar för tillsynen av gränsöverskridande koncerner och deras enheter bör diskutera och om möjligt samordna tillämpningen av alla tillsynsåtgärder och åtgärder för tidigt ingripande i koncernen och/eller dess väsentliga enheter för att se till att de lämpligaste åtgärderna vidtas konsekvent på de sårbara punkter som identifieras, med hänsyn till koncerndimensionen, inbegripet de inbördes beroenden och koncerninterna arrangemang som diskuteras i det föregående.

614. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av enheter i en gränsöverskridande koncern bör, när de inför tillsynsåtgärder eller administrativa åtgärder, inbegripet sanktioner mot institut för deras bristfälliga hantering av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism på ett adekvat sätt, samarbeta med relevanta tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med avdelning 8 i riktlinjerna för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism⁵¹ och i linje med respektive myndighets mandat och funktioner, överväga de lämpligaste tillsynsåtgärderna för att åtgärda dessa brister och risker utöver eventuella åtgärder som vidtas av tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁵¹ EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15).

12. Stresstester inom ramen för tillsyn

12.1 Behöriga myndigheters användning av tillsynsstresstester

615. De behöriga myndigheterna bör, även på grundval av artikel 100 i direktiv 2013/36/EU, genomföra tillsynsstresstester för att underlätta översyns- och utvärderingsprocessen och, i synnerhet, tillsynsbedömning av de viktigaste delarna, som beskrivs i avdelningarna 4–9. I synnerhet bör stresstesterna under tillsyn, där så är lämpligt, hjälpa de behöriga myndigheterna med följande:

- a. Bedömning av institutens enskilda risker för kapital enligt avdelning 6 eller risker för likviditet och finansiering som avses i avdelning 8.
- b. Bedömningen av tillförlitligheten i institutens stresstestprogram samt scenariernas relevans, svårighetsgrad och rimlighet för institutens egna stresstester som används för ICAAP och ILAAP. Detta kan innebära att ifrågasätta institutens huvudsakliga antaganden och riskdrivare.
- c. Bedömning av institutens förmåga att uppfylla TSCR och det samlade kapitalkravet i samband med den bedömning av kapitaltäckningen som anges i avsnitt 7.7. Beroende på omfattningen och typen av stresstest under tillsyn kan denna bedömning begränsas till endast vissa delar av TSCR som omfattas av utformningen av stresstesterna (t.ex. ytterligare kapitalbaskrav för enskilda riskkategorier, om stresstestet endast omfattar sådana riskkategorier).
- d. Fastställande av P2G för institut.
- e. Identifiering av eventuella sårbarheter eller svagheter i institutens riskhantering och kontroller av enskilda riskområden.
- f. Identifiering av eventuella brister i övergripande styrsystem eller institutomfattande kontroller: stresstester under tillsyn bör övervägas av de behöriga myndigheterna som en ytterligare informationskälla för ÖUP-bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller som avses i avdelning 5. I synnerhet om en behörig myndighet med hjälp av stresstester under tillsyn upptäcker brister i institutets egna stresstestprogram eller stödinfrastruktur för riskdata, bör dessa beaktas vid bedömningen av institutets övergripande ram för styrning och riskhantering.
- g. Fastställande av specifika kvantitativa likviditetskrav inom ramen för bedömningen av likviditetstäckning, särskilt om en behörig myndighet inte har utvecklat särskilda referensmått för likviditetskrav. Vissa delar av likviditetsstresstester under tillsyn bör, när så är lämpligt, användas som indata vid fastställandet av specifika

likviditetskrav för institut (t.ex. en jämförande analys, vid negativa scenarier, av nettokassautflöden och godtagbara likvida tillgångar över en uppsättning tidshorisonter, bedömning av stressjusterad löptidsmetod), i enlighet med avsnitt 9.4.

616. Dessutom bör stresstester under tillsyn hjälpa de behöriga myndigheterna att bedöma de organisatoriska tillsynsförfarandena och planera tillsynsresurserna, även med beaktande av annan relevant information, särskilt för den mer frekventa och fördjupade bedömningen av vissa ÖUP-delar när det gäller institut som inte tillhör kategori 1, och för att fastställa omfattningen av det program för tillsynsgranskning som krävs enligt artikel 99 i direktiv 2013/36/EU.
617. De behöriga myndigheterna bör också, när så är lämpligt, använda scenarier och resultat från tillsynsmyndigheternas stresstester som ytterligare informationskällor vid bedömningen av institutens återhämtningsplaner, särskilt vid bedömning av valet av scenarier och antaganden som institutet använder och deras svårighetsgrad.
618. De behöriga myndigheterna bör också, när så är lämpligt, använda resultaten av stresstesterna för att stödja den analys som behövs för att bevilja olika tillstånd och auktorisationer som krävs enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller direktiv 2013/36/EU, till exempel när det gäller kvalificerade innehav, fusioner och förvärv samt återköp av aktier.
619. De behöriga myndigheterna bör också, när så är lämpligt, använda resultaten av stresstesterna för att stödja en tematisk analys av potentiella sårbarheter hos en grupp av institut med liknande riskprofiler.
620. De behöriga myndigheterna bör också, när så är lämpligt, använda stresstester som ett sätt att motivera institut att förbättra sin interna kapacitet för stresstester och riskhantering. I synnerhet skulle ett stresstest under tillsyn med en nedifrån-och-upp-komponent kunna motivera institut att vidareutveckla och förbättra dataaggregeringen, riskmodelleringen och it-verktyg för stresstester och riskhanteringsändamål.

12.2 Huvuddelarna i tillsynsmyndigheternas stresstester

621. När de behöriga myndigheterna beslutar om huvuddelarna i stresstestningen bör de bland annat beakta följande:
- a. *Omfattning*, i form av omfattning av vissa riskfaktorer eller flera riskfaktorer, vissa enskilda portföljer, aktiviteter eller sektorer/geografer, alla eller flera portföljer.
 - b. *Utformning*, vad gäller följande: 1) känslighetsanalys (enkelfaktor eller enkel multifaktor), 2) scenarioanalys eller 3) omvänt stresstest. Behöriga myndigheter bör välja den utformning som är mest lämplig för det mål som eftersträvas med stresstestet. Känslighetsanalys för en enskild riskfaktor eller flera riskfaktorer bör normalt sett ges företräde vid bedömning av individuell risk för kapital eller risker

för likviditet eller finansiering. Scenarioanalys bör normalt sett vara att föredra när en bedömning av den totala kapitaltäckningen görs. Omvända stresstester kan bland annat anses vara lämpliga för att bedöma hur allvarliga de scenarier som institutet använder är.

- c. *Omfattning*, när det gäller omfattningen av gränsöverskridande koncerner. Vid bedömningen av koncernens totala kapitaltäckning bör de behöriga myndigheterna säkerställa att alla relevanta koncernenheter beaktas vid stresstester.
- d. *Urval* av institut som omfattas av stresstesterna. När de behöriga myndigheterna planerar stresstester för mer än ett institut bör de överväga ett lämpligt urval för övningen, särskilt när de använder stresstester för tematiska bedömningar av vissa affärsområden/modeller eller konsekvensbedömningar/-utvärderingar.
- e. *Metod* (stresstest uppifrån-och-ned, stresstest nedifrån-och-upp, kombination av båda, som föreskriver specifika förankringsscenarier för institut).

622. Vid utformning och genomförande av stresstest för översyns- och utvärderingsprocessen bör de behöriga myndigheterna beakta resultaten av översyner av tillgångarnas kvalitet, om sådana finns tillgängliga, är lämpliga och inte redan har tagits med i institutens finansiella rapporter. Att kombinera stresstester under tillsyn med tillgångskvalitetskrav kan anses vara användbart för att säkerställa att balansräkningspositionerna för de institut som omfattas av stresstesterna rapporteras korrekt med förbättrade och jämförbara utgångspunkter för de deltagande instituten.

623. De behöriga myndigheterna kan också överväga att fastställa förutbestämda målkvoter, särskilt i samband med stresstester som omfattar hela systemet (inbegripet stresstester på landsnivå) eller för att fastställa allmänna eller idiosynkratiska trösklar. I sådana fall måste dessa vara lämpliga och ta hänsyn till tillsynsmålen. Sådana mål eller gränsvärden bör tillämpas konsekvent på de institut som omfattas av tillsynsmyndigheternas stresstester.

12.3 Organisation och styrning inom behöriga myndigheter

624. De behöriga myndigheterna bör inrätta ett effektivt program för stresstester under tillsyn. Detta program bör stödjas av lämpliga arrangemang för organisation, styrning och informationsteknik för att säkerställa att stresstester under tillsyn kan utföras med lämplig frekvens. Programmet för stresstester under tillsyn bör stödja ett effektivt genomförande av programmet för tillsynsgranskning för enskilda institut. Programmet bör också återspegla hur den behöriga myndigheten fattar beslut om valet av olika former av stresstester under tillsyn i nära samband med målen för varje åtgärd.

625. Styrformer, organisation och it-system till stöd för programmet för stresstester under tillsyn bör åtminstone omfatta följande:

- a. Tillräckliga personalresurser och materiella resurser, data- och it-infrastruktur för att utforma och genomföra stresstester under tillsyn. I synnerhet bör programmet för stresstester under tillsyn stödjas av lämpliga data och en lämplig metod som omfattar alla aspekter, inbegripet scenarier och antaganden (t.ex. mallar, vägledning och dokumentation), och som säkerställer både flexibilitet och lämpliga kvalitets- och kontrollnivåer.
 - b. En kvalitetssäkringsprocess som omfattar utformning, utveckling och genomförande av stresstesterna samt möjligheten att jämföra resultaten mellan instituten.
 - c. Integrering av stresstesterna i andra relevanta tillsynsprocesser. Organisationen bör därför vid behov och med förbehåll för eventuella rättsliga begränsningar stödja det interna utbytet av information och användning av alla aspekter av stresstestprogrammet (t.ex. både kvantitativa och kvalitativa resultat).
626. Som en del av styrningsarrangemangen bör de behöriga myndigheterna se till att stresstestprogrammet ses över regelbundet, både kvalitativt och kvantitativt, för att säkerställa att det är adekvat.
627. De behöriga myndigheterna bör se till att de har processer och arrangemang som möjliggör en effektiv dialog med instituten när det gäller stresstester och deras resultat. Denna dialog bör återspegla de avsedda målen, särskilt, men inte uteslutande, när stresstesten utförs i syfte att bedöma institutens totala kapitaltäckning och organiseras i ett mer allmänt sammanhang i de ÖUP-bedömningar som anges i dessa riktlinjer. För en sådan dialog bör de behöriga myndigheterna, i förekommande fall på både teknisk nivå och ledningsnivå, se till att
- a. instituten ges adekvat, tillräckligt utförliga och korrekta förklaringar och vägledningar om tillämpningen av de metoder och antaganden som används vid ett stresstest nedifrån-och-upp,
 - b. adekvata, tillräckligt utförliga och korrekta instruktioner ges till instituten när det gäller de styrkande uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna tillsammans med resultaten av stresstesterna,
 - c. förklaringar ges till institut efter diskussioner, i tillämpliga fall, av resultaten från stresstester under tillsyn som leder till tillämpning av tillsynsåtgärder. Detta bör övervägas av de behöriga myndigheterna, särskilt i samband med systemomfattande stresstester som leder till tillsynsåtgärder.
628. Vid tillämpning av stresstest under tillsyn på gränsöverskridande koncerner och deras enheter bör de behöriga myndigheterna utbyta information och, när så är praktiskt möjligt, på lämpligt sätt diskutera processen inom ramen för tillsynskollegierna. De behöriga myndigheterna bör särskilt se till att relevanta uppgifter om metoder, scenarier och viktiga

antaganden samt resultaten av stresstester under tillsyn, särskilt de som syftar till att bedöma kapitalets eller likviditetens tillräcklighet, görs tillgängliga och diskuteras.

629. De behöriga myndigheterna bör också fastställa vilka uppgifter om stresstest och deras resultat som kan offentliggöras, med beaktande av de avsedda syftena med tillsynsmyndigheternas stresstester. När de behöriga myndigheterna fattar beslut om offentliggörande av resultaten eller metoderna för stresstest under tillsyn bör de beakta sin egen roll i arbetet och det valda tillvägagångssättet ("uppifrån och ned", "nedifrån och upp") och även beakta omfattningen av den egna analys som ska åtfölja offentliggjorda resultat.

12.4 Processmässiga och metodologiska överväganden

630. Det program för stresstest under tillsyn som fastställs av de behöriga myndigheterna bör säkerställa åtminstone följande:

- a. När de behöriga myndigheterna utformar metoder och antaganden som ska användas i stresstester under tillsyn bör de besluta om utformningen av och egenskaperna hos den verksamhet som är lämpligast för det avsedda ändamålet, dvs. som är kopplade till de tillsynsmål (eller andra mål) som fastställts av den behöriga myndigheten.
- b. Vid utförande av stresstester under tillsyn på ett bredare urval av institut kan de behöriga myndigheterna överväga att anta utformningen av stresstest för olika kategorier av institut enligt avsnitt 2.4, särskilt om övningen utförs uppifrån och ned.
- c. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till lämpliga tidsfrister för utförande av stresstester under tillsyn, inklusive tidsperspektivet för de scenarier och den period under vilken de förvaltningsåtgärder som föreslås av instituten i stresstestet analyseras. Tidsfristerna för övningen bör även ta hänsyn till dialogen med institutet, när detta är relevant för det avsedda ändamålet, och i vilken utsträckning uppgifterna från det deltagande institutet fortfarande är relevanta.
- d. De behöriga myndigheterna bör, om det är relevant för det avsedda ändamålet med övningen, beakta alla kända framtida lagändringar som påverkar institut inom ramen för och tidshorisonten för övningen.

631. Vid ett stresstest med scenarioanalys bör de behöriga myndigheterna besluta om huruvida ett enda scenario ska användas för alla institut som ingår i övningens omfattning eller att utveckla institutspecifika scenarier för enskilda institut (det sistnämnda bör inte ses som att befria institut från ansvaret för att utforma egna scenarier för ICAAP- och ILAAP-stresstester), eller en kombination av båda. De behöriga myndigheterna bör överväga möjligheten att överföra kapital och likvida medel i stressituationer och eventuella hinder, inklusive rättsliga och operativa hinder, som kan finnas.

632. Följande aspekter bör dessutom beaktas vid utarbetandet av metoderna för stresstester i tillsynssyfte:

- a. Vid bedömningen av huruvida kapitalkraven är tillräckliga bör de behöriga myndigheterna beakta effekterna av stresstestet på institutets resultaträkning, balansräkning, riskexponering och skuldsättningsgrad, och analysera effekterna av stresstestet på kapitalrelationerna i de institut som omfattas av övningen.
- b. För stresstester enligt principen "nedifrån och upp" bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till i vilken utsträckning de fastställer metoderna för modellinstitutens balansräkningar och resultaträkningar. Preliminärt kan institutens balansräkningar tas som statiska och göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att bedöma aktuella risker över tiden. Alternativt kan de tillåtas vara dynamiska, vilket gör det möjligt för exempelvis en mer framåtblickande undersökning av hur institutens affärsplaner kan utvecklas i enlighet med stresscenariot eller hur lånevolymerna kan komma att utvecklas över tid. För att förbättra jämförbarheten kan de behöriga myndigheterna överväga att välja att använda den statiska balansräkningsmetoden. För att ge ökad återkoppling om institutens avsedda eller planerade reaktioner gentemot påfrestningar och chocker kan den dynamiska balansräkningsmetoden främjas.
- c. De behöriga myndigheterna bör överväga hur man vid behov kan ta hänsyn till systemåterkoppling eller andrahandeffekter i stresstesterna, med beaktande av de begränsningar som gäller för förhandsantaganden vid stresstester enligt principen "nedifrån och upp".
- d. När det gäller stresstester enligt principen "nedifrån och upp" bör de behöriga myndigheterna sträva efter att bedöma effekterna av sådana övningar på ett konsekvent och rättvist sätt mellan de institut som omfattas av tillsynsmyndigheternas stresstest, samtidigt som man ser till att lika konkurrensvillkor råder. De behöriga myndigheterna bör också ta hänsyn till i vilken utsträckning stresstestresultaten återspeglar skillnader i val av modeller och bedömningar, snarare än verkliga skillnader i de risker som de är exponerade för.

633. De behöriga myndigheterna bör sträva efter att bedöma modellrisken vid stresstester och ha tillgång till olika typer av jämförande information. I tillämpliga fall rekommenderas flera perspektiv/riktmärken. Det är viktigt att inse att alla modeller är bristfälliga och att tydligt identifiera kända och potentiella svagheter. Förståelse av dessa begränsningar och svagheter i de enskilda institutens stresstestningsmodeller kan ligga till grund för processen i samband med stresstester under tillsyn och minska potentiella problem som uppstår till följd av modellrisker.

Bilagor

Bilaga 1 Operativ risk, exempel på samband mellan förluster och riskfaktorer

För att illustrera hur operativ risk yttrar sig är det nödvändigt att förstå förhållandet mellan faktorerna som ligger till grund för en särskild riskhändelse och riskhändelsens effekt (dvs. resultat). Några exempel ges i följande tabell⁵².

	Källa	Riskhändelse	Typ av effekt (resultat)
Människor	Mordbrand: en person begår en överlagd handling	Brand: händelsen	<ul style="list-style-type: none"> • Dödsfall/skada • Finansiell förlust/kostnad • Skada på egendom • Leveransavbrott
Förfarande	Manuellt misstag	Felaktig redovisning	<ul style="list-style-type: none"> • Finansiell förlust • Omarbetning av redovisningen
System	Fel i it-program	ATM-system ligger nere/är inte tillgängliga	<ul style="list-style-type: none"> • Klagomål från kunder • Kompensation • Skadat anseende • Kritik från myndigheter
Utvändiga	Mycket svår isstorm	Otillgängliga byggnader/tillämpning av beredskapsplan	<ul style="list-style-type: none"> • Leveransavbrott • Finansiell förlust • Reparationskostnader

⁵² Den grundläggande orsaken till en riskhändelse som ger en effekt eller får flera resultat, varav en del kan kvantifieras.

Bilaga 2. Viktiga egenskaper och skillnader mellan P2R och P2G

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
Art	Krav utöver det kombinerade buffertkravet enligt pelare 1 och under det kombinerade buffertkrav som fastställts i enlighet med artikel 104 i kapitalkravsdirektivet.	Förväntningar utöver det kombinerade buffertkravet
Tillämpningsområde	1) Risk för oväntade förluster under tolv månader som inte omfattas av minimikrav, 2) risk för förväntade förluster över tolv månader som inte omfattas av bestämmelserna, 3) risk för underskattning av risker på grund av brister i modellen, 4) risker som härrör från brister i styrningen.	Kvantitativa resultat av relevanta stresstester (andra potentiella områden som ska undersökas ytterligare).
Fastställande	Beräkningen tar hänsyn till uppgifter i ICAAP, om de bedöms vara tillförlitliga, med stöd av till exempel tillsynsrelaterade referensvärden som tillämpas i samband med ICAAP-beräkningar, tillsynsbedömningar osv.	Beräkning på grundval av den maximala effekten av det negativa scenariot för kärnprimärkapitalrelation, justerad, t.ex. för trovärdiga avhjälpande åtgärder och andra faktorer, och avräknas mot den kapitalbas som innehas för att motsvara den kapitalbevarande bufferten (CCB) och i exceptionella fall den kontracykliska kapitalbufferten (CCyB) om den täcker samma risker som bärs vid stresstestet.
Kvalitet på kapital	Lagstadgad medräkningsbar kapitalbas, åtminstone i samma sammansättning som pelare 1.	[Endast kärnprimärkapital]
Relevans för begränsningarna vid utdelning enligt artikel 141 i	Ja	Nej

direktiv 2013/36/EU		
Meddelande till institut	En del av TSCR-kvoten i förhållande till kvoten för alla förhållanden inom ramen för spelare 1 (total kapitalbas, primärkapital, kärnprimärkapital)	Som en separat kvot, som inte omfattas av TSCR eller det samlade kapitalkravet, med en förklaring av hur den påverkar alla kapitalförhållanden (primärkapital och total kapitalbas).
Efterlevnad	Krav som alltid ska vara uppfyllda, även under stressade förhållanden	Instituten förväntas införliva P2G i sin kapitalplanering, riskhantering och planering för återvinning, och drift över P2G.
Tillsynsmyndigheternas reaktion vid överträdelser	Alla tillsynsåtgärder kan tillämpas. En överträdelse är ett potentiellt villkor för återkallande av auktorisation. Ett institut som bryter mot reglerna ska anses falla eller sannolikt komma att falla i resolutionshänseende.	Ingen automatisk koppling mellan nivån på kapitalbasen som faller under P2G och särskilda tillsynsåtgärder, men skulle utlösa en förstärkt tillsynsdialog och kontakter med institutet, eftersom det finns ett behov av att lägga fram en trovärdig kapitalplan.